

## УЧЕНИЕ НА ХРАМА

Първата книга на Учението на Храма е била издадена през 1925 година. След това през 1985 година излязоха още две книги. Това забележително Учение беше дадено на човечеството чрез Франция Ла Дю, основателка на обществото „Храмът на Човечеството“ в Калифорния. Учението на Храма, Тайната Доктрина на Е.П.Блаватска и Учението на Живата Етика, дадено чрез Е.И.Ръорих произхождат от Един Източник и представляват Провъзвестие на Новата Епоха. Предлагаме на вниманието на читателите превода на втората книга на Учението на Храма.

### ХРАМЪТ НА НОВИЯ ВЕК

„Храмът на Човечеството“ представлява неотменна част от Теософското движение, основано върху древното духовно учение, наричано Религия на Мъдростта. За човека винаги са били достъпни знания за собствената му природа, произход и съдба. Тези знания изцяло се съдържат в Религията на Мъдростта и се пазят от Владиците на Кармата на дадената раса. Те ще бъдат открити отново на човечеството в първоначалната си чистота тогава, когато позволят законите на еволюционните цикли.

Главните трудове на Е.П.Блаватска – Тайната Доктрина (издадена през 1888 г.), Разбулената Изида и Ключ към Теософията са първата част на провъзвестието, дадено от Тези, Които са имали кармично право на това. В края на XIX век тази работа са ръководили Махатмите Мория и Кут Хуми. Цикълът, завършил през 1900 г., е бил необичаен, тъй като нито трудове, подобни на Тайната Доктрина, нито движения, подобни на Теософското, не са се появявали нито през 1800-те, нито през 1700-те години от н.е., нито през което и да е друго столетие на последните 2000 години. 1900 година, завършваща века и 2000-годишния цикъл на астрологичната епоха на Риби стана зора на новия 2000-годишен период, епохата на Водолея. В началото на такъв астрологичен цикъл идва Месия, или Аватар. Аватарът е божествено въплъщение. Това е височайша душа в нейното божествено съвършенство, която може да се въплъти в определено време за спасение на човечеството. В навечерието на новия век, две години преди края на столетието, през ноември 1898 г. в Сиракуза, щата Ню Йорк, Учителят Иларион, третият от Махатмите на Теософското движение, е основал „Храма“ за продължаване на теософската работа. Крайъгълен камък на тази организация, притежаваща вътрешен устав, се явява Орденът на 36-те. Орденът на 36-те е и е бил във всички времена Орден на Сина на Слънцето, или на Аватара на този план. По време на основаването на „Храма“ на Запад нищо не е било известно за настъпващото пришествие на Аватара. За това най-велико събитие е възвестил Този, Който е трябвало да провъзгласи „първото научно твърдение“ за скорошното завръщане на Учителя Исус. „Храмът“ и Орденът на 36-те са били основани от Учителя Иларион по правото на Предтечата или на Предвестника. Той се явява Подготвител на Пътя за Аватара -Христос. Според Новия Завет това е било поръчано на Йоан

Кръстител. Йоан Кръстител е бил обикновен човек, изпълняващ особена мисия. В него се е въплътил космическият принцип, Свещеното Право, което олицетворява един от високите Учители, вторият след Аватара. Това е Владиката на Червения Лъч, Дхиан-Коган, Кумар, известен ни като Иларион. Той не трябва да се приема за Иларион, за когото много е писано в други източници. Нишката на Владиката на Червения Лъч продължава на Запад през Египет и Палестина, през определени центрове на Европа в Америка, където Той се е появил като Хайявата преди около 600 години, за да изпълни подготвителната работа за идването на западните народи.

Учителят Иларион е Владика на водещата планета на съзвездието Овен, което се явява знак за началото на живота и управлява жизнения поток; Той очиства и подготвя тялото за приемане на огнените енергии на Христос. Това тяло може да бъде тялото на който и да било човек, способно да се отзове на импулса на очистването, подготвящ се за съзнателен живот в Христос; такова тяло може да бъде група ученици, които Учителят събира в избрано място и подготвя за овладяване на преобразяващите и възбуждащи сили на Аватара за одухотворяване на новото човечество.

Христос е казал за Себе Си и за Владиката на Света: „Аз и Отец Сме едно“ и „Никой не идва при Отца, освен чрез Мен“, така също никой няма да се очисти и няма да дойде при Спасителя, ако не премине през служене на Червения Лъч, независимо дали осъзнава това или не. Великите работят безмълвно в дълбините на сърцето. Никой от нас няма да постигне спасение без Учител, каквото и да мислим за това, тъй като всеки космически закон, всеки атом на силата се явяват изражение на някоя Индивидуалност. Предтечата на Аватара, Учителят Иларион подготвя пътя за бъдещата раса чрез Своята група. Ще приведем Неговото изречение: „Мисията на „Храма“ е много велика, той трябва да предаде необходимия вътрешен импулс за новата раса. Чрез „Храма“ Ние имаме намерение да покажем истинската наука (в т.ч. обществените науки), религия и политика, за да могат духовните истини да се въплътят в живота и да станат активна движеща сила на Храма на цялото Човечество - това ще го издигне едно стъпало по-високо към обединеното съзнание на Великата Ложа“ (Послание на Храмовото Събрание, 1926 г.).

Работата на Ложата за възбуждане на човечеството са изпълнявали Елена Петровна Блаватска, ранната Езотерична Секция на Теософското Общество, Уилям К.Джадж и „Храмът на Човечеството“. Работите на Е.П.Б., преди всичко Тайната Доктрина и Разбулената Изида, по нов начин излагат учението за сътворението на физическия свят, за еволюцията на човека и низшите форми на живот. В Гласът на Безмълвието, Практически окултизъм и Бхагавад Гита се дава учението за развитие на душата и спасението. Тези книги са първите печатни трудове в западната ера на ученичеството, следващото е било Учението на Храма. Още една важна книга за учениците е „Светлина върху пътя“ - тя е дадена от Учителя Иларион чрез Мейбъл Колинз малко преди основаването на „Храма“. Тези книги представляват велико учение за новото човечество, първата част на което е било дадена чрез Е.П.Б., втората - чрез „Храма на Човечеството“; те са заложили фундамента за изкупителна работа на новия век. Тридесетгодишният период от 1898 до 1928 година съответства на една обиколка на Сатурн - Изпитателят.

По време на този цикъл огнената мощ на Аватара - силата за възраждане и преображение - е подхранвала живота на хората, подтиквайки към действие и произнасяйки съд над тяхното честолюбие, скъперничество, ненавист и жестокост. Армагедон е обхванал света и битката ще продължава дотогава, докато отрицателните енергии не изтощят своята ярост и не затихнат в сърцето на човека. За тези, които не са запознати с Религията на Мъдростта, ще назовем нейните основни принципи:

1. Духовната природа на човека. По своята същност човекът е дух, бог и затова е вечен, неизменен и неразрушим. Но въплъщавайки се в проявения свят той е подложен на смърт и противостои на условията на материята, пространството и съзнанието, докато в процеса на еволюция „това смъртно се облече в безсмъртие“ по думите на апостол Павел; смъртният и Духът са единни в Отца.

2. Единство на живота. Източникът на всичко съществуващо е един, независимо дали ще Го наречете Атма, Бог или с друго име - това е Единният Живот, в който всички мириади животи живеят, движат се и имат битие; оттук следва, че Бог е Баща и Майка на всичко съществуващо и всички хора са братя и сестри.

3. Законът за циклите. Животът - това е развитие и всяко живо същество започва своя цикъл на възход от най-ниската точка на проява, за да го завърши на най-високата. Следователно за постигането на това всяка човешка душа трябва да преживее хиляди земни животи. Тя не може да се развие от дивака до Шекспир за един живот. Законът за циклите се нарича също закон за превъплъщаването.

4. Законът за Кармата. Великият Дух проявява и реализира себе си преминавайки през мириади животи, подчинявайки се на закона, установен в зората на световите. Този закон за причините и следствията е известен още като Закон за Кармата. Съгласно него душата се развива във времето пожънвайки това, което е посяла - добро за доброто, зло за злото, усвоявайки по такъв начин уроците на развитието, за да овладее в крайна сметка света на формите. Благодарение на кармата и превъплъщенията периодите на интензивна духовна дейност циклично се повтарят в животите на индивида и в живота на расата. В това време силите на Аватара и на високите Учители, които Го следват, са много мощни на физическия план и полезни за тези, които могат съзнателно да се отзоват на тях. Изкуплението на расата силно се ускорява и множество души достигат духовно съвършенство, покорявайки своето низше „аз“ и преодолявайки ограниченията на плътния свят. Именно такъв период на интензивна духовна дейност е нашето време, „времето за жътва“ при „свършека на века“. За него се говори в Новия Завет. Това поставя „Храма“ и неговото велико служене в особено положение. „Храмът“ придобива огромно значение за тези, които са способни да откликнат на Вътрешната Светлина и да стъпят под водачеството на Аватара върху Пътя на труда за Новия Век. Историята се повтаря, но по друг начин. Спасителят е казал преди двадесет столетия, че „жътвата е голяма, а работниците са малко“. Те винаги са малко, тъй като на света не му е до духовните истини; и не стихва яростната Вечна Битка около душите, намиращи се във фокуса на Аватара, които с такъв труд вървят по небесната стълба, възнасяща се над развалините на разлагащия се свят в предразсветния час на новата епоха. Благословен е който може да чуе зова, да встъпи в

редовете на Воините на Светлината и да изтърпи докрай. За него е подготвен Венецът!

## СИЛНИТЕ ДУШИ

Деца Мои, помнете винаги, че великите по рождение, силните души в определени моменти от своето развитие биват подлагани на яростни нападения от демоните на съмнението, неверието и отчаянието, които са непознати за по-слабите души - отсъствието на способности и сили ги избавя от такива изпитания. Великата душа може да падне много ниско, но при равни условия се издига много по-високо в сравнение с нейната по-слаба сестра.

## СЕДЕМТЕ ПРИНЦИПА НА КОСМОСА И ЧОВЕКА

Философията на „Храма на Човечеството“ е философия на Древната Религия на Мъдростта - източника, откъдето вземат начало всички истински религиозни системи; за съжаление с времето човечеството ги изопачава. Тази философия се основава на универсалността на целия живот и на седмичността на Материята, Силата и Съзнанието. Без познаване на седемте принципа е много трудно да се придобие дори подобие на правилно разбиране на явленията от живота, а също и взаимовръзката на Материята и Духа. В известен смисъл както Космоса, така и човека могат да бъдат наречени синтетична проява на седемте принципа. Тези седем принципа на живота се проявяват на четирите плана или в четирите състояния на съзнанието - духовно, манасично, астрално и физическо. Различните философски школи се придържат към различна номерация на принципите - от седми до първи, от първи до пети, от първи до седми.

Ние ще използваме последната. На санскрит тези принципи се наричат:

- 1.Атма.
- 2.Будхи.
- 3.Манас.
- 4.Кама (Кама-Манас, Кама-Рупа) - желание.
- 5.Прана.
- 6.Линга Шарира - ефирен (етерен) двойник.
- 7.Стхула Шарира - физическо тяло.

## ТРОИЦАТА

Първият принцип: Атма, или Чистият Дух, Абсолютът в проява. Това е Бащата на Всичко - Създателят, Пазителят и Разрушителят в Едно, проникващ всичко съществуващо. Вторият принцип: Будхи - духовна душа, проводникът, чрез който Атма проявява себе си. Това е духовната майка и детето в едно - Висшето Аз. Атма-Буддхи представлява въплъщаващото се Его. Третият принцип: Манас - Космическият Разум, или Способността за формиране и възприемане на идеи, Съзнанието за Тъждественост. Това е Мислителят. Висшата Триада, трите първи принципа, може да бъде само частично разбрана от човека на дадения етап от неговото развитие. Това е Отец, Син и Светият Дух - Централното Духовно Слънце, чиито лъчи пронизват

всичко и дават живот на всички създания. На плана на Макрокосмоса - това е Бог; на плана на микрокосмоса - ЧАСТИЦА ОТ БОГА.

## ЧЕТВОРИЦАТА

Четвъртият принцип: Кама, чрез него желанието проявява себе си в два аспекта: като Кама-Манас и Кама-Рупа, тоест като интелект и форма. Това е Мислителят в действие. Бидейки съединен с Манас и Буддхи, той се проявява като висшият астрал, или душата. Кама-Манас - интелектът или низшият ум, - това е мостът между Манас - висшия ум - и Кама-Рупа, той обединява ума и формата, образувайки това, което на езика на теософията се нарича Кама-Манасично тяло или човешка душа. Понякога наричат Кама-Манасичното тяло - тяло на желанията.

Кама-Манас и Кама-Рупа, тоест низшият ум и форма са дотолкова силно свързани, че е много трудно да се прокара разграничение. „Диханието се нуждаеше от форма, Отците я дадоха“, се казва в една от Стансите на Тайната Доктрина. Кама-Рупа - това е Формата, Размерът и Пропорцията на Вселената като цяло и на всяко живо създание в тази Вселена. Петият принцип: Прана, искрата на Жизнения Принцип, жизненият поток във всичко проявено. Казано е: „Низшите подразделения на Праната са микробите на науката“. Във всеки атом на молекулите на Огъня, Въздуха, Земята и Водата присъства жизнена искра, малък живот. Това са огнените животи, строители и разрушители на формата.

Шестият принцип: Линга Шарира - ефирният (етерният) двойник, или низшето астрално тяло. Този принцип или състояние на материята се намира извън твърдото, течното и газообразното състояние на физическия план. Той е много по-разреден и тънък от което и да е от изброените състояния на материята. Ефирният двойник е съединен с плътните форми - атом с атома, молекула с молекулата, но това съединение е толкова слабо, че то може лесно да се наруши, ефирният двойник може да бъде отделен и при определени условия да се появи на известно разстояние от физическото тяло. Много истински феномени на спиритичните сеанси се извършват чрез ефирния двойник на медиума. Субстанцията, от която се състои той, е много пластична и може да променя формата си по волята на медиума. Когато ефирният двойник е отделен по желание на медиум, притежаващ силна воля, той изобразява образа на всяка картина, възникваща в неговия ум, даже ако медиумът се намира в състояние на сън или транс. Опитният психик може да отразява със своя ефирен двойник образите, възникващи в ума на всеки от присъстващите, карайки ги да повярват, че те виждат някой от починалите си родственици или приятели. Ефирният двойник не притежава нито воля, нито разум, отделни от волята и разума на физическия човек. Той се явява посредник между душата и тялото на човека и прилича на ефирните вълни между станциите на безжичния телеграф. Именно ефирният двойник може понякога да се види над гроба на неотдавна погребания. Той не може да остави това място докато плътната материя на тялото не се разложи и не се върне към елементите: именно затова много окултисти настояват за кремация. Обаче това убеждение не се споделя от всички поради това, че процесът на разложение е работа на огнените елементи и, ако не им се пречи, те я изпълняват по естествен път; а в случая с

кремацията може да се получи нахлуване в кармата. Ефирното тяло притежава свой собствен, присъщ на него живот и на обикновения човек не е дадено да знае дали той може да живее в това тяло като във физическото. Той не знае каква роля може да играе ефирният двойник в преобразението на душата. Доколкото ефирният двойник продължава да съществува след смъртта на физическата форма, древните египтяни са я мумифицирали.

Седмият принцип: Стхула Шарира, или физическото тяло, което, строго казано, не е принцип. Когато огнените животи – елементалите – се отделят в резултат на разложението на физическата форма, не остава нищо видимо. Тя е само временен проводник, чрез който могат да се проявяват вътрешните сили на живота по желание на Егото, което я одушевява за да придобие опита, полезен за развитие на духовното тяло. Без духовното тяло Егото не може да придобие индивидуалност, и това е единствената причина за превъплъщаването. Егото няма друг способ да овладее знанията и опита, необходими за вечния живот във форма, за да стане Владика на расите и световите, когато настъпи времето. Затова физическото тяло, толкова незначително от една гледна точка, е много важно от друга: то е микрокосмос на Макрокосмоса – малка вселена в голямата и на ученика, стремящ се добре да разбере гореспоменатите принципи, е необходимо известно познаване на физиологията.

Необходимо е да се разбере, че целият проявен живот представлява резултат от Движението и Вибрацията, или Великото Дихание. В сферата на Реалността съществува само Единен Живот и това е Аتما, или Духът. Материята, Силата и Съзнанието представляват Духът в движение и вибрация. Желанието е основата на творещата Воля, както Вселенската, така и човешката. Именно принципът на Желанието привежда Волята в действие за създаването на ангелите, атомите, формите на плътната материя или вселените. При човека низшият ум се проявява преди всичко чрез центровете на мозъка, а също и чрез съответстващите центрове на всички малки огнени или елементални животи, които одушевяват всяка молекула и клетка на тялото. При животните низшият ум управлява инстинктите. При растенията – това е стремежът нагоре, към слънцето. В минералите – това е импулсът към кристализация, а във всички други състояния на материята – стремежът да се придобие форма. Казано е, че Синовеите на Разума – Манасапутра – това са „Ангелите, слезли от Небесата“, тоест Духове, спуснали се от висотата на съвършеното състояние, за да се въплътят в неразумното човечество на третата коренна раса и по такъв начин да я издигнат от животинското състояние към човешкото. Независимо дали твърдението за това, че тези Ангели представляват интелекта на човечеството трябва да се разбира пряко или индиректно, е интересно да се разгледа от тази гледна точка разликата в интелекта на съвременните раси. Казано е също, че някои Класове Манасапутра са се въплътили в един цикъл, а други Класове – в други цикли на третата коренна раса. С това се обясняват различията. Съвременната наука приписва на тях размера на мозъка и количеството на сивото вещество. И съвременната наука, и древните писания могат да бъдат прави. Очевидно е, че само единствено с наследствеността не може да се обясни грамадната разлика в интелекта на дивака или даже на обикновения човек и великите подвижници на духа и мисълта. Ние

разглеждаме принципите като отделни тела и изследваме техните взаимовръзки, но те не трябва да се оприличават на независими една от друга части на геометрична конструкция. Ако вземем две чаши чиста вода и прибавим към всяка от тях три химикала, които постепенно променят цвета на водата на едната чаша от жълт в син и после в зелен, а на другата – от жълт в червен и после в оранжев, и съберем съдържанието на двете чаши, ние ще получим аналогия със създаването на човешкото тяло и плановите на съставлящите го йони, атоми, молекули, клетки и т.н. Ако след това с помощта на някакъв химичен процес всички първични и вторични цветове, образуващи се в сместа, биха могли да се отделят един от друг през определени промеждутъци от време, ние бихме получили аналогия с разединяването на седемте принципа след смъртта и разложението. Чистата вода не се променя в резултат на изчезването на цвета. Тя съответства на първия проявен проводник - Егото. Низшите принципи постепенно се отделят след разрушаването на физическото тяло. Така и Егото придобива необходимия опит за цикъла от многото възплъщения. Тази илюстрация не е безупречна, но ние я използваме, за да демонстрираме универсалността на принципите и тяхната безформеност извън формите, създадени от движението и вибрациите в Океана на Живота – разтворителя на всички форми, - който на санскрит се нарича Акаша. Ние можем да постигнем най-дълбоката духовна истина на живота, ако наблюдаваме света на проявената Природа, опирайки се на интуицията и закона за аналогията. Да потърсим, например, седемте принципа в най-обикновените предмети около нас. Да вземем дърво или растение. Ние ще видим седем главни части: корен, ствол, клони, листа, цвят, плод и семе. От семето цикълът се повтаря отново. Коренът е първият принцип, той съответства на Атма, която се явява корен на всичко и прониква всичко. Стволът съответства на втория принцип или Будхи, първата еманация на корена и е универсален. Всички възходящи и низходящи жизнени потоци преминават през него, което отговаря на принципа Будхи. Третият принцип, Манас или висшият ум, е представен от клоните, непосредствена еманация на ствола. В третия принцип се проявява първата диференциация. Духовното Аз, Триото (Атма-Буддхи-Манас) е готово да се материализира или да падне в Четворката, представляващи плана на материята. Четвъртият принцип, Кама е двойствен, на него съответства листото на дървото или растението. На неговия първи аспект, Кама-Манас или низшия ум, съответства зеленият цвят, а на втория, Кама-Рупа или тялото на желанията и страстите – червеният. Листото с тези два одушевяващи принципа е подобно на личността, която разцъфтява на Дървото на Живота и окапва, когато настъпи срокът. Мириади личности разцъфтяват на Великото Дърво и окапват с времето, принасяйки нещо свое на Дървото на Живота. Всяка обогатява Божествения Ствол на битието със своя живот. Петият принцип, или Праната, представлява жизненият принцип и прониква всички останали. Това е аспектът на Атма, същността на която се намира в корена, но се проявява като Прана в цялото Дърво. Принципът Кама, листата, помага за образуването на шестия принцип, астралното тяло, което се стреми да изрази с прекрасния аромат на цвета великолепието на вътрешния живот. В зависимост от това как шестият принцип, астралното тяло, се развива или уплътнява, се появява седмият,

физическото тяло или плодът. Този плод съдържа семето, представляващо вратата, през които Атма отново въвлича СЕБЕ СИ в света на материята и се проявява като седемте принципа. Докато не бъде развит четвъртият принцип или план, представен от листата, силите вървят по низходящата, но веднага след като той е преминат, започва възходът. Висшето Аз - Троицата - се проявява на плана на материята чрез астралното и физическото тела, то потенциално се съдържа в семето, което за растението или дървото се явява също такъв синтез, както Атма във Вселенското Битие. Горееизложеното дава илюстрация на седмичността чрез примера с дървото. Но трябва да се помни, че дърветата и растенията имат също свои определени принципи, от астралното тяло до Атма, съществуващи на вътрешните планове, засега недостъпни за петте чувства на човека.

За да се разбере проявата на седемте принципи на различните планове на действие нека да си представим Висшата Триада - Атма-Буддхи-Манас - като Централното Духовно Слънце, непоявено, но отразяващо се в пространството като второ Слънце. Да си въобразим, че това отразено Слънце излъчва седем велики съзидателни енергии - Лъчи Светлина, всеки от които се разпада на седем цвята, излъчващи енергиите на тези Лъчи. Всички вторични цветове и оттенъци се смесват и взаимодействат помежду си. Тези четиридесет и девет цвята съответстват на физическия план и на всичко съществуващо на него. Седемте цветни Лъча се отнасят към плана на Манас, плана на всички души; второто, отразено Слънце - към духовния план. Това е планът на проява за всички въплъщаващи се Его, независимо от това дали се проявяват на физическия план или не.

Ние трябва да разберем, че нито едно състояние на материята или енергията, взето поотделно, не може да бъде активно на плана на действието. Проявите на живота - въплъщаващите се Его и приеманите от тях форми - представляват четирите плана или състояния на материята и силата. Съзнанието само по себе си, Духът, или висшата триада от седемте принципа, представена от първото Слънце, се проявява на четирите плана или в четирите състояния. Всички състояния на материята и енергията взаимно се проникват и си взаимодействат едно с друго. Следователно човекът съществува едновременно на четирите плана, даже и ако осъзнава живота само на физическия. Според това как неговото съзнание - душа - се пробужда все повече, той започва да осъзнава всички тези планове и затова разширяването на съзнанието е толкова важно за изучаващия Тайнознанието.

## ПРЕВЪПЛЪЩАВАНЕТО

За превъплъщаването писаха толкова много в последно време, позовавайки се на древните Учения, че е трудно да бъдат разбрани тези, които досега нямат свое мнение по този въпрос. Много страници от свещените книги на Изтока, Веди, Упанишади, Тайната Доктрина и Библията, а също произведенията на съвременни мистици и философи съдържат споменавания за превъплъщението като за очевиден, несъмнен факт в природата. Независимо от това много малко е известно за съставните части на седмичното същество, наричано човек,



които продължават да съществуват след неговата смърт и се въплъщават отново в друго тяло, след изтичането на определени цикли от време. Ако вие успокоите мятаните се мисли и емоции, затворите очи или се концентрирате върху някаква точка в пространството постепенно ще разберете, че съществува вътрешно съзнание – съзнание на Битието – различно от обикновеното съзнание на човека и отделено от всички материални вещи и условия, което обаче се явява движеща сила, стояща зад ума и тялото. Съзнанието на Битието е тъждествено на принципите Атма-Будхи-Манас (Желание-Воля-Ум) и се проявява в своя първичен проводник – божествената душа, а не в човешката душа – менталния проводник.

Тази троична Същност – Атма-Буддхи-Манас – е въплъщаващото се Его, „Аз Съм“, или индивидуалността, вечното Аз – Бог в човека. Тя не зависи от времето, пространството и всички ограничения на материята и се съединява с четирите низши от седемте принципа – Кама-Манас, Кама-Рупа, Линга Шарира и Стхула Шарира. Тя създава тялото при всяко въплъщение на Прага на времето и пространството, ставайки впоследствие водещ интелект, висш ум или божествена душа на човека във всички негови животи. Тъй като проводникът на паметта е само частично развит в мозъка на обикновения човек, той не помни събитията от предишните въплъщения и няма да може да си ги спомни дотогава, докато този център не достигне по-високо стъпало на развитие. Обособените мозъчни центрове във всички тела на единната верига на въплъщенията могат да се сравнят с много части на голям филм, а въплъщаващото се Его изпълнява ролята на силата, която проектира тези кадри върху екран. Низшият ум помни събитията само от един жизнен цикъл – кадрите от една част. Когато веригата на въплъщенията в тяло е завършена, целият филм, образно казано, се представя пред вече напълно просветлената душа или постоянния проводник на Егото, тялото Нирманакайя. Тогава става ясно, че развитият до съвършенство екран на паметта е запечатал всички постъпки и мисли на всяка личност.

Екранът на паметта се открива пред вътрешния взор на Учителя по Негово желание и поради това Той може да проследи събитията от всички Свои предишни въплъщения; това е възможно вследствие на Неговото съзнателно отъждествяване със Своето Висше Аз, Егото. Всеки обикновен човек може да види мяркащи се картини, пламнали на екрана на паметта – събития от минали животи, макар той невинаги да може да установи взаимовръзката между тях и сегашния живот. Той вижда различни места, хора или предмети. Той чува в себе си гласове, мелодии или други звуци, които са му удивително познати, но не може да си спомни къде и кога ги е видял или чул за първи път. Тези спомени изплуват в паметта при съприкосновение със същите или подобни обстоятелства, при които тези епизоди или звуци са се срещали по време на някое предишно въплъщение. Някога човекът ще развие така мозъчния център, че той ще стане съвършен проводник, през който паметта ще освети натрупванията на всички изживени животи от времето, когато неговата първа видима форма, създадена от протоплазма, се е проявила във вид на клетка. Някога човекът напълно ще осъзнае своята истинска същност, докато сега той осъзнава само тялото и ума, които погрешно приема за Аз-а. След смъртта и разлагането на физическото тяло божествената душа попада в

блаженото състояние на отдиш в Девачан, което понякога погрешно сравняват със сън, противопоставяйки го на активния живот на физическия план или пък доброволно остава в аурата на напуснатото от нея място. Това става за да се помогне на душите, заминаващи от физическия план или на цялото човечество. Когато естественият период на отдиш изтече, душата отново се въплъщава, както беше описано по-горе. Кармичният закон определя мястото на въплъщение, родителите и продължителността на живота дотогава, докато душата не премине границите на материята и не стане Закон за себе си, тогава тя сама ще избира родителите и средата. Хората възразяват срещу идеята за превъплъщаването преди всичко от страх да не загубят индивидуалността си. Ако човек би могъл да разбере, че до днешно време той никога напълно не е осъзнавал себе си, то това би разсеяло страха. Кой може да каже, че знае нещо за истинското съзнание на личността, което няма нищо общо с инстинктите, емоциите, страстите, плътта и кръвта? Разберете, че това съзнание – АЗ СЪМ, или Егото - е било също така тясно свързано, атом с атома, с безбройните форми в миналото, както то сега е свързано с настоящото тяло, че то знае всичко, което някога се е случило! Не е ли в крайна сметка вярата тази, която е превъзмогнала страха, когато човек е пребивавал в други форми, както сега пребивава в даденото тяло? Не е ли призовавала Истината на Вечния Живот по-силно, отколкото тя призовава сега?

Вашата представа за своето тяло сега е същата, каквато е била миналата седмица или миналата година. Факта, че вие сменихте дрехите много пъти, че молекулите на вашата плът и кръв бяха заменени с други, че се измени тяхното качество и количество и обкръжението стана друго не променя вашата представа за своята личност.

Друг препъни-камък за признаване на превъплъщаването е страхът от вечната раздяла с любимите. Но ако човекът би могъл да си представи колко малко знае за реалните мъж или жена, за душата, криеща се зад всички сменящи се външни облици на любимите и колко прекрасен може да бъде съюзът на две души, изпълнен с взаимно разбиране и лишен от всичко тленно! Той ще се осъществи когато всеки узнае всичко за земния живот, за висшите възможности, а също за илюзиите и заблудите през времето на многото свои въплъщения. Само тогава човекът ще види какво може да бъде истинското взаимно разбиране. Понякога ние срещаме хора, които веднага признаваме за приятели. Ние не сме били познати в този живот, но незабавно познаваме родствената душа. Ние никога не се съмняваме в искреността и предаността на такава дружба. В много животи ние сме били свързани с тесни връзки и познаването на такава родствена душа на земята предопределя познаването на другарите след смъртта. Учениците грешат, считайки че превъплъщаването и преселението на душите е едно и също. Това е сериозна грешка. Някои философски школи на Изтока учат, че упорствайки в злото човешката душа може да премине през всички стадии на низшите царства на Природата и често може да се види проява на дълбоко почитане на животните, които считат за въплъщение на приятели или известни личности от миналото, които заради своите порочни постъпки или нечовешките сили на някой враг, жадуващ отмъщение, са се въплътили именно така. Тайната Доктрина учи, че душата на човека, истинската индивидуалност, не

може да се въплъти в тялото на животно, тъй като представлява духовна същност. Продължителното пребиваване в зло в много въплъщения може да доведе до отделяне на божествената душа от низшите принципи. Тогава бездушното същество се спуска все по-ниско и по-ниско, докато четирите низши принципа, чрез които душата се е проявила във форма, не се отделят окончателно и материята, от която са се състояли различните обвивки или тела не се разложи и не се върне към елементите. След дълги цикли време заблудената душа получава още една възможност за въплъщение, но тя трябва да построи своите проводници отново от самото начало, проявявайки се в безчислените форми на всички низши царства на Природата дотогава, докато не бъде построена човешката форма, в която тя ще може да се въплъти. Езотеричното учение за „изгубената душа“ се пази в тайна и ще бъде дадено на човечеството когато то достигне определен стадий на еволюцията. Расата, нацията и семейството, в които попада въплъщаващото се Его след пребиваването на душата в Девачан, се определя от Владиците на Кармата, Пазителите на Космическите Скрижали, Учителите на Мъдростта. Те насочват събудилата се душа към тази раса и семейство, където тя ще може по най-добър начин да изживее добрата и лошата карма на миналите въплъщения. Тъй като кармата е била създадена заедно с другите представители на расата и нацията, душата споделя кармата на тази раса и е длъжна в значителна степен да се издигне или падне заедно с нея. Великата Душа ще достигне до висшата раса само тогава, когато нейното развитие надвиши развитието на расата, към която тя е принадлежала последния път. Расата като цяло ще премине на по-високо стъпало на живот и цивилизация само тогава, когато се издигне над условията, създадени от нея в предходния период.

Ако цялата раса затъне в голям духовен порок, подобно на расата на Атлантите, тя ще бъде унищожена и премахната от лицето на земята и законът за Кармата ще въздаде на нейните представители според заслугите. Абсолютната Справедливост, основата на закона за Кармата, се намира извън пределите на нашето въображение. Колкото и тежък да е животът на човека, колкото и немощно или неприспособено за живота да е неговото тяло, пълното разбиране на законите за Кармата и превъплъщаването ще премахне самовнушеното от човека усещане за несправедливост, едно от най-разрушителните за душата. Това ще му позволи за миг да съзре Красотата, Мъдростта и Съвършенството на Живота в Действителността.

## КАРМАТА

„До последната йота или черта“, казва Библията, човек трябва да се заплати за нарушаването на Закона. Вярно е и обратното. Послушанието на Закона донася въздаване. Действието е равно на противодействието, нарушаването на закона - морален, физически или духовен - поражда причина, която неизменно влече след себе си следствие на съответния план на действие. Санскритската дума карма в продължение на векове се използва от философите на Изтока за обозначаване на закона за причините и следствията. Благодарение на широко разпространената употреба в теософската литература тя е влязла в английския език. В научната терминология този закон

съответства на закона за причинността, а също и на закона за компенсацията, или следствията. Той се съпътства от закона за Реинкарнацията, или превъплъщаването. Законите за Кармата и Реинкарнацията са тясно взаимосвързани. Единият допълва другия. Очевидно е, че следствията на много причини не могат да се проявят в течение на един живот. Източните философи учат, че следствията на определени причини се проявяват на съответните планове. Крайният резултат от причините, породени на физическия план, се проявява също на него. Следствията на менталната причина се проявяват на менталния план, а на духовната - на плана на Чистата Енергия. Елементалните сили и същества, обезпечаващи проявата на следствията, могат да разработят детайлите на междинните планове, но крайният резултат се проявява на плана на причините. Съществува вселенска, планетарна, расова, народна и индивидуална карма - резултат от действието на положителните и отрицателните полюси на Жизнените Енергии. Тези закони управляват движението на масите и вибрациите. Казват, че всичко, което има начало, има и край. Ортодоксалното Християнство твърди, че злото е крайно, но не може да обясни какво представлява то само по себе си и какъв ще бъде неговият край. Ако доброто и злото действително съществуват и злото е крайно, тогава трябва да бъде крайно и доброто. Изчезването на едното предполага изчезването на другото. Ако те се разглеждат като действие на положителните и отрицателните полюси на Жизнените Енергии, което се подчинява на Божествения Закон, може да се предположи, че те водят към друго състояние на живота, където двете изчезват или по-скоро се сливат, преминавайки в трето, неутрално състояние. То може да се нарече СИНТЕТИЧНО, в него чистите енергии, които ние поради незнание наричаме „добро“ и „зло“, ще бъдат напълно осъзнати от развитото Его.

Ако въпреки естествения закон човек страстно желае забраненото и напруга волята към неговото достигане, той посява в своя организъм зърното на някоя болест. Нейната продължителност ще се определя от вирулентността - енергията, съдържаща се в нейното зърно. Болестта може да изглежда зло, преграда, но злото в края на краищата ще бъде победено от доброто; преминавайки през страданията, предизвикани от болестта, човек ще излезе победител, освен ако със своето отношение към страданието не породи по-лоша карма. Нещо ще се прибави към неговите натрупвания, може би знание, издръжливост, устойчивост, търпение - едно или няколко качества, необходими за съвършения живот. Кармичният закон ще определи точно следствието на причината: действието ще породи болест, а обратното действие ще я превърне в благо. Ще поясним действието на този закон с пример от растителния свят; да разгледаме растенията от семейство бобови - фасул, грах, леща и т.н. Растенията без присадка растат лошо и имат ниска хранителна стойност. Те малко наторяват почвата без определена бактерия, която поражда корените по време на растежа. В резултат на присадката се появява болест, предизвикваща образуването на малки снопчета клубенчета, които всмукват през растението от въздуха голямо количество азот. Тъй като азотът е най-добрият известен тор, съвършено необходим за това семейство растения, то те се развиват добре и дават ценен продукт за храна на хората. Погрешно наричат болестта „зло“. Следствията на злите мисли

или постъпки са преходни, а всички техни въздействия в крайна сметка са благотворни. Твърдението, че болестотворните бактерии са били първоначално породени от хората, в резултат на действие и противодействие на менталната енергия, възбудена от порочни желания, може да ви изглежда странно, но ние знаем, че това е истина. Основните елементи на Природата са неутрални: те не са добри и не са лоши, не са положителни и не са отрицателни, но вместиат и едното, и другото. Най-дребните създания стават добри или лоши в зависимост от характера на влиянията, направляващи тяхното развитие, и придобитите качества. Например има полезни и болестотворни бактерии. Те могат да бъдат обезвредени от волята на по-висок разум или безпрепятствено да се развиват в клетките на тялото на човека, животното или растението, и резултатът от тяхната жизнена дейност ще зависи от състоянието на тези клетки или органи. Доколкото менталните образи, пораждани от желанието, се отразяват на кръвта на физическото тяло, тя се изменя и създава разтворител, представляващ естествена среда за растежа и развитието на бактериите. Във Вселената царят Закон и Порядък. Ако човекът може безнаказано да наруши дори един от Космическите Закони, то проявата на Духа в човека и Природата би се прекратила. Човечеството, нарушавайки или подценявайки законите, попада под влиянието на силите на злото, но самите закони остават вечни и нерушими. Когато човек осъзнае това, ще разбере Космическите Закони и ще живее в пълна хармония с тях, ще стане като Бог - Всемогъщ. Когато някакво национално или всемирно бедствие, като случилото се през 1914 година, се стовари върху човечеството, ние чуваме най-различни обяснения за неговата истинска причина. Приписват я на относително незначително събитие, случило се в навечерието на стремителното развитие на бедствието. Това незначително в сравнение с ужасните последствия произшествие е проява на действието на една сканда, която е концентрирала в себе си следствията на престъпленията, извършени от съществуващите някога раси. Можело е тези събития да се случат и преди десет години, но са получили развитие сега, в расите, въввлечени във войната. Цикличният закон помага на Кармата да предизвиква събитията, той е също така неотвратим като изгрева на слънцето. Ние не можем да вдигнем ръка, за да вземем карфица от земята или да извършим някакво друго движение, без да преместим някакво количество въздух и ефир от положението, което те са заемали преди това. Ние сме създали вихър в пространството, независимо от посоката на движението, затова преместеният въздух, ефир или космически прах ще изискват възмездяване по закона за Кармата. Всеки път, когато концентрираната енергия на този вихър според уплътняването ще увеличава честотата на вибрациите, у нас ще се появи желание да извършим същото действие, което при повторение в края на краищата ще стане вкоренила се привичка и само импулсът на по-силна воля и мисъл може да я преодолее. Всяко съзнателно движение поражда физически, ментални и духовни причини, крайния резултат на които ние не можем да предвидим. Силите на действие и противодействие - кармата - са били призовани от този акт, и в зависимост от това доколко ние сме способствали или препятствали еволюцията на материята и силата, на нас ни се въздава според заслугите. За обикновения човек е много трудно да осъзнае, че Космосът - това е единно цяло и всяко движение

или действие на мисълта или материята има определено въздействие върху всички единици на масата. Кармичният закон дори сега привнася в нашия живот плодовете на всяко действие, някога извършено от нас. Във физическия, менталния и духовния вихри, които ние сме породили през времето на нашите предишни въплъщения, ще се сипят зърна, първопричини на всичко, което е било с нас или ще бъде в бъдеще, докато не бъде постигнато съвършено равновесие.

Ако ние имаме идеал на човека, какъвто ние искаме да станем в бъдеще, ние трябва да посеем зърната - първопричините на всички качества, които искаме да имаме - в менталните вихри, създадени от идеала. Ние никога няма да дорастем до него, ако не намалим действието на породените от нас енергии на нашите низши качества.

Всеки висок чела на Великата Бяла Ложа трябва моментално да сформира такъв идеал (основан на представата за своя Учител) и по време на медитация да сее зърна, първопричините на всичко това, което ще стане неговото вечно Аз. Цялата материя пребивава в кръгово движение, но кръгът не е затворен, масата не се завръща към изходната си точка. Тя се движи по спирала, подобно на завивките на пружина. Законът, който управлява този вид движение, обикновено се нарича цикличен. Това е законът за равновесието, който обединява причините и следствията, а също погасява дълговете на Природата и човека. Доколкото желанието представлява е източник на енергия - творческата сила, която поражда причината - то трябва да бъде удовлетворено. Удовлетворяването на желанието призовава към действие антагонистични на него елементални форми на живот. Силите на действието и противодействието създават следствия на първоначалната причина, призована от желанието. Борбата между противоположните сили е неизбежна при проявяване в материята. Идеята за справедливост в представите на обикновения ум представлява нещо като абстракция, относителна в своето приложение. Това, че истинската Справедливост господства в света на видимата несправедливост, изглежда противоречиво, обаче при известно разбиране на световния Закон това противоречие изчезва.

За нещастие думата карма широко се употребява за обозначаване само на отрицателния аспект на този Закон, така нареченото „зло“, независимо от това, че съществува също толкова, ако не и повече, добра карма. Вярвайки във всемогъществото на Доброто - на Бога, което е мощно от силите на злото, сатаната, ние трябва да разбираме, че доброто побеждава злото. В примера, даден от Учителя Иларион, може да се види как става това: „Законът за противоположностите, за равенството на действието и противодействието, или Кармата, не предвижда продължително зло или несправедливост. Човекът е дотолкова закрепостен в своите илюзии по отношение на Времето и Пространството и непознаването на основите на строежа на материята, че той е склонен да вижда несправедливост във всичко, което пречи на изпълнението на неговите желания и воля, особено ако той е породил причина, очаквайки точно определени последствия и намира своите усилия за напразни. Ако той би си представил напълно действието на цикличния закон, спиралното движение на материята и би могъл да разбере, че големината на кръга на причината, която той е привел в движение със своята постъпка, изцяло зависи от степента на движещата сила (желанието) и направлението (волята), които той е

изразил в тази постъпка, той би видял, че несправедливост е невъзможна. Човекът би разбрал законността на следствията. Може да потрябва допълнително усилие, за да постигне своето. Първото подбуждение, причината, определя характера на елементалните сили, които се привличат към човека по закона за тъждествеността и работят върху него и с него. Затова следствията на причината задължително ще се проявят, но размерът на кръга на действие може да бъде толкова голям - поради степента на движещата сила, призована от постъпката, че човекът няма да дочака резултатите в това възплъщение. Но той ще получи въздаяние в друг живот при същите обстоятелства. Ако причината на началната постъпка е била незначителна и за нея са били изразходвани малко сили, цикълът ще бъде по-кратък, следствието ще бъде по-малко и е много вероятно човекът да получи удовлетворение в същия този живот.

## ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

Много автори на окултна литература наричат състоянието Девачан „илюзия“, без да споменат, че „илюзия“ е и проявената Вселена, и това е породило множество неверни представи. Животът в Девачан е илюзорен в същия смисъл, както и животът на физическия план. Може да се каже, че облеклото, което ние носим, е нереално в сравнение с тялото, което облича. Облеклото не е тялото, макар че може да придобие неговия отпечатък; възплътеното Его също не е тялото, макар и временно да пребивава в него. Различните планове на материята, от която се състоят Егото, душата и тялото, или облеклото, се създават от вибрации с различна честота. Всяка от трите споменати форми е илюзорна по отношение на другите, но абсолютно реална на своя план. За начинаещия ученик е трудно да разбере живота на обитателя на Девачан, доколкото той счита себе си за обособен и не осъзнава, че неговото истинско Аз, или възплъщаващото се Его, никога не си отива от нито едно състояние или план на материята. То е проявено винаги на всички планове. Човекът отразява своето истинско Аз във форми, които той изгражда от материя и енергия, изменяйки честотата на вибрациите. Образно казано, тези форми се явяват дрехите, в които той облича своята същност. Всяка от тях притежава съзнание, което я отъждествява с всички други форми със същата честота на вибрации. Когато една от формите се разсейва след смъртта, съзнанието на истинското Аз не се изменя. То е също толкова жизнено и действа също така съзнателно в другите форми, на вътрешните планове, както и в останените. Самосъзнанието на тези форми също не престава да съществува след тяхното разсейване. Целият опит на сегашното възплъщение, както и на стотиците хиляди предишни, се фиксира в паметта на душата, която се явява проводник на възплъщаващото се Его, на истинската индивидуалност.

След разлагането на физическото тяло съзнанието на астралната форма действа на един от подплановите на астралния план. Също и по време на сън то осъзнава всички други форми на същия този подплан и влиза в допир с тях дотолкова, доколкото те се привличат една към друга по закона за тъждествеността. Това става по същите закони, които управляват обединяването на хората на физическия план, привлечени един към друг от общи интереси, свързани със семейни или социални връзки. Приведените по-горе пояснения показват връзката

между формите на плановете с високи честоти на вибрации. Когато разнообразните форми, в които се е проявявало вълпътеноото Его или душата се разсеят, индивидуалното съзнание на самата душа ще пребивава в Девачан. Скандите, резултатите от действията, или семената на наследствеността, ще посрещнат Егото на прага на новото вълпътение. Всички отрицателни страни и неудачи на преживяния живот се сумират в скандите и засега трябва да бъдат оставени. Само положителните аспекти, успехите, спомените за любов, красота, истина и всички най-добри качества се намират в разпореждане на обитателя на Девачан. Отрицателните качества и страни на жизнения опит имат по-ниска честота на вибрации, затова душата, временно оставяща низшите плановете на материята, забравя за тях до новото вълпътение. Обаче за Учителите на Мъдростта, постигнали Нирвана, съществува изключение от това правило. Владиците на Състраданиято са Велики Души, Които са преминали по тежкия Път на Отречението и са придобили правото да посещават и оставят Девачан по Свое желание. В едно от вълпътенията на човека му предстои да направи избор между Десния път, изпълнен със самоотвержен труд, стремително водещ към висините на съвършенството и Левия път на забавеното развитие, на пасивния живот. Избрал първия път, той устремава поглед към върховете и върви напред през всички жизнени несгоди. Той развива всяка частица на своето естество. Човекът влиза в допир с Великите Души на всички плановете на живота и смирено моли за Тяхното водачество, подчинявайки се на наставленията. Той се потапя в изучаването на всички пътища, водещи към разкриване тайните на законите на Природата и накрая придобива способност да управлява своите жизнени сили. Тогава той има правото да избира времето и мястото на вълпътението и даже да напуска Девачан или който и да е друг проявен план на живота по свое желание. „Той е станал едно със Закона“. Той е постигнал това преди всичко с признаване на Единството на Живота и с осъзнаването на това, че само жертвайки себе си може да живее праведно. Именно Великите Души правят Девачан място на покой, отдиш и блаженство за слабите души, чиито земни животи са били отдадени на материалното поради ограниченост на мисленето или бедност. Впечатленията в Девачан биха били по-малко поучителни и приятни, ако не беше оказваната помощ.

Един известен атеист е казал: “Всеки човек създава своя Бог”. В определен смисъл това е така, но още по-вярно е, че всеки човек създава свой Девачан. Неговите най-благородни постъпки, най-високи чисти идеали и желания се изпълняват по време на пребиваването в Девачан. Колкото по-възвишени са били идеалите и желанията, толкова по-разнообразен ще бъде опитът в Девачан. Възможно е да се общува с другите души, пребиваващи заедно с нас в състояние Девачан и това е неописуемо прекрасно и утешително. Трябва да се помни, че всеки план или състояние на съзнанието има седем подплана и седем локи или подразделения на всеки от тези подплановете. Например ако земният живот на някой индивид е бил изцяло посветен на музиката, в Девачан той ще пребивава на един от подплановете, където цари музиката. Всички произведения на великите композитори и любимите музикални инструменти ще бъдат в негово разпореждане. Той ще разбира другите музиканти, всички негови висши представи за музиката и музикантите ще се осъществят. А когато пребиваването в Девачан завърши, той ще



навлезе в земния живот по-добре подготвен за професията на музиканта. Той ще асимилира всичко, което дотогава си е представлявал само като идеал. В действителност на плана на Девачан повече съответства названието план за реализация и асимилиране“, тъй като тук ще бъде постигнато и асимилирано всичко, което не е успял да постигне в земния живот. Именно асимилацията създава гениалните музиканти, които рядко идват на Земята. Това се отнася и до другите възвишени форми за изразяване на човешката душа в изкуството, религията и науката. Съществува Девачан на ревностния монах, на предания на Светците, на Дева Мария, на Църквата и на всичко, което е свързано с тях. Той ще бъде в Девачан в това обкръжение и с тези, на които е бил предан. Завърнал се в земния живот той с по-голямо разбиране ще използва всички възможности за по-нататъшно развитие. Казаното може да изглежда в противоречие по отношение на предишното твърдение относно илюзията, но обърнете внимание на това, че не астралните или висшите астрални форми преминават от един план на друг, а именно съзнанието. Обитателите на Девачан се намират в същото дружеско общуване като хората, интересувачи се от една наука или работа, магнитно привлечени един към друг на физическия план. В действителност привличането ще бъде още по-силно, тъй като във висшите състояния на съзнанието липсват ограниченията на грубата материя.

Неопитните ученици понякога казват: „Аз искам да се откажа от Девачан - от сънния живот - и бързо да се върна към земния, за да работя“. Те познават малко това, от което толкова лесно се отказват. Периодът на Девачан е също така необходим на душата, както сънят и отдишът са необходими на тялото, докато не бъде постигнато състоянието на Съвършенство, което дава свободен достъп до всички планове. Много Учители пребивават значително време в Девачан за благото на възплътените на Земята. Много прекрасни сънища и видения, душевни преживявания са опит от Девачан. Учителите помагат на човека да ги види или преживее, за да научат на нещо или да го вдъхновят към постигане на важна истина. Това променя вибрациите на съзнанието и по такъв начин помага на слабия смъртен да издържи напрежението на земното съществуване. Възможността да се докоснеш и преживееш всяко състояние на живота в Девачан в течение на земния живот зависи от взаимовръзката на съзнанието на мозъка със съзнанието на душата, но моста между висшия и низшия Манас остава в повечето случаи блокиран, затова човек не може да постигне такава взаимовръзка и счита почти всички свои прекрасни сънища и видения за нереални. Ако се отчете колко от нашия жизнен опит е свързано в една или друга степен с различните форми на грубата материя, не е чудно, че човек лесно се привързва към низшите форми на живот. Счита се, че растенията и животните нямат индивидуална душа и не могат да намерят изразение на плана на Девачан. Човекът смята, че може да бъде напълно щастлив, ако всички тези низши форми на живот бъдат изключени от неговото съзнание, но той се заблуждава. За да разбере, на него му е необходимо да вземе под внимание съществуването на групови души и Всемирна Душа. Съзнанието - носител на информацията на пчелния рояк, на ятото птици, на рибния пасаж, на колонията от най-прости животни, насекоми, растения и т.н., - представлява групова душа, в чиято памет е натрупан опита на

еволюиращия живот на споменатите групи. Доколкото всяка индивидуална душа е била свързана по родство или съединена с група или нейни представители по време на живота на Земята, съществува отъждествяване на съзнанието на тази душа и груповата душа на тази група, към която тя принадлежи. Всички добри отношения между тях оживяват в съзнанието по време на пребиваването в Девачан. Макар ние често да казваме, че „смърт няма“, ние невинаги помним това, когато наблюдаваме бързо променящия се живот на Природата и човека. Ние трябва да осъзнаем, че Вселената, която включва също и нас, се променя. Живите същества няма къде да отидат, даже ако временно изчезнат от полезрението, и не е толкова трудно да се разбере, че именно законите за привличането, отблъскването и сцеплението привличат и обединяват атомите на Вселената. Атомите кармично принадлежат към определено геометрично образувание и отблъскват тези, които не принадлежат към него. Те неизбежно трябва да привличат формите на живот, които Божествената Сила на Любовта е създала и настроила в определена тоналност, каквито и да са временните форми на въплътените Его, от които се състои отделната групова душа. Всеки човек притежава някакъв орган, качество, характерна черта или признак на минерал, растение, риба, птица, животно и всяка друга форма на живот, която е служела като средство за развитието на тялото, одушевено сега от индивидуалното Его. Няма никакво основание да се счита, че божественият закон, съхранил всички тези живи записи на еволюцията, ще прекъсне този ред на човешкия стадий. В последващите хилядолетия ще настъпи време, когато всяко индивидуално Его ще стане носител на съзнанието на отделна групова душа. Ако това е вярно, то съществува такова състояние или степен, където човек може, утвърдил волята, да прелиства страниците на паметта на душата и да осъзнае духовното родство с всички низши форми на живот. Затова тези форми не могат да бъдат напълно изключени от всеки план на проява. Следователно всички добри спомени, свързани с един или с всички по-малки животи непременно ще станат част от опита в Девачан. Нито едно от приведените тук твърдения не противоречи на по-ранните Учения, дадени от Учителите по отношение на Девачан, макар, може би, да изглежда така. Те само детайлно разработват неразбираемите въпроси и по-определено подчертават актуалността и необходимостта от такъв опит.

Представата за Девачан като за прост сън е довела до много недоразумения в умовете на тези, за които са неясни природата и целта на сънищата. Когато съзнанието създава илюзия, а следователно, форма, всяка фаза на развитие на формата представлява за него реалност. Всяка форма или състояние на материята стават по-реални според това доколко се приближават към Духа - към Божественото Съзнание, т.е. според това доколко движението на масата и вибрацията на материята се увеличават. Макар че менталният план е по-високо от плана на Девачан от гледна точка на напрегнатостта на действието, в друго отношение той е по-ниско от него. Девачан е по-близко до духовното състояние на равновесието, до неутралната точка между положителните и отрицателните аспекти на живота, където проявата се прекратява. Много източни мистици възразяват срещу такова определение на състоянието Девачан, тъй като те се придържат към

ортодоксалната идея за Рая. Това е идеята за определено място, състоящо се от определено вещество, където изкупилите своите грехове в тела, по-плътни в сравнение със споменатото вещество, прекарват задгробния живот в свирене на арфа и пеене на химни. Но последователният човек, добре запознат с човешката природа трябва да признае, че за личното щастие са необходими толкова Небеса, колкото са хората на Земята. Действително окултистът, който вярва в състоянието на съзнанието, а не в ортодоксалния Рай, може с увереност да твърди, че съществуват толкова Девачани, колкото индивидуални души. Той предполага, че съществува само едно еднородно първично състояние на материята или, по-скоро, на енергията. Различните нива и скорости на движение и вибрации на тази субстанция или енергия образуват всички проявени форми. Той вярва само в единния Живот, в единното Съзнание, в единната Реалност, в Бога, Който е създал всичко съществуващо от Самия Себе Си, в Който ние „живеем, движим се и имаме битие“. Следователно колкото повече човек се отъждествява с Бога и Го осъзнава, толкова повече той се доближава до могъществото и духовното Съзнание, частица от което се явява съзнанието на всяко живо същество и всяко състояние на материята или план на проява. Единствената цел на неговите стремежи е придобиването на това Съзнание.

## ЕДИНСТВО

Думата SOLIDARITY (единство) произлиза от латинското solidus (твърд). Твърдо се нарича тялото, всички части на което са здраво свързани помежду си. Наричат тялото абсолютно твърдо ако неговите частици прилягат една към друга толкова плътно, че никаква външна сила или предмет не е в състояние да проникне вътре и да ги раздели. В математиката и физиката твърдото тяло има ТРИ ИЗМЕРЕНИЯ - дължина, ширина и височина. Абсолютно твърдото тяло духовно и метафизически има СЕДЕМ ИЗМЕРЕНИЯ. Човечеството познава три и само смътно си представя четвъртото измерение. Затова болшинството, с редки изключения, засега още не може да си представи и осмисли петото, шестото и седмото. И тъй, достатъчно за значението на корена на думата solidarity.

ЕДИНСТВОТО може да се определи като съюз на интереси, права задължения, всеки член на който отговаря за всички. Синоними на Единство са СОЛИДАРНОСТ, ОБЕДИНЕНИЕ, СЪДРУЖЕСТВО, СЪГЛАСИЕ. ЗАКОНЪТ ЗА ЕДИНСТВОТО е основен закон на Природата, материална и Божествена.

Мъдреците и великите Учители на миналото, а също и съвременните философи и учени, са дали множество формулировки на този закон. Хермес го е изразил с думите: "Както горе, така и долу". В Книгата Битие намираме: "И сътвори Бог човека по Свой образ, по Божии образ го сътвори; мъж и жена ги сътвори". Исус е казал: "Аз Съм в Отца и Отец е в Мен"; изречението на ап.Павел гласи: "От една кръв Той създаде целия човешки род". В Бхагавад Гита Кришна, олицетворяващ Висшето Аз, казва: "Аз Съм Това, което пребивава в сърцето на всичко съществуващо; Аз Съм началото, средата, а също и краят на всички същества". В Гласа на Безмълвието четем: "Алая се отразява и в голямото, и в малкото, и в най-дребния атом. <...>

Наставниците са много; Учителят е само един - Световната Душа. Живей в единния Учител, както Неговият лъч живее в теб. Живей в твоите близки, както те живеят в НЕГО". Под термина Алайя се подразбира Вселенската Душа, или Атма. Съвременната наука в продължение на много години е учила за единството на Природата, за съотнасянето и запазването на силите, за това, че всички сили представляват модификация или диференциация на единната първоначална сила. В последните години благодарение на доказателствата, получени при изследването на радия, науката е готова да признае факта, че съществува само един елемент, а всички останали са негови аспекти или диференциации. По такъв начин златото, среброто, оловото, желязото и т.н. представляват само видоизменения на този първоначален, но все още неоткрит елемент. Могат да се приведат много повече примери, за да се потвърди широката разпространеност и едва ли не всеобщност на истината за Единството на Живота и силите на всички планове. За да завършим тази част на урока ще насочим вниманието на ученика към един основен постулат от Тайната Доктрина на Е.П.Блаватска за това, че Единният Живот прониква всичко и съединява всичко в едно безпределно съществуване, формулиран в третото Фундаментално Положение на Тайната Доктрина по следния начин: "Освен това. Тайната Доктрина учи: ...Основната тъждественост на всички души с Всемирната Превисша Душа, последната Сама е аспект на Неведомия Корен; и на задължителното странстване за всяка душа - искра от Превисшата Душа - през цикъла на Въплъщенията или Необходимостта съгласно Закона за Циклите и Кармата, в продължение на целия срок".

## НАУЧНИЯТ АСПЕКТ НА ЕДИНСТВОТО

НАУКАТА ИЗСЛЕДВА. Всички истини са отразени в самия човек. Нашите физически тела се състоят от мириади по-малки животи, наричани клетки. Те представляват живи същности, макар и да са микроскопични по размер.

Всяка тъкан се състои от особен тип клетки или животи, като например нервни, мускулни, костни, клетки на черния дроб и т.н. Клетките на различните тъкани и органи изпълняват особени функции в процеса на жизнедеятелността на тялото. Взаимозависимостта е закон на клетъчния органичен живот. Всички органи и части на тялото се подкрепят един друг. Ако някой орган, да кажем черният дроб или слезката, си присвои жизнената сила, принадлежаща на друг, това ще предизвика безпорядък и дисхармония във вселената на нашия организъм, което ще повлече след себе си болест или смърт на цялото тяло. Ако всички тъкани и органи работят заедно, ЕДИН ЗА ВСИЧКИ И ВСИЧКИ ЗА ЕДИН, преобладава здраве и хармония и се поддържа Единството на тялото, представляващо ИСТИНСКА ОБЩНОСТ НА ПРАВАТА И ИНТЕРЕСИТЕ на всички по-малки животи, които го съставят. Колективното съзнание на клетките съставлява съзнанието на тялото като цяло. Микроскопичната клетка на нашето тяло за нашето съвкупно съзнание е същото, което е човекът за Божественото Съзнание или за Бога. В Бога ние живеем, движим се и имаме битие, и всяка клетка живее, движи се и има битие в нас. Казаното по-горе е справедливо за астралното, менталното и духовното тела, за всички

планове на битието. Тази основополагаща истина е справедлива и за неорганичната материя - за минералите и за всички елементи, от които се състоят световите. Желязото, оловото, златото, среброто, калцийт и т.н. представляват групи от атоми и молекули, удържани в проява от общото съзнание.

Съществува ЕДИНСТВО на планината, състояща се от натрупвания на неизброимо количество миниатюрни частици материя. Съществува ЕДИНСТВО на розата, единение на клетките, образувачи нейните листенца. Съществува ЕДИНСТВО на Вселената, състояща се от безброй слънца и системи светове, където всички те по отношение на цялото не са повече от атом или песъчинка, но въпреки това всяка частица действа самостоятелно. Всички те заедно образуват Вселената - някаква Вселенска Същност, състояща се от неизброими части и елементи, действащи и взаимодействащи в огромно единно прекрасно и хармонично цяло, чрез което Божественото Съзнание вечно проявява Себе Си.

### ФИЛОСОФСКИЯТ АСПЕКТ НА ЕДИНСТВОТО

ФИЛОСОФИЯТА СИНТЕЗИРА. Тайната Доктрина учи, че "От Боговете до хората, от Световите до атомите, от Звездите до мимолетната светлина, от Слънцето до жизнената топлина на най-малкото органично същество - светът на Формата и Битието е необятна верига, всички звена на която са свързани помежду си. Законът за Аналогията е първият ключ към проблемите на света и тези звена трябва да бъдат изучавани в техните окултни взаимоотношения". Освен това Тайната Доктрина казва, че обусловеното или органично Пространство не притежава реално Битие извън света на Илюзията или, с други думи, извън нашето възприятие. Всеки висш и низш свят е свързан с нашия собствен обективен свят. Милиони предмети и същества се намират ОКОЛО и В НАС, така както и ние се намираме ОКОЛО и В ТЯХ. Това не е метафизика, а обективен факт, макар и недостижим за нашия разсъдък. Това, което ние наричаме празно пространство, в действителност е изпълнено, и всичко Съществуващо, БЕЗПРЕДЕЛНОТО ЦЯЛО е съчетание и взаимопроникване на животи и жизнени субстрати в ЕДИННИЯ СВЕТОВЕН ЖИВОТ. Според това как нашите чувства и съзнание еволюират и се разгръщат на различните планове, ние разкриваме, покривало след покривало, световите вътре в световите, центрове вътре в центрове, непрекъснатите изменения и великолепието на живота в Безпределността. Същността на ЕДИНСТВОТО Е ЕДИНЕНИЕТО. В свършеното Единение всички фактори са взаимозаменяеми. Периодично всичко се изменя, превръща се в нещо друго или придобива неговите свойства. Духът става Материя и Материята може отново да стане Дух. Следователно основа на закона за Еволюцията е законът за Единството. Неорганичната материя става органична. Камъкът става растение, растението - животно, животното - човек, човекът - Бог. Това се случва защото все повече Божественото Съзнание се привлича към една точка, докато тя не достигне божественото състояние на съзнанието, формата и силата. Съществува само една велика всеобхватна Истина, която може да се познае постигайки основите на философията на ЕДИНСТВОТО. Нейното величие е безгранично. Тя облагородява и възвеличава всички

създания и творения, големи и малки. Тя приравнява свободното, височайше божество и жалкия роб, възвисявайки го.

В света на тази съкровена Истина Безкрайността и Крайността представляват Единно Цяло. Тя утвърждава, че в ЕДИННИЯ КОСМОС всичко сътворено прониква и взаимопрониква и това се отнася както до органичния, така и до неорганичния свят, до видимия и невидимия светове и вселени. От тази съкровена ВЗАИМОЗАМЕНЯЕМОСТ НА АТОМИТЕ И СЪЗНАНИЯТА на всичко съществуващо, голямо и малко, крайно и безкрайно, произтича основополагащата Истина, която всяко създание, от Бога до микроскопичната форма на живот, може да се изрази по следния начин:

АЗ СЪМ ВЕЧНО ВЪВ ВСИЧКО И ВСИЧКО Е ВЕЧНО В МЕН.

Тази мистична и естествена концепция утвърждава Божествеността на разума и интуицията и обяснява Божествения и естествен план на творението и проявлението, ако са осъзнати и приети основите. Вътрешните чувства и интуиция могат да постигнат тези основи отвътре, а интелекта да ги потвърди отвън.

### РЕЛИГИОЗНИЯТ АСПЕКТ НА ЕДИНСТВОТО

РЕЛИГИЯТА ПРИЛАГА. Предназначението на религията е да прилага истините на науката и философията в живота, за да бъде познат пътя, водещ към вечната Истина. Познавайки Великия Закон ние ставаме единни с него. Приобщавайки се към Истината, ние ставаме проводници на вселенските нравствени сили на светлината и живота, върху които е изграден Космосът, и с навлизането на НРАВСТВЕНАТА СИЛА В НАШЕТО СЪЩЕСТВО и нейната асимилация ние се преобразяваме в БОЖЕСТВЕНО ОТРАЖЕНИЕ НА ИСТИНАТА. Пребивавайки в хармония с Божествения план, ние помагаме той да бъде въплътен и по такъв начин ставаме съзнателни творци и сътрудници на Бога - на нашето Висше Аз - в строителството на Всемирния Храм на Живота. ДА СЕ ОТСТРАНЯТ РАЗЛИЧИЯТА е наш религиозен дълг по отношение на Цялото, с което ние сме единни в основата. Всички частици на нашето низше и Висше Аз и самите ние сме длъжни според силите си да се усъвършенстваме, обучаваме, обединяваме, спасяваме и подкрепяме един друг. Изхождайки от истината за Единството може да се разбере, че всяка частица на Единния Живот има общи цели, права и задължения по отношение на другите и Цялото. Прилагайки тази истина в живота всеки ден в мислите, стремежите и действията, ние СВЪРЪЗВАМЕ себе си с Цялото, или се завръщаме към Божественото Съзнание - нашето Вселенско Божествено Аз. Това е и истинската Религия. Божеството, звездата, камъка, дървото, тревичката, праведните и падналите сестри или братя - всичко е частица от нашето същество от гледна точка Единството на живота, което означава Всичко в Едно и Едно във Всичко, на всяко ниво на съзнанието, на всеки план на Битието.

### ШЕСТАТА ПАСА

В съвременната теософска литература често се среща споменаване за човечеството от шестата раса и в някои случаи авторите не указват за какво става дума - за шестата коренна раса или за шестата подраса на петата коренна раса. Различията в сроковете, а също в природата и качествата на човечеството на всяка голяма епоха са огромни, затова ще приведем извадка от древните Учения, дадени от Учителите на Мъдростта. Съгласно тези Учения (виж Тайната Доктрина) съществуват седем коренни раси на проявения живот във всяка манвантара - голяма епоха - период от 432 000 000 слънчеви години. Всяка коренна раса се състои от седем подраси, всяка подраса - от множество по-малки племенни и родови раси; освен това съществуват седем големи периода и седем основни деления на всеки период, а също и множество по-малки цикли от време в пределите на една манвантара.

Някои ученици на източните учители считат, че сега на земята се появяват представители на шестата раса. Учителят Иларион казваше, че в днешно време на земята се раждат предшествениците на шестата раса. Между предшествениците на расата и напълно развитите нейни представители съществува огромна разлика, обусловена от изменението на органичната структура. В съвременните земни условия не може да съществува напълно развит индивид от шестата раса, тъй като периодите на съществуване на расите и подрасите са много големи. Учителите са казали, че Европа и Америка ще изчезнат от лицето на земята преди да се появи човечеството от първата подраса на шестата коренна раса. Новият континент - новата градина Едем за новата раса - ще се издигне от дълбините на океана, както вече е било преди раждането на предишните коренни раси.

Съвременната човешка раса притежава само пет действащи органи на чувствата. Шестата ще притежава шест напълно развити органи на чувствата, а седмата - синтетичен орган на чувствата, който ще съчетава качествата на шестте с качествата на седмия. Атрофиралата в днешно време шишарковидна жлеза ще бъде развита в шестата раса, чрез нея ще действа силата Кундалини. У много съвременни деца и възрастни се наблюдават забележими изменения. Някои ги смятат за признаци за развитие на шестото чувство, но аз се съмнявам в това, доколкото нищо не свидетелства за възобновяване на физиологичната дейност на шестия орган на чувствата - шишарковидната жлеза. По-скоро става изтънчване на зрението и слуха, проявяват се зачатъци на ясновиждане и ясночуване, които се развиват в човечеството на последните подраси на петата раса и ще бъдат присъщи на всички хора в шестата раса. Възобновяването на дейността на шишарковидната жлеза - зачатък на третото око - и прилагането на силата Кундалини ще отворят пътя за развитие на Крияшакти, психофизическа сила или чувство, представляващо грамадна психоментална мощ, стояща над материята с ниски честоти на вибрации. На физическия план тя господства над всички форми на материалния живот - човешка, животинска и растителна, а също и над психическата дейност. Съвременния човек не е способен да си представи формата и природата на тялото на представителя на седмата раса. Крияшакти ще се проявява в седмата раса посредством Духовната Воля. Тази висока съзидателна сила притежават преимуществено андрогините - същества, вместиращи в себе си мъжките и женските

принципи. Съгласно нашето Учение седмата раса ще се състои от андрогини. Науката е открила, че хипофизата контролира растежа на физическото тяло. Тази жлеза в днешно време е атрофирала и може да се предположи, че нейната активна дейност в миналото е предизвикала растежа на гиганти, чиито скелети са били намерени в различни места на земята. Библията споменава за тях. Тайната Доктрина също говори за раса на гиганти в ранната епоха. Съгласно предсказанията седмата раса също ще бъде раса от гиганти. Историята се повтаря. Медицината е доказала, че недостигът на хормона на хипофизата - една от жлезите с вътрешна секреция, разположена в непосредствена близост до шишковидната жлеза, - довежда до спиране растежа на тялото, в което е причината за ниския ръст на някои народности даже и в днешно време. Съгласно Съкровената Наука учението за седемте коренни раси и четиридесет и деветте подраси, проявяващи се по време на манвантарата, се отнася само за живота на Земята. Животът на другите планети може да се проявява по други закони.

## ГОЛЯМОТО ИЗПИТАНИЕ

Всяка човешка душа я очаква сурово изпитание на плана на действие, където тя се проявява. Физическото, менталното, астралното и духовното "аз" срещат изпитанието в час на голяма необходимост. Какво ще бъде то, зависи от природата на плана на действие. Но изкушението е винаги едно и също, колкото и обострено или ниско да е и както и да се възприема. Написано е, че дяволът извел Исус на висока планина, показал Му всички царства на света и казал: "Ще Ти дам всичко това, ако паднеш и ми се поклониш". Емисарят на черната ложа е показал на човешката душа на Исус Астралната Светлина с всички отражения на слънца, звезди, планети и човешки раси.

Но Божественото Аз на Исус е разпознало не само нищожността на обещанието, но и безсилието на изкусителя да го изпълни. Реалната субстанция на тези отражения, с други думи, животът на душите (творенията), е Отецът; затова всичко изначално принадлежи на Исус, тъй като Отец и Син са едно. Исус вече е притежавал могъществото, с което сатаната е искал да Го изкуши. Той го е притежавал по рождено право, както го притежава по рождено право и всяка човешка душа. Напълно развитата душа се различава от по-малко развитата по това, че тя е способна да осъзнае своята мощ и да я приложи. Осъзнаването идва понякога само в час на решаващо изпитание, доколкото тази сила е латентна, докато не е извикана за активна проява, докато емисарят на сатаната не каже на физическата душа: "Поклони ми се, аз съм свидетелството, пътя, по който всяка страст към непристойното, жаждата за самоудовлетворяване, желанието за земни богатства, бушуващи в низшата природа, могат да бъдат удовлетворени. Всичко това единствено аз мога да ти дам". При астралната душа емисарят идва в друг облик и предлага изискани красоти, наслади за очите и слуха, удовлетворяване на по-изострените възжелания на плътта, всички удоволствия, съответстващи на по-тънката чувствена природа на астралното тяло. Той идва отново при духовната душа: "Удовлетворяването на всички твои висши желания, властта над всичко, което е пред теб, величието на Бога, господство над силите на злото - всичко, всичко ще бъде твое, ако паднеш и ми се поклониш".



Това е последното изпитание. Обещават ви възможност за пълно удовлетворяване на желанията, поправяне на всички пороци, превръщане на злото в добро, даване на живот или смърт на всички същества, безразделно господство над Ангелите и демоните - и всичко това в замяна на такава дреболия - просто да признаеш съществуването и силата на бога в злото.

Но с възгласа: "Махни се от мен, сатана!" - в изкушаваната душа се пробужда досега дремещата сила, която сатаната е обещал, но не може да даде. Тогава идва пълното осъзнаване на единството с великата Душа на Отеца-Майка, осъществяване на синовството, правилната оценка на измамния демоничен характер на това, което душата е отхвърлила и идва висшата любов, любовта към всички Божии създания и творения. Душата е постигнала всичко, събуждайки божествените сили; отдавайки всичко, тя е придобила всичко. До този час родената от Бога душа на човека няма да може да придобие покой, да познае радостта от изпълнение на обещанията, дадени ѝ от божествените прародители.

## БЕЗДОМНИТЕ

За да придобиете истинско домашно огнище трябва да го строите там, където ви е поставила кармата, - в двореца, хижата или мансардата с нисък таван, колкото и кратко да е вашето пребиваване в тази среда. Иначе вие завинаги ще останете бездомни или идеалният дом, за който мечтаете и който се опитвате да построите, ще бъде жалка карикатура. У Последователя на Десния път няма нищо общо с отхвърлящия семейните устои. Дългът пред близките е разбираем за него. Ако поне един от членовете на семейството е изпълнен с решимост да преобрази хаоса в хармония и прилага всички сили да отстрани антагонизма, семейството рано или късно ще стане щастливо. Помагайки по малко на уморените, изтерзани близки, облекчавайки тежкия им товар, ние създаваме астрален прообраз на идеалния дом. Постъпвайки така по отношение на семейството, ние формираме нуклеус на дома, за който мечтаем. Да се отнесем спокойно към дребните неудобства. Да използваме всяка възможност, за да изменим поне нещо към по-добро. Да проявим истинска преданост към интересите на всички членове на семейството. Да покажем, че ние действаме по зова на сърцето, а не се ръководим от студената пресметливост. Така ние ще заложим фундамента или основата на нашия бъдещ истински дом.

Количеството "бездомни", живеещи в разкошна обстановка, е неизбежно. Егоизмът, нежеланието да се създаде духовно свършено домашно огнище са ги направили нещастни, обезобразили са техните лица с безпокойство и недоволство. Те не познават великия първоначален инстинкт за строеж на дома и за неговия произход. Те трябва да се замислят за смисъла на древната легенда за изгонването на Адам и Ева от Рая - техният дом. Скрытата в тази алегория истина за реинкарнацията, голямата истина за импулса, който изтласква душата от Девачан, нейния небесен дом, в изгнание, във физическото въплъщение, нищо не говори на техните сърца. Затова те не разбират, че именно непрестанния страстен стремеж на душата към своя истински дом събужда импулса за домостроителство. Именно паметта на душата за красотата, великолепието, хармонията, за мира и

радостта, излъчвани от обитателите на небесния дом, подтиква мъжа и жената да встъпят в брак и да построят подобие на такъв дом. Съществуването в Девачан представлява възпроизвеждане и идеално отражение на всичко, което ни е вълнувало, за което ние сме мислили и което сме вършили в земния живот, затова всички мисли и действия, способстващи за създаването на домашно огнище на Земята, помагат за строителството на дома в Девачан. Те съкращават срока на нашето изгнание, докато враждебните мисли и действия, нежеланието да се помогне на другите хора само удължават изгнанието, увеличават периода на изпитанията.

## СЪСТРАДАНИЕТО

Със завършването на всеки голям период неговата инерция нараства. Преди да удари последният час на цикъла неговите най-дребни вибрации многократно се усилват и хората ги усещат остро. Те повече не могат да живеят така, както техните безгрижни предци. Измененията, за които преди сто или двеста години са били нужни дълги години, се извършват мигновено. Сега времето е именно такова. Изкуството, литературата, науката - всичко потвърждава истинността на Моите думи. Ние няма кога да проявяваме душевни добродетели. Ние постоянно сме заети с нещо. Нежната добродетел на състраданието, най-нужното от всички земни и небесни качества, току-виж изчезнало от хоризонта на двадесетия век.

Състраданието беше анализирано, класифицирано и отместено настрана. Казват, че това е само „способ за изразяване“, „болезнена чувствителност“, черта на характера, от която трябва да се избавят, за да преуспеят в живота. В целия този жив, дишаш, мислещ свят, изпълнен с мириади същества, няма качество по-малко разбрано и по-силно. Наистина, състраданието - това е „способ за изразяване“, но изразяване на вечната духовна субстанция на Любовта, най-могъщата форма на субстанцията, материята, силата или енергията във Вселената.

Саможертвата и божествената Любов към човечеството никога не биха пламтели така ярко, ако не беше огънят на състраданието и съчувствието. Християнството е станало световна религия само защото сила и мощ му дават състраданието и съчувствието на Христос към падналото човечество.

Аз твърдя, че любовта - това е субстанция, сила, стихия, най-обикновената и най-духовната еманация на Безпределността и състраданието е нейният първенец. Малцина знаят или се замислят за това, че с пробуждане в човешката душа на чувството на състрадание възниква еманация на нервите, подобна на аромата на хиляди рози. Тази не се губи в дълбините на пространството. Тя изпълва живота на човека, към когото изпитват състрадание. Тя утешава и помага дори когато не се произнася нито дума и не се извършва никакво видимо действие. Като роса върху обгорената земя тя ляга на сърцето - задебеляло и втвърдено от всеобщото равнодушие и човешката мъка, пронизвайки, очистивайки и успокоявайки, и възвръща на отчаялия се надеждата за възраждане и нов живот. Състраданието е първото стъпало на духовния Храм на човека, чертата, която го отделя от животинските предци. Състраданието е първото стъпало от стълбата,

водеща към Бога. Не трябва да бъде считано за слабост. Не трябва това божествено качество високомерно да се обявява за женско или детско. Животинските свойства се проявяват в жестокостта на детето дотогава, докато сълзата на състраданието не омие неговото сърце. Състраданието расте стремително и формира характера на човека. Много хора, изучаващи това, което те приемат за окултизъм, се опитват да се избавят от чувствата, които те в заблудата си считат за ниски. Те не са разбрали какво е „безразличието“, за което са говорили древните мистици и са тръгнали по пътя, водещ към бездушието и безсърдечието. Истинското „безразличие“ - това е смирение и търпение. Тези ученици не знаят колко опасно е да се разрушава единственото, което може да им помогне да постигнат съвършенство, да станат Архати. Великите философски системи, дадени на света, не си противоречат една на друга, ако се разбира техния дух, а не буквата. Ако изглежда, че една противоречи на друга, то светлината, хвърлена върху този предмет от трета извежда на преден план тяхната тъждественост. Всички те учат на Мъдрост, Справедливост и Любов. Те утвърждават, че вечната Любов превъзхожда вечната Справедливост и макар че ние трябва да събираме само там, където сме сели, Любовта щедро обсипва с цветни пъпки, цветове и плодове безплодните равнини на нашата душа, които ние сме оставили незасадени.

## ДУШАТА НА МУЗИКАТА

Творчеството на певците и музикантите, чиито души раждат мелодии, е най-висшето от всички науки и изкуства. Със своето изпълнение те не само даряват радост на слушателите, но и вдъхват душа на музикалното произведение. Те обличат своите творения във форма на мелодии, замислени и родени в техните души, освобождавайки скритите в Беззвучния Звук сили. Одушевената форма може да се върти в аурата на някоя планета столетия, но някога тя ще се върне на плана на своето първо проявление, за да се материализира. Тя ще стане кристал или растение, после животно или човек. Творбите на музикантите, замислени и родени в чиста безкористна любов, не приличат на труда на учения или на друг земен творец. Музикантите изливат своята душа в мелодии без мисъл за въздаяние, от любов към пленената музика, която се стремят да освободят. Затова техните творения са вечни, както е вечна любовта.

## ПРИТЕГЛЯНЕ

Преди много векове Посветените са постигнали тайната на притеглянето, неразрешима за материалистите. Притегляне и Фохат е едно и също. Това е първата проява на принципа на Желанието. Божественото Желание привежда в действие Божествената Воля, тяхното съчетаване поражда Фохатичната Енергия - Космическото Електричество.

Човекът ще познае Великите Тайнства на живота само тогава, когато разбере, че в основата на всички явления се намира изначалната Троица, както и да я наричат религията и науката: Баща, Майка, Син; Привличане, Отблъскване и Сцепление; Творящ, Съхраняващ и Разрушаващ принципи на живота; Положително,

Отрицателно и Неутрално действие. Това е ключът към съкровищницата от знания и към всички световни проблеми. Троицата е не проявеното Единно в проява. Единният неутрален център на всички сили и форми на енергия е основа на всяка форма на материята, подобно на крайгълен камък. В диференциацията той може да се сравни с наниз от мъниста. Неутралният център представлява точка на равновесието, място на генериране, на движението *per se*. Именно от него се излъчва Фохатичната Божествена Енергия, готова за създаване. Тя прилича на Минерва от античната митология, появила се от главата на Юпитер. Тази космическа енергия се е диференцирала на всички други видове сила и енергия. Като привличане тя удържа звездите в техните орбити. Благодарение на нея листото пада на земята. Нейното могъщество е безгранично. Душата на човека и Душата на Вселената тя извлича от общия център - Сърцето на Бога - и ги връща обратно. Фохат може да се нарече Христос - Син на своя Баща-Майка. Той е Второто Лице на Троицата, състояща се от Създател, Съхранител и Разрушител. Той е Венецът на Централното Духовно Слънце, от което е манира и където се завръща всичко проявено. Нима не е поразително, че имайки тези факти, материалистите и фанатичните учени не могат да разкрият божествената тайна на притеглянето? Науката счита притеглянето за електричество, но тя също не знае почти нищо за него. Тя признава само следствието. Но първопричината за действието се намира на друг план.

## ЧЕСТОЛЮБИЕ

Някои от вас, а също и много извъншатни членове невярно разбраха думите „Убий в себе си честолюбие“, казани от Мен и други в миналото. Субстанцията-сила на честолюбието, както и всяка градация на проявената материя има два полюса: добро и зло. Качеството, което може да се нарече „безкористно честолюбие“, е стремежът към всеобщо благо и преуспяване. То не е егоистично. Насочено към общото благо, честолюбието трябва да бъде също така силно и дейно във вашата душа, както ако беше насочено към личното благо, тъй като от него зависи степента на напрежение.

Без честолюбие е невъзможно да се овладеят силите, които ще ви помогнат да подобрите себе си и другите. Новите ученици на Тайнознанието, чули за първи път гореспоменатото изречение, могат да се поддадат на желанието да се откажат от всичко. То скоро се заменя от чувството на вялост, апатия и в края на краищата от пълна загуба на устременост към каквото и да било, което е много опасно. Аз искам вие да разберете смисъла на една старинна пословица: всичко, което си струва да вършите, си струва да го вършите добре. Всяка работа изпълнявайте с пълно отдаване на силите, колкото и незначителни да изглеждат резултатите. Аз трябва да ви убедя в това, тъй като вие дължите загубата на честолюбие на много периоди на униние, от което сега страдате силно. Добре Ми е известно колко трудно е да се чака търпеливо. Аз преминавам този урок дълги столетия. И все пак Аз не съжалявам за това.

## РЕЧТА

Нежеланието за стремеж към познание или поне за прилагане на наличното знание свидетелства за безразсъдство. Хората не искат да намалят потока от думи, използвани безразборно и без нужда и да съдържат страстта към многословие, което затъмнява интуицията на събеседника. Те безцелно изразходват огромно количество енергия. Обикновено хората са склонни да преувеличават всичко. Те изразходват повече сили, отколкото е необходимо, за да обяснят за какво става дума. Почти винаги многословният неудържим бърборко е само рупор на неразумна безотговорна стихийна сила, същността на която е шум и нищо повече. Колкото по-изтънчена е природата на инструмента, толкова по-изтънчено е неговото звучене. Следователно човешката реч е по-изискана по качество и тембър от звуците, издавани от животните или извлечени от метали и други материали. Колкото по-гръмка и експресивна е речта на човека, толкова по-малко истина има в неговите думи, толкова по-малко той разбира какво говори. Този, който постоянно осъжда другите за мними или реални простъпки, в действителност сам е склонен да постъпи по същия начин, за което има множество примери. Такива хора са изпълнени със страх и се боят да не предизвикат подозрение у другите. На тях им е необходимо през цялото време да се възмущават и да говорят много, за да отклонят подозрението от себе си.

Колкото по-ясно човек разбира същността и последствията на нарушаването на космическите и човешките закони, толкова по-сдържан и по-мълчалив става той. Страхът от разкриване събужда в него чувството за самозащита и той разбира, че не трябва да се доверява даже на собствения език.

Наистина позналият няма да се отнася лекомислено към силата, с която трябва да се разпорежда разумно и няма да я прахосва. Затова неговата реч е немногословна и мека, тъй като той прилага мъдро тази сила само за защита на Закона.

## ДЕСЕТТЕ ЗАПОВЕДИ НА ЙЕХОВА

„Аз Съм Господ, твоят Бог, Който те изведе от Египетската земя, от дома на робството. Да нямаш други богове, освен Мене. Не си прави кумир и никакво изображение на това, което е горе на небето, и което е долу на земята, и което е във водата под земята. Не им се кланяй и не им служи; тъй като Аз Съм Господ, Бог твой, Бог ревнител, наказващ децата за вината на бащите до трето и четвърто поколение, ненавиждащи Ме и творящ милост до десет хилядно поколение за обичащите Ме и съблюдаващи Моите заповеди“. Така е казал Йехова на юдейския народ с устата на Моисей. Със също такъв мощен призив се е обърнал Върховният Владика на Вселената към по-малките Богове, към творческите сили на всички царства на Природата на всички планове на проявление. Сърцето на всяко човешко същество, способно да откликне на божественото вдъхновение, потвърждава този завет. Десетте заповеди, дадени от Ръководителя, са преминали през всички векове на развитие на всяка коренна раса на човечеството. Те се основават на Божествената Власт, на нерушимия всемирнен закон, законът за Централизацията, на който е подчинено всичко съществуващо.

Колкото и младши Богове, Творци и Ръководители да има във Вселената, само един от Тях е Управител на планетата или расата, и всички без изключение са длъжни да се подчиняват на Неговите укази. Тази власт Му е дадена от Управляващите Сили, или Йерарси на висшите подразделения на планетните вериги. С други думи, Неговите заповеди трябва да се изпълняват на първо място. Съвременният човек влага неправилен смисъл в понятието ревнител, което се среща в споменатата заповед. То не означава порок, а говори за това, че Йехова е ревностен Бог, пламенно стремящ се към висшата еволюция на тези, които са Му подвластни и които Той води.

Наричайки Себе Си „наказващ децата за греховете на бащите до трето и четвърто поколение“, Той предупреждава за последствията от действията на единия от двата аспекта на нерушимия закон, на който Той също е подвластен, както и всички други проявени форми на живот, аспектите на доброто и злото, на закона за противоположностите. Тежката физическа наследственост като наказание за греховете на цялото човечество е следствие от нарушаването на заповедите. Кръвта на болшинството от хората и сега е заразена вследствие половата разпуснатост на по-ранните раси. Цялото човечество страда в различна степен от последствията на тези пороци, понасяйки тежки болести. Ако тези, които считат, че десетте заповеди са дадени от личен или расов Бог за една раса или отричат съществуването на личен Бог, биха отхвърлили личния аспект на Йехова и биха осъзнали, че тези заповеди са спуснати от Върховно или Вселенско Божество и са дадени чрез Божествената Йерархия за цялото човечество, те по-лесно биха разбрали тяхната нравствена и духовна значимост и необходимост. Десетте нравствени и духовни закони в една или друга форма са били дадени на всяка раса или народ. Върху тях се основава развитието на цивилизацията; нейното разложение и гибел са следствие на неподчинението на тези закони. Висшата еволюция на човешката душа зависи от послушанието на заповедите, развиващи нравствените и духовните качества.

Без осъзнаване и подчиняване на първата заповед подчиняването на останалите девет няма да принесе полза. Това се отнася и за действието на човешките закони, определящи успеха на всяко предприятие, което изисква контрол на един ръководител над група работници. Неговите разпореждания трябва да се изпълняват на първо място. От голямото до малкото във всички сфери на живота успехът на божественото или човешкото дело зависи от подкрепата на облечения във власт глава на това дело от всички подчинени. Във всички царства на Природата този закон остава в сила.

Нека всеки ученик на Тайнознанието не само да се запознае с десетте заповеди, но и сериозно да ги изучи, старайки се да разбере не само екзотеричния смисъл, но и съкровения. Тяхната правилна интерпретация представлява много важна част от философията на свещенослужителя или учителя в „Храма на Човечеството“, както и на други религиозни направления във всички времена.

## ВЪЗКРЕСЕНИЕТО

Когато слънцето пресича небесния екватор и идва пролетта - първото от четирите основни годишни времена и душата и тялото на

човека, възприемчив към влиянието на прилива и отлива на великия жизнен поток, са обхванати от вечно нов трепет, става обновление на живота. Живителната влага се издига по ствола на дървото, достигайки крайчето на най-малката клонка. Миниатюрният живот в заровеното зърно пробива своята обвивка и се устремява към ново възплъщение в новия свят. Подобно на прилива на жизнения поток, кръвта на човека оживява всяка пролет, пулсирайки все по-силно, докато не бъде преминал зенита на неговия живот. Всяко растение с течение на времето губи силата за възпроизвеждане, дава все по-малко плодове, расте по-лошо и накрая загива. С годините приливът на жизнените сили в човека намалява, силата за възпроизвеждане отслабва и жизнеспособността се понижава. С други думи той старее и в края на краищата напуска този тленен свят. Духовната душа на човека, подобно на Вселенската Душа, не знае възраст и не губи сили. Нейната пролет продължава вечно. Духовното слънце винаги се намира над нейния хоризонт и не пресича екватора. Душата не осъзнава своята вечна младост, дадена ѝ по рождено право, докато не премине своя Страстен Петък, докато духовното зърно, разпънато на кръста на материята с гвоздеите на плътските желания, не пробие загръщащата го обвивка в мъките на духовното раждане. Пронизана от мечата на себеотрицанието душата ще остави своето последно тяло от плът. Само тогава ще дойде нейното истинско Възкресение, възкресението от мъртвите, когато Христос в човека ще осъществи сливането на преходната личност с нерушимата индивидуалност и личността ще стане Безсмъртно Его. Вие сте чували и чели за изгубената душа. Ужасяващият смисъл на тези думи засега още не е достатъчно разбран. Вие се убедихте, че такава участ грози цялото човечество, но не вас. Считайки общоприетото обяснение на тайната на изгубената душа за недостойно за внимание или приемайки я като символ, неподлежащ на обяснение, както това е било с други тънко скрити духовни истини, вие сте се лишили от възможността да разберете нейния истински смисъл. Действително, би било по-добре тази тема да не се обсъжда, ако това би помогнало да се избегне подобна съдба, ако тогава би изчезнала вероятността да бъдете застигнат от нея. През всяка пролет - щастието на Възкресението, се спрете и се замислете за миналия или бъдещия час на кръстни мъки. Когато душата е прикована между двамата разбойници - възделението и алчността, - вопълът „Боже Мой, Боже Мой, защо Си Ме оставил?“ пронизва небесата; но уви! Именно в този час множество души пресичат чертата, разделяща вечния живот и вечната смърт. По времето на душевна или физическа мъка демоните на съмнението, нерешителността, предателството и това, което погрешно се приема за чувство за самосъхранение, на всяка цена се стараят да овладеят душата. Светлината на слънцето помръква, завесата в храма се раздира на две и земята се разтърсва от ужасните промени в преизподнята на душата.

Това е часът на великото последно изпитание за всеки човек. То ще покаже може ли възплъщаващото се Его - Висшето Аз - завинаги да се освободи от обличащите го обвивки на низшите принципи и да се устрemi в други сфери. Оставяйки низшето тяло на съдбата, която то е заслужило, с помощта на силата, придобита с борба и дълготърпение във всички изпитания и страдания, Висшето Аз, личният Христос, облича душата и нейния проводник в Облеклото Нирманакая, в

неописуемата Светлина на Логоса, обединявайки ги навеки в последното Тайнство на Посвещението и душата осъзнава своето безсмъртие.

Нека нито една Пасха да не премине без припомняне и размишления не само за великото обещание за пробуждане на новия живот, новата пролет за душата, но и за възможността за неуспех и гибел, за която Аз говорих. Тъй като, повярвайте Ми, сред всички душевни и телесни мъки няма по-горчива от тази, която се стоварва върху низшето „аз“ когато то разбира, че висшата и по-добра част от неговата триада, която то някога е познавало, го е напуснала. Действително, низшето „аз“ е изгубено, тъй като е разкъсало връзката със своето духовно Аз и след това трябва да пребивава с тези, които са го довели до този съдбоносен край. Всеки ден се трудете неуморно над издигането на вечната постройка, която няма да ви подведе в часа на изпитание. Нека слънцето на всеки настъпващ празник на Възкресението освети новия плод на вашите усилия. Колкото и незначително да изглежда вашето достижение в чуждите очи, то ознаменува преминатата века на дългия път на възход към върха, който вие се надявате да покорите.

## ПОСТИГАНЕТО НА СЪВЪРШЕНСТВО

Ученикът на Ложата ще достигне стъпалото на Съвършенството ако запази верността към единния фокус на действие когато отрицателните аспекти на еволюционния закон го подложат на изпитание. Във всички центрове на всяко земно подразделение на живота, било то минералното, растителното, животинското или човешкото царство се намира съзнателна Сила или Същност. Тя направлява развитието на по-малките форми на живот, които повтарят нейния път на еволюция, преминавайки живота на низшите раси, възплъщавайки се във всяко основно подразделение на царствата на Природата и удържайки всяко завоювано положение, за да достигне своята пределна височина. Това означава „да не се предава позицията“ в щорм, в буря и в изпитания докато не бъдат преодолени всички препятствия. Доколкото всяка такава Същност е пряка еманация на Абсолюта, всички други същества от тази еволюционна линия в цикличното развитие трябва да достигнат центъра, заема от Ней. Понасяйки) многобройни неуспехи по пътя на изпитанията, те все пак постепенно излизат извън пределите на проявения живот. Тези, Които се намират в центъра на всички висши стъпала на живота, наричат Богове, Учители, Посветени; Те съставляват най-важното ръководно подразделение на проявената Вселена, известно като Ложата на Учителите. Колебаещият се, непостоянен, неуравновесен човек е подвластен на влиянието на отрицателните сили на живота, той през цялото време отстъпва, предавайки частично завоюваните позиции на по-сведущите личности или даже на тези, които се намират по-ниско от него по жизнената скала. Той ще се приближи до целта само тогава, когато дългите еони на опита го научат да опазва с труд завоюваните възможности, не поддавайки се на чуждите влияния. Човечеството, векове отстъпвайки пред силите на разкола, постепенно се е разделило на многобройни немощни, безсилни, неустойчиви образувания. Обединявайки се, то отново ще придобие мъдрост, сила и способност,



но това е възможно само при постепенно развитие на свързващите сили на търпението, верността и предаността към центъра на подразделението, в което влиза човечеството. Това може да се постигне само с неуморен труд, с любов и постоянна устременост. Истинският растеж никога не е бърз. Запазвайки вяност към Ложата и трудейки се над това, което понякога изглежда неизпълнимо, ученикът ще може да развие гореспоменатите качества и да достигне много. Той ще преодолее непостоянството когато разбере, че този, който го отклонява от избрания път на дълга, е негов най-зъл враг, когото трябва да избягва като чумав, под какъвто и облик той да се крие. В основата на всяка видима проява на материята лежат по-тънки уплътнени и концентрирани форми на живот, които преминават през пълния спектър градации на стихииите на Земята, Огъня, Водата, Въздуха, Ефира, а също и Акаша и обратно, затваряйки непрекъснатия цикъл на проявения живот. Признавайки това, как можете вие да твърдите, че на Земята няма висше стъпало на живота и Учителите не съществуват, че с появата на човека в неговия съвременен облик Природата е започнала да си противоречи и е нарушила закона за непрекъснатостта? Продължаваме по-нататък: да разгледаме земните раси, условията, умствените способности и достойнствата на човечеството. Нима тук не е същата точна градация, както и при всички низши форми на живот? Не е ли разумно да се признае възможността за съществуването на клас по-развити човешки същества? Не могат ли те, благодарение на своята по-голяма мощ и способности, да пребивават както на астралния или тънкия, така и на ефирния и материалния планове на живота? В пълно съответствие с изтънчването на материята, което естествено предоставя на нейните атоми особени условия, с по-големи възможности, разумът, свойствата и качествата на човека еволюират от състоянието на дивите раси към Съвършенството и по-нататък, през всички стъпала на Риши, Ангели, Архангели и Богове.

Ако вие изразявате искрен възторг и признание към най-съвършените хора или гении, подражавате им и вървите по техните стъпки, то нима е логично да се отнасяте по друг начин към Съществото, стоящо на висшето стъпало на развитие, проявяващо се посредством ефирното състояние на материята, съединяващо материалния и духовния планове на живота? Разумно ли е да се отказвате от такова признание само защото не можете нито да Го видите, нито да се докоснете до Него когато ви се прииска, тъй като все още не сте развили в себе си необходимите центрове. Аз съм далеч от мисълта да докажа Моето съществуване пред някоя неподготвена или предубедена личност, недостигнала до духовно осъзнаване, тъй като външното възприемане би довело само до още по-голямо недоразумение. От гледна точка на окултизма разхищаването от човека на силата - жизнената субстанция - е престъпление. Но заради вашето развитие, за да ви помогна да овладеете знанията, които трябва да придобиете преди да се изкачите на едно стъпало по стълбата на битието, Аз охотно бих ви склонил към разумна, строга прилежност в изучаването на вечните методи и закони на Природата, ако вие още не сте овладели правилния и бърз метод на интуицията - на духовното познание. Интуицията се възвишава над другите способности за познание като Полярната звезда над земята.

Христос е казал: „Където са двама или трима събрани в Мое Име, - т.е. в Неговите вибрации, - там Съм Аз сред тях“. Учителят е поддържащата сила на центровете на живот и докато проводниците на силата на Учителя, символизирани от равнобедрения кръст на силата или тройката, триъгълника на защитата, остават на поста, вратите на ада няма да овладеят центъра. Ако тези „двама или трима“ се разделят, тялото като цяло ще се разруши и Центърът, Христос, ще го напусне и ще бъде отново разпънат. Ако човечеството би разбрало поне малко значението на думите „твърдост“, „преданост“, „търпение“ и колко малко са развити тези велики качества в хората, то би осъзнало по-добре съвременното положение на света и би приветствало всяка възможност за развитие на тези качества.

## ЕЛЕКТРИЧЕСТВОТО

Йоните на електричеството, на Акаша, на съзнанието, на светлината, на огъня, - които са разновидности и равнища на материята - представляват разновидности и равнища на електричеството или магнетизма. Плътността на материята - това е количеството йони в определен обем на пространството, подчинено на закона за числата. Вибрациите на електричеството създават различните градации на материята.

Енергията, наричана Х-лъчи, ще поднесе някога голяма сюрприз на изследователите. Когато човекът, заслужил изпълнение на своето желание с години упорито служене в миналите животи, посветени на изследването на този вид енергия, достигне зряла възраст в сегашното въплъщение и възобнови своя труд, той ще открие, че способността на енергията да прониква материята е най-незначителното от нейните свойства. Той ще се убеди, че всички качества на толкова цененото сега, рядко и трудно получавано вещество, наричано радий, може да се получи с по-малък разход на време, усилия и материал, боравайки правилно с енергиите на Х-лъчите. Странно е, че хората не обръщат внимание на това, че въздухът около тях съдържа неограничени запаси лъчиста енергия, първата крачка към откриването на която стана откриването на Х-лъчите; но само при правилен подход тя може да бъде овладяна.

## ОСНОВНОТО ЖЕЛАНИЕ

Върховният Творец на Вселената е посял в сърцето на всеки човек духовно зърно, стремеж към праведност, присъщо на Него Самия. У болшинството от хората то е потиснато от влеченията на чувственото физическо тяло. Но когато в човека преобладава желанието за добродетел и духовно достижение, него го наричат обикновено добропорядъчен или добродетелен, той е по-самоотвержен, по-справедлив и по-предан от другите. Но дори той рядко осъзнава какво му е дало възможност да преодолее низшата природа, подбудило го е да следва първоначалната цел и да не придава значение на това, че той е придобил качества, към които се е стремил и може да ги запази благодарение на силата, получена от другите. Вярата е мощен двигател или сила, затова със своята твърдост и достижения във всяка сфера на духовния или материалния живот човекът е задължен много на вярата

на един или няколко човека в неговата честност, вяност и преданост на дълга, и способност да преуспее в избрана област. Вярата в себе си значи много, но динамичната сила на достиженията произтича от вярата на другите в способността на човека да постигне своята цел. Даже насочена към постигане на материална цел, вярата се явява духовна сила, нейната власт над ума на личността е безгранична. Тя дава възможност да се противодейства на затормозяващите сили и да се мисли творчески и целесъобразно. Сърцето е централната синтетична точка на разпределение на тази сила във физическото тяло, ролята на мозъка е второстепенна. Сърцето е вместилище на любовта и източник на желанията; а сърдечното желание, стремежът да се постигне успех във всяка сфера на живота - този безмълвен зов към вярата ще даде сила да се осъществи това желание.

Ще се постарая да поясня действието на Божествения Закон по отношение на вярата от друга гледна точка. Да предположим, че основното желание на ученика на Великата Бяла Ложа е постигане състоянието на праведност, споменато по-рано и посредством това придобиване на духовните сили на любовта и мъдростта. Следователно то трябва да наложи дълбок отпечатък върху неговия мозък. Благодарение на духовната връзка между истинските членове на „Храма“ и Мен, той ще получи Моето ръководство за това как по-добре да направи подготвителните крачки към постигане на целта, родена от това божествено желание. Ако такъв член на „Храма“ е верен на поетите задължения, той отваря пътя към лично ученичество, призовавайки към силата на Моята вяра в него. Дали той съзнава следствието на своя зов към Мен в този момент или не, няма голямо значение. Зовът ще бъде чут и движещата сила на Моята вяра многократно ще увеличи неговата енергия. Ученикът в края на краищата ще разбере, че в негово разпореждане се намира допълнителен източник на сила и мощ, които той трябва да употреби за благо. Неговият стремеж към праведност ще нарасне многократно и ще се увеличи неговата сила, насочена към постигане на целта. Вярата откликва на призива към нея. Както и всичко съществуващо, тя се управлява от Божествения Закон и този Закон Ме подтиква да използвам Моята сила за благото на този, който Ме е призовал, дори това да не се случи бързо.

### „НЕ ИСКАМ“ И „НЕ МОГА“

Болшинството неофити, които още не са решили дали са готови да приемат съветите и указанията, давани им от Бялата Ложа и да ги следват, могат да се разделят на два класа - такива, които „не искат“ и такива, които „не могат“. Особено това е справедливо когато става дума за съветите и указанията по създаване на център за приемане и разпространение на истината, първото стъпало към неописуемото блаженство, обителта, спасяваща от внезапни бури. Тези, които „не искат“ недооценяват благоприятните възможности и откриващите се перспективи; подобно на болшинството последователи на Учителя Исус те си търсят оправдания, не се подчиняват на ръководството и указанията и „не искат“ да защитават другаря, намиращ се на първа линия на битката. Може би неосъзнато те изпускат възможността да разтворят вратите на своите сърца, през които Божествените Сили могат да се

излеят върху целия свят, предотвратявайки унищожаване на животи и несравними с нищо страдания; и отчасти по тяхна вина Великата Религия на Мъдростта може да бъде изгубена за стотици години.

Никой няма да се реши да определи мярката на отговорността за разпъването на Исус от тези, които „не искат“, които са живели в Неговото време, но, поразмисляйки малко, може все нещо да се изясни по този въпрос. Да предположим например, че масите, които са Го слушали и са били убедени в божествеността, силата и мощта на Неговото Учение биха проявили мъжеството да следват своите убеждения. Да предположим, че те не биха отстъпили така жалко пред себелюбието, малодушно избягвайки при първия признак на опасност, казвайки: „Аз не искам да си навличам мъстта на свещенослужителите; аз не искам да се отказвам от това, което ми харесва заради другите; аз не искам да бъда пребит от тълпата, защитавайки другиго“. Да си представим, че вместо всичките тези „не искам“ всеки човек, изправяйки се духом и изправяйки гръб би изригнал мощното и гръмко „АЗ ИСКАМ!“. И след това всеки от тях, който и да е той: чиновник или войник, търговец или занаятчия, учител или началник, би се заел със своята работа под ръководството на този велик Вожд, безусловно подчинявайки се на Неговите укази и подкрепяйки другите, каквото и да се случи. Нима тогава щипката свещенослужители и войници би разпънала тялото на Христос? Нима малкото сорище би могло да изтезава и да убие храбрия човек, застъпил се за Него, или да унищожи впоследствие всички свидетелства за Неговата мисия на земята, каквито само успее да намери? Нима инквизицията би изгорила великите хора, които са дошли на земята стотици години след разпъването на Христос? Но да се върнем към тези, които „не могат“. Да погледнем към другите множества хора, които на групи или поединично слушат милосърдните думи, призивите към братска любов, обещанията за неземно блаженство, изцеление, помощ, вечно покровителство, божествено състрадание и прощаване на греховете. Да предположим, че те са произнесли съкровено, трепетно, волево „АЗ МОГА!“, а не себелюбивото, неразбираемо мънкане „аз не мога“, породено от страха. Непобедима сила, родена от сърцата, би обединила хората, тълпящи се около Христос, когато Той е говорил в Храма, стоял е пред дърводелския тезгях или е седял край пътя. Ако тези обединени „аз мога“ и „аз искам“ не се бяха отклонили от поставената цел и всеки беше изпълнил своята част от замисления план, светът сега нямаше да се окаже в такова състояние. Разберете, че осъзнаването на истинските човешки връзки и Божествената Сила на Братството биха станали мощни от век на век и биха се проявявали с постоянно нарастваща сила и енергия. Те биха помели всички препятствия по пътя си и биха превърнали света в своя обител, достойна за Боговете, а Земята не би се превърнала в пристанище за демоните на Хадес. Това, което Аз казах за действието на четирите форми на великата енергия: „аз мога“ и „аз искам“, „не мога“ и „не искам“ не е загубило своята актуалност; тази енергия може да бъде насочена както към добро, така и към зло в наши дни, както и преди. „Храмът“ ще стане велика световна сила благодарение на тези, които „искат“, или пък тези, които „не искат“ ще го разрушат и тогава Посветените от Бялата Ложа ще склонят глави във велика скръб за много еони напред.

## КЪМ ВЪЗХОЖДАЩИТЕ

Ако вие искрено оказвате помощ на нуждаещите се, не се хвалете със своите постъпки. Вредата от една дума може да зачеркне ползата от множество думи. Само великата душа е способна да се отрече от „аз“ заради „ние“, да разтвори едното в другото. Недостойните постъпки на човека, твърдящ за своите духовни достижения, свидетелстват за неговата лъжливост и неискреност. Когато жаждата за придобиване на някое качество разкъсва вашата душа, пазете се да не би тя да ви доведе до пътя, където това най-желано качество е недостижимо. Неудовлетворената жажда на душата, също както и неудовлетвореното желание на тялото, води към разруха, ако не се контролира от волята. Разстоянието между възхищението от някое желано духовно качество и притежаването му в действителност не е голямо за този, който е тръгнал по Пътя на просветлението, но докато Егото не разбере разликата между желанието и придобиването, него го заплашва мъчително падение, до каквато и височина да е достигнало.

И все пак неопитът непременно трябва да направи първите две крачки по Пътя - желанието и възхищението, за да направи третата и четвъртата - усилието и придобиването. Именно на третата настъпва решаващото изпитание, той се среща лице в лице със Стража на Прага - своето лично „аз“. Подтикван от честолюбието, неопитът пада отново и отново, докато не придобие разпознаването, необходимо за възхода. Действително е огорчаващо за великия музикант да понася търпеливо и смирено критиката на някои свои ученици по повод изпълнението на елементарни гами. Въпреки това най-великият Творец, Всемогъщият Господ Бог Слуша не само критика, но и осъждане на Своите методи на творене, а също и на законите, управляващи хората, от устата на най-нищожното от Своите създания - на яркия индивидуалист. Детето води възрастния, ако той е сляп. Така и духовно зрящия, макар и малко образован човек може да научи образования на по-важни неща от всички общоприети системи на образование, ако последният е сляп поради ограниченост или недостатъци на своя характер. Истинската мъдрост - това е знание и простота.

## УВЕРЕНОСТТА

В живота на всеки обикновен човек има миг, когато го обхваща отчаяние от неговата слабост и нищожност пред мощта и величието на всемогъщите закони и сили на Природата, от тежката борба, изглеждаща безполезна, която той води, за да не се раздели душата с тялото. „Защо?“ - пита се той. В звездна нощ той насочва поглед към небето, мислейки за огромните разстояния между плеядите светещи точки и за мириадите светове, несъмнено населени с безброй живи същества. Човекът гледа безбрежните простори на океана, размишлява за неговите дълбини и съществата, обитаващи в тях, само малка част от които понякога могат да се видят, когато се издигат на повърхността. Той мисли за безценните съкровища, скъпоценни камъни и метали, за златото и среброто, за живите и неживите създания, за невидимите и невиджани красоти на природата, дълги векове скрити в земята, по която той стъпва. Човекът се чувства безкрайно самотен, в пълно

отчаяние и ужас той крещи: „Какво съм аз? Аз съм само нищожна песъчинка в тази грамадна Вселена! Даже Господ ме е забравил!”

Множеството души биха се потопили в тъмнина в такъв час поради отсъствието на знание и увереност, че тяхната сърдечна мъка е разбрана, че Висшият Разум чува тяхната молба. Аз казвам: не губете надежда. Обръщайки се към закона за аналогията, най-божественият от всички божествени закони, Аз ще се опитам да ви убедя в правдивостта на Моите думи. От незапомнени времена Божият Син понякога е говорил с тези, които могат да чуят Неговия глас и да разберат Неговата реч. Във всяко послание, по какъвто и начин да е било предадено на човека, заветът винаги е бил един: “Аз Съм Господ. Ти си в Мен и Аз Съм в теб”. Понятието за Небесния Човек е дошло до нас от дълбоката древност; Неговото тяло, душа, субстанция, сила, духоматерия се състоят от всички атоми на проявената и не проявената материя и сила. Живите същества представляват клетки или части от тялото на Небесния Човек; всяка мисъл, всеки инстинкт, всяко чувство са част от ума и душата на тази Велика Същност. В действителност всички органи, клетки и атоми на вашето тяло са свършени и ако вашият ум беше състрадателен, дълбок и остър вие бихте могли да разгледате удивителния строеж на всяка част от тялото и да разберете, че техният непрекъснат растеж и хранене се явяват прообраз на самостоятелния съзнателен живот.

Полюбувайте се на свършенството и красотата на всяка капка кръв, на всеки мускул, разберете неразривната взаимовръзка, любовта между всички тези хиляди животи, работещи над една обща цел - висшата еволюция на всекиго. Нима вие не бихте обикнали тези малки съзнателни същества; нима техните опити и усилия да подпомогнат и подкрепят друго същество или орган не биха предизвикали вашата признателност, нежност и любов към „по-малките“, които така мъжествено се борят, без да очакват особена награда? Вие бихте почувствали колко искрено вашето сърце ги моли за любов. Вие не бихте останали равнодушни към молбата за помощ или всяка друга молба на най-малките от тези малки животи при такива обстоятелства и условия, каквито Аз описах. Нима техните трудности не биха привлекли вашето внимание и не биха ви накарали да се стремите да измените тежките условия на техния живот и да създадете по-добри, за да продължат те щастливо, успешно и предано да се трудят? Нима цялото ваше внимание и мисли биха били насочени към основните органи и мускули, които са дотолкова развити, че могат да работят самостоятелно, без особена грижа от ваша страна? О не! Ако вие бяхте такива, каквито Аз ви описах, именно тези малки същества, безпомощни, самотни, притежаващи един развит принцип, принципа на желанието да изпълнят вашата воля, както те я разбират, биха събудили всичко най-добро във вас. Възможно е поради своята ограниченост те да не разберат вашите най-добри чувства, но това е само въпрос на време, необходимо е само да се приложат усилия.

Деца Мои, Бог, вашето Висше Аз е за вас това, което вие се явявате за тези малки същества на вашето тяло. Повярвайте, за да може Божественият Отец да учи вас, Своите деца, на действителността, стояща зад всички илюзии и форми, които Аз споменах. Не позволявайте отвличените разсъждения за „Първопричината“, „Вечно-Непроявения“, „Неописуемия“ да ви лишат от подкрепа и помощ. Вие

можете да познаете „Това“ само чрез проявления живот; и първата такава проява е Моят и ваш Отец.

## ПЪРВИТЕ ПРИНЦИПИ

Напълно възможно е някоя секция от Теософското Общество, заявяваща за своята преданост към него, да измени на първите негови принципи - на принципите на всеобщо братство и целомъдрие. Съблазнена от материалните блага тя може да вземе активно участие като организация в национална или политическа борба, подкрепяйки една от страните, или да се обедини с група от жертви на демоничните сили, под влияние на които много ученици могат да се отрекат от задълженията, които не би нарушил даже обикновеният порядъчен човек. Групата, способна на такива действия няма да се откаже от материалните преимущества, които може да придобие по такъв начин. Не е лесно да си представите отричането или измяната на принципите от членове на групата, които Посветените са избрали от огромно количество хора, спасили са ги от пламъка на неистовия огън и са ги опазили в много тежки изпитания. Отстъпвайки пред силите на разединението и раздора, рязко критикувайки се един друг по национални или религиозни въпроси, разрешаването на които не е по силата на никой смъртен ум, неофитите поставят под заплаха самото съществуване на групата, потъпквайки съкровищата на мъдростта и знанието, с които са били дарени. Опазването на тези съкровища изцяло зависи от непоколебимата вяръност на принципите на всеобщо братство и целомъдрие. „Храмът на Човечеството“ като общество или която и да е негова отделна група ще злоупотребят с доверието, което им е оказано, ако заради обогатяване умишлено подкрепят една или друга страна във всеобщата съвременна световна борба. Такива действия противоречат на целите на „Храма“ и ще лишат „Храма“ или групата от водачеството на Световния Дух, необходимо за техния растеж и развитие. Способна ли е групата, състояща се от представители на много националности и религии, да приеме като брат непознатия, принуден от обстоятелствата да търси спасение в такова общество, ако там цари същият този дух на разкол, който е разрушил неговото бивше огнище и е разбил сърцето му? Аз не говоря за расова, национална и международна политика и право. Става дума за принципа на човешко братство и целта на Световната Душа е да обезпечи неговото изпълнение. Не допускайте грешка. Аз твърдя, че всеки има право на собствено мнение; неговите чувства и убеждения не трябва да се осмиват поради отказ да се обсъжда някой въпрос от живота или политиката. Те са индивидуални и се явяват резултат от привичния начин на мислене.

Ако група ученици, дала обет да следва висшите принципи, е решила да върви по определения, ясно обозначен път към желаната цел и е приела водачеството на тези, които са преминали този път до края, тя трябва да запази верността и подчинението на ръководителите, да ги подкрепя, а също да обича своите другари и да им помага. Колкото повече учениците се различават във възгледите и поведението в другите сфери на живота, толкова по-силно те трябва да се стремят към строго съблюдаване на принципите, върху които е сформирана групата, тъй като от това зависи жизнената дейност на групата като цяло. Този,

който не е способен на това, трябва да прояви благородство и да напусне групата - както заради общото, така и за личното благо, докато не се научи да сътрудничи. Ако болшинството членове на групата отхвърля приетите принципи даже без зъл умисъл, входът за Разрушителя е отворен; тяхното общо противодействие влияе пагубно на другите. В една или друга степен това е справедливо за всяка организация, но особено за групата от ученици на Съкровено Знание, тъй като на нея ѝ въздействат по-могъщи сили и съответно нарастват както добрите, така и злите последици.

## ДУХОВНО И МАТЕРИАЛНО ЕДИНСТВО

Наградата винаги е съразмерна на делото, на което служим; тя идва само тогава, когато целта е постигната, работата е изпълнена и силата - придобита, и никога по-рано. Това е справедливо както за духовното, така и за материалното развитие.

Необходимо е да помним, че духовната сила трябва да се развива също така, както и чувствата. Затова докато ние не сме я придобили и можем да съществуваме само на плана, който е достъпен за нашите външни чувства, на нас ще ни се наложи временно да забравим за другите планове и да помислим какви материални и духовни възможности притежаваме и как да ги приложим за постигане на поставената цел. На хората е присъща вродена увереност в това, че човешкият живот може да бъде по-висок и съвършен, отколкото съществуващият сега. Има всички основания да се счита, че човекът е способен да живее по-добре. Ние разбираме, че ограничеността, слабостта, неумението да преодолява препятствията лишават човека от помощ и водачество.

Ако се потрудим да изучим законите на Природата и да овладеем знанията, придобити и предадени на по-ранните раси, ние ще забележим, че всеки род, племе или народност е бил предшестван от някакъв център, обединение на силите или съществата, обезпечили раждането и развитието на по-висока раса или род. С други думи, ние изцяло ще приемем идеята на еволюцията. Ако вие успеете да разберете всичко това, то съществуването на Ложата на Учителите ще стане за вас очевидно и безспорно. Своего развитие съвременния човек дължи на знанията, труда, борбата, неуморната грижа и ревностното служене на предците; тогава нека той да изпълни и своя дълг пред бъдещите раси.

Когато съвременната раса осъзнае, че светът повече от всичко се нуждае от усъвършенстване на самия човек, здравият смисъл ще подскаже на тези, които поне малко са заинтересувани от развитието на расата да търсят настойчиво и упорито да следват пътеводната звезда, която непременно ще доведе поне няколко подготвени ученици до Тези, Които съставляват тази Група, за да придобият знание и ръководство. Повярвали, че това е възможно, нека учениците с чувство на дълбоко уважение, почитание и любов да търсят искрено как да насочат цялата своя сила и енергия към Единството отхвърляйки всичко, което води до обособеност. Всъщност именно духовният глад и търсенето на възможности за неговото утоляване насочват човека към



тази велика цел. Първото необходимо условие за истинското ученичество е осъзнаване на божествената сила, която обикновено наричат Любов и желанието да станеш проводник, през който тя се излива върху тези, които засега още не знаят за нея. Скоро ужасно възмездие ще падне върху главата на лицемерния егоистичен обвинител, който небрежно, равнодушно и себелюбиво изобличава слабостта или заблуждението на брата или сестрата, с които кармата го е свързала с връзките на ученичеството и с явна или скрита мисъл „Аз съм по-свят от теб“ се отказва да изпълни своята част от общите задължения, от които понякога зависи спасението на обвиняемия или осъдения. Много прекрасни хора са се отдръпнали поради съмнението в тяхната добродетелност на някакъв лицемер. Идвало ли ви е някога наум, че именно нуждата на вашия брат трябва да бъде удовлетворена, а не вашата собствена мнима нужда? Аз нарочно казвам "мнима", тъй като истинската нужда никога не противоречи на честта, на принципите и състраданието, които се явяват основи на битието. Лекотата, с която неразвитата човешка душа убеждава себе си, че нейните висши потребности, подбудите на нейното Висше Аз са подложени на опасност, оправдавайки своята страхливост, неизпълнение на дълга, нежелание да отговаря за другите огорчава Посветения, който вижда истинските, макар и често скрити мотиви. Висшето Аз никога не подтиква към бягство от изпълнение на дълга пред човечеството, никога не подстрекава към дезертьорство, малодушие, съперничество. Но е общоизвестна бързината, с която низшето „аз“ постига подобна цел, представяйки себе си за Висшето Аз.

Когато вие се окажете на на огневата линия по време на битка със земните или безплътните исполини знайте, че от престола на Висшето Аз никога няма да постъпи заповед да се напусне поста, да се изостави другаря или за неподчинение на командира. Знайте и друго: никога няма да ви поставят на първа линия в битката докато не се убедят във вашата устойчивост и способност да се борите за своето дело докрай. Това изпитание преминават всички чисти души, воители от армията на Великата Бяла Ложа. Даващият надежда воин често търпи неуспех поради болестно състояние на органите на физическото тяло, например слаб стомах и губи последна надежда да укрепне и преодолее болестта за едно възплъщение. Воинът, неиздържал изпитанието и отстъпил пред силите на разединението загива, доставяйки радост на враговете и дълбока скръб на приятелите; за да се победи болестта е необходимо постоянно да се устремявате към Единство.

## ЕФИРНИТЕ ПРООБРАЗИ В ПРИРОДАТА

Идвало ли ви е някога наум, че всяка звезда в съзвездията е екзотерична точка от определена композиция или план, разработен от силите на стихии в надземните сфери и впоследствие отразен в четирите различни състояния на материята или плановете на съзнанието? Това е по-лесно да се направи във флуидните състояния на материята, доколкото възплъщаването на замислите в по-плътните форми изисква повече енергия и време. Човекът се гордее със своите творчески замисли, но ако пред неговия вътрешен взор се разкриеха тайните на ефирното пространство той би узнал, че просто копира, макар и неволно, композициите, набелязани в общи черти в едно от

небесните съзвездия. Ако за изображението са нужни цветове, то това е защото истинската композиция е оцветена и вътрешният поглед на човека е уловил съчетанието на тоновете, подсъзнанието е преместило отпечатъка на това съчетание в съзнанието и човекът почти автоматично използва достъпните цветове, най-точно отговарящи на оригинала. Никога не може да се постигне пълно сходство, тъй като гамата от цветове на ефирния Космос е много по-богата от тази, която се проявява в плътната материя. Затова човекът е ограничен от цветовете на четвъртия спектър, макар че съществуват три по-високи и три по-ниски диапазона на цялата гама от цветове.

## СВЕТИЛНИК

От Вечността - безсмъртното Сърце на Бога, Централното Духовно Слънце, - шества Този, Който носи Небесния Факел, обкръжен от вечно растящи огнени вълни. Небесният Факел може отново да запали мъждукащия гаснещ Светилник в ожесточеното сърце на човека. Светилникът на съзнанието трябва да гори в продължение на дълги еони, излъчвайки Светлина в седемте различни кръга на цикъла. Съвременният човек, уловен в мрежите на материята, стои във фокуса на тази Светлина, която се намира в последния кръг на цикъла на вълната. Ако Светилникът гори, духовното зрение или линията на живота на човека ще пресече по диагонала седем вълни - от периферията на последната вълна към центъра и при всяко пресичане на линията на живота и на вълната той ще открие съвсем близко нови светове, нови същества, нови форми на живот, приличащи и неприличащи на него, подобни във всичко на него и такива, които е невъзможно да си представи. Някога, след очистването и възкресяването от плътната материя, пред вътрешния поглед на човека ще застанат тайните, разкрити от безбройните вибрации, възникващи при такова пресичане и той ще разбере, че независимо от изводите на неговото обективно съзнание, съществува само един свят, една Вселена, и винаги ще бъде така.

Човечеството се намира в плен на материята - илюзорна от гледна точка на духовния план. Вярата в цялата въображаема диференциация засега е необходима за развитието, тази диференциация напълно зависи от съзнанието на човека в различните епохи на цикъла на проявление. Човекът ще разбере, че лъчите на Светлината, осветявайки душата, преобразяват съзнанието; тези лъчи изхождат от Централното Духовно Слънце и се излъчват с помощта на Светилника, когато индивидуалната душа придобие достатъчно сили, за да приема и предава цикличния прилив на енергия, проявена от Носещия Факела - от Христос.

Светилникът няма да засвети ако поради небрежност на човека маслото е изгоряло и фитилът се е повредил; Светилникът е станал безполезен и Този, Който носи Факела, ще премине покрай него. Какво може в нашата участ на мъка и сълзи да се сравни с тази трагедия? Независимо от подобните трагедии от далечното минало човекът си затваря очите и ушите, за да не вижда знаменията на времето и прегражда пътя към спасението не само на себе си, но и на другите; той крещи гръмко: „Върви след мен!“ - и тълпата върви. Рядко някой изведнъж забелязва Носещия Факела и вдига своя Светилник, за да го

запали. Когато загори пламъкът, небесата се радват, а сърцето на запалилия го се изпълва с мир.

## ПЪТЯТ НА ДОСТИЖЕНИЕТО

Сред напрежението и объркването, и безкрайните проблеми на съвременния свят честният ученик си задава справедливия въпрос: "Как да постигна всичко, което се изисква от мен на духовния и физическия план, тъй като аз съм всичко на всичко само човек? Нужни са енергията и силата най-малко на дванадесетима, за да се изпълни това точно, умело и изкусно. А аз съм сам. Какво да направя, тъй като напрежението и налягането постоянно се увеличават?" Въпросът е справедлив и изводите, направени от външна, ментално-физическа гледна точка са логични и обосновани. Обаче решението се намира на друга място и то трябва да се търси на съвсем други планове на дейността и съзнанието. В действителност освобождението, способността да се преодолява напрежението и да се разрешават многобройните проблеми се намират на вътрешния, астрално-духовен план и при желание могат да се постигнат. За този, който се е освободил от условностите и привързаността към резултатите, който честно изпълнява своя дълг и се стреми да достигне целта, чиито разум и воля са непоколебими, който безупречно изпълнява всяка работа, ще удари часът, когато той ще придобие сила и мощ, които ще му отворят пътя не само към висшия астрален свят с неговата чистота и възможности за служене и придобиване на високо майсторство, но и към Синовите на Разума в Духовните Сфери. Но още по-важното е, че той ще придобие най-великия дар, който може да придобие човекът - дарът на мира със своето Висше Аз, когато се изправи пред Неговия съд. Суетата и борбата, объркаността и недоволството от живота ще изчезнат като капки дъжд от клоните след буря и озарението, винаги следващо отчаянието, ще го изпълни със сила и енергия за изпълнение на Закона на Истинското Битие. Нима не е щастие да удържиш победа над себе си, когато бушува буря, нощта се проточва, а пладнето изсушава, когато приятелите досаждат и враговете настъпват; и после, отдъхнал в мрачината, да дочакаш величественото ранно утро, когато душата се събужда, за да види Зората на Живота, сияеща в Сила и Слава?

## ДУХОВНО И МЕНТАЛНО ЛЕЧЕНИЕ

Съгласно Библията човекът е бил създаден по образ Божий. Божият образ - това е проявление на Божествената Същност на Божеството, Небесният Човек, проводникът на Христос на плана на Манас, когато Библията нарича "първороден Син на Бога" - ментален прообраз или форма, по която е построено физическото тяло на човека. Всички части, органи и центрове на физическото тяло на човека съответстват на подразделенията и центровете на Божествената Аурна Същност, която формира проводника на Христос, на Небесния Човек, когато Той се проявява на всемирния план на Манас.

При духовното или менталното лечение, прилагано отделно или в съчетание с други терапевтични или хирургически методи, е необходимо придържане към определена система, например такава, като приведената по-долу. Лекарите, хирурзите, духовните или

ментални лечители трябва с всички способности да помагат за преобразяването на болния или пострадалия, а затова на несъвършеното физическо тяло на човека като точно копие на съвършеното духовно тяло на Небесния Човек. Най-главното при духовното лечение е любовта към Христос и вярата в Него, а също и молитвата за излекуване като израз на любовта и вярата. После трябва да следва "полагане на ръцете". Ако е поразена само главата на пациента, дясната ръка трябва да се постави върху челото, а лявата – в основата на черепа и в течение на четиридесет и девет вдишвания на пациента да се съсредоточите върху свързващата нишка между съответния център на Небесния Човек и поразената част от физическото тяло. Така се установява пряк проводник между тези две точки, по който се изливат духовните или ментални съзидателни сили. Ако са поразени стомахът или сърцето, дясната ръка трябва да се постави над слънчевия сплит, а лявата – над съответния прешлен на гръбначния стълб. Ако са засегнати червата или половите органи дясната ръка поставете над областта на пъпа, а лявата – над кръстеца. Ако е поразено цялото тяло проведете лечението с всичките три способа, отброявайки четиридесет и девет вдишвания по време на всеки. В процеса на лечението е необходимо да се установи синхронна вибрация между Небесния Човек, лечителя и пациента, за да може лечебната сила, един от аспектите на Божествената Същност, да се предаде на болния. Резонансът се установява посредством дишането с помощта на волята, устрема и молитвата на лечителя и на болния.

Полагането на ръцете за предаване на лечебна сила се е прилагало от Божествените Лечители и техните ученици във всички векове. Осезанието е най-висшето, най-духовно от петте външни чувства на човека. Контактът между физическите тела най-лесно се осъществява с помощта на ръцете. Затова ръцете се явяват естествен проводник за предаването на всяка сила или субстанция от едно тяло на друго.

Разберете, че резултата от духовното или менталното лечение много зависи от здравия начин на живот. Правилната диета, разходките, физическите упражнения, очистването на организма, сънят и т.н. също са необходими в този случай, както и при традиционните методи на лечение.

Ако опитният лекар е поставил правилна диагноза на болестта и е назначил обичайното лечение, духовният или менталният лечител, работейки в хармония с лекаря, може силно да облекчи страданията на болния, използвайки описания по-горе способ. Той успокоява разстроената нервна система, което позволява на магнитните лечебни сили по-свободно да преминават през тялото. Описаният по-долу способ за божествено лечение, преподаден на госпожа Блаватска, показва поразително сходство с методите на храмовиците, вярващи в силата на божественото лечение. "Именно от космическите или духовни центрове, съответстващи на физическите седем отвърстия (центрове), които са проводници, волята на човека привлича в неговото тяло благотворните космически сили. За да се прекрати болката в окото, да кажем в дясното, е необходимо да се привлече към него мощния магнетизъм на космическия принцип, отговарящ на Буддхи, определяйки неговия център в съответстващата част на главата. С усилие на волята създайте въображаема линия между него и дясното

око. Тази линия ще стане реална, когато ви се удаде да я видите с менталното зрение”.

Взаимообменът между центровете и подразделенията на Небесния Човек и центровете или частите на тялото на пациента при духовно или ментално лечение не е нищо друго, освен взаимодействие на духовни сили между космическите и физическите центрове, споменати от госпожа Блаватска. Създадена от молитвата и стремежа, така наречената “въображаема линия” на метода на госпожа Блаватска става проводникът, по който духовните, манасични и магнитни космически сили текат от Ауричната Божествена Същност към човека. Думите, произнесени от Христос: “Молете и ще ви бъде дадено” съдържат дълбок окултен смисъл. Понякога изглежда, че ние нямаме право да молим духовни дарове от Съществото, изпълнено с добро. Ключът към тайната на тези думи е скрит в закона за противоположностите, един от аспектите на който се явява законът за даването и приемането. Христос и Неговите ученици никога не са нарушавали този закон, и Те не са лекували болните против тяхната воля. Ако вие се нуждаете от духовно или ментално лечение се молете и ще ви бъде дадено.

## ПРЕКРАСНОТО

Представите на болшинството хора за красотата се различават една от друга толкова силно, колкото са различни формите и особеностите на техните физически тела. Прекрасни са даже тези прояви на живота, които на мнозина изглеждат ужасни или уродливи, но способността да се усеща красотата в такива прояви зависи от Посвещението или образованието. Като правило красиви се наричат предметите, цветовете и очертанията на които се съчетават хармонично. Но могат да бъдат красиви и други явления, възприемани не със зрението, а с другите органи на чувствата. Има прекрасни звуци, чувства, свойства и качества, които въздействат на душата също така силно, както прекрасните цветове и очертания на физическото зрение, и това потвърждава философската аксиома, че има само едно чувство, а всички останали са негови разновидности. Красотата представлява едно от неотнимаемите свойства на Небесния Човек и доколкото Господ изразява Себе Си в човека, прекрасно трябва да бъде цялото човечество. Ако човек не забелязва красотата на обикновените неща, значи тази способност е потисната в него от неговата низша природа. Красотата – това е хармония и когато човекът не забелязва красотата на предмета, който гледа, нехармоничните елементи влияят на неговия ум по-силно от хармоничните. Красотата е присъща на всичко. Една от най-големите грешки на аскетите от всички времена е опитът да се изкорени желанието да се придобие или разбере правилно красотата, в каквото и тя да се изразява. Макар и неосъзнато, те са отхвърляли частицата от Божественото, на което са се покланяли. Изразявайки прекрасното в музиката, литературата, живописата или в своето обкръжение, човекът дава живот на някаква частица или форма на непроявеното. Никой не може точно да изрази идеалната форма в ума на другия. Колкото и да си приличат те, неизбежни са някакви различия, присъщи на индивидуалното изразяване. Животът се обръща към сърцето на почитателя на красотата. Неговата реч се изразява в

сърдечния трепет или умиротворение, даващи разбиране. Като хляба и водата, той утолява глада и жаждата, разкривайки нови хоризонти на прекрасното.

## ЛОЖАТА НА УЧИТЕЛИТЕ

Съществуват седем главни деления и четиридесет и девет подразделения на световния проявен живота. В течение на Манвантарата те се намират под ръководството и водачеството на великите Духовни Същности. На физическия план Те са представени от Седемте Учители, под ръководството на които се формират различните групи на човешката раса в хода на еволюцията. Учителите действат обединено, напрягайки всички сили за развитие на човечеството. Създаването на организации за изпълнение на замислите на Учителите винаги се поръчва на учениците – Техни представители, посредници между Учителите и човечеството, които според своите сили изпълняват указанията на Учителите. “Храмът на Човечеството” е една от тези организации, основани по указание на Учителите (един от Тях е Учителят Иларион) и получаваща Техните наставления. Четирима от Седемте повече не се въплъщават на физическия план, но те сътрудничат за благо на човечеството с Тези, Които пребивават във физическо тяло. Ръководител на групата от Седем Учители се явява Учителят С., едно от въплъщенията на Който е Исус от Назарет.

Само духовните, умствени и морални натрупвания на члена на “Храма” му дават право на посвещение в езотеричните Ордени на “Храма”. Посвещението е само признание за неговото законно положение. Той става член на съответстващите всемирни Ордени и това определя неговото стъпало върху стълбата на Битието.

В днешно време усилията на Учителите са насочени към решаване на великите световни проблеми на религията, образованието, науката и държавното устройство. Този труд се извършва невидимо, Те рядко се срещат с хората. Членовете на езотеричните Ордени на “Храма” са длъжни да помагат за решаването на тези задачи.

Не всички подразделения на вселенския живот са проявени на физическия план и са отразени в структурата на “Храма”. Някои от тях в днешно време са представени от групи Посветени и високи чела под водачеството на Учителите и тези групи се намират в недостъпни места. Техните усилия са посветени основно на менталните и психически изследвания. В съответния момент на цикъла те се присъединяват към Ордените, които ще бъдат организирани в бъдеще. Между различните планове на проявената материя лежи също такава пропаст, както и между различните степени и подразделения на живота, установена от същите тези божествени закони, но и в двата случая тя може да се преодолее. В първия случай това се постига с жертва на физическия живот, в последния – с жертва на честолюбието и с безкористно служене на най-близките низши подразделения на живота. Законът за жертвата направлява развитието във всички сфери на живота – от атома до човека, от човека до великия Архангел. Нарушаването на този закон поражда разложение.

Обикновеният смъртен, не притежаващ знание за степените и подразделенията на живота, образуващи различните стъпала, не е в състояние да определи своето или чуждото място върху космическата

стълба на Битието. За щастие това не е необходимо, тъй като Владиците на Кармата, стоящи на най-високото стъпало на живота, следят за това. Те не грешат. Всеки човек заема положението, определено от закона за Кармата и то е запечатано в записите на Акаша. Съвременният човек няма силите да реши такава грандиозна задача, като определяне мястото на някого в течение на Манвантарата.

На нас ни е казано, че в началото на всяка Манвантара, велик период, определено количество монади – Божествени искри – еманират от Абсолюта и под ръководството на високи духовни Учители постепенно се проявяват във форма за изразяване на Абсолюта в индивидуалността. Това става на четирите (от седемте) плана или състояния на световния живот.

## НЕБЛАГОДАРНОСТТА

Три пъти само за една четвърт от века Ние настойчиво убеждавахме трите общества, приели Нашето ръководство благодарение на труда на Е.П.Блаватска, в това, че неблагодарността не е свойствена на Посветените. Три пъти Ние напомняхме на отделните секции на тези общества да пазят непоколебима вярност към тези ученици, на които беше доверено ръководството на обществата. Предаността преди всичко е необходима на самите общества; всеки опит на обществото да придобие високо Ръководство е обречен на провал, ако неговите членове се колебаят в предаността към свързващите звена, които Ние Сме установили, и по такъв начин прекъсват връзката с Нас. Вие, както и Ние, не можете да си позволите неблагодарност. Наистина поразява лекотата, с която някои членове на обществата, дали обет, съдят за достойнствата и недостатъците на своите ръководители. Независимо от целия Наш многовековен опит, Ние не се наемаме да даваме оценка преди приключването на последното изпитание на всеки от тях. Само тогава това ще може да бъде направено.

Съществува само една непростима постъпка – предателството, затова не може да оправдаваме действията на лицемерите, които с потресаващо самомнение се захващат да съдят кога, защо и доколко са отстъпили техните другари по избрания път, и се опитват да нарушат тяхната връзка с Посветените или с цялата Ложа.

Болшинството ученици се намират на невисоко стъпало на развитие и малко могат да помогнат на Тези, Които ще дойдат да претеглят зърната и да ги отделят от плявата или да подберат камъните за строителството на Храма. По време на подбора пред Нас стои огромна задача – да преразгледаме парчетата от Нашите разпокъсани общини, за да запълним празните места и наново да построим разстроените редици; и Ние бихме били много натъжени, ако не са отделни ученици, предаността, смиреннието, послушанието и мъжеството на които блестят като скъпоценни камъни в корона.

За болшинството от човечеството е трудно да разбере, че само немного негови представители са достигнали до такова стъпало на развитие, че да могат да определят същността на явленията в Природата и в човешките постъпки. Не трябва да се правят прибързани изводи. Не е така просто да се намери главната причина за всяко действие. Свидетелството се признава за неопровержимо ако няколко

лица достигат до единно мнение за това, което те са видели или чули в едно и също време. Но Посветеният от Десния път не може да се съгласи с осъждането на човека въз основа на такива свидетелства. Той знае, че наблюдателят, притежаващ изтънчено зрение и слух, може да забележи това, което другите не забелязват - промеждутъчно действие, дума или интонация, променящи самата същност на фактите, и по този начин да опровергава всички доказателства и всичко, на което те се основават. Безброй са хората, приели позорна смърт или осъждане за престъпление, което не са извършвали. Животът на много други е нещастен заради съдебни грешки. Това рядко се взема под внимание даже в наши дни, когато науката е установила, че окото на обикновения човек не реагира на цвета извън видимия спектър, а ухото не възприема звуците извън определен диапазон на честотите и поради това те не са годни за точна оценка. Незначителната промяна в строежа на окото и ухото радикално изменят всичко, и тези, които са преминали стъпалото на живота на обикновения човек, виждат и слушат по друг начин. Затова давайки оценка и вземайки решения, от които зависят животът и честта на другия, не трябва да се разчита на зрението и слуха, докато те не станат съвършени, а това зависи от развитието на хипофизата и шишковидната жлеза. Но Аз не бих искал вие да се хвърлите в другата крайност в житейските дела, тъй като като правило тук е възможно да се разчита на зрението и слуха на обикновения човек. Като знаят това, нека учениците да бъдат безпристрастни и да проявяват послушание към тези, които са способни да съдят справедливо благодарение на развитието на някои органи, и с времето те също ще придобият ясновиджане и ясночуване. Съвременните земни раси още не са завършили своята човешка еволюция. Те все още пазят много животински признаци и качества. Когато тяхната еволюция завърши, те ще се изменят и ще се отличават от всяка раса, населявала някога тази планета, и мерзките пороци, породени от неблагодарността и несправедливостта, ще изчезнат от лицето на земята. Следете без да заспите многоглавото чудовище – неблагодарността. Нищо не може по-силно да отслаби вашата интуиция и да затрудни възприемането на духовната истина. Бъдете благодарни на човека, открил пред вашия вътрешен взор духовната реалност, колкото и скромно положение той да заема, не се бойте да изразявате своята признателност. Това ще бъде ваша победа.

## ПРОТИВОБОРСТВО

Безразсъдно е да си мерите силите с Ложата. Само безумци се осмеляват на това. Техните мечове се чупят от първия удар и стават безполезни за по-нататъшната борба, нападащите трябва да се предадат или да загинат; неопитните приемат този трясък за шума на боя и бързат да се сражават, но тях винаги ги очаква отчаяние и поражение.

Затова преди да се хвърлите в атака помислете сериозно за последствията, ако милеете за своето по-нататъшно еволюционно развитие. Понякога изглежда, че човек няма сили да предугади последствията на своите действия. Това се отнася за болшинството, но не и за тези, които са стъпили върху Пътя. Всеки ученик на Ложата, даже ако той е направил само първата съзнателна крачка по пътя към



победата на Висшето Аз над низшето, има природно усещане, интуиция или вътрешен глас, съизмерен на неговото развитие, който ще предупреди, ще предпази, ще даде съвет, ще насочи по правилния път, ако ученикът укроти смесицата от емоции и се вслуша в думата на Светлината и гласа на сърцето. Аз твърдя, че този глас присъства в съзнанието на всеки, който е стъпил върху пътя на подчиняването на личното и е готов да дойде на помощ във всеки миг. Бушуващият водовъртеж на собствените или чуждите страсти, на които човекът е позволил да го овладее, му пречи да събуди вътрешния глас и именно това отдава човека във властта на силите, които го отклоняват от пътя и уверяват, че той е изкусен боец, и с промъкващ се тихо съблазнителен глас, пред който той не е в състояние да устои, го убеждават да извади своя меч срещу Закона и Истината, обещавайки световно господство.

Аз твърдя, че не само необмислените действия, но и неумението да се усмирява и контролира личното "аз", породено от честолюбието, страстите, жаждата за превъзходство, наслаждения и впечатляващо положение се явява причина за тези битки. Аз твърдя също, че всеки честен търсач на истината при желание ще разбере кога и защо са възникнали трудностите при него, какви решения или намерения са ги породили – през деня, през нощта или в час на изпитание на неговите духовни качества по време на сражение с личното, неудържимо, емоционално "аз".

Затова Аз настоявам: ако вие не искате водовъртежът, предизвикан от невнимателни постъпки, да ви завлече към тинестото, покрито с коренища дъно на потока на живота, намерете време за анализ и дълбоко размишление за естествените последствия на лекомисленото поведение или прибързаните безразсъдни действия.

Вдигналият меч срещу Ложата от него и ще загине. Нарушавайки Закона, вие си навличате възмездие над себе си. Това е Законът на Ложата. Никой няма да навреди на Ложата или на тези, които са избрани от нея. Може да причини вреда само на самия себе си. Затова Аз ви моля – ако цените живота и своето развитие, намерете време за отдых, размишление и общуване с Мен, със своята душа и с тези, които под Моето ръководство ще ви помогнат да избегнете подводните камъни. Аз не за първи път моля да следвате такъв път; и ви уверявам: той ще ви доведе до истината, като компас – до полюса. Трябва да се постъпва така постоянно, а не от време на време, след неочаквано връхлетели ви ветрове и бури; ръцете на духовното Аз трябва да удържат щурвала на личните качества уверено и постоянно като капитан, който здраво държи щурвала, за да не се отклони съдът от курса при непредвидени обстоятелства, да не бъде протаранен, да не се наклони и да не потъне в бурното море. Този принцип трябва да се помни даже в дреболиите от живота през всеки ден. Нищо не вреди повече от отслабеността, преумората на тялото, ума и нервите, предизвикани от пренапрежение при изпълнение на така наречените житейски задължения. Организмът слабее, мисленето се притъпява, интуицията замлъква и когато е нужно да се вземе важно решение в критичен момент, човекът се държи непредпазливо, което при други условия не му е свойствено. Такъв начин на живот обяснява защо хората често казват: "Не разбирам какво ме накара да постъпя така, защо казах това", "Не мога да разбера защо той се държеше така", "Аз не знаех, че той е такъв". Повтарям, това често се случва вследствие на

пrenaпpежeниe, пpeумopa нa oргaнизмa, пpeдизвикaни oт бeзпopядъчeн нaчин нa живoт, нo тoвa нe oпpaвдaвa бeзoтгoвopнитe пocтъпки. Вceки чoвeк тpябвa дa пoдчини cвoя живoт нa Висшия Зaкoн; тoвa e възмoжнo, aкo жeлaниeтo e дocтaтъчнo cилнo. Aз ви дaдoх cвeтлинa и мъдpoст, пpиeмeтe ги. Aз щe oчaквaм peзултaти. Никoгa нe зaбpaвяйтe зa тoвa.

## КОЛЕКТИВНАТА ОТГОВОРНОСТ

Aкo paзбupaмe, чe cъвършeнcтвoтo нa кoнcтpукциятa нa двигaтeлa зaвиcи oт cъвършeнcтвoтo нa нeгoвитe чacти, a cъвършeнcтвoтo нa физичecкoтo тялo – oт cъвършeнcтвoтo нa вcякa oт нeгoвитe клeтки, тo ние тpябвa дa бъдeм пocлeдoвaтeлни и дa пpизнaeм, чe жизнecпocобнocтa нa вcякa oргaнизaция – рeлигиoзнa, oбщecтвeнa или търгoвcкa – зaвиcи oт cтъпaлoтo нa cъвършeнcтвo, кoтo мoжe дa дocтигнe вceки нeин члeн. Aкo във физичecкoтo тялo имa пoнe eднa бoлнa или aнoрмaлнa клeткa, тo e пoдлoжeнo нa paзлoжeниe. Aкo в гpупaтa имa пoнe eдин злoбeн, кpайнo eгoиcтичeн чoвeк, тa e нeздpaвa и я зaпaшaвa унищoжeниe. Вceки члeн нa тaзи гpупa, oпитвaщ ce дa гo зaдържи, нoси кapмичнa oтгoвopнocт. Maкap чe тaкa нapичaнoтo „хpиcтиянcкo милocъpдиe“ ce cчитa зa дoбpoдeтeл във вcички cлoeвe нa oбщecтвoтo, cпpaвeдливитe хoрa тpябвa дa paзпoзнaвaт дaли cлeдвa дa гo пpoявявaт пo oтнoшeниe нa нeдocтoйния чoвeк или oргaнизaциятa, члeн нa кoятo тoй ce явявa. Aкo възникнe въпpoc зa изключвaнeтo нa тaкъв чoвeк, дългът нa пpeдaнитe члeнoвe e яceн. Тe тpябвa дa възпpeпятcтвaт paзкoлa в гpупaтa. Тoвa нe знaчи, чe тpябвa дa ce oткaжeтe oт иcтинcкoтo милocъpдиe. Тpябвa дa ce дaдe нa oтcтъпникa възмoжнocт дa ce пoпpaви и дa ce върнe в гpупaтa. Нo зa нaй-гoлямa блaгo нa бoлшинcтвoтo нeкa тoй изпитa ceбe cи извън oргaнизaциятa. Тa имa мoрaлни зaдължeния нe cаmo пpeд нeгo, нo и пpeд ceбe cи. Aкo гpупaтa нe изпълни cвoя дълг, тo щe cтaнe cъучacтницa нa пpecтъплeниятa нa тoвa лицe, cпocoбcтвaйки зa cъздaвaнeтo нa уcлoвия, кoитo в кpая нa кpайщaтa щe я paзpушaт. Чoвeчecтвoтo тpябвa дa oсъзнae, чe caнтимeнтaлнocтa, злoупoтpeбaтa или пpeнeбpeгвaнeтo нa oбщoизвecтнитe иcтини нямa дa cпpaт ръкaтa нa Бoжecтвeния Зaкoн, чe хpиcтиянcкoтo милocъpдиe нe тpябвa дa пpoтивoрeчи нa зaкoнa и пpинципитe, кoитo e възвecтил Учитeлят нa Хpиcтиянcтвoтo, инaчe хoрaтa щe cтpaдaт oт лeкoмислeнaтa пpoявa нa тaзи дoбpoдeтeл. Чoвeк oтгoвopя зa нecъвършeнcтвoтo, пpoявявaщo ce във вcякa гpупa, c кoятo тoй e cвързaн в тaкaвa cтeпeн, в кaквaтo тoй oпpaвдaвa cвoитe или чуждитe лoши дeйcтвия. Oт дpyгa cтpaнa, тaзи oтгoвopнocт ce нaмaлявa aкo тoй пpaви вcичкo възмoжнo дa изкупи cвoитe гpeшки, или пoмaгa нa дpyгитe дa нaпpaвят тoвa. Cаmo paзпoзнaвaнeтo щe пoкaжe пътя към дocтижeниeтo.

## СВЕТИЯТ ДУХ

Библиятa чecтo cпoмeнaвa зa „Cвeтия Дyх“ или зa „Cвeщeния Oгън“, ocoбeнo в жизнeoпиcаниятa нa Учитeля Иcyс, зaтoвa зa мнoгo вeкoвe тoвa пoнятиe e cтaнaлo oбичaйнo. Нo нeгoвaтa иcтинcкa пpиpoдa, фyнкции и вpъзкa c Бoжecтвeнoтo пpeдcтaвявaт книгa зaд ceдeм пeчaтa зa бoлшинcтвoтo oт чoвeчecтвoтo.

Някои аспекти на Светия Дух са частично достъпни за интелектуално познаване, но човекът не се досеща за това, независимо че Библията дава ключовете към неговата тайна, например, описва огнените езици, спуснали се над учениците на Исус след тяхното Велико Посвещение, а също нарича Светия Дух „пояждащ огън“.

В наши дни е широко разпространено мнението, че праната или жизнената сила е вид електрическа енергия. Това, че човешкото тяло е магнит и е способно да генерира и привлича електрическа енергия се допуска от видни физиолози, но това, че основата на всички форми и състояния на материята на четирите низши от седемте нейни плана е електрическа, още не е съвсем добре разбрано. В края на краищата в проявения свят няма нищо, освен електричество и пепел, частично или напълно изгорели видове различни съчетания на материята. Отделянето на различни елементи при изгаряне на човешкото тяло и образуването на пепел дават ключ към разгадаването на тайната на строежа на органичната материя. Създаването на материята е само половината от кръга на живота. Другата половина е смъртта и разлагането на съставните части. Огънят както формира, така и разгражда, оставяйки не много пепел. Обаче химията ще ви убеди, че животът не свършва с това, доколкото в пепелта е скрита невидимата форма на огъня. Затова не само при зараждането на всяка форма на живот, но и при нейното разлагане може да се намери изначалният огън, а всеки огън в своята основа е електричество. Това, което е вярно за проявената форма на земния план, е вярно и за всички форми на живот на другите три от четирите плана или състояния на съзнанието и на проявения живот или материя. Тези планове се различават по природа или, по-скоро, по степен на напрегнатост. Много окултисти и съвременни учени твърдят, че началото на живота се намира във водата, но самата вода представлява продукт на огъня – на топлината. Вие, разбира се, помнете, че след възкресението Исус е помолил Своята ученичка да не се докосва до Него. Преди разпятието Той се е докосвал и е лекувал мнозина, лекувала е даже Неговата дреха. Ако човешкото тяло е наситено с електричество, даже най-малкото докосване ще окаже въздействие на другия. Този, който се докосне до зареден с електричество човек, ще получи електрически удар, силата на който зависи от това какъв е токът – равномерен или прекъснат. Светият Дух – това е творящият огън, неговата основа е огънят, горящ без пламък, електричество, той се проявява в Троичността на Аتما, Буддхи, Манас или Баща, Майка, Син, или дух, душа, тяло; и именно от това как прилагат този съзидателен огън зависи каква ще бъде неговата духовна природа – светла или тъмна.

## МЕНТАЛНИТЕ ОГЛЕДАЛА

Главният мозък на човека – проводник на низшия Манас – в известен смисъл се явява огледало, в което и от което се отразяват мислеобразите както на Божествения Световен Разум, така и на личния. Скрытите качества и характерни черти на човека – добри или зли, се отразяват като съответни мислеобрази от неговото собствено огледало към огледалото на друга личност; неговото огледало може

също непроизволно да предава отражения от други огледала към огледалата на близки хора. Ако той възприема любов, симпатия, подкрепа или гняв, ненавист и желание да отмъсти, насочени към него от друг човек, той може да бъде уверен, че отразява или предава на другите мислени образи с подобен характер. Ако огледалото е деформирано или замърсено, тоест мозъкът е болен или повреден, попадащите върху него мислеобрази се изкривяват. Той предава нелепи или изкривени мислеформи. Светлината, с помощта на която тези форми се отразяват се отклонява или променя своето естествено направление.

Божественото Огледало - Божественият Разум, отразен в материята - непрекъснато насочва формиращите се в него мислеобрази към човешките огледала, създавайки по такъв начин в безформения свят всичко това, което впоследствие се материализира в обективни форми. Човекът, напрягайки умствени и физически сили, възплъщава детайлите на субективните форми, отражение на които той вижда в своето огледало или интуитивно усеща. Като правило той нарича тези субективни форми свои. Ако той би могъл да види мислеобразите, изхождащи от Божественото Огледало, то би разбрал, че истинският Създател е Бог, Творецът на идеални форми и би осъзнал по-добре съкровената връзка на човека с Бога. Манас - Световният Разум - се явява не само отражение на Абсолюта, но и Негов проводник. Низшият Манас - личният ум - това е отражение на висшия Манас. Инстинктът в животинския свят се проявява посредством диференциация и частично отражение на низшия Манас. Слънчевата светлина е отражение на духовната светлина - светлината на Централното Духовно Слънце и тази светлина и електричество *per se*, прана, или жизнена сила, са идентични. Светлината на Централното Духовно Слънце се явява за субективните светове и човешките души това, което за обективния свят е слънчевата светлина.

Животът няма нито начало, нито край. Съществува само непрекъснатата смяна на вибрациите и излъчванията на прана - жизнената сила; проявяването (проявлението) на прана в обективните светове зависи от редуването на периодите на светлина и тъмнина. Тъмнината възниква в резултат на поглъщане на светлината. Жизнените искри се зараждат в тъмнина, но за техния растеж и развитие е необходима светлина. Те преминават от един свят в друг с помощта на енергията на светлината на слънцето на тази слънчева система, към която тези светове принадлежат. Привържениците на съвременната научна теория на еволюцията не признават учението на Учителите на Мъдростта за безсмъртието на някои групи Духовни Същества, създатели на всички форми на живот на физическия план, чиито животи съставляват едно цяло със светлината на Централното Духовно Слънце. В различните философски системи ги наричат Богове, Риши, Дхиан-Когани. За човешкия ум е трудно да постигне даже хипотетичната идея за Абсолюта. На него му е по-лесно и по-естествено да мисли за Върховното Същество, за Бога, за Твореца на диференцираните форми на обективния свят. Именно за такъв Бог разказва Библията: „И каза Бог: да бъде светлина. И стана светлина“. В известен смисъл на думата светлина и живот са равнозначни, доколкото проявеният живот зависи от енергията на светлината. Във всяко сърце живее интуитивно усещане за съществуването на Висшия

Разум, и дори ако човек временно заглуши гласа на вярата, той не може изцяло да я унищожи. Рано или късно тя все едно ще заяви за себе си и ще поиска признаване на Всевишния. За ортодоксалния християнин е по-трудно, отколкото за останалите да разбере, че Абсолютът – недиференцираният Живот извън форма – се проявява в света на формите; изглежда, че той отхвърля философията на Религията на Мъдростта преди всичко заради опасението, че силата и славата на Бога, на който той се покланя, ще помръкнат от Неговото слизване от областта на чистия Дух – безформения Живот – в субстанцията на формата. Но това не е така. Съгласно споменатата философия Егото, било то Его на Бога или на човека, не може да придобие самосъзнание във всички състояния на живота дотогава, докато не се прояви в индивидуална форма. Между формата, в която се проявява Егото на Бога и физическото тяло на човека съществува грамадно различие. Формата отразява природата на ума, който я е създал. Законите на еволюцията и инволюцията не действат на трите висши стъпала на съзнанието. Тези закони управляват възхода и спускането на живота във форма на четирите низши плана на проява.

## СТРОИТЕЛИТЕ НА ФОРМИ

Деца Мои, ако вие искате на постройте светлото бъдеще, изучавайте опита на преминатия от вас жизнен път. Ако вие намерите скъсано звено в жизнената верига – погрешна или неблагоприятна постъпка – изправете я, хармонизирайте се с малките същества, елементалните строители на форми и ги насочете към изменение на формата, създадена от вашите мисли и действия. Вашите порочни мисли са дали форма на менталната субстанция и вашите постъпки са я материализирали; но благите мисли за същото това явление или човек ще изтрият изкривените контури на първоначалната форма и ще я пресъздадат в съответствие с образа в Божествения Разум. Умът на човека не е способен да създаде ментален образ, който не съществува в Разума на Бога. Когато човекът се опитва да въплъти мислеформа в материята, той изкривява и променя нейните контури, тъй като не знае истинските пропорции и природата на менталната субстанция, с която влиза в съприкосновение.

Личността или низшето „аз“ не си дава сметка, че взаимодейства с реално съществуващи стихийни духове даже в мимолетните небрежни мисли. А колко по-силно е това взаимодействие когато личността е съсредоточена върху определена идея. Човекът е способен да подобри детайлите на формата, която се опитва да въплъти или усъвършенства дотолкова, доколкото той може интуитивно да възприеме идеала на тази форма в Божествения Разум. За да възстановите споменатите скъсани звена, с други думи да поправите последствията на погрешната или неблагоприятна постъпка, която вие сте извършили използвайки елементалите, е необходимо да действате съзидателно. Невъзможно е да се постигне това, използвайки разрушителните сили на живота. Елементалите, които вие управлявате със своята воля и мисли, трябва да бъдат с градивна или възстановителна, положителна природа. Вие вече не можете да допуснете мисли подобни на тези, които по-рано са предизвикали простъпки скъсвайки звената и са събудили за действие стихийните сили, пагубно повлияли на формата, създадена от вас по

образец на Божествената Мисъл. Всички ваши мисли за човека или явлението, на които е навредила вашата простъпка, трябва да бъдат съзидателни, ако вие искате да постигнете целта. Например ако вие сте решили да станете справедлив и сте създали идеалната форма на това качество, а после сте постъпили несправедливо, то съзнателно или несъзнателно сте привели в действие разрушителните сили на елементалите и сте нарушили вашата идеална форма или план на проява. Само положителните мисли и действия, събуждащи съзидателните стихийни духове, могат да възстановят справедливостта. Иначе несправедливостта ще нараства и ще повлече след себе си кармично възмездие.

## ДО ВСИЧКИ, ЗА КОИТО ТОВА СЕ ОТНАСЯ

Неподчиняването на Закона на за Братството и отказа от изпълнение на задълженията, приети от вашето Висше Аз след встъпване в ордени на Великата Бяла Ложа (която повече от всички други степени на всемирния живот изисква единство на целта и стремежите) поражда карма, страшният удар на която ще се стовари върху вас. Вие знаете повече от другите, затова носите по-голяма отговорност за обстоятелствата, породени от невежеството на вашите събратя, за разногласията между членовете на семействата, организациите или народите, отварящи достъп за дяволските сили на Разрушителя и неговите помощници. Последствията от техните действия като тежък товар лягат именно върху вас. Всеки, който способства за разединението между съучениците, помага на слугите на тъмнината да утежнят положението и да примамят в своите мрежи колкото може повече нарушители и тези, които могат да отстъпят. Вие не бихте се решили на това ако имахте дори най-малка представа за кармичния обратен удар, следващ такива действия. Убийство, грабеж, пожар и мъчения са само някои от последствията и разплатата не се ограничава до една раса или нация, и даже до физическия план. Събитията отначало се обличат във формата на елементи от манасичния и психичен планове и после се материализират на физическия план. Именно елементалните същества са истинските създатели на събитията, но ги направлява човешката воля.

Ставайки проводници за дисхармоничните разрушителни елементални сили в семейството, нацията или расата, вие отваряте път за елементалните сили със същото това свойство, с каквото са и желанията, породили вашите действия и резултатът от това е невъзможно да се опише. Ако вие сте проводник на хармонични, съзидателни елементални сили, вие сте благословия за тези низши същества и за целия свят. Вие се трудите в съгласие с еволюционните сили, издигащи низшите същества на по-високи нива на живота. Невежеството на хората по отношение на природата на вътрешните сили, привеждани в действие от техните желания и воля, е потресаващо и върху тези личности, които съзнателно управляват елементалите, ляга огромна отговорност. Еднообразието на външния живот, бедността и ниското обществено положение често ви пречат да осъзнаете значението на действията на вътрешния план.

## ЗНАЧЕНИЕТО НА “ДРЕБОЛИТЕ”

По-рано Аз вече говорих за значението на малките неща, но този въпрос е дотолкова важен, че е уместно да го засегна още веднъж. Той стана насъщен в нашия преломен век, когато се извършват толкова много отрития, зависещи преди всичко от вниманието на изследователя към дреболиите. Този, който пренебрегва принципа на малкото, нищо няма да постигне в живота докато не се поучи от горчивия опит. Човешката монада е била малка частица във времето и пространството, когато се е отделила от масата, поместваща я във великата пустота; но и Владиците на Вселената, управляващи слънцата и звездите, също някога са били тези "малки частици". И никога още в историята на нашата планета принципът на малкото не е бил толкова значителен, колкото в настоящия цикъл, тъй като човекът започва да осъзнава присъщата му вътрешна сила и се учи на методите на нейното използване. Тези методи са основани на всеобхватната истина, която все пак се изплъзва от вниманието на хората.

Благодарение на научните изследвания хората узнаха, че болестотворната бактерия, "миниатюрната частица", едва различима под най-силния микроскоп, размножавайки се може при определени обстоятелства да превърне многолюдни градове и страни в едно гигантско гробище.

Малката искра е способна да породи пламък, унищожаваш по своя път могъщи гори, поля и градове, докато река или океан не преградят пътя му. Първата капка вода, попивайки през почвата до огнените маси вътре в Земята, прокарва пътя на другите и може да се случи така, че налягането на прегрялата пара да премести планини и земни пластове, а нарасналото напрежение на стихийните духове на Огъня и Земята да предизвика катаклизми, способни да разчупят континент. Затова във всички области на живота трябва повече от всичко да се пазите от „дребните неща“, да се пазите или да ги обичате. Наистина, ако ние не знаехме, че се въплъщава божественият замисъл и се претворява божественият план, то цял живот бихме ходили като слепи, с протегнати ръце, на треперещи крака, страхувайки се да не се спънем на камък и да паднем в пропастта. О деца Мои, бъдете предпазливи с "дреболиите", стъпвайте твърдо, бъдете зорки. Търсете тези "дреболии" в своите сърца, а не в сърцата на другите. Самолюбивите хора са склонни да търсят в близкия източник на причиненото им зло и тогава злото нараства до такива размери, че те не могат да се справят с него; и макар злото да ви изглежда незаслужено, въпреки това вие сами го порождаате със собствените си постъпки и мисли. Разбира се, вие няма да се съгласите с това, ако отхвърляте реалността на реинкарнацията и кармата, но истинската справедливост е немислима без тези закони. Съвършената любов не може да съществува без съвършена справедливост. Вие отговаряте за самата постъпка, а не за нейните последствия, добри или лоши. Докато вие сте привързани към резултатите от действията, вие блуждаете в безкраен лабиринт. Колкото по-безстрастни и по-безкористни са вашите добри дела, толкова по-чисти, по-мощни и по-величествени ще бъдат следствията. Те ще принесат благо на цялата раса, а не само на вашето лично „аз“. Подпомагайки еволюцията на един човек вие подпомагате еволюцията на цялата раса. Във всяко добро и полезно дело вие се докосвате до вечните космически енергии, тъй като доброто е Бог и то е вечно. Не

изисквайте благодарност от човека, на когото помагате. Като правило добрите дела започват с малкото, затова не изпускайте възможността да посееете зрънцето на доброто, да кажете ласкава дума, да протегнете ръка за помощ, без да мислите какво ще ви донесе това.

## ЖИЗНЕНИТЕ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Достига ли ви мъжество, за да прелистите книгата на своя живот и да направите равностметка? Безусловно, нужно е мъжество и даже нещо по-голямо, за да погледнете истината в очите, освен ако вие не принадлежите към огромното число егоисти, увлечени от себе си и от измислената представа за своето истинско „аз“. В такива случаи тщеславието дава мнимо мъжество, удовлетворяващо низшето „аз“. На егоистите дори не им минава през ума за съществуването на понятия като дълг и чест. Те игнорират, където само могат, простите всекидневни задължения, ако не се боят от последствия на физическия план.

Обаче да разгледаме друг случай, когато човек признава основите на живота и получава възможност за ускоряване на своята еволюция, но не му достигат силите, за да запази вярност към задълженията си пред Дхиан-Когана, своя Ръководител и Духовен Отец. Ако след непрекъснати неуспехи низшето „аз“ губи целеустременост и сила на сцепление, на които е основата верността, то интелектът обезсилва и възможностите изчезват, а нарасналото самобичуване потапя личността в такова състояние, че вече е невъзможно да се запази верността нито към делото, нито към човека.

В много организации има голямо количество отrekli се, колебаещи се, честолюбиви егоисти, а също и окончателно провалени безсърдечни хора и самовлюбени бездушни критици, надценяващи своя интелект; те причиняват много зло на главните общества, с които са свързани. Тези хора се страхуват, че другарите им ще ги изпреварят, че те ще загубят влияние над някои членове, придобито с егоистична цел и не искат да прекъсват връзката с главните общества. Почти винаги самолюбието им пречи да признаят, че са загубили дори тази малка връзка с Висшия Живот, която са имали някога. Те стават канали, през които непрекъснатият поток на стихийните сили от Осмата сфера се излива в света, затова даже формалната причастност на тези хора към група е опасна и може да препятства връзката на другите членове на обществото с Духовните Учители. За противодействието и неутрализацията на тези сили отива много енергия и жизнеспособността на организацията се понижава. Като правило това се случва заради слабостта, лекомислието и леността на членовете на обществото, които не осъзнават характера на действащите сили и грешат в оценката на споменатите личности, лишавайки по този начин себе си от завоюваните с труд възможности; но ако те заемеха решителна позиция, не допускаха компромиси и разпознаваха истинските мотиви, то биха повишили нивото на вибрациите и по този начин биха защитили общата крепост и по-слабите събратя, а също биха трансмутирали злото с обединена сила и мощ.

Бащата не може да отнеме хляба от децата и да го даде на кучетата, но ако децата сами им хвърлят хляба, бащата го прибира. След известно време децата, изгладнели за твърда храна, се



ожесточават и започват да търсят хляба на живота, но даже и да го намерят, вече не могат да го усвоят и са принудени да се задоволяват с храната на младенците.

Човек не може да живее само за себе си. Той е или помощник, защитник, учител, наставник за своя род, или преграда между своите събратя и Боговете, олицетворяващи Висшия Живот. Колкото са по-високи умствените способности на човека и е по-силно неговото желание за служене, толкова по-бързо той намира своето място върху космическата скала.

Заповедите, дадени от Кришна, Буда, Исус и другите Учители на своите избрани ученици са били дотолкова прости, че и дете би могло да ги разбере. Но когато неизмеримият егоизъм и честолубие са овладели последователите, тези описания са били изкривени, невярно изтълкувани и са станали така сложни, че са загубили първоначалния смисъл. Когато на невежия или порочен човек е била дадена възможност да приеме свещеното задължение пред Висшето Аз, пред Христос и после той съзнателно се е отрекъл от задълженията, за да постигне власт или нечие разположение, то колкото и изкусен или ловък той да изглежда за себе си в своето самомнение, в действителност той лети към пропастта, увеличайки след себе си всички, които го следват. Това е очевидно, но въпреки това такива постъпки са станали обичайно явление. Тези, които постъпват по подобен начин, само ще се усмихнат и няма да Ми повярват, но всичко, което Аз казах е истина.

## ЖИЗНЕНИТЕ ВЪЛНИ

Жизнената вълна на Егото, Вселената, слънцето или всяко същество вмества дванадесет вълни или цикли, които изхождат от Света на Прообразите в течение на Великия Период – Манвантарата. Човешката душа се развива по спирала в продължение на дванадесет главни жизнени вълни. Усилията на душата да достигне крайната цел са и „дванадесетте подвига на Херакъл“ – дванадесет опита да разруши преградите между материята и духа, за да се освободи от ограничената материя.

Ключът към постижението представлява енергията на светлината на Централното Духовно Слънце. Именно с помощта на тази енергия всяка отделна жизнена вълна сякаш се разширява, става по-малко плътна, по-разредена, гъвкава и поглъщаща според това как мощта на висшия Манас придвижва човека по стъпалата на еволюцията. И обратно, тя се свива, уплътнява, става непроницаема и неспособна за поглъщане заради човешката жестокост и великото заблуда на обособяването; и досега лъчите на Централното Духовно Слънце трудно достигат центъра на ауричната сфера на болшинството хора, която е обител на Егото, одухотворяващо тялото. Различните вибрации на еднородната духовна енергия на светлината се сливат в тази енергия в края на Великата Манвантара. Тайната на всички диференциации на формата, цвета, числото, теглото и плътността може частично да се приотвори, изучавайки и използвайки математиката; за начало допуснете, че всеки вид сила и всяко състояние на веществото са резултат от въздействието на отделна вълна или вибрация на преминаващата или разсеяна светлина, която се излъчва от

Централното Духовно Слънце и вие ще получите работна хипотеза за по-нататъшно изследване. Главната разлика между формите и качествата на два обекта се определя от различието на дължината и плътността на вълната или честотата на колебанията на всяка вълна на светлината.

Разликата между добрия човек и лошия, полезния и безполезния, духовния човек и тесния материалист зависи преди всичко от дължината, ширината и плътността на вълните на вибрациите, формиращи субстанцията на проводниците на Егото. С увеличаване или намаляване на честотата на колебанията се изменя формата и природата на жизнената вълна. Материята на физическото тяло на съвременния човек е по-тежка и по-плътна от материята на хората от по-ранната раса вследствие на забавяне на вибрациите. Това се отнася до всички материални форми. Намаляването на честотата на вибрациите може да се случи само в първата половина на всеки Велик Период. Космическия импулс към ускоряване на вибрациите се дава в низшата точка на дъгата на цикъла. Аналогичното повишаване на вибрациите в тялото на ученика, достигнал високо стъпало на развитие, му позволява да стане предшественик на нова раса, Учител; това се случва когато ученикът повече не желае да удържа погълнатия жизнен субстрат от светлина само за себе си, тъй като той е осъзнал единството с всички живи създания.

Колкото по-бързо прониква светлината, толкова по-интензивно Учителят я възприема и толкова по-високи са вибрациите на вълните, представляващи главния принцип на живота – Божествената Любов. Следователно завръщането към духовната форма с цялата нейна мощ ще се случи по-бързо. В това е съкровеният смисъл на думите на Учителя: “Тъй като на всеки имащ ще се даде и преумножи; а от нямащия ще се отнеме и това, което има.” Ние ще получим ясна представа за индивидуалността на човека ако си представим всяка жизнена вълна като правилна неразрушима сфера, постепенно разширяваща се от централната точка навън с разпространяването на енергията. На ефирния план ауричното тяло на човешкото същество прилича на водовъртеж на повърхността на водата както в своята първа, така и в последната проява във форма, макар да му е повече присъща природата на Огъня – стихията, в която то пребивава. От многото нерушими истини на Древната Религия на Мъдростта в днешно време често се споменават две: “Както горе, така и долу”, “Каквото е отвън, това е и отвътре”. Втората по-точно отразява връзката между светлината и Егото. Само на четирите низши плана съществува граница. На трите висши тя липсва, доколкото дължината и ширината на тази линия или вълна – първото аурично тяло – се определя от мислителния принцип на Егото. В течение на много животи тази вълна се преобразява и разтваря в кръга на светлината, от която се състои индивидуалната жизнена вълна.

## ДУХОВНОТО СЪЗНАНИЕ

Окултистите, чувствознанието на които е недостатъчно развито, често говорят за „космическо съзнание“. Вие никога няма да чуете напреднал ученик или Посветен да употребят този термин, разказвайки за личен опит. Те знаят, че е невъзможно да се постигне космическо

съзнание докато въплъщаващото се Его е ограничено от формата и материята на низшите вибрации, например на човешкото тяло. В това състояние Егото се подчинява на законите, които управляват четирите низши от седемте състояния или планове на съзнанието. Хората, съзнанието на които понякога се докосва до едно от трите висши състояния или планове на проява, изпитват такъв възторг, трепет и благоговение, че не могат да си представят нищо по-прекрасно и погрешно наричат това чувство „космическо съзнание“; тъй като само постигналият философията на Религията на Мъдростта знае какво е истинското космическо съзнание. Ученикът, придържащ се към ортодоксалните възгледи, го нарича „Божествено съзнание“, и може би това определение е по-подходящо, особено ако се подразбира Планетарно или Слънчево Божество. Обаче това невинаги е така. Мозъкът на болшинството от съвременните хора не може даже за миг да издържи високите вибрации на ефирната сила, която се прилага при отваряне на съзнанието и вие можете да бъдете уверени, че вас ви лъжат преднамерено или непреднамерено, твърдейки че всеки човек, въплътен на физическия план, е способен да постигне постоянно състояние на космическото съзнание. Всички други душевни преживявания изглеждат незначителни на (за) този, който действително се е докоснал до висшия план, тъй като в този миг той е усещал себе си вездесъщ и всемогъщ. Той е знаел всичко в пределите на своето въображение, виждал е всичко, чувал е всичко и е преживял еони време, изпитвайки всяко чувство. Времето и пространството са изчезнали. Той е бил всичко. Но това състояние си отива също така бързо, както възниква, оставяйки само спомен за нещо божествено. Това е само пламване на паметта на душата. Може да се каже, че човек се е докоснал до сферата на паметта, с която е обвита неговата душа. Помнете, че вашата душа още не се е развила даже наполовина. Макар тя да притежава опита на векове и еони, които са предшествовали нейния настоящ жизнен цикъл, пред нея има още дълги периоди на развитие. В много свои въплъщения тя е одушевявала телата на същества на тази и други планети на нашата слънчева система. Върху ефирните скрижали на паметта на душата са запечатани целият опит на предишните животи и спомените за пребиваването в Девачан между животите. Колкото по-високо се е издигнала душата, толкова по-близко е тя до Бога и до Христа. Толкова по-величествено и всеобхватно ще бъде нейното пребиваване в състоянието, което ние разглеждаме. И толкова по-малко тя ще може да си спомни, когато нейното съзнание се завърне в земната сфера. Не мислете, че в това състояние на съзнанието може да се види най-великото чудо на Вселената. Представете си чудесата на земята, морето и небесата, за които вие само сте чували. Вие сте ги виждали може би само в мечтите. Представете си дивната игра на силите на Слънцето, на другите звезди и планети, или вътрешното състояние на битието, с което вие сте се докосвали насън, в екстаз и след смъртта, напускайки физическия план. Когато вие разберете, че имате душа или че тя – това сте самите вие, на вас вече няма да ви изглежда невъзможна тъждествеността на натрупаните спомени на душата с опита на това състояние, което болшинството съвременни ученици често наричат космическо съзнание. Космическото съзнание съществува, но даже великите Йерофанти, Слънчевите Богове или Владиците на планетите могат само временно да се докосват до него.

Това е най-висшето състояние, което може да достигне въплъщаващото се Его, вечното състояние на Нирвана.

## СВОБОДАТА НА ДУХА

Знанието не означава насилие. Думите, лишени от съзидателен огън, са мъртви. Жизненият урок не може да бъде изучен само заради чувството за дълг и робството на угаждането не е предназначението на човека. Законът не е страшен демон, внезапно изскачащ от храстите, за да уязви човека, не е предателска клопка или нещо тласкащо го към гибел или в тъмница. Човекът в страх и невежество е придал на думите на Господа отблъскващо и неразбираемо значение, превърнал ги е в обект на сляпо поклонение, за да примамва, плаши, мами и наказва тези, които иска да държи в подчинение заради лични цели. Очисти тези думи и ти ще съзреш божествената Сила, вечната Мъдрост, неизразимата Любов и Свобода на духа. Дългът ще стане преимущество, законът – път на растеж, служенето – радост. Умът на човека е скован от думите, определенията, дошли от древността. Той е станал роб на лъжливото тълкуване. Човекът разпилява своята енергия, разлага душата си, трови братята си и сее смърт използвайки сили, за които сам нищо не знае, тъй като е свързан от думите, които приписва на Бога.

## СЕДЕМТЕ СТРОИТЕЛИ

Аз ви казах, че ако можеха да се намерят само седем предани ученици на Бялата Ложа, те биха променили света; вие питате как е възможно това. Аз мога до някъде да ви обясня това, но, за да разберете докрай казаното, вие трябва да станете един от тези седем. Ученикът, който притежава определени познания в лекуването, хирургията, астрологията, геологията, геометрията; който изпитва огромна чиста любов към цялото човечество и към всеки човек поотделно признавайки, че болшинството от хората не са безнравствени, а болни душевно или физически, а понякога и от двата вида болести; който притежава достатъчно енергия и личен магнетизъм, за да привлича и удържа вниманието на нуждаещите се толкова дълго, че те да попаднат в непрекъснатите потоци от жизнена сила - може съществено да измени съдбата на всички, с които влиза в съприкосновение в течение на живота. Добавете към това познаване на законите на висшите светове, на духовните сфери, способност да хармонизира своите жизнени потоци с потоците на шестте други ученици, които заедно с него трябва да станат сътрудници на Природата в преобразяването на средата, в която се е зародила човешката раса; помислете за пластичността на мислителната субстанция – основата на всички форми и вие ще разберете, че никакво зло няма да надвие този съюз. Под ръководството и в сътрудничество със седем такива строители човешките същества, техните тела и души биха придобили най-висшата идеална форма, замислена от Създателите, съхранявайки при това своята индивидуалност. По целия свят хората бързо осъзнават мощта на мисълта и се опитват да я приложат за лечение; но поради безотговорността и невежеството на болшинството „лечители“ възникват духовни и психически заболявания, които рано или късно ще

предизвикат тежки болести на тялото, по-специално на главния мозък, сърцето и репродуктивните органи.

Широко е полето за блага дейност, но са малко тези, които могат да се научат да работят на него. В наше време, както и в предишните векове, твърде малко попълват редовете на учениците, доколкото половото влечение, отсъствието на хуманни принципи, помагачи да се преодолеят трудностите по пътя на ученичеството, физическата отслабеност, предизвикана от наследствени болести, или, което е най-лошо от всичко – стремежът към натрупване, който бързо се усилва в последното столетие, представляват сами по себе си непреодолима преграда. Но не се отчайвайте, тъй като всяко усилие за преодоляване на тези препятствия, даже при неголям успех, подготвя почвата, менталната и физическата среда, в която душата може да се подготви за ученичеството. Преди всичко се откажете от заблудата, че можете да станете ученик отправяйки се към Хималаите, в манастири, в древните храмове на Индия или Египет или обръщайки се към многочислените новопоявили се „проповедници“. Ако вие вярвате в причинно-следствените закони трябва да разберете, че случващото се с вас е необходимо за изменение в добра посока на вашия характер и обкръжение. Когато тази промяна се случи и на вас ви потриват други расови възможности, законът ще ви ги даде. Но бягайки от днешните задължения и беди вие нищо няма да придобиете и на вас ще ви се наложи да се върнете на предишното място. Когато вие бъдете готови за промените за по-добро, когато се устремите с цяло сърце, за да се подготвите за указаната от Мен дейност, то пътят ще се открие пред вас. На вас ви е необходимо да създадете идеал, а после отново да извадете своята душа в съответствие с него. Затова ще се наложи да се изгладят много остри опасни ъгли, да се запълнят пукнатините и да се измени формата, но вие ще можете да направите това, ако поискате. Каквото посееш, това и ще пожънеш – не се съмнявайте в това. Пластичната, гъвкава, тънка природа на материята на вашето тяло ще ви даде възможност да преодолеете даже най-тежката наследственост; но е съществено важно вие да разберете, че някога сами несъзнателно сте я усилили и да не роптаете.

## БЕЗКОРИСТНОСТ

Душата, възпламенявайки се, донася спомени за безкористно служене, непризнато от обкръжаващите. Тя се възмущава от неблагодарността и очаква справедливо възнаграждение за заслугите. Тези две качества са нараствали докато изцяло не са завладели душата и в новия живот тя е погълната от единственото силно желание – другите да признаят и да оценят високо нейните достойнства. Душата трябва да води докрай новата жизнена битка, тъй като докато не придобие истинско безразличие тя няма да постигне истинско спокойствие. Жаждата за признание преминава в жажда за Божествено признание в хода на преходите от един живот в друг, но Божественото признание не идва докато душата не престане да го желае. С течение на времето борбата между егоизма и безкористността става все по-неистова. Исус е казал: „Който обича баща си или майка си повече от Мен, не е достоен за Мен.“ В дадения случай Исус е нарекъл баща и майка желанието и волята; желанието и волята трябва да се обединят,

за да образуват третия принцип – висшия Манас, Сина, Христос. Душата ще постигне своята цел когато духът на Христос се роди в нея. Само тогава човек ще заприлича на Христос, на Владиката на Света. Когато личните желание и воля се слейт и бъде придобито истинско безразличие към личното, ние ще достигнем до Христос.

## ЗНАЧЕНИЕ НА БИБЛИЯТА И УКАЗАНИЯТА НА “ХРАМА”

На въпроса защо различни откъси от Библията са цитирани постоянно, на тях е правено позоваване в Указанията на “Храма” и почти не са споменавани други свещени книги, които според твърдението на Учителите имат същото или по-голямо значение и в някои отношения са по-достоверни, Учителят отговори: “Библията е квинтесенцията на всички свещени книги на света.” В нея вие ще намерите всички принципи, всички основополагащи идеи на другите религиозни трудове – откровения, пророчества, исторически хроники, божествени заповеди, макар и те да могат да бъдат изложени по друг начин. Посветените, дейността на които вследствие на кармична връзка протича в страните, намиращи се под влиянието и ръководството на древните Масонски Ордени, по-често се обръщат към Библията, отколкото към другите екзотерични богооткровени писания. Причината е ясна за този, който е способен правилно да я изтълкува. Когато Посветеният чете Библията, използвайки ключа на Тайнознанието, пред него се разкриват съкровенията мистерии на живота и битието. Посветените често се позовават на Библията също и защото в нея за сложното е казано просто; тъй като за да изпълнят своята мисия в света Те трябва да се изразяват така просто, че и най-необразованият ученик да разбере за какво става дума. Понякога това е много трудно, доколкото ученикът няма способности и жизнен опит, за да разбере сравненията, които привежда Посветеният. Но колкото и сложно да изглежда на пръв поглед изречението или указанието, ученикът би могъл да го разбере ако умее да си съсредоточи мисълта, за да го озари висшата светлина на интуицията. Ако вие видите, че божествените истини са изложени с неразбираем или заплетен език, не се съмнявайте, че пред вас е по-скоро любуване на собствената ученост, а не стремеж те да бъдат предадени, тъй като за дълбоките истини на религията може да се говори много просто.

## ФОТОГРАФИЯТА

Без съмнение човечеството трябва да бъде благодарно на фотографията, с помощта на която то може да се удостовери в живота след смъртта. За развития философски ум безсмъртието изглежда като подразбиращо се, даже ако той е изучил само два закона – за аналогията и за съответствието. Но когато изследователят успее едновременно, посредством вътрешното и външното зрение, да усети въздействието на слънчевите и хиперслънчевите енергии, неговата увереност ще укрепне. Много любители на астрономията сега са фактически убедени в съществуването на Централното Слънце, около което се въртят всички светила и другите небесни тела. Очевидно е, че материята на Централното Слънце притежава по-тънка природа и е потенциално по-мощна от материята на по-малките слънца. То улавя и

непрекъснато фиксира изображението на обектите върху по-тънка, по-пластична и по-непроницаема субстанция в сравнение с фотолентата, която може да запечата само неясни контури. В първия случай изображението включва обектите като цяло, докато на фотолентата са видни само очертанията – това е единствената разлика. Както постепенно изчезващото изображение на едно лице се наслажда върху изображението на друго или се появява между две по-ясно проявени изображения върху лентата и се проектира върху екрана, така с угасването и разпада на физическото тяло на съставляващите го под въздействието на енергиите на нашето слънце протича естественият процес – тънкото тяло се отделя от физическото и се пренася в сферата на Централното Слънце под въздействието на неговите енергии. От всички земни дарове, дадени от Боговете на човека, fotografia дава най-точна представа за това как съществата преминават от един план на друг или от планета на планета. Много съкровени тайни на тялото и душата могат да се разгадаят, изучавайки законите, управляващи слънчевата енергия. Вие ще разберете, че съществуват четиридесет и девет степени или подразделения на материята, субстанцията и силата, проникващи една в друга и че законите на всеки план или подразделение в значителна степен са справедливи и за останалите. Вие трябва също да разберете, че ако светлината е основа на всичките четиридесет и девет плана, то тяхната движеща сила е любовта, и тогава вие ще придобиете надежда, че ще се приближите до великата тайна на вечния живот и ще я разберете.

## ВЯРАТА В ХРИСТОС

Ние, теософите, вярваме, че няма наука и философия по-висока от истината, затова ние имаме право и задължение да разбиваме всякакви теории, твърдения, изопачени факти и после да сглобяваме техните парчета ведно, ако това довежда до първичната истина. Но ако ние сме убедени, че твърдението или теорията са само отчасти справедливи, то трябва да бъдем последователни. Ние трябва да признаем, че или сами сме сбъркали, или пък хората, с чието мнение сляпо сме се съгласили. Аз считам, че в началото на движението много теософи се заблуждаваха относно истинската същност, цел и смисъл на живота на Исус от Назарет и затова имаше две, сега очевидни причини. Първата причина беше естественият протест против нашите бивши религиозни убеждения. Духът на робството постепенно е проникнал в ортодоксалните църкви и свободният дух на човека в края на краищата е въстанал против догматичната теология. Ние изисквахме свобода на духа, свобода на съвестта, право на собствено мнение, без да се страхуваме от насмешките и презрението на бившите приятели и преследванията от враговете.

Втората причина беше тази, че ние не разбрахме защо Е.П.Блаватска така „волно“ говореше за живота на Исус. Тя никога не е отричала съществуването и величието на Учителя на Човечеството, но отхвърляше ортодоксалната гледна точка за Него като за личен Спасител или Бог твърдейки, че Исус е Човек, развил в Себе Си божествената Искра много повече от всички останали. Тя осмиваше много страни на ортодоксалната религия, но на тези, които не можеха да разберат съкровения смисъл на нейните думи им се струваше, че тя

отхвърля всичко чудесно, свързано с Неговото Име. Много слушатели и читатели не разбираха нейната мисия и твърденията за различните степени на божественост, проявяващи се в човека в хода на еволюцията и особено за Учителите на Мъдростта, достигнали степенята на Съвършенство. Неволно тя се оказа виновница за някои грешки, допуснати от нейните ученици. Последните не разбраха, че Е.П.Б. беше изпратена да спре вълната на материализма, заляла света. Тя не би могла да изпълни това ако беше дошла като миротворец или последовател на някоя от религиите. Християнската църква не би слушала нито нея, нито нейната философия, а материалистите не биха пожелали да имат нищо общо нито със защитника на личния Бог, нито с всяка идея за Исус като личен Спасител. Даже ако нямаше никакви доказателства, че Исус е живял на земята и човечеството имаше само мит, само една такава прекрасна и мощна легенда, като евангелското повествование за Неговия живот, смърт и Учение, то, все пак, човек би могъл да се изкачи по стъпалата на еволюцията следвайки Учението на Исус, Планинската Проповед. Дори съвременната наука потвърждава това. Светът се намира пред неплатен дълг пред Този, Който е дал това Учение. В дълбините на всяко човешко сърце има нещо свидетелстващо за неговата истинност. Ако нямаше никакви други свещени писания, ако в целия свят хората имаха само едно ръководството за праведен живот – Планинската Проповед, то тя сама би издигнала човека от дълбините на невежеството и порока към небесните висини, ако той изпълняваше заповедите, изложени в нея. Планинската Проповед е дошла от божествен източник, затова е връх на безразсъдството да не се вярва в божествеността на Исус, Който я е произнесъл. Тъй като, както е казал Исус, човекът не бере грозде от магарешки трън. Само Бог може да покаже пътя към божествеността.

Колкото по-внимателно истинският ученик на Съкровенната Наука изучава изреченията на Исус, не придавайки значение на това, което са казали за Него Неговите ученици или врагове, толкова повече той разбира. Исус е призовал Своите последователи да вървят по неговите стъпки и да живеят така, както е живял Самият Той. Самотно стои Той като духовна вежа за човечеството. Да Го почитем с цялото си сърце, каквото и да говорят за Него другите.

## ИЗОБИЛИЕТО НА ЖИВОТА

В отпадъците, отделяни от човешките и животински организми и растенията, под въздействието на различни газове протича химична реакция, която възвръща на земята ценните елементи, взети от нея за подхранване на органичния живот. Подобен химически процес протича и в отпадъците на низшата астрална материя, отделяна от низшия ум. Изглежда удивителна плодовитостта на Природата, пораждаща огромно количество форми на растителния, животинския и човешкия животи, на пръв поглед безполезни за изпълнението на еволюционния план. Прекомерното изобилие от растения затруднява работата на земеделеца, пълчища вредни животни и насекоми изстребват плодовете на неговия труд, а милиони безотговорни човешки същества живеят за чужда сметка. Различните религиозни системи отчасти хвърлят светлина върху някои от тези тайни, но все пак значението на изобилието на живота за духовната еволюция не е разбрано. Висшите форми на човешкия живот се нуждаят от низшите за получаване на



духовна храна по същия начин, както земеделецът се нуждае от торове за получаването на урожай.

За да се намери отговорът, трябва да се помни за взаимната зависимост и взаимното проникване на всички степени на материята на всички планове на живота. Природата не създава нито една излишна или безполезна форма на материята и така наречените плевели и вредни насекоми са също така необходими на човечеството за поддържане на живота, както и храната. Ако ги нямаше плевелите, които поглъщат отровните газове, трансмутират и възвръщат техните елементи на почвата след своето увяхване, и насекомите, трансмутиращи още по-вредните форми на живот, човечеството не би могло да живее на земята.

Ако ги нямаше проблемите, свързани с огромното количество хора, които се намират на низшите стъпала на развитие, умът на високоразвития човек би атрофирал, тъй като той се нуждае от постоянни стимули, а за целта човекът трябва да се докосва както до висшия, така и до низшия полюс на човешката природа.

## СВЕТОВНАТА И ИНДИВИДУАЛНАТА ДУША

Общозвестно е, че духът се явява творческа и движеща сила както на Световната, така и на индивидуалната душа. Едни философски системи наричат тази духовна сила Аتما, други – Бог. Световната Душа и индивидуалната са материални и имат форма, и, доколкото духовната сила е проявена във всички вътрешни и външни състояния на материята, е очевидно, че субстанцията на душата е скрита в материята на видимата Вселена. Различието между формата и субстанцията на Световната Душа и индивидуалната е също такава, както между космическото пространство и небесните тела, звезди, планети, астероиди и т.н., намиращи се в него. Както Световната Душа, така и индивидуалната се състоят от интерефирна, интератомна материя. Принципите на висшия Манас и Будхи – Мъдростта и Духовната Любов се явяват главните потенциали на тази субстанция. Във Вселенската Душа тази субстанция е ограничена по-малко, отколкото във формата на индивидуалната душа. Всяка форма е предел, ограничение, каквато и да е нейната природа.

Принципите на Манас и Будхи са потенциали на всички състояния на материята, силата и субстанцията, но тяхната мощ е отслабена от низшите вибрации на по-грубите форми на материята. Висшият Манас – висшият ум на интерефирните планове на материята – на физическия план става низш ум, или Кама-Манас. Духовната Любов – висшето желание на интерефирните планове – на материалния или физически план става низше желание или страст.

Хората са измислили множество лъжливи теории, защото те или малко знаят за природата или субстанцията на душата, или считат душата за нематериална. Макар ортодоксалната философия на църквата и нейното вероучение да твърдят, че душата съществува, те не указват къде се намира тя след като напусне тялото, давайки объркани описания на Рая и Ада. Без осъзнаване на седмичността на материята, силата и съзнанието е невъзможно да се вмести реалността на съществуване на материята, от която се състои душата. Трябва да има състояние или място, свят или вселена, където душата пребивава след

разлагане на физическото тяло и субстанцията на този свят трябва да има по-тънки вибрации от материята, която душата е оставила. Съгласно езотеричната философия както душата, така и средата, в която тя обитава се състоят от интерефирна материя. Субстанцията на клетките на физическото тяло на човека и на другите същества има същата честота на вибрации, каквато е и на субстанцията на обкръжаващото пространство и на видимите форми. Човекът ще разбере своя божествен произход едва тогава, когато ще може да възприема атомните, електронните и аурните вибрации на материята, силата и енергията.

## СИЛАТА НА АКАША

Между проявената материя, силата и енергията съществува взаимодействие, взаимопроникване и взаимовръзка, и всички съчетания и разделяния се осъществяват с помощта на различни видове движения и вибрации, т.е. Божественото Дихание и затова задължително се осъществява взаимообмен на тънките форми на енергия между всички планети на слънчевата система. Ако човекът би могъл да приложи мощта, затворена в един единствен атом, то при желание той би могъл дори да измени наклона на земната ос. Тази скрита енергия се удържа от още по-висока сила, силата на духа. Обикновено в атома се генерира само това количество електрическа и магнитна енергия, което е необходимо за поддържане на живота и активността на неговото собствено поле – ауричната сфера. Планетните тела на слънчевата система съответстват на различните органи и части на човешкото тяло и както животът и здравето на човека се поддържат от взаимодействието между всички негови органи, така съществуването и благополучието на всички планетни тела зависи от взаимодействието между тях. Силите, действащи в слънцето на която и да е слънчева система са аналогични на силите, действащи в сърцето и мозъка на човека, от тях зависи непрекъснатото функциониране на организма в течение на жизнения цикъл. Подобни взаимодействия протичат и между слънчевите системи. Различна е само тяхната степен. Междуетомното пространство, наричано понякога ефир, се явява проводник между органите на човешкото тяло, между телата на слънчевата система и слънчевите системи на Космоса.

Точната наука ще постигне основополагащата истина, скрита зад всички явления, когато признае, че съществува проявено състояние зад пределите на ефирното – петото състояние или план на живота, което Тайнознанието нарича Акаша. Това е светлина, не слънчева, но Абсолютна Светлина, вибрациите на която са толкова високи, че тя е непостижима и неуловима за човешките чувства. Именно силата на светлината на Акаша, проникваща през ефирната среда, възбужда вълни в ефирната субстанция. Това е и енергията, скрита в атома и електрона. Тя е вездесъща. Това е единният проявен живот, първата диференциация на духовната енергия. Движението на Земята или на всяка друга планета освобождава енергия, скрита в грубата материя, както работата на сърцето освобождава енергията, скрита в атомите и молекулите на човешкото тяло, а ефирните вълни пренасят излишната енергия от едно планетно тяло към друго, там, където тя е нужна за създаване на зародиш.

## ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ НА ЖИВОТИТЕ

За да поясним взаимодействието между менталните сили и субстанцията-материя ще разгледаме следващия пример. На човека внезапно му хрумва мисъл – като че отникъде, но в действителност от неговото Висше Аз. Тя попада в съответния център на главния мозък, като зърно в земята. Енергията на мисълта се разпространява и достига другите центрове на мозъка, намиращи се в състояние на покой; всеки център представлява особено образуване от огнени животи с определено ниво, управлявани от вибрации със съответстваща честота. Ако към центъра на творчеството на изобретателя-механик по закона за сродството се е привлякла оригинална идея, то с нейното развитие събудените ментални сили на изобретателя създават чертежи, план за работа, а също много друго, необходимо за възплъщаване на тази идея. Изобретателят или инженерът-механик се труди, като правило, неосъзнавайки, че именно импулсът от Висшето Аз, или Егото го е накарало да употреби в работата именно тези метални заготовки. Ако за създаването на машината той беше взел други материали, те бързо биха се разрушили. Ако огнените елементи на материалите не бяха в синхронна вибрация с огнените елементи на възприятието и формирането на идеята в центъра за творчество на главния мозък, то свързващата енергия, особено активно проявяваща се в съединителните елементи няколко подразделения, не би могла задълго да ги удържи заедно. Някой ще купи тази машина, ще заплати за нея пари, тя ще произвежда нещо и в края на краищата ще се разруши; тогава огнените животи, затворени в метала, дървото или плътта ще се освободят, и цикълът на възприемане и формиране на идеята ще завърши. В резултат на това огнените елементи, влезли в съприкосновение с човека, ще се издигнат по скалата на еволюцията и божествената сила на следващия еволюционен цикъл ще ги възплъти на по-висока завивка на живота, приближавайки, доколкото е възможно, силата на низшия Манас към висшите степени на интелекта, а огнените животи от царството на минералите към растителното царство, и т.н. Първоначалната идея съответства на главината на колелото; чертежите и метода на работа, работниците, материалите, купувачите и потребителите на готовия продукт представляват неговите спици; мястото на действие е пространството между спиците, а свързващите линии на животите – обръча. Материализираната идея – машината – се премества в други условия вследствие въртенето на Земята около своята ос, както въртенето на колелото го премества от едно място на друго. По-малките животи, съставляващи материята на машината, придобиват нов опит и възможности за развитие.

Когато човек се бунтува и отказва да следва закона за движение напред, еволюцията на човека или атома се забавя съизмерно с предизвиканите разрушителни сили на живота. Хората често се смеят на тези, които разказват за нежна привързаност между човек и машина, но такава привързаност съществува, тя е основана на взаимното привличане между различните степени огнени животи, от които се състои материята на тялото и на метала. Макар че машината не осъзнава това привличане, то влияе на съзнанието на цялото множество огнени животи.

## ПО-МАЛКИТЕ ЖИВОТИ

Само частица от Времето, което Боговете наричат Велика Илюзия, ни отделя от деня, когато от гъстата тиня на преизподнята са се издигнали стихийните същества и са създали изменчивите форми – телата, които вие сега обличате в сърма, украсявате със скъпоценни камъни, издигате им златни олтари и им се покланяте като на кумири, призовавайки събратята да правят същото; вие забравяте как тези форми (подобие на истинските Аз, еволюиращите разуми, облечени във вечна субстанция) са достигнали до своето сегашно положение и че опасността от падение не е изчезнала; вие забравяте, че еднородните тела могат отново да станат разнородна съвкупност от елементи, непригодни за целта, за която са били създадени. Вие вероятно бихте се смели ако струпванията на тиня, през която вие сте преминали, придобият глас и поискат от вас почитане и вяност. Въпреки това, в своите дълбини те пазят малки животи, основа на мириадите форми, подобни на вашата, които очакват часа, определен от Боговете, за да тръгнат по вашите следи.

Когато времето ви очисти от полепналата кал, вие няма да посмеете да изкрещите “нечист” на тази частица Аз, която едва вчера се е измъкнала от тази тиня и утре ще заеме вашето място, оставяйки ви далеч назад, ако вие не се издигнете на по-голяма височина. Златото, скъпоценните камъни и издигнатите олтари могат за известно време да ви направят слепи за великата истина, свидетелстваща за единството с вашия брат. Но когато заслепението премине, вие ще разберете истинското положение на по-малките животи върху еволюционната скала и братът ще стане за вас най-скъпото същество на земята, колкото и кал да има върху него, колкото и ниско да се е спуснал, тъй като в падналия вие ще видите друго лице – своето собствено – и, нещо повече, lika на Бога, чистото отражение на Възлюбения Син Божи във всяка душа.

## ИЗГРАЖДАНЕТО НА ТЕЛАТА

Противоречивите възгледи на различните философи по отношение на създаването и развитието на телата на което и да било Его в редицата от въплъщения, при това изложени на символичен език с използването на непознати термини, предизвикаха объркване в умовете на много ученици, затова ще се опитаме да опростим доколкото е възможно въпроса за телата, изградени от Егото. Независимо от това, че тези тела са изградени по време на проява на Егото на различните планове на съществуване в течение на манвантарата, в действителност те представляват единно тяло. За по-добро разбиране ще разгледаме две отделни клетки – сперматозоида от семенната течност на репродуктивните органи на мъжа и женската яйцеклетка; при съвременното устройство на човешкото тяло нито една от тях не е способна да прояви творческа енергия без другата. Затова те трябва да се съединят при подходящи условия.

Всяка от тези първични клетки притежава три особени центъра на разгръщане. Обединявайки се, те образуват централната клетка на зародиша, притежаващ седем центъра, при това седмият е синтетичен.

Макар че седмият център на плана на материята не функционира самостоятелно, той е необходим за еволюцията на физическото тяло; той проявява свързващата енергия, която съединява физическата, астралната и духовната форми на живот в едно. Трите центъра на сперматозоида са положителни по отношение на трите отрицателни центъра на яйцеклетката, докато седмият център е неутрален. Именно от него зародишната клетка взема енергия за развиване на множество клетки, които в крайна сметка образуват развития човешки плод. По време на вътреутробното развитие плодът черпи от шестте главни чакри на майката жизнените сили, необходими за неговото хранене в течение на девет месеца. Трябва да се помни, че човекът има шест главни чакри или центрове, които съответстват на шестте вселенски принципа на живота. Централната клетка, образувана от сливането на сперматозоида и яйцеклетката, съответства на седмия вселенски принцип. Енергията на този синтетичен център храни ядрата на развиващите се клетки на плода, но отначало тя преминава през пъпа и влиза в съприкосновение със съответстващия седми център на майката, което придава на центъра сила да черпи от четирите принципа на вселенския живот всичко, което е необходимо за хранене на неговия физически проводник. Очевидно е, че изтощената майка, която се храни лошо по време на бременността и не може да поддържа своя организъм по необходимия начин, но все пак ражда много голямо, охранено дете, получава за неговото хранене някаква енергия отвън. Ако пък здравата, добре хранеща се жена, ражда хилаво, слаборазвито дете, значи тя използва по-голяма част от енергията, изработена от седмия синтетичен център, за укрепване и хранене на своето собствено тяло и не дава достатъчно количество енергия за нуждите на развиващия се плод, лишавайки го от възможност да използва споменатите центрове на вселенския живот за нормалното развитие. Енергията, получавана от усвояването на храната и течностите, е недостатъчна, за да обезпечи жизнената енергия на растящия плод, който износва майката.

Химичните елементи, които, съчетавайки се, образуват кръвта, тъканите и другите части на организма на плода, той получава от трите низши вселенски принципа или подразделения на вселенския живот. Алхимичните елементи или по-тънките субстанции, съставляващи проводника на душата – тялото на висшия Манас, - се вземат от трите висши принципа. При работата на дихателния център на майката кислородът, водородът и азотът се поглъщат от нейните бели дробове, където, заедно с другите необходими газове, които се освобождават при усвояване на храната, те се променят или очистват и се издигат на по-високо ниво на материята. Вредните компоненти, такива като въглеродния двуокис се извеждат в процеса на усвояването. При очистителното горене на газовете се освобождава стихийна сила, подобна на енергията, която се генерира във вселенските дихателни центрове на Небесния Човек; тази сила изгражда дихателните центрове на плода. Енергията на вселенските дихателни центрове непрекъснато взаимодейства с енергията, създаваща сърцето и белите дробове на плода, докато тези органи не станат развити. Централната клетка на физическото тяло се развива в центъра на физическото сърце, същият този процес протича в астралното и духовното тела. Духовното тяло, както и физическото, се изгражда с помощта на положителния и

отрицателния полюси на принципите на световния живот. Този проводник на душата се нарича Манасичен или висше астрално тяло; то функционира на съответния вътрешен план. По такъв начин въплъщаващата се форма на душата постепенно се формира във физическото тяло основно с помощта на енергиите, образувани и натрупани в трите висши (от шестте) центъра на материята, а също от енергиите на трите висши вселенски центъра; този процес продължава в течение на много инкарнации на Егото на всички планове, докато не бъде изграден проводника Нирманакая, духовното тяло на Егото и не завърши редицата от негови въплъщения. Ако това ви се стори материалистичен възглед за духовната реалност, спомнете си, че духът и материята са единни и че астралната и духовната субстанции се отличават от грубата материя само по по-високото ниво на вибрации. За да открием изворите на физическия живот, съществуващ до преди сливането на сперматозоида и яйцеклетката, ние трябва да насочим мисълта си към великия Океан на Живота, който в своя материален аспект представлява плазма (течната субстанция на кръвта, „водите на кристализацията“, вселенската свързваща сила) – проводника на творческия огън, събиращ и обединяващ всичко съществуващо в единната велика Световна Същност. Всяка капка плазма вмести идеалния прообраз на всичко, което е и което ще бъде. Както всяко зърно материя, каквато и да е неговата природа, съдържа тази плазма, така сперматозоида и яйцеклетката съдържат в себе си прообраза на формата на съществото, което трябва да се развие в резултат на тяхното сливане.

## ТЕЖКОТО БРЕМЕ

С годините силите намаляват, очите отслабват, ухото оглушава за песента на гургулицата. Ако сърцето не е изпепелено от жестокост, не се е вкаменило от равнодушието на спътниците по странстване, човека го обхваща дълбоко чувство на самота, неизразима мъка по сърдечно общуване, по стискане на приятелска ръка, разбираща от пръв поглед другата душа, преминала през долината на мъките и видяла обителта на Мира. Тези, които човек обича с цяло сърце, понякога го измамват и използват за своите интереси, но той ще надживее страстното желание да идеализира възлюбените само тогава, когато придобие дара на разпознаването. Последна в човешкото сърце умира надеждата, но докато тя е жива душата неуморно търси своя идеал. Душата не може да забрави многобройните изоставени гробове, където лежат безжизнените обвивки на тези, които са били въплъщение на нейния Идеал, но тя трябва да живее с бъдещето и трепетно да очаква първата среща с „другия“, който няма да умре и завинаги ще изтрие от паметта тези гробове.

Даже ако този „друг“ се окаже изцапан от светските дела, които винаги замърсяват докосналия се до тях, не отхвърляйте неговата ръка, умийте я с чиста любов и състрадание, и вие ще видите в нея отражение на святата ръка на Христос. Вие, които празнословите за Братство, Състрадание и Любов, но преминавате покрай стария или обезсилен човек, носещ тежък товар, потрудил се много, за да може вашият живот да бъде по-щастлив и по-свободен, погледнете в своята душа и разберете защо са безплодни търсенията на ключа, откриващ

тайните на живота. Той е във всяка осакатена душа, която се среща по вашия път, във всяко набраздено от бръчки лице, във всяка трепереща ръка, протегната към вас за помощ, за да премине през бурния поток на живота; търсете го в тъмната нощ и при ослепителната светлина на слънцето, която пречи да видите Пътя. Всеки вик на страдание или мъка, пронизващ сърцето, - това е молба на вашия Идеал. Когато вашата ръка съчувствено се протяга към страдаща душа, тя се докосва до ръката на вашия Възлюбен, на Христос.

### “ТРОЙНАТА ЗВЕЗДА”

Скъпи Мои деца, много често медиумите грешат, тъй като не могат да свържат помежду им мигновените видения на едно и също явление. За тяхното съзнание е достъпен само астралния план, при това в различно време те виждат с психическото зрение ту един, ту друг негов слой.

Само медиаторът, който в пълно съзнание може да се докосне до висшия ментален план, ще улови мигновеното видение и ще го изтълкува правилно. Вие също ще видите прекрасната Синя Звезда в небесно сияние, ако уловите нейната вибрация и по такъв начин пренесете съзнанието на висш план.

Но мигновеното видение е недостатъчно, затова Аз ще ви разкажа как изглежда Синята Звезда, видима с психическото зрение. Това ще ви помогне по-добре да си представите красотата и великолепието на Звездата, величествен лъч от която представлява всяка индивидуалност. Представете си огромна Звезда от Светлина, „Тройната Звезда“, обединеният лъч на която е подобен на лъча на Меркурий. Всички нейни точки горят с разноцветни лъчи, които се сливат един с друг и образуват нови лъчи на седемте цвята на дъгата, представяйки прекрасна игра на светлината и цветовете.

Вашата аура има определен цвят и макар че мислените еманации я оцветяват в различни оттенъци, тяхното съчетание определя вашата принадлежност към един от Седемте Лъча. След това кратко обяснение Аз ще ви помоля да се опитате да си представите централната или вътрешна част на „Тройната Звезда“, искрящата Жълта Звезда, излъчваща синхронни вибрации от цвят и светлина. После си представете великата Синя Звезда, всяка точка от която излъчва, вибрира и изпраща в „тъмнината на великата бездна“ живите нишки от светлина и красота. Тя облича Жълтата Звезда. И накрая си представете външната, велика Червена Звезда, която облича Синята и Жълтата. Всяка точка на Червената Звезда е прекрасен сияещ скъпоценен рубин. Не е възможно даже да си представите великолепието и красотата на тези живи Звезди, изпращащи си една на друга мириади лъчи. Красотата, славата и мощта на Звездата - това е Любовта, Волята и Мъдростта, или Устрема, Предаността и Сиянието на вашите аури. Деца Мои, вие също сте прекрасни сияещи звезди. Вие светите ярко, когато с вас е Любовта, Волята и Мъдростта. Но когато секне духовният подем, светлият пламък отслабва, помръква, почти угасва и енергията и силата, с която вие докосвате другите, принасяте щастие и помагате на човечеството, изчезва.

Следете, Мои деца, вашият пламък да се издига високо, трите огъня да пламтят еднакво, образувайки Върха, който излъчва

съзидателната мощ на духовната сила и енергия, най-могъщата на всички планове, способна да разсее тъмнината. Ключът към тази съзидателна сила е овладяването на мисълта и Аз ви го дадох. Благославям ви, Мои възлюбени. Аз Съм с вас винаги.

## ЗАПЛАХАТА НА ОТРИЧАНЕТО ОТ БОГА И РЕЛИГИЯТА

Членовете на религиозните организации или на ортодоксалните църкви често не могат да различат основополагащите закони и принципите на религията от мненията на пастирите или събратята по вяра и заплашват, че ще напуснат своето общество. Ако обиденият човек си отива от организацията и се отрича от обетите, той става оръдие в ръцете на атеистите или материалистите, които, според тяхното изразяване, "възнамеряват да отменят Бога и религията". Защитата на принципите и законите на организацията са първи и главен дълг на нейните членове, и никой няма право да ги нарушава. Почти винаги чувството на обида поражда ненавист към обиждащия, която изкривява, отслабва или убива религиозния инстинкт в човека. В последно време в много страни нарасна броят на хората, религиозният инстинкт на които е убит от ненавистта към другите хора и общества, и те са опасни за религиозните обединения. Повярвайки на тези, които казват, че няма Бог, ние унищожаваме в себе си вродената религиозна склонност на душата. Този инстинкт се е развил вследствие на интуитивното усещане на връзката на човека с Бога, връзка, която в действителност съществува между божествената и човешката природа на човека. Отричайки това родство човечеството става „великият сирак“, както го наричат понякога. Неописуеми бедствия очакват народите, отрекли се от Бога. Не е чудно, че тези, които са унищожили този инстинкт, усещат потребност да се обединят, за да докажат своята правота на себе си и на целия свят. Но това никога не им се удава. Само понякога техните аргументи могат да произведат действие. Библията, Ведите, Упанишадите и другите свещени писания, основите на великите религии, утвърждават съществуването на Висше Начало. Твърде много хора в целия свят са предани на дълбоките духовни истини, провъзгласени от Великите Души, основатели на великите Религии, за да може шепа хора да ги потъпче. Аз ви питам: нима вие ще се примирите с това, че най-добрите и духовни хора на съвременността трябва да бъдат насилствено изпратени в Девачан или на други планове на живота, за да се насити ненавистта на малцинството? Само че това искат в действителност атеистичните аморални слоеве на човечеството, опитващи се да лишат хората от Бога и религията. Те тайно се стремят да завземат всички материални ценности, създадени с труда на нравствените и религиозни хора. Когато вие виждате как болшинството съвременници служи на Мамона, колко безразлично е то към религията на отците, това не предизвиква ли протест във вашата душа, не ви ли кара да осъзнаете своята огромна отговорност – да разобличите и победите разрушителите на вярата в Бога и религията, основана на Божествения Закон?

Докато не е разрушен мостът между душата и тялото е невъзможно да се убие вярата във Висшето Начало – в личния Бог, в Йерархията на Божествените Същества или във Висшето Аз. Ако вие приемете закона за еволюцията, той ще събуди вашата вяра в Бога.



Наближава времето, когато трябва да се направи избор: или да приемете вярата във Висшето Начало, или да се отречете от нея. Първородният Син Божи, Христос, лъчезарното средоточие на Божествената Любов ще дойде отново когато започне Неговият цикъл, както е идвал не един път и сиянието на Неговата слава ще бъде безгранично. В деня на последното Посвещение вие ще чуete думите: "Дете Мое"; и нека малката частица истина, съдържаща се в това послание, ви помогне да осъзнаете, че с душата говори не абстрактен принцип, а Висше Същество. Но е нужно нещо повече от дисертация за абстрактните принципи за да разберете, че Висшето Начало съществува и То е неразривно свързано с вас и с всичко съществуващо. Това е безмълвният глас на душата, религиозният инстинкт, осъзнаването на родството и желанието за съзнателно служене.

Addendum. Божествените Йерарси събуждат религиозното чувство в човека, усилвайки вибрациите в определен център или област на неговия физически мозък. Този център – областта, където се намират епифизата и хипофизата, е мостът между разума и материята. Концентрацията върху някой религиозен предмет ще усили вибрацията в тази особена област на мозъка и сходни вибрации могат даже да бъдат предадени на съответния център на мозъка на друг човек.

## ВРЪЗКИТЕ НА ТАЙНАТА

В добро хората може да свързва любовта, в зло – ненавистта и страха; но връзките на общата тайна са най-загадъчни и здрави. Знаейки тайна е лесно да се разберат сърцата и душите на хората, свързани с нея. Ако човек разкаже на приятел за своята тайна или тайната на близък човек, то съвместното обсъждане и суровият анализ ще изляват причините и следствията на случващото се. Това е външната страна. Обаче съществува и вътрешна, по-важна. Тайна могат да имат само двама, те сякаш се намират на необитаем остров. Само те я притежават. Скоро те ще усещат в една или друга степен психическото въздействие, мислите и чувствата един на друг, макар че дотогава са мислели и чувствали по различен начин, тъй като свързващите сили на Природата ще започнат своята работа. Убиецът, извършил престъпление под влиянието на друг човек, поради общите им интереси ще открие в себе си характерните черти на подстрекателя. От друга страна именно великите свързващи сили на Природата помагат на посветения във Великите Мистерии да запазва вярност към обета. Този, който не се подчини на тези велики могъщи сили – духовни същности – и нарушава обета на мълчание, скоро ще падне. Той не се е подчинил не само на своето Висше Аз, но и на свързващите сили на Вселената. Той не може да запази своето положение, тъй като е отслабил свързващата мощ, даваща му равновесие. Именно затова на всички неофити така строго се указва да пазят обета към Висшето Аз, а не поради опасение, че могат да разкрият тайната на Великите Мистерии – това е невъзможно, колкото и силно да им се иска това, тъй като малките тайни, които са им известни, са само преддверие към големите. За да се проникне в големите тайни е необходимо да се развият чувствителните нервни центрове. За възприемане на тайните на висшето посвещение е необходимо обединяване на съзнанието на неофита със съзнанието на Йерофанта. Ако то се е осъществило, то не

може да се наруши, освен на висока цена, която ще разтърси и най-силната душа. Субстанцията на великите могъщи свързващи сили обединява съзнанията със свещените връзки на единството. Същата велика сила присъства във всяко обединение, затова разкриването на тайната, която свързва хората, представлява грях пред великия закон на Природата. Висшият Закон сам разобличава престъпните тайни. Помнете, че връзките между хората представляват обединяване на индивидуалните духовни сили заради определена цел.

#### АКО ЗНАЕХТЕ

Ако знаехте, че днес за последен път можете да кажете ласкава дума, да се усмихнете, да изпратите ободряващ поглед и да протегнете ръка за помощ на ваш познат, то нямаше да бъдете така студени, нямаше да се бавите с отговора, нямаше да осъждате и нямаше да отхвърляте неговото сериозно искрено желание за дружеско общуване.

Ако знаехте, че баща ви, майка ви, брат ви, сестра ви, жена ви, детето ви или ваш верен приятел през тази нощ ще си отидат завинаги, то нима бихте завършили деня така, както обикновено, просто пожелавайки им лека нощ? Когато сте притиснати от обстоятелствата или изпълнявате сложна работа, колко много значи за вас похвалата, одобрението, възхищението или даже неголямото внимание на околните...Тогава защо на вас самите ви е така трудно да изразите съчувствие и да подарите топла усмивка на другите? Нима е толкова трудно да бъдете вежливи по отношение на най-близките, верни, предани и обичащи? Какво ви кара да нападате този, на когото сте задължени, който ви е посветил целия си живот, нима това не е недостойно за вашето по-добро, висше „аз“! Знаете ли защо се случва така? Вие ще намерите отговор, ако поискате. Аз мога да ви покажа пътя, тъй като Аз съм преминал дълъг път, който Ми и е дал разбиране за състраданието и победата на духа. Аз стоя по-нависоко и виждам по-надалеч от вас, и искам да помогна като зная колко страстно желаете това, но мога ли да бъда откровен?

Възлюбени Мои деца, Князът на този Свят, когото вие наричате Разрушител, самият сатана се опитва коварно да ви лиши от Висшия Венец на духовното достижение, добиван с пот и кръв, с тежък труд през много възпльщения. Ако вие позволите на сатаната да ви овладее, с това ще отворите за неговите слуги достъп до Прага на вашето Божествено Светилище.

Вие имате свобода на избора. Вие сами позволявате на сатаната да бълва хули и зловни ругатни. Даже и те да са насочени против заклет враг или предател, нищо освен вреда няма да се получи. Вие ще пострадате повече от всички, тъй като познавате Закона. Никой и нищо няма власт над вас, освен вас самите. Само вие самите можете да разпознаете врага и да го унищожите със своята вътрешна сила. Иначе, нападайки, той малко по малко, крачка след крачка напълно ще овладее вашето същество и вие няма да се избавите от него. Това напомня приемането на сънотворно по време на болест, макар и да има някои разлики. Вие отстъпвате пред тъмнината отслабвайки влиянието на Висшето Аз и доколкото чувствата се притъпяват, у вас възниква илюзията за облекчение. Отстъпвайки пред своята егоистична емоционална природа и пред чувствата, вие нарушавате връзката между висшия полюс (ръководещия принцип) и низшия, и в края на

краищата само увеличавате своите страдания; защото когато по време на боледуване прибягват до сън, Висшето Аз служи се заангажира със съзидателни цели, освобождавайки мощни тънки сили, необходими за преодоляване на кризата и за оздравяване. При това се оказват лечебни въздействия, а после висшият и низшият полюси се съединяват. Нека никой да не си помисли, че тези редове се отнасят само за него. Бедствието, за което Аз говоря, в наши дни е разпространено почти навсякъде. То се поражда от вътрешното и външното напрежение в света както в частния, така и в общественния живот. Страхът, бремето на отговорността, умората и отчаянието влияят на нервната система на хората и усилват напрежението; не трябва да се допусне то да достигне фаталната граница и да разруши дори и най-силния организъм. Не смятайте, че такова бедствие е съдба само на слабите и духовно неразвити хора. То настига всички без изключение, ако се появи дори и най-малката пътечка. Конфликти между хората могат да възникнат и без и ни най-малка вина или намерение на една от страните. Преди всичко това се отнася за тези, които заемат ръководен пост, водят борба с противника, противостоят на нападения и интриги. И когато душата е наскърбена от вероломното предателство на приятеля, тя може да получи смъртоносен удар, ако организъмът не е в състояние бързо да преодолее пагубните сили.

Понякога нанесените рани сериозно вредят на астралното тяло, или тялото на емоциите, и е нужно време, за да се излекуват. Проявете огромно търпение, състрадание, твърдост. Колкото по-висок и по-духовен е човекът, толкова по-силно е злорадството на Разрушителя, ако му се удаде да нарани аурата. Неговата смъртоносна сила погубва тънките чувства и взаимоотношенията, пречи на съзидателния труд, разрушава здравето, щастието и душевното спокойствие и ви пречи да получите Нашата помощ и подкрепа. Проявете разбиране, твърдост и ще победите, иначе постепенно ще се разруши най-прекрасното в живота.

Вие, страдащите от демонични сили, направете смела крачка, за да спрете Разрушителя и да го лишите от власт, и незабавно ще почувствате вървящия към вас мощен поток на силите на Ложата. Изведнъж ще стане по-лесно да направите следващата крачка, и така до края. Това е много важно за вас. Не губете надежда. Проявете устременост и Ни помогнете да ви помогнем. Инициативата трябва да излиза от вас. Спомнете си колко пъти в течение на последните години в ежегодното Послание Ние Сме ви предупреждавали, призовавали сме към бдителност, състрадание, взаимно разбиране и праведен живот, даващи мощ и сила, светлина и радост. Те ще донесат благо не само на вас, но и на тези, които се намират до вас. Ние искаме да ви предпазим от страдания, но за да ги избегнете не позволявайте на неконтролируемите, безпорядъчни емоции да нахлуват във всекидневните дела и взаимоотношения. Вие няма и да забележите как те ще се превърнат в привычка, ще станат изтощителни и непоносими. Отначало ще пострада чувствителният организъм, после по-силният и накрая грубият. Несъмнено вие не искате да изглеждате като осъждащ, недоволен, безапелационен, закостенял и егоистичен човек. Вие не искате слабите и безпомощните да ви избягват заради грубостта, необуздаността и неуправляемостта на вашата низша природа. Ние знаем, че вие сте съвсем други; но вие трябва да положите усилия, за

да се освободите от влиянието на тъмните сили. На вас може да не ви хареса казаното тук, но това е Нашият най-добър съвет, и знаейки страстното желание на вашите сърца да победят угнетяващата тъмнина и да разсеят призрака на личното „аз“, за да засияе славата на вашата Божествена Същност, Аз още веднъж повтарям този съвет с надеждата да помогна и да ви укрепя. Помнете, че докато не започнете да действате в радост, нищо няма да се промени. Казано е: „Господ обича даващия радостно.“ Помнете също, че древният израз гласи: „Истинското милосърдие започва от дома“, и че спътник на милосърдието е благородството (стъпало към великодушието); затова проявете истинско благородство в домашното огнище, свещения олтар на дома и човешката душа.

## ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ

Лъжливото тълкуване на някои думи от Библията породило много заблуди, но непознаването на същността и характера на споменаваната в нея сила, субстанция и методи, с които се ползват Строителите на Космоса в лабораторията на Природата, води до още по-голямо неразбиране. Нека да разгледаме две явно противоречащи една на друга заповеди: „не се противи на злото“ и „противи се на дявола“. Всъщност дяволът (devil) и злото (evil) са синоними. Енергията на противодействието е основа на световния живот, без нея е невъзможен проявеният живот, тъй като тя регулира електрическите токове, възвръща силата или флуида в изходно състояние и ги кара да се преливат в други сфери на живота; ако го нямаше закона за противодействието, тези токове вечно биха обикаляли из ефира, препятствайки Строителите на Космоса да преодолеят ограниченията, да станат видими и чуваеми или да се проявят на всеки план на живота. Сега ви е по-лесно да разберете езотеричния смисъл на думата противя се в заповедта. „Не се противи на злото“ означава безпрепятствено да се пропуснат, когато е нужно, токовете на негативните вибрации през съзнанието, тъй като при задържане ще се получи заразяване, а също материализация, кондензация и в крайна сметка поглъщане на тези токове.

Друг метод на поведение към тази отрицателна сила, наречена сега „дявол“, е указан в изречението: „Противи се на дявола и той ще те остави“. Съгласно закона за еволюцията силата на противодействието периодично се задържа при преминаване през Космическата Субстанция и създава лъжливи временни форми, които могат да бъдат разрушени, постепенно или мигновено, от същата тази сила, намираща се в концентрирано състояние. Затова когато „дяволът“ се срещне с положителния аспект на енергията на противодействието в съзнанието на човека, той се спира, отблъсква, обезврежда се или напълно се унищожава и не може да проникне в менталната или духовна сфера, аурата на човека. Сега за вас е разбираемо изречението „Злото поглъща злото“, което често се среща в Съкровенната Наука; положителният аспект на Доброто – Противодействието унищожава отрицателния аспект на тази енергия, насочена срещу нерушимите закони за развитие на материята или проявения живот. При опит за анализ и класифициране на способите на действие и формите на енергията на противодействието вие ще се убедите, че пред вас стои

дългосрочна задача, която изглежда все по-сложна и по-сложна според това доколко вие се задълбочавате в нея. Може да се иронизират заявленията на членовете на религиозните организации за внезапна промяна на убежденията, предизвикана от възбудата и нервното пренапрежение, съпроводжани със самовнушение, но има и множество други примери за мигновена промяна на човешкия живот. Много от вас са преживели внезапно прозрение, мигът, когато Висшето Аз подбужда човека да отхвърли отвратителните вериги на себелюбието, с което то не може повече да се примирява; мигът, когато човек изведнъж осъзнава, че в неговата душа неистово беснеят силите на злото, затваряйки пътя към истината, морала, справедливостта и състраданието. Изпълнен с искрено разкаяние, изпитвайки тежки душевни мъки при мисълта за това какъв може да стане той, човек пада на колене. Той се моли искрено с цялото си сърце: „Господи, прости ми, аз не знаех какво върша“, и тогава, благодарение на непостижимото чудесно въздействие на Божествения Закон в него се извършва огромна промяна – той придобива дара на висшето самосъзнание. Отива си тежестта, в душата се възцарява мир, идва осъзнаването на Бога в себе си и във всичко. Отсега целият живот става друг. Висшето Аз е събудило положителния аспект на енергията на противодействието и за миг е изменило посоката на космическия поток, затова човекът е могъл да види и осъзнае злото, породено от него през целия му живот, толкова дълго задържащо го; и веднага се е събудила латентната сила на отхвърлянето и е изгонила чуждите стихийни същности, които са намерили приют в неговия малък индивидуален свят и са го отслабили. Силата на противодействието, която вие сте развили в себе си, представлява един от аспектите на Бога, тя може да изгони всеки дух на „злото“ или „сатаната“, всеки конгломерат от сили на злото, които заплашват да ви овладеят, но Господ няма да ви помогне без вашето участие. Вие трябва да направите първата крачка, вашето сътрудничество е жизнено необходимо. Вие трябва сами да решите дали ще се борите. Никога не забравяйте, че вие, осъзнато или не, променят честотата на вибрациите на всяка форма или поток на Космическата Енергия, с които влизате в съприкосновение и тогава пред вас ще се отворят множество съкровени пътища на познанието, все още закрити от вашето упорито неподчинение и противостоене, независимо от всички усилия на Старшите Братя да ги приотворят и да пробудят във вас жаждата за по-дълбоки знания. Не разхищавайте напразно времето, като много народи от различни епохи и се трудете до самия край на Маха-Югата.

## ДИХАНИЕТО

Великото Дихание, за което говори Съкровената Наука, е Божественото Дихание. Когато Диханието се е разпространило отвътре навън, то е подредило хаоса и му е придало форма. То е основа на проявената Вселена. Великото Дихание е създавало седем йерархични плана; всичко съществуващо еволюира, проникнато от Божественото Дихание.

Диша всичко – планините, камъните, изворите и хълмовете. Диханието придава на цветята аромат, но ние не го усещаме ако вибрациите са твърде високи или ниски за нашето обоняние. Слънцето на нашата слънчева система пулсира с период от единадесет години.

Жизнената сила, изпращана чрез ефира към планетите, поддържа живота в тях. Тя не прилича на кръвта на човека, макар и да се явява животворен субстрат. Периодът на вдишване и издишване на Слънцето съставлява от четири до пет години, но то вдишва и издишва не въздух, а това, което Съкровената Наука нарича прана. Както е казано, всичко диша, даже камъните. Това е незабележимо за нашите чувства, но понякога ние виждаме, че с течение на времето едни вещества се превръщат в други. Това се случва защото жизнените елементи на праната способстват за преобразуването на грубата материя в астрална и духовна. В Библията това е символизирано от изречението, гласящо че Бог е вдъхнал в Адам диханието на живота и той станал жива душа; Адам тук е наречена расата от „червена глина“. Това се отнася както за човешкото, така и за животинското царство. Слънцето е велик Преобразувател и трансформира Божественото Дихание и Живота на седемте плана на Диханието по такъв начин, че всичко съществуващо се развива съгласно плана на еволюцията.

Устремявайки се към Бога и Неговия Служител – Слънцето, ние възприемаме тези сили с цялото си естество, подобно на цялата Природа. Много важно е да се помни законът за Божествената Еманация, тъй като Господ винаги достига до нас по различни пътища на седемте плана на Диханието и Живота.

## ЖИВОТ И СМЪРТ

Хората не разбират тайнствата на живота и смъртта. От една страна, всичко живее. Космическото пространство е така изпълнено с живот, че даже ако всичко живо бъде унищожено, то ще може да се възроди отново. От друга страна, няма нищо, освен смъртта. Наистина, от позиция на висшето знание цялото човечество е мъртво. Триединното Съзнание на Учителите и Техните близки сътрудници е недостъпно за простия смъртен. Но обикновеното съзнание на човека е забвение, а забвението е смърт. Животът и смъртта представляват Велики Тайнства, двойка противоположности. Слънцето се ражда, излива лъчиста енергия над световите и отива в забвение, в смърт; същото очаква планетите. Единственото, което не загива и пребивава вечно, - това са принципите на нещата, но не и самите те. Седем или по-точно четиридесет и девет велики принципа се явяват Божествените Закони, утвърдени там, където се заражда всичко съществуващо. Бялото и черното са също двойка противоположности. Черният е поглъщане, а белият – сияйно отражение на всички цветове. Да разгледаме всички цветове на спектъра. Виолетовият съответства на низшия астрал, той представлява прототип на физическата форма и съдържа скандите на предишните възплъщения. Той е много близък до физическия план. Предназначението на червения е проявяването на формите. Без него са невъзможни формите на философията, религията, науката, духа и материята. Оранжевият дава на формите живот посредством праната, която те вдишват. Жълтият, единият от върховете на Триъгълника, предава знания, пропускайки интелекта. Зеленият помага за развитието на интелекта; в дадения цикъл това е цветът на Природата. Магнитен мост го съединява със следващия, синия, който одушевява Манас, или висшия ум. После идва небесно-белият цвят на Аتما, синтезът на всички цветове. Тези цветове имат съответствие във

вселенската схема на живота и смъртта. Съответствието на цветовете, силите и качествата е установено за всеки орган и тъкан на физическото тяло и физическата Вселена. Когато човек се ражда на този план, той умира на другия. Когато той умира на земята, то получава космическо тяло и се приближава към Великия Бял Престол. За да се доближите до истината не мислете, че вие притежавате душата, знайте че душата ви притежава. Така ще бъде докато еволюцията не ви даде великото освобождение, неописуемото вселенско съзнание, и тогава вие ще познавате истината без помощта на книги и учители. Когато човекът придобие Цялостното Облекло, в което животът и смъртта са едно, той ще постигне Великото Тайнство. Неуморното търсене, устременост и безкористно служене ще повдигнат завесата на Великата Мистерия, и вие ще станете единни с всичко съществуващо в Единната Велика Реалност.

## ДУХОВНИЯТ БРАК

Деца Мои, не бъдете лекомислени, не пренебрегвайте най-важното тайнство, обединяващо духовната и материалната линии на живота. За съжаление с всеки ден расте броя на хората, неразбиращи значението на брака и сериозността на неговите последствия; всяко истинско духовно движение трябва правилно да разреши въпросите за брака и развода, защото от това зависи не само бъдещето на движението, но и много най-важни аспекти на световната еволюция. Въпросите на пола интересуват сега цялото човечество, най-различни хора. Особено това се отнася за членовете на организациите, наречени по недоразумение движения „Нова мисъл“. Стремящите се да постигнат тънките сили на Природата започват да размишляват за великия творчески принцип, за предназначението на така наречения „пол“. Езикът на древните истини по-скоро ги скрива, отколкото ги предава и за това има основателни причини, а именно – да се предпази усърдия, но невеж ученик от лекомислено тълкуване на истината и от неправилното прилагане и злоупотреба с висшите, по-тънки форми на енергията, тъй като това ще навлече страшни последствия за този, който се осмели да манипулира с тях в личен интерес, заради низки цели. Половите отношения между мъжа и жената са божествени и свещени, няма нищо по-величествено от правилното приложение на великия творчески принцип и, запомнете Моите думи, нищо няма такива дяволски последствия както неправилното прилагане и злоупотребата с тях. Няма значение с какви обреди, церемонии или обичаи се прикриват хората, тъй като брак без истинска любов, изпълнение на дълга и пълно доверие е само един от видовете разврат. Казано е, че на небесата не се женят и не се омъжват, но почти никой не разбира защо. В Девачан няма бракове поради простата причина, че там не съществува разединение между душите. Съвършеният брак е възможен на земята ако младоженецът и младоженката разбират, че те са разделени половинки на единна същност, предназначена за велика мисия, която може да бъде изпълнена при временното разединение на мъжкия и женския принципи чрез потапяне в плътната материя. Помнете, че половинките на едно Его могат да придобият необходимия опит съчетавайки се с половинките на друго. Щастливото съпружество е възможно при съединяването на тези, които се намират

в синхронна вибрация, т.е. принадлежат към една групова душа, но в този цикъл истинският брак, съюзът между разединените части на единното Его е невъзможен; причината за това засега е скрита от болшинството, това е Велико Тайнство; изключение представлява съюзът между родителите на велик Аватар. Учението на „Храма“ за разделените половинки на Егото и груповата душа се отличава силно от общоприетата представа за родствените души. Теорията за духовната близост, за родствените души и т.н. е резултат от недоразбиране на явлението на синхронната вибрация между различните подразделения на някое състояние на материята, имащо единен център или връх; това явление е подобно на взаимодействието между положителния и отрицателен полюси и неутралния център на магнита. Третият принцип – неутралният център на човека – днес се намира на вътрешния план, но за съвършения брачен съюз той трябва да бъде на плана на проявление на мъжкия и женския, на положителния и отрицателния аспекти.

Двойката е символ на двойствеността и диференциацията на цялото. Тройката е символ на обединението, на единството; и доколкото ние още не сме еволюирали до състоянието, когато вибрациите на Космическата Двойка ще съответстват на вибрациите на Тройката, проявена на висшия астрален план, то между двете състояния на материята лежи непреодолима пропаст и съвършеният брак е невъзможен, с изключение на случаите, понякога наричани „висше провидение“, когато Великата Духовна Същност е готова да се въплъти заради спасението на расата или народа; именно благодарение на такъв съюз са се родили Исус и другите Аватари.

По същия начин както съществуват изключения от правилата, съществува изключение от общия закон, управляващ разделението на плановите. Великата тайна на зачатията на Дева Мария е проста, когато е правилно разбрана. Явлението на Светия Дух, описано в Евангелията, в действителност е било преодоляване на пропастта между двата плана, за да може Светлината на Духа – великият Творчески Принцип на Вселената – да може да осени и опази Този, Който при други обстоятелства би бил обикновен човек. Именно Светлината е отличавала Исус и всички Спасители от представителите на расата, към която Те Са принадлежали.

В края на тази епоха двуполовата раса ще населява отново Земята, нейните вибрации ще бъдат синхронни с вибрациите на жизнения субстрат на висшия план, и тогава истинският брак, съюзът на обединеното мъжко и женско начала с Висшето, Бащата, или Груповата Душа, ще бъде правило, а не изключение. Със своите постъпки вие можете да приближите или отдалечите това време. Даже ако вие разберете поне малко от казаното, то ще осъзнаете колко огромна е отговорността, възложена на вас и колко нелепо е да се отказвате от свещените задължения под влияние на „духовната близост“, подбуждаща да се бяга след „блуждаещи огънчета“ в търсене на невъможното. Вие няма да постигнете духовната реалност, отхвърляйки естествения дълг. Съвършеният брак представлява триединство и атрофираната в днешно време шишарковидна) жлеза, единственият орган на човека, чрез който може да действа духовната творческа енергия (третият принцип на съюза), отново ще стане активна в шестата раса.



## ПЪТЯТ КЪМ ЗВЕЗДИТЕ

Човече, устреми се към Звездите ако желаеш да придобиеш космическо съзнание. Ако ти си ленив и вървиш надолу, то ще намериш само първичния инстинкт на дребните същества, които се запасяват с храна и водят война срещу всички. Но вървейки към Звездите, устремявайки се към върха на живота в търсене на вечната всеобхващаща истина, ти ще видиш Пътя, прокаран от Великите Учители, направляващи еволюцията на световите и човечеството. Вървейки по този Път, ти ще разбереш великото въртене на планетите около Слънцето, Владиката и Извора на Светлина за нашата слънчева система. Ти ще узнаеш, че слънчевата система е само малка космическа клетка, а Слънцето е нейното ядро, и че ти и всяка клетка на слънчевата система, от микроскопичната до космическата, сте изградени по един план. Ти ще видиш, че по закона за централизацията всички планети получават светлина, живот и енергия от Слънцето, своя владика. Всяка планета е тъждествена на микроскопичната клетка и като нея представлява преобразувател на космическите енергии, идващи към нея от слънчевото ядро на живота и светлината.

Ти ще усетиш лекия трепет на движението на планетите около техния център, което се поражда от гравитационните взаимодействия между тях и Слънцето. Знай също, че някога твоята аура ще се разшири дотолкова, че заедно с другите ти ще станеш групова душа и ще ти бъде дадено поръчение в Космоса и доверено управление на планета. Тогава ти ще съзреш космическия хоризонт. Всички планети представляват центрове на съзнание и разстоянията от милиони мили между тях са само илюзия. За съзнанието е също така лесно да премине от планета на планета, както за хората от една стая на дома в друга, тъй като слънчевата система е единна космическа клетка, а Слънцето – центъра и управителя на всичко. То се върти около друго, по-голямо Слънце, докато не достигне Централното Слънце, Христос; всички планети стават слънца, обители на същества, подобни на Христос, когато достигнат Централното Слънце. Тогава планетата или слънцето дотолкова се одухотворяват, че стават Единно Цяло с Централното Духовно Слънце. Намери Пътя към Звездите и ти ще придобиеш Единната Вечна Истина и Живот, и от земните висини ще се издигнеш до небесните висини.

## ДУХОВНИТЕ СЪКРОВИЩА

Учителят на Учителите е преподал велика истина когато е казал: „Не си събирайте съкровища на земята, където молец и ръжда ги ядат и където крадци подкопават и крадат; но си събирайте съкровища на небето, където нито молец, нито ръжда ги ядат и където крадци не подкопават и не крадат. Тъй като където е вашето съкровище, там ще бъде и вашето сърце“.

Има съкровища материални и духовни. Материалните са имуществото и парите, собствеността, която може лесно да се изгуби и в края на краищата все пак ще се наложи да се остави при заминаването от земния план. Но небесните духовни съкровища, божествените качества, са основани на вечните принципи. Тях не ги

заплашват нито тлен, нито молци, нито грабители. Духовните съкровища се създават от най-високите стремежи, саможертвата, съчувствието, великодушието, безкористната помощ, състраданието към всичко съществуващо и от други благи качества. Това са надземните стъпала към Христос. Божествените качества, натрупани във висшите сфери, излъчват ослепително бялата Светлина на Духа, те помагат да се доближите до висшите идеали на служенето, красотата и истината. Търсете божествените истини и всички придобити съкровища, озарени от пламъка на вашето сърце, полагайте пред ходилата на Христос.

## УЧЕНИЕТО НА УЧИТЕЛЯ ИЛАРИОН

Някога заедно с Мен вие бяхте обединени в Ордена на Синовете на Дракона, на Синовете на Славата на Древния Египет. О деца Мои! Тогава вие с всички сили се стремяхте да намерите Слънцето, което никога не залязва, Слънцето, осветяващо Вселената от началото на времето, и тези търсения продължават. Тогава ние прочетохме божествените йероглифи на колоните и Аз узнах, че единственият път към вратата на Храма преминава през стъпалото на жертвата.

Вие често не Ме разбрахте и тълкувахте невярно Моите думи. Всички велики реформатори са издържали многочислени изпитания и са достигали целта само с цената на жертва. Друг път няма. Ако Аз днес надарях света с велики съкровища, а сърцата човешки останеха предишните, то нищо не би се изменило. И това би било по-лошо, отколкото да се даде на дете да си играе с остър меч. Много скоро "избраните" биха погубили множество хора, както се е случвало вече неведнъж в миналото, тъй като последствията биха били същите, както и тогава. Завършването на циклите Ни дава възможност да направим много за издигането на расата, но само в пределите на космическите закони. За вас е сложно да разберете това, тъй като вие не притежавате такива знания, като Нас. Ако вие знаехте колко усилия са положени през последния четвърт век, за да се даде на човечеството поне зрънце истина, и колко МАЛКО то е приело. Хората от целия свят са готови за висшия живот, но отричат всичко, водещо към него като нещо, нямащо ценност. Много народни вождове са се издигнали благодарение на властолюбието и силата на характера. Получили власт и вкусили сладостта на честолубието, те не искат да се откажат от нея даже за кратък срок, тъй като не разбират, че е възможно да се придобие само отдавайки. Опасявайки се от загубата на своята призрачна власт, те отчаяно се вкопчват за нея, обричайки масите на нищетата, от която сами са се измъкнали. Небесните Сили, Великите Души се обединяват, за да помогнат на великото дело за еволюиране на човечеството; Те МОГАТ да го спасят, ако самите хора не Ги възпрепятстват, тъй като не може да се защити човекът, снабден със свободна воля, против неговото желание. Ще дойде време, когато мнозина ще разберат, че всички трябва да приложат силите си за спасението на човечеството; и ако вие сте способни да направите дори една крачка – вървете напред!

## ВЕЛИКОТО ПРИШЕСТВИЕ

Тези, които очакват второто пришествие на Христос, се интересуват повече от това как Той ще дойде отново на Земята. За ученика, изучаващ сериозно Съкровенията Науки това не е тайна, тъй като му е известно за седмичния строеж на материята, за взаимното проникване на всички планове и състояния на материята, силата и съзнанието, а също за властта на волята и мисълта над материята. Разбирайки всички трудности, стоящи пред нас, ние все пак ще се опитаме да хвърлим светлина на този въпрос, опирайки се на знанията, предадени ни от Учителите. Обикновеният човек не знае, че всеки обект, сила, енергия или цялата Вселена могат мигновено да се изменят, ако тяхната субстанция достигне до определено ниво на вибрации, затова на него му е трудно да признае явлението на периодичното възплъщаване на Аватара. Астралният план и неговите обитатели ще станат видими за нас, ако ние повишим вибрациите на плътната материя до определено ниво. Такива изменения постоянно протичат в някои цикли, те са съпроводени с възникването на синхронна вибрация на всички форми на материята на двете стъпала и тогава е възможно непосредственото общуване между тези, които пребивават на тях. Възможно е да се изкачиш на следващото стъпало, оказвайки само незначително влияние на обкръжението. Тялото на обитателя на надземния план ще стане подобно на земното, ако се понижи нивото на вибрации на материята на това тяло. В Библията е казано, че такива изменения протичат мигновено. Учителят притежава голямо знание и власт над силите на Природата, придобити по пътя към постигане на стъпалото на Съвършенството, затова Той може да преминава на низшия план, за да помага на намиращите се на низшите стъпала на еволюцията; и такива явления са чести. Даже на достъпния за изследване физически план могат да се видят примери за действието на закона, управляващ повишаването и понижаването на различните честоти на вибрации. Нагрейте парче лед и той бързо ще се превърне във вода, която, изпарявайки се, ще премине в газообразно състояние. Обратният процес, охлаждането, ще превърне парата и водата в лед. Топлината и студът представляват положителният и отрицателният аспект на един вид енергия, електрическа по своята природа; Учителите я използват за повишаване и понижаване на вибрациите на всички форми на материята. При необходимост Те могат да изменят материята, от която се състоят Техните физически тела. Когато душата си отива, неразрушимите атоми на материята на физическото тяло се освобождават от своите покривала – така наречените обвивки, черупки или брони, но не се изменят по своята природа и пребивават в естествената си сфера – на духовния или астралния планове; техните отхвърлени обвивки, безжизнената материя, трупът, бил някога живо тяло, се разлагат, но не се унищожават напълно. Науката доказва, че изображението на изгореното цвете може да се пресъздаде по неговата пепел. Точно така също може да се пресъздаде отхвърлената материя на физическото тяло и то да бъде видимо за физическото зрение, докато волята, която е произвела този феномен, поддържа неговата форма; но за това е нужна силната воля на Учителя, притежаващ власт над материята, разложена на съставните елементи. Зърната на растителния, животинския и човешкия живот представляват свързващи звена между двата плана на материята. Вечната жизнена искра пребивава в ядрото на зърното, тя е Баща-Майка на проявяващия се

живот, на всички планети, звезди и светове. Законът за еволюцията ръководи силите на Природата, които създават и развиват материята, събрана и одухотворена от жизнените искри на зърната; всяко същество представлява съчетание от жизнени искри, но само Великият Учител, достигнал висшите стъпала на еволюцията, станал единен със Закона, може да даде живот на всички зърна, принадлежащи към Неговата аурна сфера или на физическото тяло. Жизнената искра е неразрушима и нищо не може да попречи на Учителя да оживи със Своята Божествена воля и сила безжизнените отхвърлени обвивки или черупки на атомите, от които се е състояло Неговото физическо тяло и по такъв начин да възстанови формата, одушевена от контролиращото Его. Вие казвате: „Не вярвам, тъй като никога нито аз, нито моите познати не сме виждали и не сме чували нещо такова“, - но вие и не можете да „виждате и чувате“, това е дадено само на тези, които са достигнали висока степен на развитие; и само готовите за пришествието на Христос ще Го видят, когато Той дойде отново. Всеки човек, даже Този, Когото съвременниците са познавали като Исус от Назарет, представлява съчетание от жизнени искри, зърна, имащи еднаква природа. Но телата на Спасителите на човечеството се състоят от зърна (атоми), които са по-ранна диференциация на Абсолюта и служат като прототипи на всички други същества. Всички Тела на Христос са били одушевени от едно и също Его, първороден Син на Отца. При проявленията на Сина във форма Неговата Душа и Тяло се усъвършенстват, придобиват мощ и опит; по този път трябва да върви цялото човечество, ако то желае да постигне целта, указана от Исус: „Както Ти, Отче, Си в Мен и Аз Съм в Теб, така и те да бъдат в Нас едно“. Именно недоверието към свидетелите на такива събития, а също отричането на самата им възможност тласкат болшинството от тези, които не вярват на Съкровенната Наука, към отричане на истината, към материализъм и други „изми“ и култове на века. Самата простота на идеята предизвиква подозрение у болшинството от хората, заостренели и предубедени, които не разбират простия земен живот и вярват, че Спасителят може да дойде на земята само благодарение на велико чудо. Всички религии на света очакват идването на Месията. Някои хора казват, че Исус ще се роди отново на земята или ще дойде в тялото на възрастен човек независимо от това, че Той ясно е указал какво ще бъде Неговото второ пришествие. Ние знаем, че душата може да влезе в напуснатото физическо тяло (и такива случаи е имало) и че Христос може да се роди отново във всяко време, но ние знаем също, че Великата Душа, Високият Учител, който е преминал последното земно посвещение, няма да се връща на Земята така, както в предишните, по-малко значителни въплъщения. Тъй като Той притежава власт над ограниченията на плътната материя, над Небето, Земята и Ада. Неговото пришествие ще бъде друго, Той няма да наруши Своего обещание. Раждането на човека е свързано с големи страдания и ние сме уверени, че за основаване на новата раса Христос ще дойде използвайки друг закон за проявяване. Учителят често е казвал, че умът на човека не е в състояние да си представи несъществуваща идея или обект. Ако вие знаете това и разбирате, че индивидуалността – Егото, „Аз съм“, - не зависи от тялото, макар и да е свързано с него, то вие ще си представите отделянето на Егото от тялото или пресъздаването на последното, даже ако то се е разпаднало на

съставните елементи. В двата случая действат едни и същи сили, но способите за тяхното използване при материализация могат да бъдат различни. Това, че Христос ще дойде при човечеството не предизвиква съмнение у тези, за които са достъпни астралните планове, които вярват на многобройните пророчества. Но какво възнамерявате да направите лично вие с мисъл, слово или дело, за да подготвите Пътя за Него?

## ГРУПОВАТА ДУША

В един от последните уроци има параграф, който ще ви помогне да разберете много неща; в него е описано сътворението на света, времето, когато първородният Син на Светлината, Първата Жертва, се е устремил от точката на проявяване, преодолявайки разстоянието, пропорционално на силата на импулса или честотата на вибрациите и после се е върнал към центъра по същата тази траектория. Създавайки искри светлина, Той е принесъл в жертва само Своето Тяло. Неговата Душа и Дух са пребивавали там, където са винаги. Когато Той се е върнал в точката на проявяване, е настъпила Пралайя. За следващото проявление са били изпратени Три. Тримата Са били Един; после Те Са станали Седем. След Пралайята Той се е проявил на друго ниво на вибрации. Единият е бил Седем, и т.н. Те винаги се връщат в центъра по същата тази траектория. Така може да се опише еволюцията на цялата Вселена, тя е подобна на развитието на "колела вътре в колелата". Планетите еволюират по същия този закон, както и Вселената. Съществуването на всеки проявен атом също е подчинено на този закон. Всички атоми следват същия този път. Действието на космическите сили протича по такъв начин, че всички цветни лъчи се проявяват равномерно, затова всички същества могат да се развиват хармонично, като прекрасно дърво. Казаното е справедливо за целия Космос и за всеки негов лъч. Множеството личности на низшите планове са (е) проява на висшето обединение на астралните тела, основаващо се на същите тези принципи, на които и съвкупността от атоми, образуващи физическото тяло. Отделните индивидуалности не могат да асимилират цялата сила на тази същност, затова за нейното проявление са необходими множество личности. Аз разбирам под низш както физическия, така и астралния планове. Душата, напускаща низшия астрал, се слива със своя индивидуален лъч и атомите на този план се завръщат в космическата материя; някога те ще бъдат извикани за ново проявяване. От нивото на развитие на личността зависи къде ще попадне душата след като остави тялото. Ако тя е натрупала голям опит, асимилирала го е и е готова за висш напредък, тя ще остане във висшия астрал. Душата, проявяваща се в две тела на низшия план, при завръщането ще има само едно.

Груповата Душа може да бъде представена като звезда със седем лъча, като 7x7 или четиридесет и девет. Съществуват и други фигури, символизиращи я още по-точно от споменатите от Мен, но Аз не мога да ги покажа сега. Една от тях е изложена като мозайка на пода на Храма и някога вие ще я видите. Но цялото е представено в пирамидите на Египет, особено Великата. Развитието на всичко съществуващо може да се опише като последователност от геометрични фигури, но подобни илюстрации отразяват истината непълно, доколкото линиите в

действителност представляват живи същности, а така наречените фигури се състоят от еволюираща субстанция, както и цялата Материя, Сила и Съзнание.

Всяко духовно същество представлява линия. Всеки проявен атом е индивидуалност.

Коментар. Съществуват също и групови души на минералите, растенията и животните. Те принадлежат към същата Йерархична Линия, към която и хората. Единният Живот прониква всичко. БОЖЕСТВОТО е Групова Душа, обхващаща всичко съществуващо. То излъчва седем велики космически цветни Лъча, върху които е разположено всичко проявено; и всички елементи, минерали, растения, животни, хора и Ангели принадлежат към един от тях. Архангелът или Великият Учител представлява Световното Съзнание, вместило мириадите души; човешкото тяло се състои от милиони притежаващи съзнание по-малки същества – клетки; те са независими, но всички заедно образуват единен организъм.

## КОНЦЕНТРАЦИЯ

Цели томове са написани за разобличаване на спиритизма, за да се подчертае неговата опасност и да се удържат желаещите да станат медиуми, да се предпазят хората от прилагането на методите, препоръчани от болшинството самозвани учители. Много от тези книги са полезни, но те не посочват опасността от самостоятелно развитие без правилно ръководство, както и причините за многобройните неуспехи и ужасни беди, тъй като техните автори не са имали знания и не са могли да ги получат. Вие знаете малко за шишарковидната жлеза и хипофизата и за златната светлина, обкръжаваща тези центрове, когато напредналият ученик се намира в дълбоко съсредоточение, но природата на тази светлина, причините за нейната поява и нейното въздействие на останалата част от главния мозък никога не са били разгласявани от Посветените. Духовният устрем на Посветения и издигането на творческите сили от низшия на висшия план на Неговата човешка природа Му дават възможност да приложи най-мощната форма на енергията за изтъняване на клетъчната тъкан на областта на проява на златната светлина и при благоприятни условия да направи този ефирен субстрат виден за другите, а също да го използва. Ефирният субстрат е светлината, с помощта на която човешката душа може да се докосне за миг до Божествената Душа. Тя осветява душата като слънчевата светлина, даваща живот на физическия план и провежда вътрешните звукови вълни към вътрешния слух. Неотдавна бяха открити частици електричество, за които материалистичната наука досега не е подозирала (те бяха наречени ЙОНИ), но това още не е пределът. Когато вибрациите на електричеството се повишават, то преминава в недостъпна за наблюдение ефирна енергия – толкова мощна, че нейният контакт с незащитените молекули на физическата материя мигновено ги разлага. Маслените обвивки на атомите предпазват молекулата от разрушаване, затова човекът, стоящ на високо стъпало на развитие и способен да управлява стихийните сили на Природата, все пак може да използва тази енергия.

Прекомерното умствено напрежение при неподходящи условия може да разруши защитните обвивки на центрове на мозъка и това

често се случва с учениците, занимаващи се с медитация (както понякога наричат един от способите за концентрация), докато те не се научат да защитават тъканта на мозъка от пагубното въздействие на енергията, буквално изгаряща клетъчната тъкан на жизненоважните центрове, управляващи различните функции на ума и тялото. Ефирната енергия, за която Аз говоря, е подчинена на закона за привличането и може безпрепятствено да въздейства на по-грубата сила или материя; на свой ред, енергията на привличане се пробужда от страстта на човечеството към психичните феномени. Болшинството психици и медиуми ще потвърдят Моите думи, че от самото начало на упражнението по „духовно развитие“ те изпитват тъпа болка в очите и в различни места на главата. Те често силно страдат от напрежение в очите, високата степен на което може да предизвика различни психични разстройства.

Дори и да се избягва концентрацията върху предмети е трудно да се защитят мускулите и нервите на очите от пренапрягане, защото в този случай умът се устремява към някоя точка в пространството като към материален обект, и нервите и мускулите на очите и главата се напрягат още по-силно. За да не причини концентрацията вреда, напрежението трябва да бъде контролирано, но това е невъзможно докато умът бъде съсредоточен върху външен предмет или орган, докато не бъде постигнато известно безразличие към резултатите, тъй като именно неудържимото желание предизвиква пренапрягането. Трудно е да се направи умът неутрален и да се удържа съзнанието без помощта на различни предмети, но това трябва да се постигне или последствията ще бъдат такива, каквито Аз казах. Сънят освежава главния мозък и правилната концентрация трябва да прави същото.

Учениците бяха нееднократно предупреждавани във връзка с опитите за концентрация когато са изтощени и отслабени от болест, и то в много от случаите безполезно. За съжаление усилията на Посветените да научат на методите на истинското окултно изследване не донесоха желаните резултати; от ужасните последствия на лъжливите способности за концентрация се възползваха техните врагове, за да опорочат и опровергаят Учението, пораждайки нелепи предразсъдъци. Докато ученикът не придобие добра физическа и умствена форма и „безразличие“ към плодовете на действията, той няма да достигне положително-отрицателното състояние, при което дълбоката умствена концентрация няма да причини вреда, тъй като, колкото и това да е парадоксално, за постигането на най-добри резултати е необходимо именно неутрално състояние, получено от сливането на възходящите и низходящи потоци на менталната сила. Всички психични феномени, получаващи се при неуравновесено състояние на ума, т.е. когато ученикът е настроен прекомерно позитивно или негативно, са недостоверни и опасни. За да може ученикът да възприеме силата на Учителя, даваща истинското озарение, подбудите трябва да бъдат чисти, методите правилни, умът спокоен, тялото здраво, душата свободна от тревога. Но нека дори начинаещият ученик да не се отчайва, тъй като лошата карма е преодолима, нужни са само съзнателни усилия. За преодоляването на всички прегради се изисква само пълно подчинение на указанията на Висшето Аз. Всяко искрено усилие на ученика предизвиква помощта на Ложата. За съжаление той невинаги разбира, че Старшите Братя му

помагат. Ученикът трябва да притежава сила за противодействие, за да противостои на всяко течение или да преодолява инертността, която му пречи. Този, който не е способен да окаже съпротивление на слугите на тъмнината, изпращащи към него стихийни сили, няма да може да се съсредоточи за решаване на великата задача, тъй като елементалите ще залееят и смутят неговия ум. За да постигнете велика цел е необходимо да се научите да концентрирате менталната енергия и ако далият обет ученик не умее това (което е невъзможно да бъде скрито от Учителя), то него го очакват изкушения, страдания и тежки лишения. Това е кармата на ученика, но тя може да бъде изгорена или отдалечена. Посветеният може да даде на ученика възможност да постигне повече усилвайки напрежението (свързващата нишка), и по такъв начин да ускори този процес. Силата на противодействие е една от тези, които съвременното човечество трябва да развие. Нейното тъждество с общоизвестната сила на непротивене невинаги се разбира; последната се явява следствие, първата – причина на един вид движение – степен на енергията.

## ПЛАНЪТ ДЕВАЧАН

Ауричното тяло и неговите атмични центрове не са предмет за (на) обсъждане и много рядко се споменават от Посветените от Бялата Ложа. Този (Това е) съкровен и толкова мощен проводник, че самото споменаване за него може да предизвика неконтролиран поток от сили на доброто или злото. С други думи, ауричното тяло е носител на Божествения Принцип, който първоначално се въплъщава или проявява във всяка личност. На (За) човешкия взор ауричното тяло би изглеждало като продълговат яйцеобразен (яйцевиден) дъговиден разреден сфероид, излъчващ множество цветни лъчи, чистотата и сиянието на които зависи от мощта на Егото и неговото положение на (върху) космическата скала, а също от епохата, в която то се проявява. Образуванията, които Аз нарекох атмични центрове в съчетание образуват сутратма, или сребърната нишка, на която като мъниста са нанизани различните въплъщения на Егото. Духовният аромат, субстратът на добрите деяния и мисли на всички личности, в които се е проявявало Егото, представлява цветни лъчи или потоци на (от) сила; съприкосновението с огньовете на духовния план ги очиства, формирайки неразрушимата духовна субстанция; сливайки се, тези очистени цветове образуват бял цвят – основа на индивидуалната аура. Нирманакая – носителите или телата на Великите Учители – се създават от ауричния субстрат на Духовната Воля. Само Духовната Воля, най-висшата степен на потенциалната субстанция, може да управлява аурната субстанция, която вмести мъжкото и женското начала и няма пол, но на плановете на диференциация се проявява като мъж или жена. Проводникът на отделното Его се потапя в проявление в зората на Манвантарата като единно същество с единна аура; всяка индивидуалност е обкръжена от част от аурната субстанция, която на човека му изглежда като отделна аура. Но в действителност аурата никога не може да бъде разделена, какъвто и пол да изберат за проява въплъщаващите се индивидуалности. Рано или късно те трябва да се съединят, тъй като нито една не може да достигне желаната цел без другата. Когато умира обикновен човек, неговата душа се освобождава



от тялото и се издига в Девачан. В неговата аура остават достатъчно жизнени сили, за да се съхрани формата и субстанцията на Линга Шарира (астралното тяло) за известно време. Когато тази жизнена сила се изчерпи, астралното тяло изчезва. Често казват, че душата се "възнесе" или "издига", когато искат да предадат идеята за придвижването на душата, но ученикът не трябва да мисли, че освободената душа се "премества" в някое конкретно място и да предвижда продължителността на нейното съществуване. Не се опитвайте точно да определите нейното местопребиваване, само интуицията може да хвърли светлина по този въпрос. Такова разделяне на принципите става след смъртта на обикновения човек, но Посветеният, преминал всички начални степени на Ложата, който повече не се нуждае от физическо тяло, се разделя с астралното и физическото тела когато пожелае, обличайки се на астралния план в духовно тяло. Повече не Му е нужен отдых в Девачан. Притежавайки способността за концентрация на духовните сили, Посветеният може да създаде недълготрайно илюзорно тяло, което за обикновения човек ще изглежда като физическо и да пребивава в него толкова, колкото пожелае. Именно в такова тънко тяло Исус се е явил на учениците след възкресението. Съкровената Наука счита разточителството на енергия и сила за престъпление, и Великият Учител никога няма да използва свещената аурна сила за обикновена материализация - например за създаване на истинско физическо тяло, за да увери учениците, че Той е жив или за да им даде указание, тъй като Той може да направи това използвайки по-ниски форми на енергията чрез специално подготвено доверено лице. Като правило хората знаят много малко за великата мощ на Духовната Воля. Тя властва над всички форми на силата и материята, разположени по-ниско от нея върху жизнената скала. Теософското учение за плана Девачан никога не е било разбрано изцяло от болшинството от човечеството. Хората така дълго са мечтали за място за наслада на чувствата и избавление от мъките и страданията, че са възжелали да се откажат от по-важните периоди на активно развитие и мнозина, уморени и изстрадали в буквален смисъл, са "оставили оръжието" и са напуснали бойното поле; затова Е.П.Б. е имала сериозни основания да разруши старите представи за царството небесно и да приповдигне завесата над истината. Планът Девачан е бил наречен "план на илюзиите", макар фактически той да не е по-илюзорен от физическия или всеки друг план на битието. В действителност в Девачан изцяло са осъществени идеалите на всички живели някога човешки раси. Мисленият образ на тези идеали с векове сякаш се е отпечатвал върху аурния субстрат, и Егото живее сред тези образи по време на пребиваването в Девачан така, както то живее сред материализираните идеи на Земята. Хората, страдали в земния живот, ще получат възместване в Девачан, съгласно закона за въздаянието; там тях ги очаква несравнимо с нищо щастие и покой. Посветеният, отказал се от Девачан за да помага на събратята, с това велико самоотречение си отваря пътя към Нирвана, където повече не са Му нужни възплъщения в тяло. Всеки обитател на Девачан трябва да се върне на земята след определено време и да премине нов жизнен цикъл. След достигането на Нирвана възплъщаващото се Его повече не зависи от формата и материята. Наистина, раят и адът са в самите вас и в действителност съществува обител на мира и хармонията, където се

срещат приятелите, макар това състояние да не е вечно. За да разберете поне малко състоянието Девачан, си представете радостта от срещата на духовно близки, хармонични хора, устремени към възвишен идеал. Те имат "една душа", "едни мисли" и няма нито време, нито пространство; те са изцяло погълнати от стремежа към постигане на идеала. Никакво наслаждение на чувствата не може да дари такова непомрачено щастие, тъй като в цвета на всяко чувствено удовлетворение се крие червей.

## ВЛИЯНИЕТО НА ПЛАНЕТИТЕ

Продължителното бързо въртене на едно място предизвиква възбуждение, преминаващо в транс - временно разделяне на астралното и физическото тела; то се прилага в религиозните ритуали на сектата на "въртящите се дервиши". Продължителното валсиране привежда човека в състояние на апатия. Други движения предизвикват различни степени на възбуждение или апатия в зависимост от скоростта и ритъма. Всички движения от такъв род предизвикват различни усещания в човека, въздействайки на чувствителните нервни центрове, което се отразява по определен начин на неговия живот. Подобни по темпо и ритъм движения на планетите оказват аналогично влияние на човечеството. Те въздействат на аурните центрове на хората, видоизменяйки вибрациите, понижавайки или повишавайки тяхното ниво, и определят рода занятие и начина на живот на човека, който като правило се ръководи от чувствата. Но човекът, божествената монада, може да противостои на всякакви влияния, тъй като той притежава воля и сила и е способен да измени импулсите на вибрациите на своето тяло. Аурата на човека е бъдеща звезда, тя еволюира от първата степен на лайя-център до активно слънце. Към първичния лайя-център се притегля звезден прах, флуиди от отдавна разпаднали се слънца и съзвездия, Управителите на които са преминали на духовен план на битието, непостижим за човека, оставяйки своите отражения върху скоплението от материя, която е била тяхната видима обвивка. Скопленията от звезден прах, изострено възприели духовния импулс на заминалия Управител, се привличат към човешката сфера, образувайки физическите тела на духовните монади, единици сила на лайя-центровете. Всъщност телата на представителите на човешкото и животинското царство се състоят от субстанцията на отхвърлените облека на Боговете и Архангелите и, в съответното време, от нея ще бъдат създадени обвивки за по-малките, сега безплътни същества.

Ученикът не трябва да мисли, че той зависи напълно от влиянието на планетите, такива мисли само усилват въздействието и той може да стане роб или играчка на безотговорни полусъзнателни същества, обитаващи във всички планетни сфери. Астрологията ще бъде полезна за човека само тогава, когато той разбере природата на влиянието на звездите и планетите на неговата слънчева система и се ползва разумно от тях.

## ДАВАНЕ И ПРИЕМАНЕ

Деца Мои, Аз искам да Бъда до вас в трудностите и изпитанията. Това невинаги е възможно, тъй като, без сами да го разбирате, вие се отделяте от Мен. Аз искам да ви предупредя: не правете това, тъй като Аз не мога да се приближа; последствията от такива блуждаения отначало не са видими нито за вас, нито за вашите близки. Но краят на такива безцелни скитания е един – отделяне от Нас и временно забвение. Аз ще ви разкажа за много важен окултен закон, за неизменния и нерушим закон за даването и приемането. Аз споменах за него по-рано, но не така обстойно, както би следвало. Който моли Мен или Моя доверен за малко, малко и ще получи. Който моли за духовни знания, той ще ги получи. Когато вие си позволявате да говорите грубо и непочтително за Небесносинята Звезда и да я критикувате лекомислено, то законът за въздаянието ще ви въздаде според заслугите. Но този, който ѝ отдаде цялата си любов, ще получи в отговор Моята любов, тъй като Небесносинята Звезда е частица от Моето същество. Умът греши, но обичащото сърце – никога, тъй като то е очистено с огън. Огромна истина се съдържа в наставленията на Исус към учениците: „...не хвърляйте бисера си пред свинете, за да не го стъпчат с краката си и обръщайки се, да ви разкъсат“; и за каквото и да става дума – законът е неизменен. Голяма опасност ви грози. Вие трябва да се научите да прощавате недостатъците и да се отнасяте с търпение един към друг. Преодолейте недоразуменията, корените на които са в минали животи, не допускайте връзките, които ви свързват, да се превърнат във вериги. Когато един от вас, бидейки оскърбен или унижен от друг, искрено признава, че сам е провокирал брата или сестрата към подобна постъпка, той ще удържи голяма победа. Помнете, че недоразуменията между вас само ще влошат вашите отношения. Вие засега още не можете да разберете истинското значение на вашите животи и общества. Аз твърдя, че ще ви се удаде да избегнете сериозни усложнения и да постигнете пълно взаиморазбиране само тогава, когато придобиете съвършена хармония. Това е трудна задача, тъй като вие сте още сукалчета и в мъдростта, и в знанията, и се нуждаете от нежно и грижовно отношение един към друг. Вашата душа е безбрежен океан, който приема изпратените ви мисли и може да ги върне на изпратения. Ако мислите са зловни, той ще върне зловни. Ако те са добри, той ще върне добри. Мнозина не разбират това. Те смятат, че мислите в техния ум са техни собствени. Но това невинаги е така.

## МАТЕРИАЛНАТА ОСНОВА НА АСТРОЛОГИЯТА

Хората изпитват враждебност и недоверие към астрологията, тъй като са им известни само нейните психологични и духовни аспекти, които се считат за ненаучни; задълбоченото изучаване на материалните основи на астрологията коренно би изменило такова отношение. Цялата Вселена, видима и невидима, е подчинена на закона за циклите. Когато първият творчески импулс на енергията на светлинния лъч проникне в лайя-центъра, намиращ се в състояние на покой, в него възниква циклично движение и се събужда силата на гравитацията. Към този действащ център на сила се привлича определено количество звезден прах от космическото пространство, микроскопичните частици от отдавна загинали и разпаднали се слънца

и планети се вълечат във вече установилия се в този център ритъм. Ритъмът на движението поражда енергия с особено качество; тя винаги ще преобладава над другите енергии, възникващи при привличане към центъра на други степени на слънчевата енергия и звезден прах с друго качество. Нейното влияние ще съществува докато не се изчерпи енергията, събудила за действие лайя-центъра и не завърши първият кръг на цикъла. Така се формират звездите и планетите със собствените им особени енергии; между тях периодично възникват отблъсквания и привличания, обусловени от циклите на противостояне, продължителността на които зависи от напрежението на събудените сили. Хората, подобно на звездите и планетите, са подчинени на закона за реинкарнацията, а основната субстанция на техните тела не се отличава от субстанцията на небесните тела и е подвластна на същите тези преобладаващи и съпътстващи въздействия, затова човечеството е неразривно свързано с небесните тела. Звездите и хората оказват огромно влияние един на друг, но са малко тези, които се досещат за това. Всяко творение има определена честота на вибрация, установена от Божествената Воля; и доколкото Божествената Воля е проявена в човека, той може да измени преобладаващата честота на вибрациите или излъчването на своето физическо тяло, но съгласно закона такива изменения са възможни само в началото на нов цикъл. С други думи, човекът може да излезе от ръководното влияние на една планета и да попадне под влиянието на друга, изменяйки своите основни качества в определени цикли на живота. Доколкото всяко качество, всяка привычка на ума или тялото са проявени в определени периоди от време, човекът може да се възползва от тях, за да подобри себе си, но за това му е необходимо да изучи добре своята природа и възможности. Ако вие считате, че умът не е материален, то няма да можете да издигнете нивото на вибрации на своите качества. За да постигнете успех е необходимо да осъзнаете, че материята на всички слънца и планети е различна. Независимо от това, че две планети могат да се състоят от материя с едно качество, степените на нейните прояви ще се различават една от друга.

## СЪНИЩАТА

Известно изречение гласи: „Сънищата се сбъдват обратно“, и то се потвърждава достатъчно често. Само малцина виждат в това мнимо изкривяване проявлението на световния закон, действието на двойките противоположности. Всички феномени на физическия план са „преобърнати“. Лъчите на астралната светлина се отразяват и пречупват подобно на слънчевите, но изкривяват явленията още повече от слънчевата светлина. Астралната светлина прилича на вдлъбнато огледало, даващо няколко различни отражения на един обект. Материята, от която се състои границата или екрана на всеки план на съществуване, притежава особено свойство – тя представлява идеален отразител за следващото, по-тънко състояние. Доколкото астралната светлина създава много отражения на предметите или личностите на астралния план върху менталния екран, то само от вашето астрално зрение зависи какви ще ги видите – разтегнати или свити – и каква ще бъде тяхната отчетливост. Казаното се отнася и за менталния план. В сънищата вие виждате събития, участник на които някога сте могли да

бъдете. Когато се повтарят особени цикли, се повтарят животът и сънищата, макар че техните персонажи може да бъдат други; и доколкото всяка молекула на материята има два полюса, то и всяко събитие вмести противоположни аспекти; ако един аспект се проявява на един план, то противоположният може да се прояви на друг, и на споменатия екран, граница или огледална повърхност на плана ще се появи неговото отражение, което зависи от състоянието на огнените елементи на астралния и физическия мозък на човека по време на сън; по такъв начин от самия човек зависи какви аспекти на събитията ще се отразят върху екрана на неговото съзнание. Ако вашето съзнание по време на сън отразява противоположния аспект на мъката – радост, то радостното събитие, видяно от вас по време на сън, наяве ще обърне в мъка за неговите участници. Вашият щастлив сън ще бъде предвестник за болка в живота на тези хора. Ако състоянието на съзнанието или ъгъла на зрението се изменят, то вие ще видите сън, който ще се сбъдне наяве. Всеки човек някога ще постигне степен на равновесие – състояние, когато той ще може да вижда правдиви сънища, ако пожелае. За него ще бъдат достъпни четирите низши плана, той ще може да вижда и да разпознава всички явления на тези планове. Илюзиите ще изгубят власт над него. Но това време ще дойде когато радостта и скръбта завършат своята работа и всичко материално стане за човека безразлично, тъй като той ще се издигне по-високо.

## ПРОРОЧЕСТВОТО

Пророчеството е също така научно, както законите за привличане и отблъскване. Зърното и мощта на причината точно определят нейното следствие. Учителят или Пророкът могат да предскажат събитие, опирайки се върху познаването на законите, управляващи потенциалната енергия. Предсказването е подобно на решаването на универсална алгебрична или геометрична задача. На прогнозите на медиумите, направени на основата на мимолетни видения от астралните обвивки на Земята не трябва да се доверявате; на тях са достъпни само отраженията на минали или бъдещи събития или мислеформи, породени от човечеството. За да определи точно следствието на отделна причина, Пророкът преценява силата на породилото я желание или подбуда, или енергията, събудена от духовната воля, от нейното взаимодействие с другите енергии, по-точно направлението, продължителността на действието и много друго, което не може да бъде разкрито сега.

Всички вторични или съпътстващи причини, породени от споменатото взаимодействие дават допълнителни следствия, които влияят на всекидневния живот и в крайна сметка на крайния резултат, но главната причина на всяко действие и явление от живота доминира над другите в течение на цял ред възплъщания, нейното напрежение и мощ ги подчинява. Всички съпътстващи причини ще бъдат изживени и техните следствия ще бъдат погълнати от следствията на главната причина при завършване цикъла на нейната проява. Истинският Пророк може да намери първата или главна причина в миналото на човека или историята на народа и с математическа точност да предскаже нейните следствия; макар Той невинаги да може да види

второстепенните причини и да установи техните следствия или въздействия на първопричината.

Да вземем за пример отделен човек или цял народ. Като зная ръководните импулси, проявени при тяхното раждане или начало, Аз бих могъл да проследя развитието на първопричината и точно да предскажа големите катаклизми и техните следствия в продължение не няколко цикъла на еволюцията, макар че Ми е трудно да предскажа точния резултат от някоя незначителна постъпка, извършена от човека в едно от възплъщенията, или следствието на събитието, въздействието на което се е проявило в течение само на няколко часа или години.

Само Бог може мигновено да види причината и следствието от проявата на всеки атом на силата и съзнанието и да се ориентира в множеството незначителни явления от живота на хората и народите, но само в особени случаи с космическо значение Той изпраща пророчество на хората. Деца Мои, повярвайте, Аз искам не само избраните, но и всички неофити на „Храма“ да осъзнаят значението на Моите Послания и да ги изучат; Аз ви дадох указания и други знаци, за да ви подбудя към действие навсякъде, където можете да защитите и спасите не само самите себе си, но и по-невежите братя.

Три сестри – равнодушието, неверието и леността – отдавна внушават на жителите на всички страни лъжливото чувство за безопасност, но напред има толкова ужасни по своите мащаби и следствия катастрофи, че ще се спасят само малцина. Това пророчество ще се изпълни. Всеки истински Учител по един или друг начин е предупреждавал за бедствията, съпровождащи завършването на Огнения Цикъл. Всички Техни предсказания, както и Моите са основани на математически точни изчисления, знание за първопричината и нейните следствия. За да се убедите в реалността на заплахата и насъщността на Моите предупреждения е достатъчно да изследвате главното събитие от световната история, което се случи след Моето идване за възстановяване работата на „Храма“. С всяка година решаващата за нашия цикъл битка с яростните врагове е все по-близка. Кармата, предопределяща това сражение, е дарила мощ на победителите в сраженията със силите на тъмнината на тази Манвантара, затова вие и вашите деца можете да избегнете гибелта. Аз твърдя това от името на Седемте Учители, на Които еволюцията е възложила ръководството на „Храма“ и всички негови Ордени; но **ЗАПОМНЕТЕ МОИТЕ ДУМИ**: човекът може да бъде спасен от вихъра, ако Ни се подчинява; но ако той не желае да излезе от опасната зона, Ние не само не можем да го спасим, но и ще споделим неговата участ, ако го подкрепяме.

Духовно слепите, себелюбиви лидери, политици, обществени дейци, свещенослужители и обикновени хора носят отговорност за многобройните ужасни бедствия на този цикъл. Народите вече започват да осъзнават грозящите ги разнообразни опасности, те не вярват в честността на своите ръководители и в тяхната способност справедливо да разрешат социалните противоречия, затова народните маси взимат властта в свои ръце и често се оказват по-мъдри, по-самоотвержени и по-вещи в борбата с противниците, отколкото вождовете, въздигнати от тях на върха на властта. Назряват огромни стълкновения на народите и страшни природни катаклизми, толкова ужасни, сякаш Природата и човекът са се сговорили да разрушат затъналия в престъпления свят.

Аз вече говорих, че няма да мога да ви опазя от бурята, ако вие сами не поискате това. Необходимо е много да се трудите, за да спасите себе си и децата си, за да подготвите условието за идването на Великия Вожд и Спасител на нашия цикъл. Вие трябва точно да следвате дадените ви указания. Няма да можем да ви помогнем нито Моите Братя, нито Аз, ако вие позволите на демоните на съмнението, подозрителността, възжелението и себелюбието да ви отклонят от избрания път. Ако вие искате да живеете в хармонично общество, общество на равни възможности и справедливо заплащане на труда, започнете да го строите от основата, камък по камък, и колкото по-скоро започнете тази работа, толкова по-добре ще бъде за всички. Великата Бяла Ложа винаги е помагала на човечеството; в различните периоди от световната история са съществували седем велики свързващи звена, с помощта на които се е осъществявало ръководството; три от тях са известни като древноегипетските Мистерии, ранната Християнска Църква и Братството на Масоните. Разпри, вражда и съперничество са предизвикали разкола на тези организации, убили са тяхната душа, разкъсали са невидимата връзка с Ложата, не оставяйки нищо, освен празна обвивка и ритуал, а в някои случаи са унищожили и тях, изменяйки ги по такъв начин, че силите на цвета, формата и звука не хармонизират повече с духовната енергия, поддържаща жизнената дейност на тези общества. Египетските Мистерии са се изродили и в края на краищата са изчезнали вследствие злоупотребата на жреците с висшите духовни сили. Християнската Църква е загубила духовна сила по същата причина, а също и заради незаконните постановления на Църковните Събори, които са обявили за неистински петдесет и две Евангелия, отричащи нейното право на власт над масите. Копия от тези Евангелия все пак са били спасени, независимо от всички опити да ги унищожат, и ще бъдат дадени отново на човечеството, когато то бъде готово да ги приеме. Свързващото звено между Ложата и Братството на Масоните е било разкъсано по време на кръстоносните походи, когато членовете на висшите ордени не са се гнусяли от никакви престъпления заради постигане на лични цели. Новата завивка на цикъла дава възможност да се върне на Братството на Масоните Духа на Водачеството, от който то се нуждае, за да стане водеща световна сила, да възстанови чистата здрава Степен, способна да възприема висшите вибрации на Ложата. В неговите редици има хора, които започват да осъзнават това и да работят за постигане на тази цел.

Всеки член на „Храма“ може да внесе своята лепта в създаването на най-важния Център, чрез който висшите вибрации ще се изпращат на всички континенти; и на тези, които не осъзнават величието на целта и действията на ръководителите на „Храма“, на тези, които не разбират, че такъв Център е необходим за постигането на равновесие и съвършенство, Ние можем да кажем само едно: ПОДЧИНЯВАЙТЕ СЕ, ТРУДЕТЕ СЕ, СЛУЖЕТЕ. Съгласно главния план на Ложата „Храмът“ трябва да стане жив пример, прототип на новата зараждаща се раса и цивилизация. Аз вече казах, че няма смисъл да ви се дават указания и сведения, които вие лесно можете да почерпите от безбройните манускрипти на древните философи и алхимици. Но думите, фразите и формулите е невъзможно да се разберат без Ключа, отварящ вратата на тайната. Аз ще ви дам този Ключ, когато вие докажете, че сте способни да го използвате умело и благоразумно. Ако вие не успеете или не

поискате да очистите душата и тялото и да придобиете яснота на съзнанието, за да приложите знанията без вреда за себе си и обкръжаващите, Аз ще чакам нови; всичко, за което Аз предупреждавах, ще се осъществи и ако вие сте от тези 144 000, споменати в много пророчества, слушайте и се подчинявайте. Аз ще се радвам много ако вие изучите всички пророчества, дадени от Учителите и цялата Ложа; сега вие улавяте отделни фрагменти и ги тълкувате произволно, и когато вашите предположения не се потвърждават, започвате да се съмнявате не само в пророчеството, но и в самия Пророк. Ако вие претърпите поражение, Аз ще скърбя заедно с вас.

## БОЖЕСТВЕНО БЕЗРАЗЛИЧИЕ

Божественото безразличие приравнява похвалата и порицанието, радостта и болката, то отхвърля настойчивите молби на неготови хора за тайни наставления за придобиване на мощ, но на ученика са необходими дълги години упорит труд, за да достигне такова състояние. На това стъпало ученикът се отнася еднакво към радостите и скърбите на различните хора, затова никой не може да предизвика в него по-голямо съчувствие и да попречи на безпристрастното му съждение. Съчувствието, необходимо на първото стъпало на Тайнознанието, трябва да се преобрази в справедливост и състрадание – висшата степен на главните принципи. Огромното търпение, осъзнаването на справедливостта на всяко наказание, определено от нерушимия закон, позволява на напредналия чела да оказва неоценима помощ на другите. Огромното търпение дава на душата възможност да постигне най-високото качество – пълното самоотречение, докато съчувствието често отслабва човека и способства за неговата зависимост от обстоятелствата. Вие ще постъпите и ще носите пълна отговорност ако отворите сърцето си и щедро споделите довереното ви знание с тези, които не разбират важността на поетите задължения (тъй като има много примери, когато ученици са нарушавали първия принцип на Тайнознанието – верността), доколкото с това вие само увеличавате броя на престъпленията на такъв човек; запомнете, виновният може да се върне на стъпалото, от което е паднал, само с помощта на човека, на който е причинил зло – в дадения случай с вашата. Кармата на жертвата и кармата на обиждащия са неразривно свързани.

Когато далият обет чела е несправедлив към своя учител или наставник и си позволява да ги осъжда, по този начин той поставя себе си извън Ложата. Ученикът отговаря на низшите вибрации и попада под влиянието на низшето подразделение елементи, пречеши му да разпознае своята неразумност и грешки, които са го направили отстъпник.

Посветеният или представителят на Ложата носят отговорност само пред своя Учител. Ако те нарушат дори един от висшите закони на ученичеството и не издържат изпитанието, ще понесат наказание. Техните страдания ще бъдат така огромни, че и най-безжалостното сърце ще трепне. Въпреки това чела, ученикът, дал свещените обещания, ще си навлече възмездие ако си позволи да порицае своя учител или наставник. Аз говоря за един от фундаменталните закони на битието. Този основен принцип лежи в основата на заповедта, дадена от



Йехова на Моисей: "Почитай баща си и майка си, за да се удължат твоите дни на земята". Обърнете внимание на категоричността на твърдението. В него няма условно наклонение.

"Върви до тази черта и не по-нататък" - казва Всеобхватният Закон на всяка частица от безкрайно проявения живот - на атома или човека - на всяко стъпало от нейната еволюция; това се отнася за всяко подразделение на силата, енергията или субстанцията, за всичко, което ги е предшествовало по скалата на еволюцията във времето и пространството.

Именно поради нарушаването на тази божествена заповед от черните магове и техните ученици Лемурия и Атлантида с техните безбройни обитатели са потънали на дъното на океана. Нима вие смятате, че в деветнадесети век шепа ученици от едно от началните подразделения на Ложата може безнаказано да нарушава този закон? Ако вие бяхте призовавали сурово всеки нов ученик към отговор за нарушаване правилата на ученичеството, както понякога търсят отговорност от вас, то днес биха останали не повече от дванадесет предани ученици, но те биха били дотолкова развити духовно и физически, че биха могли да изпълняват всяка работа на „Храма“, полезна за Нас. Разберете, че самата Световна Душа се намира под изпитание. Тя трябва да докаже своята чистота и право на непрекъснато съществуване в качеството на индивидуална същност и всеки човек, осъзнал своята отговорност и поел задължение пред Нея, помага или пречатства в зависимост от своята способност да пази чистота и вярност към избраната цел. Тази велика истина се отхвърля от тези, които си въобразяват, че неустойчивите колебания на материята, необяснимите влечения и отвращения на хората, разхвърлящи зърната, бързо ще ги доведат до най-добри резултати; но само този, който безмълвно възприема божествения жизнен принцип на зърното, ще получи богат урожай; този принцип ще остави материята на низшето "аз" за разрушаване, няма да може да принесе своите плодове и ще се върне към първоначалната основа, ако неговите проводници, зърната, бъдат захвърлени.

За средния ученик е много трудно напълно да осъзнае, че първостепенна задача на Посветения или Неговия представител е развитието на силата на твърдостта и търпението в Своите ученици. Само благодарение на тези качества може да се достигне високо стъпало. Затова учителят постоянно подтиква учениците достойно да издържат налаганите им изпитания и с всички възможни способности да развиват тези качества в своя характер. Ако ученикът се стреми към най-бърз напредък, нека да се избави от стереотипите и да не осъжда хората, които счита за отстъпници, нека да разбере, че под изпитание е неговото самообладание, неговата твърдост, неговата вярност и отговорност - той самият, а не някой друг; Посветеният или учителят виждат неуспеха на ученика главно в това, без което е невъзможно истинското ученичество, когато той, забелязвайки грешките на по-напредналия човек, намиращ се под изпитание, си позволява мислено да го осъжда; ако Посветеният или учителят не издържат последното изпитание, то ще паднат и ще бъдат наказани, и друг, развил силите, за които Аз споменах, ще заеме тяхното място - ако ученикът би разбрал това, той не би си позволил да съди самоволно и без колебание би предоставил това право на Висшия Закон. Помнете, Аз не говоря за

дълга и моралните задължения на обикновените хора, нарушаващи окултните закони, макар това да се отнася и до тях, но в по-малка степен. Аз говоря за далите обет ученици на Великата Бяла Ложа, за тези, които са дръзнали да поискат най-висшата награда, която може да им даде човешкият живот. За тях има само един правилен път. Стига само ученикът да се отклони и неговото място ще бъде заето от друг, вървящ след него по този тесен път. Ако не му достига търпение, равновесие, самообладание, преданост и бдителност, той няма да се удържи на това стъпало, даже и ако го е заслужил. Най-главното за ученика е да избере висока цел, от нея ще зависи резултатът от всички негови усилия. Към какво се стреми той? Висока ли е неговата цел? Тъй като индивидуалните изпитания, през които ще се наложи да премине ученикът, се определят от неговия избор и победата или поражението зависят от преодоляването на тези препятствия така също неизменно, както е неизменен законът за причините и следствията.

## УЧИТЕЛ НА ДУХА

Исус, възплъщението на Христос (независимо от това дали вие Го считате за съвършен човек или за олицетворение на Аватарите от всички епохи), озарява и изпълва с радост всяко тъмно ъгълче на човешката душа, като най-ярка звезда на небето. Той показва пример за съвършен човек преживял безупречен живот и достойно приел смъртта, изпълнявайки съвършено своя дълг. Наистина най-висок идеал пример на съвършенство. Падението на човечеството е повлякло след себе си забравата на съвършения образ. Много негови черти са били проявени в Спасителите от миналите векове, но в Техните животи е имало грешки. В живота на Исус не е имало нито една. На човечеството е необходим Учител на Духа, Който е подчинил материята, но за съвършения Учител е сложно да се възплъти на Земята вследствие ограниченията на законите, които управляват проявлението на духовната субстанция. От самото начало на нашата манвантара е имало редица възплъщения на Исус. Той действително е Бил роден пръв сред многото Братя. Историята на народите и религиите е изпълнена с проявленията на тази единна Индивидуалност. Хората често считат Исус за измислено лице и вярват в реалното съществуване на друг Наставник, който в действителност е само по-малко възплъщение на същата тази Индивидуалност. Той е направляващият Дух, Синът, Учителят, Пазителят на Вратата за хората от тази манвантара. Но това не означава че човечеството трябва да падне по очи и да Му се покланя, тъй като във всекиго има безсмъртната частица, благодарение на която е станал съвършен Той и много други; тя ще помогне на всеки странник по пътя да придобие съвършенство. Възможност за усъвършенстване съществува за всички – помогнете на хората да разберат това.

## ИЗБОРЪТ

Божествената справедливост и състрадание не могат да живеят в сърцето, таящо обида. Несправедливото сърце не може да прояви справедливост. За да бъдеш верен на Бога е необходимо да бъдеш верен на поетите задължения пред Бялата Ложа, явяваща се Божественото Проявление. Законът ще бъде милосърден към човека, който уважава

основата на Закона – Йерархията. Ако един от участниците в спора е предубеден и упорито отхвърля всякакви доказателства за правотата на противника, преследвайки лични цели, той не само че му вреди, но и издига стена между себе си и Бога. Нищо не оправдава ученика, отрекъл се от обетите, дадени на Центъра, който е установен от Ложата. Всички укази се основават на закона за централизацията. Ако вие вярвате в Божествения Закон, то сте длъжни да разберете, че Ложата може да замени недостойния ръководител или вожд когато неговата карма позволи; въпреки това никакви действия на лидера не оправдават човека, нарушил поетите задължения пред Центъра; още по-опасно е те да бъдат нарушавани вследствие на голословните твърдения на други хора. Не може да се оправдае отричането от обетите и обещанията поради реална или въображаема обида на друг човек. Вие сте дошли самостоятелно в този свят и по същия начин ще го напуснете. Вие самостоятелно се изкачвате по стъпалата на Бялата Ложа. И през всяко посвещение по вашия дълъг път от въплъщения вие ще преминете самостоятелно. Ако вие сте се обидили един друг, то проявете мъжество, признайте това; докажете, че вие сте способни на справедливост, любов и състрадание, проявявайки справедливост, любов и състрадание един към друг. Служете на Бога във всеки човек, с това вие ще докажете своята готовност да служите на Бога. Докажете своята способност за ученичество, подчинявайки се на законите на ученичеството. Не пречете на Благословения да дойде при вас, призовете Нас и помогнете да подготвим Неговото идване. Ако вие изпълните това, силите на Бялата Ложа ще ви приближат към победата.

Не изпускайте възможността да преобразите света, иначе ви очаква горчиво пробуждане, поражение и гибел. Изборът е ваш. Ние не можем да го направим вместо вас.

## БЕЗДНАТА

“И славата на нетленния Бог размениха срещу образ, подобен на тленен човек, и птица, и четириногло, и влечуго...” – пише апостол Павел в Посланието към Римляните. Развратеното човечество, порицавано от Павел, е повторило погрешния път на предшестващата по-развита раса, която понякога наричат “паднали ангели”; по това време материята още не е била толкова плътна, тя е била по-тънка, по-пластична, по-разредена, с по-висока честота на вибрациите.

Материята, която ние познаваме, е само застинало движение. Неподчинението и порочното въображение (злоупотребата с енергията на мисълта) са породили центробежна сила, забавила вибрациите на тънката материя, превръщайки нетленното сияние в тленна материя; всичко това е продължавало еони от време и е предизвикало загуба на огромно количество енергия. Мнозина питат: ако Учителите съществуват и се трудят за човечеството, то защо толкова рядко се появяват открито? Ако в чистото езеро се хвърлят силно действащи отрови, всяка молекула вода ще се пропие от тях и рибите, обитаващи чистата вода ще загинат; за да стане езерото отново обитаемо, Природата трябва да развие особен вид материя, на която отровената вода няма да може да въздейства пагубно.

В отдалечената епоха расата, която ние нарекохме “паднали ангели”, по подобен начин е изменила субстанцията на ефирната

атмосфера и е развила тела, способни да съществуват в нея; ние – потомците на тази раса и епоха, и нашата земя и атмосфера се състоят от изменената материя. Човекът, който е запазил своето високо състояние или благодарение на собствените усилия се е върнал на висшето стъпало на живота, не може да преодолее пропастта на отровената материя, освен мислено, в безмълвие и в духовно общуване с Тези, Които са напред, Които принадлежат към младшия Орден на Всемирната Ложа на Учителите; на много наши членове са известни Имената на някои от Тях. Именно Те ни предават знанията, получени от Учителите от Висшите Ордени (понякога наричани Богове, Риши, Планетни Духове според това как ние ставаме способни да ги разберем и асимилираме).

Искрата на Христос, съдържаща се във всеки човек, не може да загине, тъй като тя е животът и когато хората от падналата раса са си спомнили за нея, чули са зова и са видели ръката за помощ, протегнатата от върховете, искрата на Христос им е дала възможност да преобразят материята, която ги е погълнала, повишавайки честотата на нейните вибрации с напрегнати усилия и достоен начин на живот; и ние сега можем да постъпим така, ако поискаме. Ние можем да се издигнем до Учителите (и дори по-високо, отколкото Те се намират сега), следвайки по същия този път, използвайки Техния опит. Колкото по-далеч напред са отишли Те, толкова Им е по-трудно да се проявят за един човек или цяла раса, или да живеят сред нас; Те могат да направят това приемайки ограниченията на плътния свят и изменяйки субстанцията на Своите тела в такава като нашата; но Те прибягват към това само заради най-висша цел. При това ние не можем да издържим Техните излъчвания без специална подготовка, а Те никога не изразходват сили или енергия напразно. Учителят Иларион веднъж каза: “О деца! Не очаквайте Аз да дойда при вас, издигнете се и елате сами при Мен” - и ние рано или късно сме длъжни да направим това, иначе ще изгубим надежда и нашият живот ще стане безсмислен. Ние знаем, че в най-близко време Изпълнителният Съвет на „Храма“ ще получи Послание и ще види Учителя, Името на Когото ни е известно, но какво ще последва стане след това? Какво ще се промени за нас? Нима след това ние не сме длъжни да се изкачваме в самота, бедност и напрежение по същия този тежък път, по който са преминали Учителите, ако искаме да достигнем Техните висини? Идването на Учителя няма да измени нито на йота условията, които ние сами сме създали. Ние сме длъжни “сами да спасим себе си”. Храната на брата няма да насити нашата плът. Даже ако някой отдаде за вас своята кръв до последната капка, това ни най-малко не би ви помогнало. Лесно е да умреш за този, когото обичаш с цялото си сърце, но това няма да му помогне. Човек може единствено сам да се труди, да върви напред, да се бори за наградата. Защо да чакате? Защо да позволявате на неразумността, неразбирането, вероломството, лъжата да ви прераждат пътя, когато вие можете да придобиете целия свят? На Мен Ми е безразлично когато някой казва, че само зад него или зад неговата организация стоят Учителите, че Те са се отвърнали от всяко друго общество или даже от цялото човечество, тъй като във всеки случай това е дяволска лъжа и оскърбление на здравия смисъл. Това е равнозначно на твърдението, че Безпределността принадлежи на няколко човека, а не на целия свят. Именно тази догма е породила всички религиозни войни,

всички престъпления, извършени в името на Бога. Учителите винаги се радват да намерят човек или група от хора, чрез които Те могат да помагат на човечеството. Но Те никога не са действали и няма да действат чрез жестоки хора, склонни да осъждат другите, несподелящи техните възгледи и това е аксиома. Учителите не могат да сътрудничат с този, чиито мисли са пълни с недружелюбие към другарите и близките, който само разклаща стълбата, по която трябва да се изкачва. Само този, който е чист по сърце като дете, когото Безграничната Любов и Вера са научили на самоотвержена любов и доверие, когото страданието е научило на послушание, ще бъде проводник за силите и указанията на Учителя. И където и да се намира такъв човек или група, Учителят е редом с тях. Всичко останало зависи от времето и усилията. Съставете план, заложете фундамента и крайтъгълния камък на зданието, и тогава вие ще можете да завършите строителството.

## ПОЛЪТ И ЛИЧНАТА ОТГОВОРНОСТ

Във втората половина на големия световен цикъл всичко свързано с проблема за пола представлява една от главните причини за инволюцията на земното човечество, тъй като полът играе доминираща роля на съвременния етап на развитие. Той е ключът както към висшето, така и към низшето проявление на материята. С него могат да се отворят вратите на рая и на ада, и от степента на развитие на човека зависи кои врати ще бъдат отворени. Архей, ноуменът на електричеството, животът или жизнената сила, е създател, пазител и разрушител на всички форми на живота. Центровете на действие и органите, които са проводници на тази сила, във всички форми на Природата се различават по вид и функции. На духовния и манасичния планове или в Слънцето проводникът на тази сила – въртяща се сфера с изумителен цвят – съвсем не прилича на половите органи на човека, на животното, на минерала или растението. Жизнената сила изпълнява сходни функции във всеки център, увеличавайки своето действие на възходящата и намалявайки го на низходящата дъга на развитие на всеки вид полов център, както вече беше казано. Всяка проява на силата на волята на човека влияе на растежа и развитието на такива центрове на действие. Чрез синтетичния център на действие и центровете на половите органи на човека се проявяват различни степени на жизнената сила. Когато човек удовлетворява низшите страсти, силата на неговото желание намалява честотата на колебанията на субстанцията на центровете на половите органи и вследствие на това се нарушава хармонията между тях и съответстващите духовни и манасични центрове. При обикновения човек потребността от удовлетворяване на страстите е дотолкова голяма, че ограничавайки себе си, той често боледува. Веднага се прави прибързания извод, че такова обуздаване е противоестественно и затова е вредно. Човекът не разбира, че тежките последствия са резултат от действието на кармата и колкото повече отстъпва пред възжеланията, толкова по-голяма власт придобиват те над него, докато не настъпи пресищане. Човекът може да повиши вибрациите на половия център, трансмутирайки неговата субстанция с помощта на изливащата се чрез него жизнена сила, когато улови ритъма на висшия

център от същата тази природа – на своите центрове на сърцето или на мозъка, аналогичен на центъра на Слънцето или на висшия център на духовния план. Трябва да се помни, че гореспоменатите центрове не са нито по форма, нито по функции копия на физическите органи, проводниците на жизнена сила на физическия план. Съществува определено съответствие между двата канала на гръбначния стълб, през които преобразуваната субстанция от низшите центрове преминава към центрoвете на сърцето и мозъка, и обратно, движима от силата на Волята и Йога. Удовлетворяването на чувствените влечения е физическото проявление, то не играе никаква роля в трансмутацията на субстанцията на споменатите от Мен центрове. До преображение се стига само при въздействието на волята и мисълта върху материята на половия център. Трябва да се помни, че такава трансмутация не е била нужна в по-ранните божествени раси. Съюзът между Бога и човека, между мъжкото и женското начала е бил хармоничен. Той не е бил предшестван от векове нарушаване на законите. Не е чудно, че много наблюдателни ученици на Ложата сравняват акта на копулация с потапяне в Божествената Стихия. Творящата сила представлява една от формите на духовната енергия, действаща първоначално в центъра на всяко живо същество или творение. Всяко желание за сливане с Бога или с висшия Идеал възниква в този център – в сърцето. Тази сила се диференцира и действа чрез половите органи, но творческата енергия остава вечно единна, затова искреното желание за сливане с Бога, родено в сърцето, - съзидателния порив - може да събуди импулса в половите органи. Ако много потоци започват от един извор, то водата в тях ще бъде със същото качество като в извора при условие, че руслата са чисти. Страстта замърсява чистия творещ поток, изхождащ от сърцето. Но съвсем не е задължително ответната реакция на възбуждение в половите органи да е акта на копулация. При акта на копулация се изразходва висока духовна енергия. Ако чистото желание за сливане с Бога събужда вибрацията в половите органи, ученикът трябва да я трансмутира и тогава творческата енергия ще събуди отклик в шишарковидната жлеза - творчески център, който е по-висок от центрoвете на физическите органи и дейността на центрoвете на главата и сърцето ще даде на ученика възможност да приложи мощта Крияшакти. Ние можем да опишем действието на висшите съзидателни сили само привеждайки сравнение с желанието и копулацията, тъй като в нашия свят няма нищо, за да се приведе друга аналогия. Може също да си представите взаимодействието на два въздушни потока, което образува проводната среда за електрическата искра.

Желанието да притежава духовни сили не освобождава нито мъжа, нито жената от от тях брачни обезателства задължения. Те са ги приели доброволно. Саможертвата може да даде много повече за духовното усъвършенстване, отколкото половото въздържание. Естествено съществуват изключения от общото правило, защото човекът има важни по отношение на своето тяло и ако съпружеският дълг пречи на тяхното изпълнение, то това е сериозно основание за неговото преразглеждане. Мъжът и жената имат центрове, през които се проявява както мъжкият, така и женският принципи. Същността на всеки човек е свършена. Центровете са разположени в сърцето и в мозъка. При мъжете повече са развити центрoвете на мозъка. При жените - центрoвете на сърцето. Когато те се уравновесят, полът в

съвременното разбиране изчезва и половото влечение придобива по-висше качество. Разделението на половете на съвременните земни раси е обусловено от различието в силата и степента на развитие на центровете на мозъка и сърцето. Когато двата центъра се урівновесят, половото влечение изчезва и се ражда божественият Андрогин, способен да твори със силата на Волята и Йога. Съзидателната енергия циркулира по двата канала на гръбначния стълб докато не достигне определена честота на вибрациите и тогава пламват две огнени искри – зародиши на живота. При обикновените хора тези зародиши са поместени в половите центрове. Те стават семена на физическия живот. При божествения Андрогин те попадат в шишарковидната жлеза – центъра, който древните са нарекли трето око, ставайки източник на силата Крияшакти.

## ПРИЗНАВАНЕТО НА АВАТАРА

Запомнете Моите думи: вие ще познаете Аватара само тогава, когато и Той познае вас, когато събудите вътрешното зрение и на дело потвърдите своя стремеж. Ако вие за първи път видехте своя земен баща вече възрастен, след като с него не сте имали нищо общо, нима бихте могли да го обичате и уважавате? Той би значел за вас не повече от всеки друг човек. Няма значение как е дошъл той - в нощната тишина или под звуците на фанфари - все едно вие не бихте го признали.

Вие ще познаете Христос и Той ще ви познае когато се приобщите към Неговия труд чрез послушание на Неговите заповеди, тъй като само тогава вие ще създадете формата, посредством която невидимият Христос ще стане видим за вас. Ако вие сте изпълнени със съмнение, но все още очаквате пришествието на великия Аватар, отворете Му сърцето си, за да може вашето “аз”, вашата душа да повярва в Него и Той да повярва във вас, и започнете да се трудите съгласно получените наставления. Прогонвайте съмненията и отрицанието, за да не пресушат те извора на живота, да не лишат от храна вашата душа и да не погубят божествения Идеал на вашето сърце, който е главния източник на вашия напредък. Вярвайте, че има свидетелства за съществуването на Силата, създала и поддържаща света. Търсете ги даже и ако за това е нужен целият живот. Вие ще придобиете покой, щастие и божествено признание когато ги намерите и поведете и други към този Източник.

## БОЖЕСТВЕНАТА МОЛИТВА

“Христос е единната живоначална мощ в моя живот”. Повтаряйте това постоянно, без да се обвързвате с ритуали и случайни организации, и вие ще усетите Присъствието на Спасителната Космическа Сила. Това ще създаде форма – сърдечния център, посредством който ще се прояви животворящата мощ на Христос. Пазете чистота на сърцето и помислите. Искреният стремеж да осъзнаете постоянното Присъствие на Христос ще помогне за Неговото проявление и Духът на Любовта ще пробуди в човечеството идеалите на истинското Братство.

## ВЕЧНАТА ЛЮБОВ

Свети Йоан е казал: „Няма любов по-голяма от тази да положиш душата си за своите приятели“. Да положиш живота си за приятеля не означава да пожертваш своя проводник, тялото, което ще се разложи на елементи и да преминеш на други планове на съществуване. Това би било безполезна жертва, проводникът би могъл да послужи за доброто на другите на същия този план на живота, даже ако той вече не е нужен на самото Его. Наистина този, който иска да отдаде живота си за приятеля, трябва да отдаде неизмеримо повече, отколкото просто тялото. Той е длъжен да се откаже от любовта към себе си, от привързаността към индивидуалната форма, за да нарасне мощта на неговата любов до космическите сфери на живота. Но когато човек жертва себе си и прави от своето тяло стъпало, за да може приятелят да прекрачи благополучно над пропастта между духа и материята, той не мисли, че приятелят трябва самостоятелно да я преодолее. Защото той също обича! Любовта е неговият истински живот. Но загивайки той с малко ще може да помогне на приятеля на плана на илюзиите. Божествената Наука учи, че любовта преобразява и обичащия, и обичания и трябва да служи само на тази цел. Не насилствената смърт на Исус от Назарет придава мъжество и надежда на милиони хора от деня на Неговото разпятие; но вечно живата Любов, която струи в сърцата на хората от съвременната раса от времето на Неговото последно Посвещение. Той не се е лишил от Своя живот във форма. Неговият истински живот е била Любовта, Любов вечна, всемогъща, всеобхватна; безкористната любов на всеки човек може да стане също такава, ако бъде истинска. Да се откажеш от физическото тяло заради помощ на ближния е много по-лесно, отколкото да понесеш болки, болести и бавно угасване. Велика победа е да отдадеш своята любов, да я положиш в краката на приятеля, рискувайки да бъдеш неразбран, презиран и отхвърлен, докато приятелят не разбере кой го е охранявал и спасявал, помагал му е ден след ден, година след година.

Висшата Любов и висшият Живот са равнозначни, но само любовта живее и незримо се труди до края на времето, без да очаква да я молят когато си отива енергията, наричана живот. Животът е движеща сила, любовта – субстанция, родена от саможертвата. Любовта се облича в одеждата на самоотречението.

## ИЗКУПЛЕНИЕ

Освен всемирните сили на привличане и отблъскване, положителна и отрицателна, съществува неутрална сила – силата на сепление или изкупление. Положителният и отрицателният полюси на всяка проявена форма или субстанция не могат да се обединят в индивидуална форма без силата на сеплението. Всеки материален живот се ражда от жертва. Жертвата е един от аспектите на силата на сеплението, тя предшества всяко проявление. На този закон е подвластно всичко – от молекулата до човека. Привличането и отблъскването, положителното и отрицателното, доброто и злото, мъдростта и глупостта трябва да се слоят. Обединяващата сила на сеплението в този процес трябва временно да изчезне. Тя се слива с противоположните сили и по такъв начин напълно ги преобразява.



Променят се вибрациите и се образува нова субстанция, несъществува по-рано.

Свършена проява на действието на този закон във физическия и астралния свят е саможертвата на Исус, олицетворяващ всички Спасители, Които са Го предшествовали. Синът – принципът на Христос – ще принесе Себе Си в жертва, за да могат хората, младшите братя, да осъзнаят своето единство и родство с принципа Баща-Майка, положителният полюс на живота. Изкуплението не е опрощаване на греховете. Изкуплението се извършва с обединените сили на привличането и сцеплението, които са Любовта и Жертвата, те поглъщат и преобразяват доброто и злото, за да може да се роди свършеният Човек.

## ВРЕМЕ

Времето е велика Илюзия, Времето е велика Действителност - два противоположни аспекта на Реалното, Вечното, на Съществуващото. Времето, основа на измеренията, не съществува само по себе си, но съпътства всичко изменящо се. Измервано със секунди, минути, часове и дни, но все пак е неизмеримо – кой ще разкрие тази тайна?

Човешкият ум, търсещ основа за измерване на времето, за да фиксира жизнения опит, идва до заключението, че единствените надеждни точки за отброяване представляват събитията, трагични или комични, събития, които са се запечатали върху скрижалите на паметта на душата и се съхраняват там дотогава, докато у човека остава потребността от тези записи. Както деловият човек си води записи и ги пази в архива, за да ги използва в бъдеще, човешкият ум в хронологична последователност навеки запечатва събитията от живота върху субстанцията на ауричната сфера. В промеждутъците между живота и смъртта преходящата душа може да прочете тези записи, представляващи скрижали на паметта. Само Бог и тя могат да ги прочетат и изтълкуват. Събитията на вашите минали и бъдещи животи представляват думи и букви на език, който е разбираем само за вас. Последният запис ще бъде запечатан върху скрижалите на паметта на прага на Нирвана. Но какви ще бъдат вашите последни думи? Когато човекът достига средата на живота, огнените сили на праната изгарят докрай някои качества, свойствени на младите и приливите на Великия Океан на Живота, образно казано, започват постепенно да преобразуват тази пепел. В резултат на алхимичните изменения, предизвикани от еволюционните сили на живота, се образува свръхфизически елемент, който лесно отделя висшите качества от низшите. Човекът, в когото този процес е завършил, който е съзрял Висшето Аз, придобива частица мъдрост. Той вижда, че младите извършват същите грешки и безразсъдства, които са препятствали и неговото развитие, и е готов да ги предпази от неминуемите последствия. Но този, който е потопил съзнанието в низшето страстно „аз“, става опасен за младото поколение. Все пак Божественият Закон е поставил преграда между такъв човек и неговата възможна жертва. Младежта инстинктивно усеща тази преграда и избягва близко общуване с него, освен ако по-рано не се е поддала на пагубното влияние на ласкателството. Времето и събитията през всеки ден дават

уроците на опита на човешката душа. Душата ще бъде готова за висшето стъпало на живота след като ги усвои.

## ТЪРЖЕСТВО НА ДУХА

Аз ще ви разкрия истината, тъй като искам да знаете, че над нещастията, болестите и скърбите на света гори ярката светлина на духовната надежда, на любовта, мъжеството и твърдостта, и над всичко сияе тържеството на духа. Затова не обръщайте внимание на бедите и многобройните нападения на враговете, прогонвайте мисълта, че „Храмът“ се руши; Аз твърдя: Храмът е неразрушим – помнете това. Вашият труд няма да пропадне. Всяко отделно зрънце любов и мъжество ще ви се върне стократно. Помнете, Аз обещавам това. Аз искам вие да чувствате в тъмнината Моята Ръка, която ви е протегната. Знайте, вие сте Ми по-скъпи от зеницата на окото; Аз страдам повече от вас, виждайки вашите мъчения. Аз бих ви спасил с цената на собствения живот, ако можех. Не се страхувайте. Няма от какво да се боите. Имайки чисто сърце и чисти ръце, може да се извърши всичко. Всичко ще се обърне в благо за този, който обича Бога. Мощта на чистото сърце е единственото оръжие, което ученикът на Тайнознанието може да използва в борбата. Чистото безкористно сърце е непобедимо. Има само един грях, който е невъзможно да бъде простен. Това е предателството. И има само една добродетел – верността, която ще помогне на чела да преодолее всички препятствия, подготвени му по пътя от черната ложа. В хода на възхода вие заставате все по-близо до тези, които са отишли напред, които ви помагат и дават сили. Чистото сърце, чистият устрем, свършената любов към Бога и човека ще ви пренесат през най-страшните пропасти.

## СВЕТОВНАТА БОРБА

Какво ново мога да ви кажа Аз, когато питате за световното положение? Нима този въпрос не е стар като света? Нима децата на тъмнината не са похищавали оръжието, доспехите и средствата за съществуване от децата на Светлината, докато тези са спали и са се карали помежду си? Дори и сега слугите на тъмнината ходят от къща на къща в големите градове и направляват добре подготвени мисионери в отдалечените райони на страната. Те изкусно се прокрадват към тези, които са духовно подготвени от Бялото Братство в последната четвърт на века. Посланиците на тъмнината се внедряват в групата от ученици, събрани за по-дълбоко изучаване на съвременните психически явления. Те ловко избират един или няколко членове от ядрото на групата и правят всичко възможно да им повлияят, използвайки всякакви материални и психически средства. Сдобивайки се с тяхното доверие, те като крадливи койоти пречупват гръбнака, пият кръвта и хвърлят изтерзаните тела на своите жертви. Последните падат духом, губят надежда и плуват по течението, непригодни за вдъхновен труд, тъй като прозрението идва твърде късно. Аз ви питам: кой ще носи кармичната отговорност за вредите, причинени на великото общо дело? Този, на когото е било доверено поръчението и са предоставени възможности за неговото изпълнение, изгубени от него вследствие на моментна слабост, или пък този, който е присвоил парченцата от чужди

идеали и възможности и се стреми да достигне целта, жертвайки себе си? Не трябва да се обяснява неуспеха на една група и успеха на друга с разлика в мотивите и средствата. Стремящите се да придобият духовна сила за благи цели ученици на Братята на Светлината жертват най-скъпото за тях много по-малко от слугите на тъмнината и техните ученици, домогващи се до тази сила за лични интереси. В много случаи именно това обяснява успеха на едните и поражението на другите. Тъй като всяка сила се ражда от жертва.

Докато ученикът не бъде готов да пожертва своето време, физически сили, имущество, даже доброто име и семейството (ако се наложи), слугите на тъмнината ще имат сила и власт на физическия план, където такава жертва е необходима. Ученикът, за когото говоря аз, трябва да разбира важността на своята задача и да обича тези, за които се труди. Той трябва да е готов да направи всичко, което е по силите му, даже да се спусне в ада и да говори с демоните, ако трябва, за да освободи човека, въвлечен във водовъртежа на злото и да го насочи да се труди за спасението на другите.

Ученикът, който търси спокойно уединено място, за да избегне борбата и бъркотията в света, никога няма да достигне Царството Божие. Ако на ученика за ментална концентрация бяха необходими мир и покой, законът за еволюцията би го поставил на друга планета в Космоса. Успехът може да бъде постигнат само при строго, последователно самовъзпитание и подготовка за работа в най-сложните области на живота, иначе хората могат да се откажат от целта, вдъхновила ги за действие.

## ИСТИНСКИЯТ БРАК

Не е лесно да се постигне истински брак, който, както и проявената Вселена, отвежда към източниците на материята. За съвременното човечество е трудно да разреши този велик проблем, доколкото то е забравило за цикличното развитие на материята, силата и низшето съзнание. Преди всичко трябва да се помни, че всеки велик период, Маха-Юга, включва в себе си пълен цикъл на развитие: единият става двама, двамата – трима, тримата – четирима и така до седем. В течение на всеки такъв период материята се диференцира и отново се връща към Единния в обратна последователност.

В четвъртата фаза на цикъла става разделяне на мъжкия и женския принципи, на положителните и отрицателни сили, а после – завръщане към Единния. Сега вие се намирате в началото на възходящата дъга на съвременния период на вашата еволюция, когато се е обозначавала тенденцията за завръщане към Единния. Затова е необходимо открито обсъждане на този много важен предмет и на всички велики космични въпроси. Осведомените хора няма да отричат, че съвършеният брак е възможен. На всяко стъпало на проявения живот съществува стремеж да се намери своята половина. Това засяга цял ред въпроси, отнасящи се до инволюцията на човечеството. Всъщност не е възможно те да се разрешат поотделно. Истинският брак не е от света, а от духа. Все пак при правилно разбиране неговите отражения на земята са свещени. Ако хората по-сериозно подхождаха към избора на съпруг, вероятността за истински брак би била по-висока и би им се удало да избегнат много беди; този живот е само малко звено

във веригата от вашите животи. Ако мъжът и жената разбират, че са сгрешили в избора, но не се разделят в търсене на своите „половинки“, пазейки вярност към обетите, те ще придобият много повече на духовния план, колкото ще изгубят на материалния. В бъдеще те ще могат да намерят истински спътник в живота. Както Аз вече казах, това е много сериозен въпрос. В целия свят се рушат старите традиции, отнасящи се до брака, преразглеждат се брачните обреди и задължения, изчезва понятието за неговата нерушимост. Но няма значение къде се сключва бракът – в църквата или пред нотариуса, важен е духът на думите, произнасяни по време на обряда, великата сила на звука, изпратена във Вселената. Нейната основа е свята и нерушима. Що се отнася до изпълнението на брачните задължения, Аз ви съветвам да се обърнете към Златното Правило („Постъпвай с другите така, както искаш те да постъпват с теб“), както и във всички отношения между хората. Безсмислено е да се запазва неуспешния брак, но двамата съпрузи трябва да бъдат убедени в това, иначе разводът ще предизвика още по-големи усложнения. Сега разводът е по-лош от всеки конфликт между съпрузите. В бъдещия век бракът може да стане съвсем друг. За това са необходими съвсем други икономически условия и по-високо ниво на развитие на човечеството.

## СЛЕПИ И ЗРЯЩИ

Аз се опитвам да ви преподам жизненоважни истини, но вие се съмнявате в тях или ги пренебрегвате, като по този начин си преграждате пътя; вие не бихте постъпвали така, ако се стремяхте към знание също така силно, както към преходните блага. Вие жадувате за духовни знания, искате да познаете духовните планове и да се доближите до Мен и Моите Братя, но все пак постоянно си издигате прегради. Изпадайки в неверие и материализъм, вие не довеждате докрай започнатите дела, които могат да приближат изпълнението на вашите желания.

Не забравяйте че законите, управляващи двата плана на съзнанието, са подобни. Този, който не притежава духовно зрение не вижда явленията от духовния план, както слепият не вижда слънцето. Смъртта сваля пелената, закриваща светлината и отваря духовните чувства. Така и привързаността към физическия свят трябва да бъде изгорена на жертвения огън, като отхвърлената обвивка. Вие не вярвате когато ви казват, че можете да се освободите от материята само отказвайки се от светските блага и не желаете да се подчините на този закон.

Само този, чиито духовно зрение и слух са отворени, може да познае законите на истинското ученичество. Пренебрегващият ги няма да види Върха, от който Аз ви зова при Себе Си, даже и да се приближи до него повече от вас. Но този, който е придобил способност да вижда и чува, който добре познава закона, ръководещ учениците на Десния път, не трябва да заглушава Моя Глас в своята душа. Вие няма да можете отново да се издигнете на същото стъпало от пътя, водещ към Бога, ако отстъпите в бездната на невежеството, от която са ви спасили. Беше ви позволено да се докоснете до края на Одеянieto, да стоите пред Вратата на Храма и да съзерцавате проявлението на Славата върху Жертвения Олтар. Този, който се отвърне от Олтара и напусне Храма,

ще бъде погълнат от мрака. „Вие сте Синове и Дъщери на Царя. Аз няма да мога да ви върна правата, ако вие ги замените за дреболии, и в течение на много векове вие няма да ги заслужите отново. Правото на първородство ви задължава за чистота на служене, за вяност към дома на Отца, за любов към Неговия народ и преданост на СЪБРАТЯТА.

Само Той може да приеме от вас, за да не принизи Своя царски сан. И вие трябва да Му дадете само това, за да не принизите своя произход. Носете високо знамето на вашия дом, не позволявайте на угнетителите на душата – земната слава, себелюбието и стопанина на Ада да стъпчат вашето знаме и вас“.

## ЛЕЧИТЕЛСКОТО ИЗКУСТВО

В Новия Завет (1 Кор. 12) способността да се лекува е наречена дар на Светия Дух. В Тайнознанието Светият Дух – това е направляващата Сила (движение) на Космическото Електричество (на чистата Светлина), явяваща се Единен Живот. Бог, Творящата Мощ или Светлината, Вечната Любов, е положителният полюс на тази сила; дяволът, астралната светлина или злото – отрицателният. Седемте Синове на Фохат или на Светия Дух, са: Огънят, Топлината (Магнетизмът), Звукът (Формата), Цветът (Числото), Привличането, Отблъскването и Сцеплението. Те съответстват на плодовете на Светия Дух, споменати в Библията. Дарът за лекуване е всъщност Топлината или Магнетизмът. Доколкото всеки Син на Фохат притежава свойствата на останалите шест, Привличането и Отблъскването формират особена Троица, управляваща лечебната сила. Излекуването се осъществява чрез повишаване вибрациите на тялото, което се случва при предаването на тази сила и тя подбужда атомите да привличат жизнена енергия и да отблъскват болестотворните микроби. Всеки човек е микрокосмос от Макрокосмоса. В него са скрити всички сили на Космоса. Ако човекът води праведен живот и се намира в хармония със законите на Природата, той може да предаде необходимата сила на болния. Божественото докосване ще му позволи да получи истинската лечебна мощ на Космическия Магнетизъм. Ако нечестив, безнравствен, егоистичен човек се опита да предаде лечебна вибрация, при него нищо няма да се получи. Той ще предаде на тялото отрицателен импулс. Това ще донесе само вреда. Учителят познава кармата и процесите, протичащи в организма и може да повиши вибрациите със съответното докосване. Добрият, чист човек, самоотвержено трудещ се за доброто на човечеството, често получава помощта на Учителите в своята работа. Небесната Съкровищница на Тайното Знание ще бъде отворена.

## СВЕТЛИНАТА НА „ХРАМА“

Главното предназначение на „Храма“ е да учи на основополагащото единство на живота. Когато разумът постига единството на Мирозданието, в съзнанието спонтанно възникват редица взаимосвързани идеи, отразяващи истината. Те се проявяват като световни символи, познаваеми с вътрешните и външните чувства. Идеите се раждат и развиват в нашето съзнание като цветята и растенията, родени от лоното на майката Земя. Земята символизира висшата реалност и я проявява на физическия план. Всички форми на

материалния живот произлизат от нея и се връщат при нея. Живите форми се зараждат и диференцират във водите на океана, представляващ символ на Великата Дълбина, Световния Океан на Живота и Битието. Елементите, образуващи тези същества, се връщат отново в океана, когато завърши техният път. Ускоряването и забавянето на единния Ритъм (Движение), проникващ първичната, или световна, субстанция, поражда формата и силата. Промяната на Ритъма отделя формата от вселенската същност или движение и по такъв начин създава по-малък център на движение или съзнание, различен от Всеобщото Съзнание. Ритмичната проява на Всемирното Съзнание може да бъде атомна, молекулярна или клетъчна. Атомното е духовно, молекулярното – астрално, клетъчното – физическо. Естественният Ритъм на единната световна субстанция символизира Божественото Съзнание. Системата от светове, световите, формите на живота се създават от промяната на Ритъма; те запазват връзката с Всеобщото или Божествено Съзнание, която зависи от съотношението на ритмите – основния и отново образувания. Божеството издишва Вселената към битие.

## ИСТИНСКОТО ЗНАНИЕ

Когато умът се докосва до дълбоките слоеве на съзнанието, до Реалността, светът става отворена книга, в която ние можем да четем, виждаме, чуваме, чувстваме и усещаме истинското Слово Божие, изразено чрез всички форми на живота, одушевени и неодушевени, около и в нас.

Истинското знание е възприемане и осъзнаване на вътрешната светлина на явлението; то се постига с истинско отъждествяване с него, ментално и духовно. С други думи, за да получим истинско знание ние трябва да станем това, което искаме да познаем. Ние трябва да се следем и да се отъждествим с неговата вътрешна светлина и дух. Затова истинското знание и мъдрост никога не могат да се придобият просто четейки книги. Мъдростта, скрита в „Храма“, разкрива и обяснява на изучаващия живота и неговите мистерии великите основополагащи духовни и етични истини, върху които се гради Космосът, Небесният и земният човек. Съгласно божествения замисъл всеки е строител на собствената душа и творец на своето безсмъртие.

## СВЕТЛИНА И МЪДРОСТ

Посредством чувствата човекът влиза в съприкосновение с различни степени на световната субстанция, материална и духовна. С материалните чувства той усеща материалния свят. С духовните чувства той възприема духовния свят. Хората придобиват опит сблъсквайки се с полярностите, с така наречените „двойки противоположности“; те усещат радост и болка, радостта от завоюването и победата, горчивината от загубата и поражението. Опитът води към знание, което помага да се разпознават доброто и злото. Светлината на Мъдростта озарява човека. В началото на еволюцията странникът е надарен с чистотата на незнанието. След завършването на Пътя, който е самият той, докоснал се до светлината и тъмнината, преминавайки през Вратата на Опита, странникът

придобива чистотата на Мъдростта. Той осъзнато е отъждествил себе си с Висшето Благо – с Бога.

## ГЕОМЕТРИЯ НА ДУШАТА

Човекът е създаден по образ Божии. Както капката вода от океана съдържа всички негови елементи и сили, така човекът съдържа в себе си всички планове на съществуване, сили и енергии на Бога, проявени или латентни. Още древните мъдреци са казвали: „Познай самия себе си и ще познаеш Бога“. Ние познаваме Бога, следвайки пътя, който води към Него и този Път сме ние самите. Ние трябва съзнателно да преминем всяка точка, линия, плоскост и измерение на всички планове на битието, от низшия материален до висшия духовен. Всички качества на силите на светлината или на тъмнината, положителни или отрицателни, трябва да бъдат изявени.

Както ние познаваме физическия феноменален свят посредством физическото тяло, така можем да познаваме астралния, менталния и ноуменалния духовен, или реалния свят с помощта на съответстващите тела, или принципи. Ще дойде време и всички планове на нашето естество ще бъдат достъпни за нас. Пребивайки във физическо тяло ние ще можем да осъзнаваме, усещаме и виждаме всички планове на Космоса, включително до най-висшия. Ние ще получим този божествен дар, защото всички планове са в нас и всъщност сме ние самите. Връзката с Висшето трябва да бъде изградена със своите ръце. Нито Бог, нито Учителят, нито който и да е друг не могат да ни дадат това божествено състояние.

## ВРАТАТА НА СВЕТЛИНАТА

Любовта, Мъдростта, Силата и Красотата са камъните на основата на истинския Храм, Космическия и човешкия. Следвайки тези основни ние придобиваме Венеца на духовната мощ във Всемирната Ложа на Живота. Венецът на Душата е украсен със сияйните камъни на безсмъртната истина, съвършените качества, развити в течение на много животи неуморно търсене, жертва и напрежение в служене на правдата и човечеството, което е и служенето на Христос, нашето Велико Висше Аз. Вследствие на основополагащото морално и духовно Единство на всичко съществуващо, отъждествяването на своето и общото благо довежда до окончателно съзнателно безсмъртие в Световното Аз. Изследвайте човешките сърца и скритите причини на явленията. Бъдете силни духом и по сърце, разберете, че никой друг няма да може да преживее живота за вас или да стане по-съвършен. БЕЗ ДА СЕ БАВИТЕ се опитайте да осъзнаете единството с Бога, с Творческия принцип на Живота и Любовта. Не чакайте докато вашето тяло се превърне в прах. Каква е ползата от духовното или земното богатство, ако ние не знаем нищо за него? Да познаем какви сме ние в действителност, нашето истинско Аз, Бога в нас – е свещената цел на живота. Всичко трябва да бъде подчинено на тази цел. Само тогава ние ще знаем какво да правим по-нататък, как да помогнем на другите частици на нашето Висше Аз да придобият знание и да им покажем, доколкото позволява Великият Закон, истинския Път, водещ нагоре, към Вратата на Светлината и Вечния Живот.

## ЗАЩИТА НА СЛАБИТЕ

Божественият Закон винаги защитава слабите, незнаещите, макар те понякога и да не забелязват това. Същият този Закон произнася своята присъда на твърдоглавите и го привежда в изпълнение независимо от волята и желанието на всяко смъртно създание. Желанието, силата на устременост, интелектът, нравствеността на ученика от всеки Орден зависят от мислите и постъпките на другите ученици. Те са обединени в духа, в едно подразделение на Великата Бяла Ложа, под единно ръководство. Личното ръководство дава на учениците на „Храма“ преимущества, каквито не притежава болшинството от съвременното човечество. Аз се надявам, че вие ще успеете да избегнете заблудите и да осъзнаете следното:

1. Никой не може да се намира под особено покровителство;
2. Не може да се избегне отговорността за мислите и делата на съучениците;
3. Ученикът, когото Посветеният е приел в един от Ордените на Ложата, не се намира под особена защита. В противен случай тежките последствия са неизбежни. Вас ви предупреждавах, и не един път, за пълната ви отговорност за живота на вашия съученик. Сътрудничеството е основано на вековни кармични следствия и не зависи от постъпките или желанията на личността в едно от възплъщенията. Ако при изпълнение указа на ръководителя или учителя вие извършите неблагоприятна или погрешна постъпка, то ще отговаряте за нейните последствия и ще понесете наказание. Ръководителят може да надцени вашите сили и способности и да ви даде непосилна задача. В такъв случай той също ще отговаря за вашите неправилни действия, даже и ако са били дадени указания, за да се изпита вашето послушание на висшия Закон. Когато вие приемате указанията и се опитвате да ги изпълните, знаейки отрано, че сте неспособни на това, то съзнателно ставате нарушители на свещения закон на ученичеството. Много членове на „Храма“ и на други организации са дали обет за ученичество движени от честолюбие, лична изгода, жажда за власт и господство над низшите стихийни сили, извършвайки по този начин престъпление. Благодарение на кармичната връзка с вашите учители вие успяхте да се доближите близко до някои аспекти на Тайната Наука; това беше преждевременно. Някои от вас достигнаха стъпалото, при което една крачка би могла да доведе до осъществяване на великата мечта, и какво се случи? Вие съзнателно прекрачихте в бездната, за която нееднократно ви предупреждавах и за това е виновен вашият самоуверен ръководител и вие самите, доколкото необмислено сте приели задълженията. Недостойните мисли и егоистичните постъпки силно навредиха на всички членове на групата, доколкото връзките на ученичеството са много здрави. Заради вас им се наложи да преминат през сериозни изпитания, за които те не бяха готови. Вие влошихте своята карма, на вас не ви достига вяра и воля, за да се изкачите на висшето стъпало; затова вие не можете да вървите напред, а да стоите на едно място не



трябва. Остава едно – крачка назад. След тази крачка идва първото изпитание – духовното. Вие започвате да се съмнявате в учителя, учението и в края на краищата – в себе си, пораждайки сили, които ви заливат. Загубили вяра, вие губите порядъчността, правдивостта и способността самоотвержено да обичате. Когато настъпи кризата вие казвате: „Аз не вярвам в нищо, аз не знам нищо. Няма нито Бог, нито Рай, нито Ад – нищо, освен сляпа сила. Дайте да ядем, да пием, да се веселим, защото живеем само един път“. Какво ви отвежда от праведния път? Вие гасите парещия пламък на спомените за началото на великата Книга на Живота и увеличавате съучениците във водовъртеж, подготвяйки им ужасна съдба. Тези думи може да изглеждат твърде сурови, обаче вие сте ги заслужили.

Множество наемници – крадци, лъжци, изменници и лицемери, изпълнили света, си позволяват да твърдят, че те учат на тези същите истини, на които някога е учил своите ученици Великият Посветен. Това се отнася изцяло за някои неофити от тайните степени на Ложата в наши дни. Аз ви казвам това, тъй като все още вярвам във вас. Запомнете Моите думи. Помислете добре доколко казаното се отнася до вас. Аз питам – каква ще бъде вашата следваща крачка?

## ОТ ВЕЛИКАТА БЯЛА ЛОЖА

Престъпвайки чертата, отделяща духа от материята, се гответе за ново служене; простете се с близки приятели и вървете твърдо напред, без да се колебаете, като в часа на решаващо изпитание. Прегърнете за последен път любимите, тъй като от тази минута вашият живот ще стане друг.

Пред вас за миг се е открехнала завесата, скриваща Храма на Живота и неговите Мистерии, вие видяхте върха на Пътя и нежния Лик на Великата Майка, склонила се над Храма. Този единствен поглед беше достатъчен. Вашата представа за живота се измени коренно. Вие повече не принадлежите на себе си. Вие вече нямате право на лек живот, на удоволствия, всичко това трябва да остане в миналото. Единствената привилегия е самоотречението, радостта от познанието и растящото разбиране на това, че изпълнили задачата вие ще достигнете до отворените за вас Врати, ще влезете в Храма и ще се прислоните към Сърцето на Христос, до Сърцето на Света, което толкова дълго сте търсили. „Същността на духа и същността на материята никога не могат да се срещнат, тъй като едното се поглъща от другото“. Лъжливото и истинското са диаметрално противоположни и няма такава сила във Вселената, която би ги сближила. Истината и лъжата не могат да се обединят. Ученикът не може едновременно да бъде верен на Бога и неверен на брата.

Аз се обръщам към истинските ученици: ако брат ви ви е доверил своя живот, не заспивайте, тъй като вашето събуждане ще бъде печално. Разставете вежи на опасните места по Пътя, където се крият вероломните зловни демони на преизподнята, от които вие самите едва сте се спасили. Те сега плетат мрежи, за да уловят вашия уморен и обезсилен приятел, който се завръща у дома. Помогнете му, иначе демоните ще завлекат и ВАС, колкото и да сте се отдалечили от тях. Ако братът не слуша и се отвръща от теб и, поддал се на съблазните излиза от праведния път, то вината изцяло лежи върху теб. Най-много

от всичко се нуждае от състрадание и съчувствие този, който ранява сърцата и терзае душите на братята и сестрите, когато бича на честолубието и пълчищата бесове склоняват към ненавист и вражда. Нишките на вашите сърца са преплетени, и само самотата ще облекчи твоите душевни мъки, когато той премине на другия план на съществуване.

О, деца Мои, Аз искам да ви разкажа какво може да постигне непоколебимо преданата душа. Човекът героично ще приеме удара върху себе си, ако е изпълнен с възторг и вяра във вечната неизменна Справедливост на Твореца. Той може сам да противостои на разярената тълпа на егоистичните, груби или безволни и нерешителни хора. Той ще каже в с пълен глас: „Аз съм защитник на моя брат. Аз ще се сражавам с целия свят за неговия живот. Аз съм готов да се боря за неговото право да завърши Труда на Христос. Великата Бяла Ложа поръча тази работа на брата в Името на Христос и Неговото Дело. Нищо не може да ми попречи! Аз ще изтръгна жилото от змията и ще опазя брата от смъртоносното ухапване на малкия скорпион. Той ще завърши труда, за който е бил призван. Аз няма да допусна неговата гибел, няма да стана предател на д^та, на когото служа. Аз дадох обет на Великата Бяла Ложа да опазя брата и няма да го наруша“.

Небесата ще пеят, ангелски хорове ще възславят човека, победил в най-трудни жизнени битки, и ще възложат на него венеца на героя. Само тогава човечеството ще стане силно, когато болшинството хора ще бъдат храбри и честни и ще издържат изпитанието за вяроност, мъжество и твърдост в часа, когато животът и честта на техните братя са подложени на опасност. Тълпите от слаби, нерешителни, душевно и тялом болни хора в паника се бутат един друг, като стадо обезумели животни, усетили миризмата на дим. В дивата суматоха те бягат от бойното поле, където мъжествените силни души се сражават, за да удържат заетата височина. Когато битката приключи и се възцари завоювания с труд мир, човечеството в пълна безопасност ще продължи своята еволюция. На бойното поле лежи достойният войн, сразен от отровните думи, излетели от устата на близкия приятел или на яростния враг. В своя последен дълъг час на страдания той се потапя във вечния покой сам, на него му е отказано човешко милосърдие, което той щедро е дарявал на другите и само Бог не го е оставил. Приемайки удара върху себе си, той и неговият брат са застанали повисоко от всеки земен властител, тъй като са победили най-злите врагове на рода човешки – малодушието и предателството. Аз искам всеки чела, всеки странник, вървящ по предназначения път, да удържи победа. Върхът може да бъде покорен само един път в живота. Пазете придобитото и вие ще достигнете до още по-големи висини.

## ЗАКОНЪТ ЗА ЦИКЛИТЕ

Изучавайки символизма и закона за циклите може да се предскаже всяко събитие в живота на човека, народа или на целия свят на духовния или материалния план и, следователно, да се подготвят за него. За истинския окултист законът за циклите е свещен и ненарушим нерушим. Той е подобен на закона за числата; нито един Посветен няма да назове точното време за началото или края на важен цикъл на непосветен човек без разрешение на Йерофанта на своя Орден. Само

когато става дума за изпълнение на важна задача могат да се съобщят точните срокове. Много трудно е да се говори за този предмет с тези, които не са запознати с окултната терминология; в отговор на техните постоянни молби Аз мога да кажа твърде малко. Съгласно Нашата философия "с първия трепет" в Световното Яйце (недиференцираната материя), тоест със събуждане на движението в началото на новия период на проява след Пралайя или отдиха, съответстващ на нощния сън или на смъртта на човека, започва нов цикъл или период от време, който съдържа в себе си потенциалите на всички по-малки цикли. Този цикъл завършва с изтичането на 300 000 000 години и материята се завръща в своето първично състояние на недиференцирана субстанция. Светлината (става дума не за светлината на нашето Слънце), явяваща се космическа субстанция, субстрат на живота, духовна Светлина, еманираща от Световната Душа или Бога, става също Движение посредством Звука или "Словото", "Гласа на Бога". Всякакъв вид движение се прекратява когато се изтощи енергията на "Словото", извикала го за проява, и по такъв начин завършва великият цикъл или период на еволюцията. Думата атом означава неделим, тя съответства на светлината и тук се употребява в този смисъл. Особена форма на движение разцепва атома, образувайки при това диференцирана или атомна субстанция. Атомите на науката съответстват на светлината на нашето и на другите слънца, те представляват носители на жизнената енергия на всички същества на всички планети. Движението, диференциращо първичната субстанция, е предало особена честота на вибрациите на всеки отделен атом, на тяхното подразделение или клас. Това ги кара да се преместват в определено направление на известно разстояние и да се връщат в изходно положение след определен промеждутък от време. Колкото и безкрайно голямо или малко да е съчетанието от атоми - било то молекула, човек или свят, то съдържа в себе си център на действие, аналогичен на хипотетичния център или оста на Земята. То се върти около своя център или се движи по някакъв друг начин, пораждайки значителен отрязък от време, съставляващ определен цикъл. Всеки удар на човешкото сърце отваря нов цикъл в живота на най-малките същества, от които се състои кръвта на човека. Подобно се случва и във всичко съществуващо. Всички най-малки същества са взаимнозависими, всеки удар на сърцето е свързан с предишния и с последващия удар на същото или на някое друго сърце (както при майката и детето в нейната утроба). По такъв начин всички същества, всички планове на действие, всички цикли от време, сили и съзнания са взаимозависими и неразделни. Когато бъде осъзната тази велика истина, хората ще разберат цялото безумие на конкуренцията, войните и другите престъпления, водещи до физическо, морално и духовно самоубийство. Както Земята година след година се завръща към първоначалното си положение, извършвайки една обиколка около своята ос, около Слънцето или оста на слънчевата система, така и всяка молекула или съчетание от молекули на материята се завръща към определена точка след определено време. Когато причината и следствието на породеното от вас добро или зло завърши своите особени кръгове и настъпят мигът, часът, денят и годината, съответстващи на времето на извършване на постъпката, последствията на вашите действия ще се стоварят върху вас с пълна сила. Притежавайки знание за законите за циклите Посветеният с точност до

минута може да предскаже всяко събитие и следствието на всяка причина. Единствената точна наука, известна на непосветените, е математиката. Посветеният е Магистър на Науката, която дава ключа към разгадаването на действието на всички закони за циклите.

## ИСТИНА И ЛЪЖА

Едва ли съществува по-неоснователно обвинение от обвинението в предаване на "подправени послания". То възниква всеки път, когато се планира разширяване на Теософското движение и разрушава всяко ново начинание. Невежеството, проявявано от някои ученици и техните привърженици, обвиняващи приетите ученици, ръководителите, е наистина учудващо, тъй като Бялата Ложа им е дала достатъчно знания. Подобно нещо даже няма да мине през ума на хората, осъзнали първите принципи на окултизма.

Учудващо е, че за умния честен неофит е трудно да отличи истинския посланик на Учителите от самозванеца. Това не е сложно. Важни са не дарбите, достиженията, възможностите и други качества, а истинската преданост на основните принципи и състраданието към човечеството. Този, който е способен да причини болка на другия с мисъл, дума или дело не може да бъде представител на Ложата, дори и да се ползва с огромното уважение на последователите си, да притежава обширни познания и власт над силите на Природата. Предаността и състраданието са основа на духовния растеж и ако тези качества ги няма, всичко е безсмислено, каквито и възможности да притежава човекът. На приетия ученик на Ложата трябва да бъдат присъщи качествата, описани от апостол Павел в главата за милосърдието (1 Кор. 13). Дори за най-страничния човек е разбираемо, че подготвеният ученик е неспособен да извърши постъпка, която би попречила на друг да установи връзка с Ложата. Единствено думите на осъждане, оскърблението, всяко жестоко враждебно действие могат да изменят положението дори на Посветен от Бялата Ложа. При кратко наблюдение вие винаги можете да разпознаете истинската същност на ученика. Фарисеите са казвали, че дяволът се е вселил в Исус, когато Той е донесъл на света посланието на Своя Отец. Съвременните юди говорят същото за Е.П.Б., както и за всички, Които носят светлина от началото до края на времето. Помнете за личната отговорност, изкоренявайте най-малките прояви на разрушителни сили в своята душа и помогнете на другите да направят това.

Ако вие знаете Кой е Учителят в действителност, то лицемерната лъжа на съвременните юди никога няма да ви измами. Всеки познавач на човешката природа може да подбере способен, надежден, умен сътрудник за работа в своята област. Само слабият, колебаещ се човек може да вярва на думата на своя портиер или прислуга, които съдят за способността на избрания сътрудник да води счетоводството или да съблюдава деловите интереси на стопанина. Стопанинът не се интересува дали неговият счетоводител или секретар е ял на обяд свинско или говеждо и какви дрехи носят те – вълнени или памучни. Времето за работа на тези служители ще зависи само от техните способности да изпълняват умело своите задължения.

Препъни-камък за болшинството ученици на Съкровената Наука е нежеланието да избират ръководител, следвайки принципите за избор

на сътрудници. Нито един непредубеден човек няма да повярва, че завистливите, отмъстителни, честолюбиви неофити нападат приетия ученик, изпълнявайки указание на Учителя. Нападащият би могло някак да бъде оправдан, ако човекът, върху когото той се е нахвърлил като на дезертьор или предател е приличал на хамелеон, непостоянен и ненадежден. Като правило напада този, когото изобличава или засяга истинското послание и, опитвайки се да се оправдае, заявява: "Посланието е неистинско". Не се съмнявайте, от всички най-гръмко крещи този, на когото е отказано особено признание, тъй като той не го е заслужил. Той се опитва да привлече към себе си тези, които по негово мнение са пострадали по същата причина. Този човек не е успял да премине най-високото изпитание на ученичеството. Ако ние няма откъде да почерпим знание за съответствието между дванадесетте велики подразделения на Космоса в периода на проява в течение на цикъла на Месията и дванадесетте основни подразделения на човечеството, то ние, в крайна сметка, можем да получим ценни сведения за това от примера с дванадесетте ученици на Учителя Исус. Ние трябва колкото може по-добре да изучим техните качества, характер и методи на работа. Тогава ние ще разберем какъв е бил Спасителят и Неговото обкръжение, а също и другите Учители и Техните Представители, притежаващи по-малка мощ. Всички те могат да бъдат символизирани с имената: Симон-Петър, Андрей, Яков, Йоан, Филип, Вартоломей, Тома, Яков Алфеев, Симон Зилот, Юда - брат на Яков и Юда Искарот. На физическия план преобладава подразделението на Юда и неговата сила. Тя се проявява с първите вибрации на цикъла на Месията подобно на многоглава хидра и се храни от енергията на безволните, алчни, егоистични хора. Тя изкушава тези нещастници с жалките тридесет сребърника, с жажда за мъст, честолюбие, вероломство, алчност и с много други. Ние бихме могли да разпознаваме такива свойства на нашите другари и да се борим с тях, ако самите можехме да се избавим от подобни прояви. Появили са се множество приписвани на Учителите "послания", за които Те нищо не знаят, предавани от не техни представители. Представителите твърде добре знаят за последствията от подобни действия, обаче не страхът ги удържа от такова изкушение, а любовта. На приетите ученици няма защо да се предават лъжливи послания, тъй като те могат да получат истински, когато се нуждаят от указания или знания. Хората трябва да се научат да отделят зърното от плевата. Силата на Юда замъглява съзнанието на подвластните ѝ хора, те неправилно оценяват действителността при решаване на жизненоважни въпроси и могат да нанесат предателски удар на Учителите от Десния път.

## ЗЕМЕТРЕСЕНИЕТО

Ние не знаем истинските причини за земетресението и се ужасяваме от него. Основна причина за земетресенията и вулканичната активност е подземният огън, посредством който Природата е създала земната кора. Голямо количество вода прониква през пукнатини към тлеещия огън. Образуват се пари, газовете се възпламеняват, получава се взрив и разместване на земната кора в пределите на радиус, величината на който зависи от енергията на

взрива. В днешно време Западното крайбрежие на Америка се формира, а Източното се разрушава. Огньовете се пораждат като резултат от взаимодействието на голямо количество вода с мощните пластове метален натрий и калий, към които тя си е прокарала път. Една и съща енергия може както да създава, така и да разрушава. На Западното крайбрежие бързо се формира суша, океанът ден след ден изхвърля на крайбрежието тонове пясък, донесен от вълните от далечни брегове. Пясъкът се отлага на дъното на океана и може би след стотици години ще се надигне от силата на взрива и ще бъде пренесен от прилива към други брегове. Ако човекът би усвоил урока, който Природата се опитва да му преподаде, то не би имало толкова жертви, когато тя създава или разрушава някоя част от земната кора. Почти всички велики бедствия, следващи след земните катаклизми, са предизвикани от огъня, породен от небрежно безумно строителство. Ако всички големи градове се строяха по плана на Белия Град, даден от Учителите, земетресенията нямаше да са толкова разрушителни. Светът ще продължи да страда докато хората продължават да натрупват здания и да се събират в големи количества на малки площи. Казват, че съвременното производство изисква това, но при правилна организация на живота отпада необходимостта от пренаселване в градовете. Съвременното човечество има достатъчно възможности да строи градове и да ги управлява следвайки правилния подход и да защити жителите от стихийните сили на огъня, от наводнения и земетресения. На Източното крайбрежие неизбежно ще се случат големи премествания на пластове, тъй като при завършване на особените цикли Природата разрушава много по-бързо, отколкото създава, не се съмнявайте в това. Ние смятаме, че заливът Сан Франциско представлява кратер на угаснал вулкан, както и някои източни заливи и езера. Огньовете все още тлеят на дълбочина хиляди фута под водите на залива и ние имаме всички основания да считаме, че именно той е центърът на сеизмичната активност на Тихоокеанското крайбрежие. Бог, или Природата, показва знамения преди големите бедствия, но човекът не ги забелязва, той е уловен в мрежата на невежеството, кланя се на земни кумири и не иска да се спаси. Човечеството трябва да извлече урок от стихийните бедствия, то трябва да разбере, че е необходимо да строи надеждно защитени промишлени центрове, следвайки правилните принципи. Докато то не разбере това и не предприеме нищо, в света няма да има безопасни градове. За да осъзнаят хората това бяха изпробвани и молби, и призови, и предупреждения. За този, който може да види кармичните причини за случващото се не е трудно да разбере скритите причини за масовото нашествие на хора в Сан Франциско. Помислете за психичните сили, породени в този град от златната треска. Пълчища престъпници, прогонени от други страни са намерили тук пристан и са извършили множество злодеяния в преследване на златото. Тези психични сили, съединявайки се със силата на огнените елементи на металите, жадуващи за проявление, приближават катаклизмите. Ако ние продължаваме да мислим и да постъпваме както досега, то няма да избегнем катастрофите, където и да се намираме. Да последваме съвета на Учителите, да се върнем към земята, да водим здрав начин на живот и правилно да строим промишлени центрове, тогава Природата ще ни помага, а няма да препятства. Всеки трябва да реши този въпрос

самостоятелно. Ако ние продължаваме със старите уговорки: „Моята половина счита иначе“, „Аз искам да дам образование на децата“, „Аз трябва да заработя повече пари“ – и не подготвим пътя за себе си и за другите, то ще погубим не само себе си, но и хиляди други хора, които биха могли да се спасят.

## КРАЙЪГЪЛНИТЕ КАМЪНИ НА ДУХОВНИЯ ХРАМ

Дългът и свободата трябва хармонично да се съчетават в душата на човека, както Земята и Слънцето. Това се постига с устойчиво равновесие между противоположните сили. Центростремителната сила би привлякла нашата Земя към Слънцето и целият живот на планетата би бил изгорен. Центробежната сила би я отхвърлила в безпределния студ и земният живот също би загинал. Равновесието между тези сили удържа Земята на такова разстояние от Слънцето, където може да се развива човешкият живот.

Центростремителната сила на човешката душа – това е стремежът да живее във възторжено съзерцаване на Божественото; тя кара човека да посвети живота си на усъвършенстването на душата и сливането с духовните принципи. Центробежната сила – това е стремежът към материален живот, занимаващ нашия ум с ежедневните дребни неща, ако ние сме користолюбиви или изпадаме в суета, желаемейки да бъдем полезни. Всяка сила поотделно е разрушителна за самореализацията, която може да се нарече свобода. Свободата може да бъде постигната само чрез съвършеното равновесие на тези сили.

Обикновеният човек се отклонява от пътя, тъй като се намира под преобладаващото влияние на центробежната разделяща сила. Одухотвореният неофит може да се отклони от пътя заради господството на центростремителната сила, подбуждаща душата да се възхищава на духовните явления. Равновесието, свободата, възможността да се реализира своята божествена и човешка природа се достигат когато стремежът, възторгът и любовта към постигане на истината за нашето божествено духовно единство се уравновесяват с непрекъснатите усилия да се осъществи това единство в делата на всеки ден. Как се постига такова равновесие? На светския човек, разбира се, е нужно да търси духовните истини, за да може неговият външен живот да се озари и преобрази от желанието за служене, което ще съдържа неговата страст към забогатяване. За духовния човек е необходимо да съдържа, контролира и проявява своите сили. Те трябва да се проявяват в живота, тъй като само в човешките взаимоотношения духовните истини се въплъщават в живота. Оставайки само лични идеи или преживявания, без прилагане във всекидневния живот, тези сили стават вихрови токове, които по-скоро задържат, отколкото ускоряват божествения поток, изливащ се в съзнанието на човека и, следователно, в живота на единното Цяло, частици от което ние се явяваме. Доколкото хората се отличават един от друг по способности и характер, ще бъдат различни и направленията на тяхната външна дейност. Едни ще започнат да изучават духовните истини. Други ще намерят себе си в деловия живот и ще го превърнат в сфера на взаимно служене, а не на удовлетворяване на алчността. Трети ще се заемат с политика. Всички наши многобройни усилия да облечем в конкретна форма духовните истини са добри. Великият принцип, заложен в тях,

трябва да бъде осъзнат. Строителството на духовния Храм на Човечеството прилича на строителството на дом. Преди да се строи зданието, в което възнамеряваме да живеем, е необходимо да се извършат земни работи и правилно да се заложи фундаментът. Докато не бъде заложен фундаментът в подготвена почва можем само да разработваме проекта на Храма и да събираме материалите за него. Първата крачка в строителството са земните работи. Основата на духовния Храм са справедливите условия на живот, до които в края на краищата ще достигне човечеството на планетата. Действеното и умело настъпление срещу несправедливостта е първият етап на строителството. Докато справедливостта не възтържествува в света и човечеството не придобие свобода, е невъзможно да се възроди духовността. И това е истина, тъй като няма възраждане без свобода, а доколкото човечеството представлява единен организъм, възраждането на отделната личност е невъзможно без възраждане на човечеството. Следователно докато не приключи борбата с несправедливостта, на нас ни остава само да работим над проекта на Храма и да събираме строителни материали. Засега ние не можем да издигнем стените. Съвременните условия на живот се обуславят от законите, приети от самите хора, особено от тези закони, които определят достъпа до общата кърмилница – земята. Затова политическата дейност, насочена към промяна на несправедливите икономически условия, е работа от първостепенна важност в изграждането на Храма. Това са един вид подготвителни работи. Другите видове дейности са също необходими както до началото, така и в процеса на строителството. Това е очевидно. Ролята на духовния учител е огромна. Той трябва внимателно, без да подтиска волята да предаде на строителите своето разбиране за плановете на Строителя. Изпълнявайки тази работа, учителят внася своя принос в строителството. Възпитателите, учените, държавните дейци, всички, които учат своите ученици на самостоятелно мислене и единство на човечеството също внасят своята лепта. Макар подготвителната работа да е много важна, това още не е построяване на Храма. Това е разработка на проекта и подготовка на материалите, а истинското строителство започва със земните работи и най-важните материали, нужни за тях. При издигането на величествени и прекрасни здания трябва на първо място да се изкопае в земята изкоп, който да се укрепи със здрави материали. Също и при строителството на духовния Храм ние трябва отначало да укрепим с камъните на справедливостта измислените от човека закони, регулиращи икономическите отношения. Справедливостта ще бъде основа на духовния живот на възроденото човечество, на което е съдено да пребивава в небесния Храм. Всичко в света е взаимосвързано. Взаимозависимостта е следствие на единството. Единството, красотата, силата и мъдростта са устоите на Храма на Живота, космически, човешки или обществен. Без красота и хармония не може да има единство. Без силата красотата ще се получи уродство. Без мъдрост силата ще се превърне в слабост. Целият живот е основан на единството, мъдростта, силата и красотата. Ние възплъщаваме божествения и земния замисъл на Архитекта на Храма на Вселената. Това изисква непрестанни търсения и усилия, стремежи и жертви. Лек път няма. Благото не се дава даром. Ние притежаваме духовна мъдрост, жертвайки материалната. За вътрешния живот ние плащаме с външния. Приближавайки се към Вечната



Светлина, ние трябва да изкупим материята, нашето низше „аз“. Запазвайки мълчание в пречистващия огън на преображението, на нас ще ни се наложи да понасяме несправедливост и неразбиране. Когато изгорят отпадъците, остава чистият живот, като достоен фундамент на духовността. Нима ние можем да управляваме градове, народи, планети, да бъдем помощници на Твореца без да победим себе си? Крайъгълните камъни на Великия Храм трябва да бъдат здрави. Това са живи камъни – не нещо друго, а чисти души, обединени, схармонизирани и скрепени от единната еволюционна божествена цел. Те ще застанат в основата на Храма на Божественото Съзнание, Знанието и Мъдростта. Във всяка велика религия има легенда за Луцифер, за сатаната – паднал ангел, изгонен от небесата заради опита му да докаже своето равенство с Бога. Познанието на Бога не дава на никого право да претендира за равенство с Него. Не е възможно докрай да се опознае нито Бога, нито човека. Човекът, който ненавижда събратята си и казва, че обича Бога, е смешен в очите на ангелите. Човекът, който в своя живот не изповядва висшата любов – любовта към целия свят, заявявайки при това, че притежава висшата твореща сила Крияшакти, е лъжец. Човекът, способен да извърши безчестна постъпка, не може да се облече в одеянието на истината. Човекът, непритежаващ смирение, доброжелателство, справедливост и мъдрост не може да застане пред Учителите и да претендира за ученичество. Човекът, който не е способен да пожертва живота и всичко, което притежава, за благо на расата, към която принадлежи никога няма да успее да помогне за нейното усъвършенстване. Подобното привлича подобно. Само любовта води към Любов. Бог е Любов и всичко е създадено от Любовта.

## ВЯРА И ПРЕДАНОСТ

От много векове човек не иска да се приближава към Бога по пътя, който е указал Самият Господ. Той отхвърля този път дотогава, докато разочарованието и отчаянието не го отхвърлят към изходната точка. Мъдрият ще изгони всичко недостойно и ще изпълни душата с искрена вяра и преданост. Той ще разбере, че ще може да се издигне до Бога ставайки Бог.

## ТВОРЯЩОТО ДУХОВНО ЖЕЛАНИЕ

Макар на изучаващите Тайнознанието постоянно да напомнят за съществуването на пол във всеки атом на проявената материя, на тях им е все така трудно да разберат истинските функции на пола както и в миналите векове, доколкото желанието или страстта са по-силни от студения и спокоен ум. Указвано е също, че да се придобие духовна творческа сила може само по един път, но като правило учениците търсят различни способности за обединяване на низшите творчески функции с функциите на висшия духовен план, макар между тях да лежи непреодолима пропаст. Известният закон на Природата гласи, че бездействието на органа довежда до неговата атрофия. С развитието на духовното тяло на човека се изменя неговото ефирно тяло, то се освобождава от желанието да злоупотребява с низшата творческа сила. Тези изменения се получават вследствие развитието на висшите

функции на главния мозък и сърцето. "За да може две да живеят в едно, едното трябва да умре". Тази вечна история на разпятието се повтаря отново и отново. Човекът постоянно се опитва да съвмести вярата в единството на духовните „половинки“ с търсенето на тези „половинки“ в живота, а също и да намери оправдание за половото влечение към тях.

За съжаление последното сега преобладава, затова е нужно **НАПЪЛНО ДА СЕ ИЗМЕНИ** проявлението на принципа на желанието, за да се събуди вибрацията в отдавна атрофиралите центрове на главния мозък, само тогава те ще започнат да се развиват. **ТОВА Е ТАЙНАТА НА РАЗПЯТИЕТО, ОБЯСНЕНИЕТО ЗАЩО СТРАСТТА, АЛЧНОСТТА И НЕНАВИСТТА ТРЯБВА ДА БЪДАТ НАПЪЛНО УНИЩОЖЕНИ.** Докато духовната енергия се изразходва за удовлетворяване на низшите желания, тя не може да събуди за действие атрофиралите центрове. Не е възможно и вълците да са сити, и овцете цели. Както Аз вече казвах, пропастта между духа и материята е непреодолима. Субстанцията на центровете на мозъка трябва да се трансмутира до по-високо ниво на вибрации преди духовното желание да стане господстващо и да подчини на себе си особената степен на субстанцията, която се нарича ум. При нормално развитие хипофизата и шишковидната жлеза ще се увеличат, още повече ще се изменят съответстващите центрове на астралното тяло; развили се напълно, те ще изглеждат като въртящи се сфери от златна светлина. **ТЕЗИ СФЕРИ СА ПРОВОДНИЦИТЕ НА ДУХОВНОТО ТВОРЯЩО ЖЕЛАНИЕ.** Те привеждат в движение зависещите от тях механизми. Духовното желание не зависи от пола (в общоприетия смисъл), тъй като то е двуначално. Addendum. "Познай самия себе си" - е казал делфийският оракул. Това е Ключът към Мистериите. За да познаеш себе си, трябва да осъзнаеш неразривната връзка на нашето низше и на божественото ни Аз с всички други Аз във Вселената. Казано по друг начин, ние трябва да постигнем Бога в нас, познавайки взаимовръзката между Висшето Аз и това, което наричат лично съзнание или ум. Ние трябва да познаем седемте плана и състояния на съзнанието, в които ние пребиваваме. Това са физическият, низшият астрален, висшият астрален, низшият ментален, висшият ментален, планът Буддхи, или чистата духовна интуиция, а също аурният или синтетичен духовен, планове. На тях съответстват следните състояния на съзнанието: бодърстване, граница на съня, заспиване, сън, психическо, висше психическо и чисто духовно. Ако ние искаме да познаем себе си и да видим Бога в нашата душа, ние трябва да знаем и различаваме цветовете, звуците, силите, чувствата, принципите и т.н., съответстващи на тези планове и състояния на съзнанието. Тогава и само тогава ще бъде разкрита тайната на съзнанието. Затова добросъвестният ученик трябва да изследва, анализира, изучава взаимовръзката на случващото се в неговото съзнание на всеки план. Всеки знак, всяко сънуване и фантастичен сън, видение, впечатление представляват проява на вътрешните сили и трябва да бъдат щателно изследвани. Трябва да се обръща внимание на всичко случващо се в съзнанието. Когато ние по-добре разберем силите, действащи на различните планове на нашето съзнание, то ще намерим допирните точки с тях и ще разширим хоризонтите на нашия ум и на душата.

## ДЕМОНЪТ НА АЛЧНОСТТА

Преминавайки пустинята на живота Великият Дух видял коленичила жена; насочила поглед към Него и скръстила ръце на гърдите тя молела за прошка и опрощаване на греховете. Нейната душа се отворила пред Великия Дух и Той видял там затаилия се демон на алчността. Великият Дух отпуснал ръката, вдигната за благословия, когато чул думите: "О божествени Учителю на Мъдростта, прояви своята небесна сила, позволи ми да разбера как да умножа моето злато, да стана по-богата, тогава аз ще пожертвам без мярка за делото, заради което се трудят Твоите бедни слуги. Аз даже обещавам да Ти построя храм и да дам всичко необходимо на Твоите слуги, за да не пречи нищо на тяхното служене; аз искам да запазя богатството, което имам и искам да получа още повече, когато направя това за Теб". Милосърдният бавно и печално отклонил своя поглед и казал: "О Господи, колко още Аз трябва да моля и да умолявам Твоите и Моите деца да погледнат в душите си, за да видят и изгонят притаилия се демон на алчността, който ги заслепява". Много пъти Великият Дух чувал едни и същи молби и обещания на хората, желаещи да получат от Боговете незаслужено богатство. Синовете човешки са увличани от водовъртежа на злото, подстрекавани от демона на алчността и коленопреклонно молят Бога да удовлетвори техните желания и жажда за земни блага, молят да бъде нарушен божествения закон, наказващ користолюбието и да им се даде незаслуженото. Те искат да измамат Бога и себе си, но ако те бяха положили върху олтара на служенето поне една десета част от това, което притежават или което могат да заработят с честен труд, Господ би благословил този дар и тях самите.

Ако човекът можеше да разпознае същността на силата, заставаща го с окултен способ да добива богатство, което той не може да заработи с честен труд, то би разбрал, че това са похвати на демона на алчността, които се проявяват чрез безпокойство, подозрителност, страх и жестокост.

Даровете, които повече от всичко ценят порядъчният човек, не могат да се получат пред демона на алчността. Може ли жертвата на алчността, при цялата си готовност да отдаде някаква част от своето злато за добро дело, да купи любов, мъжество, състрадание и твърдост? Такова богатство ще донесе само ненавист, подозрение и завист към подобните му хора и в крайна сметка страх, болест и отчаяние. Радостта от общуването с другарите скоро ще го напусне. На такъв човек е противна нищожността на неговите бивши съмишленици, той повече не вярва на приятелите, отдалечава се от тях и попада в ада, създаден със собствените ръце. Струва ли си да се постига нещо на такава цена?

## ВАЖНОТО

Многогодишният опит ви научи, че не самите постъпки, големи или малки, имат значение при равносметката на живота. Важно е това способни ли сте вие да ги извършите или не. Законът за Кармата може да освободи от заплащане на сметките, каквото и да е желанието, породило постъпката. Но законът за Кармата не може нито на йота да увеличи или намали вашето духовно достижение, което зависи от

придобиването на божествени качества от духовното тяло. Само те могат да изменят в една или друга посока това, което може да се нарече природа на духовното Аз. В духовното тяло, което изгражда Егото, съществуват известни празнини, те привличат и удържат субстанцията на тези качества. Празнините образуват граница, отделяща духа от материята. Отстъпването пред низшите желания поражда действия, в значителна степен зависещи от обкръжението, техните кармични следствия се проявяват на физическия план. Това може да изглежда парадоксално, но въпреки това те способстват за формирането на линия, отделяща духа от материята, или празнини в духовното тяло.

Някои хора не могат да извършат аморална постъпка не защото са страхливи или се боят от последствията. Човекът не може да твори зло, ако в неговото духовно тяло са развити божествените качества. Той би умрял от такова сътресение, дотолкова огромно е различието между доброто и злото, между Бога и сатаната.

Божествените качества нямат нищо общо със страха, съмнението, своеволието и недисциплинираността. Кармичните следствия на нарушаването на физическите закони могат да помогнат за формирането на духовното тяло по един единствен начин – чрез построяването на центрове на сила, които Аз нарекох празноти. Погасените дългове оставят празноти във физическото „аз“, които се запълват от духовната сила или субстанция, наречена божествени качества. Напълно формираното духовно Аз – тялото Нирманакая – е недосегаемо за кармата. То е единно с Бога. Помнете, че Аз наричам Бог първата еманация на Абсолюта в проявление, Триединното Божество.

## ВЕНЕРА И МАРС

Майката и Бащата на Земята са единно Същество, женският аспект на което се явява Венера, а мъжкият – Марс. Владиката на Червената Звезда, Иларион, и Владичицата на Небесносинята Звезда, Венера, пазят Земята, на която са дали живот. Съгласно античната митология Венера е била родена от морската пяна. Наричали са я Афродита и Астарта. Тя е Богиня на любовта, красотата и музиката. Марс е бил огромно слънце, но след приключването на своя слънчев цикъл е станал планета, която сега е управлявана от Владиката на Червения Лъч. Земята се намира под защитата и ръководството на Марс и Венера, макар да има свой управител. Венера е всемирният женски принцип, проявяващ силата на Майката. Марс е сила, съзидаваща и разрушаваща световите. Марс и Венера са свързани в свещен съюз и Двамата в Един внимателно следят развитието на Земята и нейното човечество. За Марс и Венера, за родството с тях може да се говори безкрайно, но ще оставим това на личното търсене на човека и неговата интуиция. Прекрасно и радостно е да се съзнава, че ние се намираме под защитата на Космоса. Вниквай в същината и ще познаеш истината.

## ЮПИТЕР

Юпитер е най-голямата планета на нашата слънчева система, светеща със своя собствена светлина - така казват Тези, Които Знаят. Плътността на Юпитер не е по-голяма от плътността на млякото или друга подобна течност, но цивилизацията там е по-развита, отколкото на другите наши планети. Доколкото там няма плътна материя, неговите жители основно пребивават на вътрешните планове. Това, че Юпитер сам излъчва светлина, е в най-висока степен знаменателно. Когато след стотици хиляди или милиони години огромната енергия на Слънцето се изчерпи, Юпитер ще стане слънце и всички планети ще обикалят около него, както сега обикалят около Слънцето. Ние можем да наблюдаваме еволюцията на слънцата, които стават планети, когато се изчерпва тяхната колосална енергия. Учителят излъчва светлина, а останалите просто я отразяват, подобно на планетите. Юпитер е покровител на щастието, успеха, творчеството и на всичко това, което води към единство; когато той стане слънце, човечеството вероятно ще премине от четвъртата степен на Ложата на петата. В тези условия няма да има място за униние, егоизъм, обособяване; жителите на Земята и на всички планети, намиращи се под влиянието на Юпитер ще осъзнаят своята общност един с друг и единството им с Космоса и ще отдават щедро своите физически и духовни сили.

## НАУЧНИТЕ ИЗСЛЕДВАНИЯ

Човечеството стои на ръба на пропаст, готова да го погълне и със завършване на цикъла тя става все по-широка. Хората сами са породили формите, които са ги довели до опасното положение; тези форми се съединяват преди своето окончателно унищожение. Много жители на земята са заприличали на сляп безпомощен инвалид, прекосяващ стремителен поток върху прогнила лодка. Материалистичната наука е свършила своята работа и я е свършила добре, от гледна точка на егоистите, които под вида на ревностно служене на науката и човечеството са получили награди и са си присвоили всички богатства на земята, каквито само са успели. В своето високомерие те, без да се колебаят, са подложили на критика основите на Вселената и са превърнали вярата, любовта и дълга – златните плодове на дървото на живота – в предмет на всеобщо осмиване и презрение. Народите, които са служили на техните прищевки и честолюбие, не разпознавайки техните истински ликове и подбуди, сега жънат плодовете на бунта против Бога и човека, плодовете на атеизма и анархията. Тези бедни заблудени врагове на човешкия род не могат да изпълнят своите обещания, тъй като съвсем не разбират, че на половината път са отхвърлили това, което е необходимо за по-нататъшния напредък. Без Щита на Вярата, на Евангелието на Света – Ризницата на Праведността – и Меча на Духа никой няма да може да проникне в духовните владения и да вземе от техните стражи знание и сила – нито човек, нито ангел, нито демон. Това духовно оръжие е много по-мощно и по-здраво от всяко земно. Окултизмът не е враждебен нито към истинското научно изследване, нито към честния безкористен изследовател с чисто сърце. Природата разкрива своите удивителни дълбини и му позволява да види с духовен взор нейните несметни съкровища от мъдрост и знания, за които той невинаги може да извести света заради презрението и насмешките - но той е видял и повярвал.

Съкровеното знание е достъпно за този, който е преодолял пропастта между живота и смъртта, и е помогнал на много уморени пътници да преминат през нея. Идеалите на истината и любовта към човечеството ни задължават да напомним за предателите на общото дело, погубили милиони души; лъжливите обещания на студеното честолюбие са ги довели до почитането на златния телец, а тяхната изострена жестокост многократно е надминала тази от младенческата епоха на библейската история.

Двойният и троен дълг – пред Бога, близките и пред самите себе си се е паднал на тези, които не са угасили светлината на духа, мъжествено са понесли оскърбленията, обвиненията в слабоумие и нездравото любопитство и, отхвърлили черупката, са възприели най-доброто от това, което е могла да даде мнимата наука. Смелите знаят, че Реката на Живота, подхранвана от ручейте на Съкровеното Знание и на истинското Християнство, все още тече под леда на повърхностните знания, и ако те помогнат на другите хора да прогледнат преди завършването на цикъла, то ще има още време, за да обединят силите си преди решителната схватка с враговете на расата и да насочат човечеството към Златния Век. Преди окончателната победа ще се проведе битката на живот и смърт между противоборстващите страни, но вратата в победата ще даде несъкруσιμο мъжество на истинския Войн. Истинският Войн, сражаващ се на духовния план на битието, знае, тъй като сам представлява знанието, че може и трябва да победи, иначе Земята ще се взриви и парчетата дълго ще падат върху другите светове.

## ПОЗНАЙ САМИЯ СЕБЕ СИ

През вековете е нараснало значението на думите на древния мъдрец: „Познай самия себе си“. Това е най-важното и мъдро наставление от дадените някога на човека. Ако човекът би познал себе си до съвършенство, то би познал всичко, тъй като самият той е Вселената *in toto*. Всяка форма на енергията, всяко стъпало на развитие на материята и духа, активна или латентна, присъства в седмичната същност, наричана човек. На един от плановите на битието той представлява концентрат от сили, който е защитен от висшата мощ – неговото Висше Аз; всяка сила има своя характерна форма в едно от трите низши царства на Природата – животинското, растителното или минералното. Всички явления от живота на държавата, социалната и производствената сфера, всички нейни граждани – било то законодатели или престъпници, труженици или безделници – могат да се сравнят с различните чувства и органи на тялото на човека. Егото на човека, възплъщавайки се в грубата материя, преминава през всички царства на Природата и техните подразделения и донася със себе си, в скандите на това възплъщение, доброто и злото – преобладаващи в предишни възплъщения качества, които сега са активни или латентни в човека. Нека това да ви помогне да разберете произхода на добрите, лошите или неутрални качества, особености и подбуди, водещи непримирима борба във вашата душа. Дивият инстинкт да повалите и убиете врага е присъщ на всяко същество и създание в трите царства на Природа. Както този, така и другите инстинкти и подбуди на проявления

живот присъстват в стихийните царства на Земята, Въздуха и Водата – полуматериалните обединения на природните сили.

Войната на стихии не е поетична измислица. Елементалите се сражават един с друг така яростно, както войниците на бойното поле. По време на тази битка сред неистовия ураган е достатъчен и най-малък повод, за да се тласнат хората към свади и насилие. Доколкото между хората и елементалите съществува взаимовръзка, слънчевите пертурбации влияят на човека съразмерно с нивото на развитие на неговата симпатикова нервна система.

## ПОСЛАНИЕТО НА ХРИСТОС

Христос е роден от земна майка; от небесното царство на Божествения Отец Той ни донесе великата вест за любовта, за да могат мирът и щастието да пребивават вечно на земята. Само малцина пренесоха през вековете Посланието на Исус за любов един към друг, а болшинството избра пътя на егоизма и раздора, носейки мъка и страдание на човешкия род. Съгласно божествения план Христос, роден в тънко тяло, дойде отново във велика сила и слава, еманирайки от Божество в аурата на човечеството. Тази велика Същност донесе великото Послание за любов, за да могат връзките на всемирното братство да обединят народите и нациите, за да се възцарят мирът и щастието на земята. Духовното съзнание на земните раси и физическата природа на човека ще бъдат издигнати на по-високо ниво когато човешките сърца възприемат великото Послание на Христос. Да пребъдат с вас любовта и мирът, сега и веќе векове!

## ЦЕНТРОВЕТЕ НА СЪЗНАНИЕ

Когато Учителят формира център на връзка за екзотерична работа, Той създава един вид духовен комутатор за връзка между Себе Си и довереното лице. Той избира в неговия дом определено място и с воля и мисъл създава работен център. Ако вие знаете, че всички градации и нива на материята са градации и нива на енергията, наричана електричество, то трябва да разберете, че подобно на безжичния телеграф, имащ два центъра за връзка, невидимите линии на духовните планове също трябва да се съединят чрез центрове, посредством които всеки два оператора ще могат да работят по-ефективно, отколкото в някой друг случай. Основните центрове се намират в главния мозък на предаващия и приемащия, но колкото по-материална е изпълняваната работа, толкова по-материални трябва да бъдат центровете за връзка, а там, където за предаването и обяснението на посланията и указанията, засягащи физическия план, използват букви, цифри и рисунки, силите, задействани в предаването, трябва да имат по-материална точка за съприкосновение, отколкото може да предостави главният мозък на съвременния човек. Когато е нужно мигновено да се предадат духовни истини, засягащи висшите принципи на Космоса, Ние използваме центъра на съзнание, намиращ се в съкровена област на човешкото сърце и това не е метафора. Става дума за истински материален център, приемащ и предаващ всички послания, които наричат „интуитивни“; в този случай сърцето на Небесния Човек вмества центъра, който Ние сравнявахме с комутатор и

на сърцето не е нужен посредник между плановете, за да изтълкува правилно интуитивните послания. Но веднага щом интелектът се намеси в интуицията, токът между изпращача и получателя се прекъсва и тогава за предаването на това съобщение трябва да се използва по-груба форма на връзка. За съжаление обикновеният интелект твърде често бива приеман за интуиция и заблудите по отношение природата на посланията, приемани за интуитивни, предизвикват крайно объркване в начинаещите чела, неспособни да отличат интуицията от интелекта. Мимолетната или устойчива форма на всеки предмет или живо същество оставя незаличим отпечатък върху всяка отразяваща повърхност, например върху пода, тавана, стената на дома и т.н. и медиумът може да види този отпечатък столетия след като самите форми са се превърнали в прах; така и центровете на връзка са неразрушими, и когато представител на Ложата влезе в дома, където е бил установен такъв център, той веднага го усеща по „аурата“ на дома. При създаването на център за предаване се прилага същата форма на енергията, която фиксира изображението върху стената - това е основната енергия на скритата светлина. Тя поражда слънчева светлина. Зад всички указания да се строят храмове, църкви, олтари и места на поклонение стои интуитивното постигане на тази велика истина. Инициаторите на издигането на светините добре са знаели за крайната цел на строителството. Те са разбирали, че създават центрове за връзка, чрез които ще действат силите на Бялата Ложа, за да могат чистите безкористни души да общуват с Висшите Сили, макар и в много случаи неосъзнато. Затова когато религиозната община и свещеникът, или настоятелят се отклоняват от истинския път, отдават се на плътски утехы и натрупване на материални богатства, духовната сила ги напуска. Токът между такава група и духовния център се прекъсва заради разрушаване на центъра за връзка.

В църквата такъв център се намира в олтара или в централната точка на купола и опитният медиум го вижда по същия начин, както обикновеният човек вижда ретранслатора. Ако получателят е несъвършен, а тълкувателят - егоистичен, центровете стават безполезни и се унищожават.

## РАДИЯТ

Откриването на аспекта на Фохатичната Енергия, наречен радиоактивност, предизвика многочислени дискусии за неговата природа и възможности. Тази субстанция преобърна всички утвърдени представи на изследователите за действието на законите за енергията и атомния строеж на материята. Трудностите ще изчезнат когато приключат изследванията и стане възможно да се види, че материята е единна, че съществува само една субстанция, един закон, една действителност, че всеки атом от цялото съдържа потенциала и качествата на другите атоми; за да ги прояви е необходимо да се преобрази средата, изменяйки честотата на вибрациите.

Атомите на молекулите на радия са по-отворени от всички други, затова техните огнени животи, атомните центрове, могат да проявят пълната степен на радиоактивност. Външната сила привежда във възбудено състояние веществото, съдържащо радий в скрито състояние, събуждайки силата на съпротивление; при това се получава разпадане



на веществото с отделяне на радий и освобождаване на скритата енергия. Сярата предоставя проводник за действието на радия. Когато запалите клечка, сярата се възпламенява и пламъкът става проводник на радиоактивност. Енергията, употребена от човека при запалване на клечката, събужда скритата сила на съпротивлението в твърдия материал, до който се докосва клечката. Тази енергия (съпротивление) и скритият в сярата радиоактивен елемент се обединяват в пламъка. Пламъкът е проявител на определено количество от жизнения принцип на радия, този принцип е Божествената Воля, Фохат, силата, която Кили така настойчиво се опитваше да демонстрира с помощта на своя двигател. В края на краищата за получаването на радий ще бъдат използвани не само уранови руди, но и много други минерали, но горко на тези, които се възползват от неговата духовна мощ за егоистични цели.

## ЕЛЕМЕНТАЛИТЕ

Всеки зародиш представлява елементал - добър, лош или неутрален и това зависи от средата, в която той пребивава, от въздействието върху него на силите на Природата и направлението, което му дава следващата, по-висока степен на елементален живот. Лошият човек въздейства пагубно на добрия, подобно се случва и в живота на елементалите. Ако при попадане в тялото на антагонистичните елементали на някоя болест се образува тясна връзка между тях и еднородните елементали на тялото, то едните разлагат другите или ги отслабват така, че жизнената им дейност се затруднява.

Ако вие мислите за нещо или за някой недостоеен, то привличате техните ментални елементали в своята ментална среда и съчетаването на елементалите ви подбужда към зло. Всички функции на живота и Природата се регулират от елементалите - ментални, астрални или физически, и подобното непременно привлича подобното, както човекът търси подобен на себе си по привички, характер и желания. Ако развратен човек, обучаващ на окултизъм, привлича към себе си някои хора, значи в тях има нещо такова, което отговаря на неговата природа; в този случай елементалите на тялото на порочния или слабоволен ученик, съединили се с елементалите на тялото на обучаващия, могат да предизвикат психично или някакво друго заболяване.

## КРАСОТАТА

Красотата, чистотата и добротата за нас са равнозначни; в нашата представа красотата е несъвместима със злото. Ние често срещаме порочни жестоки хора, притежаващи прекрасна външност и това несъответствие ни възмущава. Въпреки това законът за Кармата напълно контролира излъчванията на красота, както и на всеки друг аспект или състояние на силата или субстанцията. Можете да си представите сляп човек, лишен за цял живот от лъчите на физическото слънце, но на нас и наум не ни идва, че кармата може да ни лиши от лъчите на Духовното Слънце. Силата на излъчване на Духовното Слънце озарява душата при великото тайнство на зараждането, тя

зависи от благите натрупвания в предишните животи, и злото, извършено от човека по-късно, невинаги влияе на неговата външна красота в това възплъщение. Величественото неописуемо сияние на Духовното Слънце отпечатва излъчванията на Божествената Мисъл върху цветята, дърветата и всички форми на царствата на Природата както студът в безмълвие покрива стъклата на прозорците с причудливи шарки.

## ЗОВЪТ НА РАСАТА

„Опитвали ли сте се някога да издирите в изворите на своя народ, подразделението на великата раса, към която вие принадлежите, особения елемент, лежащ в основата на наследствените черти, които отчетливо се проявяват и образуват връзката между вас, вашето семейство и раса?

Ако не, то направете това, тъй като от него зависят всички сериозни решения във вашия живот. Когато става дума за незначителни дела, вие сте подложени на влиянието на външните условия и обстоятелства, но при решаването на важни въпроси главна роля играе наследствеността - расова и семейна, добра или лоша. Така ще бъде дотогава, докато не преодолеете расовите ограничения. Наследствеността ще изчезне когато вие станете истински гражданин на света, когато във вашия живот ще преобладава основополагащият принцип на единството - главният наследствен елемент на кръвта на неразделеното на раси човечество. Повярвайте Ми, рано или късно това ще се случи с всеки, но е необходимо с цялата сила на волята да се съпротивлявате на влиянието на расовата и семейната наследственост. Опирайте се на разума, интуицията и знанията си, не следвайте обичаите на расата или семейството, вземайки важни решения“. Не са нужни дълги размишления, за да се разбере дълбоката истина, съдържаща се в думите на Учителя. Струва си само да се погледнат последствията на някои решения, взети от висши длъжностни лица в различни държави и от нашите най-близки родственици и приятели. Понякога е трудно, не преминавайки към личността, да се справите със сериозен въпрос, но ние ще се опитаме. Да вземем за пример преките потомци на основателите на Америка. За тях са били характерни твърдостта, целеустремеността, високата нравственост, презрение към слабостта и непостоянството, присъщи на предците на англичаните и холандците. Когато става дума за решаване на важни държавни или лични задачи, тези наследствени черти все още се проявяват в съвременния американски народ, израждащ се потомък на предшествашите поколения. Същите тези качества, с помощта на които предците в сложни условия са си пробивали път и са залагали новия дом, ще погубят народа, ако бъдат използвани за егоистични цели. Силите, предназначени за преодоляване на глобални или национални кризи, способни да предизвикат голяма война, са толкова мощни и действени, че те не трябва да се прилагат за лични цели или заради благополучието на близките. Те ще разрушат, съкрушат и погубят тези, които са ги използвали по подобен начин.

Великата мощ на расовата сила може да дреме в човека почти цял живот, но понякога тя гръмогласно заявява за себе си, когато на чашата на везните са хвърлени живота и интересите на близките, които

са в правото си да очакват от него помощ и подкрепа. Ние ще се намираме в плен на егоизма и невежеството докато не се променим и не се научим на търпение и сдържаност при решаването на важни национални въпроси, докато нашата душа не признае правата на другите хора. Ние ще престанем да бъдем роби на наследствеността когато нашите национални черти се разтворят в основните свойства на расата, към която принадлежим. Тази задача не е от леките и докато ние принадлежим не на целия свят, а само на малка негова част, ще ни бъде трудно да бъдем справедливи; затова, вземайки всяко решение, трябва щателно да се прецени как то ще се отрази на другите; ако то им причини мъка и страдание, ще се наложи ние самите да изкупуваме вината. Ние ще избегнем грешките ако се ръководим от висши подбуди, лишени от национални оттенъци. И, както е казал Исус: „Да бъде Твоята воля!“. Всички важни решения да бъдат продиктувани не от лични желания, а от вечната любов и закона, които ще запазят нас и нашите близки от ненужни страдания и от оковите на невежеството.

### УПРАВЛЯВАЩИЯТ ЕЛИТ

Всеки управляващ елит се сблъсква със силна съпротива и недоволство. Всеки клон на властта, всеки неин член среща скрития протест на по-нискостоящите. Всеки ръководител (даже ако е отзивчив, доброжелателен към света и желае любов и признателност на братята и сестрите) събужда вибрацията на страха, ненавистта и откритото неподчинение в тези, които се намират по-ниско от него върху космическата скала. Ръководителите на всяка страна могат да бъдат съжалявани, тъй като рядко ги разбират. Ако ние погледнем в миналото на великите монарси, управители, президенти, висши държавни дейци ще видим, че те рядко са били обичани от поданиците, макар от тях да са се страхували и да им са се подчинявали както във висшите, така и в низшите слоеве на обществото. В болшинството случаи ние виждаме, че те са могли да разчитат на един, най-много на двама предани приятели или на две любещи сърца, независимо от това, че са били заобиколени от толкова много хора. Причината за това е известна на малцина. Тя е скрита в изворите на еволюцията на материята. Всички форми на органичен живот произлизат от една клетка. Тази клетка се дели и образува други или чрез пъпкуване с последващо многократно умножаване броя на дъщерните клетки, или чрез деление с последващо групиране на структурните частици. Във всяка клетка присъства първопроявената изтласкваща сила. По своята природа нейното действие е положително и самопроизволно, и затова то неизбежно събужда в другите клетки латентната отрицателна сила на съпротивление спрямо основната клетка. Аз насочвам вниманието ви към това по много причини.

### ВЕЧНИТЕ ИСТИНИ

На болшинството от нас като правило са непознати кървавата касапница, насилието, грабежите, мъстта и т.н., присъщи на ранните и средни векове. Нашият характер е станал по-сдържан. Ние се смеем не както по-рано и нашата душа плаче безмълвно. Сърдечната болка е скрита дълбоко и е незабележима за случайния минувач.

Нашият съвременник не прилича на средновековния рицар; той стои над счетоводните книги уморен, потиснат, с израз на тревога и грижа на лицето; той не мисли за вечните закони и безропотно се подчинява на съдбата, която, както той усеща, току ще го застигне. Какво го очаква? Може би тежка болест, безпомощност, а тези, които той обича - приют, милостиня, улицата, нищета; колко много зависи от усилията на тази душа в слабо тяло. Ние слушаме много за възвишени традиции, но уви, те са повърхностни и засягат само материалната среда; XIX век е изпълнен с трагизъм, контрастите между градските гета и небостъргачите, колибите и пищните катедрали карат дори Ангелите да трепнат. Тайнствената песен на Безкрайния Живот, страшното безмълвие на Световната Душа, тихият глас на Вечността, миналото, настоящето и бъдещето проникват в нас когато ние, подчинявайки се на Вечните Истини, се опитваме да преобразим себе си и заобикалящия ни живот.

### СВИДЕТЕЛСТВО ЗА ИСТИНАТА

Истината сама свидетелства за себе си; без вътрешна светлина не може да се види външната светлина, светлината на посланията, на учението или Учителя. Божественото в човека познава Божественото в Природата и гласът на Истината винаги ще бъде чуван от Божеството, скрито в човешката природа, тъй като Истината и Бог са неразделни - Те Са Единни.

Първото велико Слово е запечатано със знаците на огнения живот в свитъка на „Безкрайната Продължителност“ и в продължение на векове целият еволюиращ живот последователно, буква след буква, сричка след сричка го постига. Висшето съзнание на човека, което е част от този огнен свитък и на висш план осъзнава своето единство с Цялото, е погребано в материята и черупката на личността, обхванато е от забвение, независимо от „облака на славата“ и не помни своята истинска божествена природа. Войните, епидемиите, глада и катаклизмите, носещи страдания, могат да събудят скритите духовни спомени на човека за морала и смисъла на живота, принуждавайки външното „аз“ да мълчи. Стражите на живота на расите и световите приемат отгоре и предават на човечеството космическите сили, но ги възприема само този, „който е станал глух за външното“.

Космическите звуци се изливат тихо и непрекъснато над Земята. От време на време някой, намиращ се в центъра на живота, вижда пламването на светлина, улавя звученето или докосването на Космоса, идващи от надземни висини и тогава светът придобива висшата истина или по-доброто разбиране за живота. Това може да бъде възвишена прекрасна поезия, дълбока философия, научно откритие или теория, която да обедини народите на земята; или основен принцип на дейността, който да насочи политиката в друго русло и да помогне на света да придобие истинска икономическа свобода, непротиворечаща на главната цел на живота. А може и това да бъде висок религиозен порив, който да зададе нова нова нота за усъвършенстване на света. Струите на духовните сили пулсират вечно, непрестанно се изливат върху човечеството, все повече и повече укрепвайки го морално и духовно, събуждайки осъзнаването на взаимовръзката с всичко съществуващо. От небесните висини всевиждащият Бог-Слово, Христос,

гръмко призовава към вътрешното Аз, към интуицията и макар че в низините не е лесно да се чуе гласа на Истината и още по-трудно тя да бъде разбрана, търсещият, устремен и безкористен човек ще успее да постигне тази основополагаща Истина.

## ИЗПИТАНИЕТО НА УЧЕНИЧЕСТВОТО

Бих искал да убедя самозалъгващите се или честолюбиви окултисти - както начинаещи, така и опитни ученици, че те само вредят на себе си и на другите, по-малко развити духовно, когато разказват причудливи истории за астрален опит и лъжат твърдейки, че ги ръководят Посветените.

Тези ученици не разбират, че те препятстват изпълнението на своята мечта - придобиването на водачество неиздържайки изпитанието за честност, без което истинското ученичество е невъзможно. Те не само си преграждат пътя, но и неволно подбуждат другите да следват техния пример, предизвиквайки в тези, които им се възхищават, завист, честолюбие и желание да изглеждат като истински окултисти. Ако лъжливият или самозалъгващ се ученик заявява на всеослушание, че той е посветен във висшите Ордени на Великата Бяла Ложа, то лъжливостта на неговото заявление е очевидна за тези, които знаят какво значи Посвещение. Този, който е преминал Тайнството на Посвещението, няма да може да наруши обета за мълчание, както няма да може да живее без въздух - духът няма да допусне това. Посветените се разпознават един взаимно по особен начин, физическите сетива тук не са достатъчни. Тайнството на Посвещението е свещено и съкровено. За него не говорят.

Съкровищата на дълбините на Океана на Живота не са видими на повърхността. Наистина отровен е езикът на обхванатия от самотнение, гонен от демони човек, който, за да го почитат, заявява, че го ръководят Боговете и че той е преминал Най-Високото Посвещение в Свещените Ордени, тъй като той събужда в обкръжаващите качества, пречещи им да достигнат духовна мощ, колкото и силно да е тяхното желание.

## ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ НА ЕЛЕМЕНТАЛИТЕ

Помнете, че смърт няма, има само преместване на душата и силите на Природата дават нови форми на развъплътената душа на човека или елемента; човекът трябва да помогне да се облекат по-малките души във форми, от които ги е лишил, иначе той ще бъде крадец и разбойник. Такава помощ може да се окаже с мисъл.

Елементалите унищожават големи гори, предизвикват изригвания на вулкани, пожари в гъстонаселени райони и други бедствия, защото човекът, злоупотребявайки с материалите, които са жилище на елементалите, ги лишава от тяхната естествена среда; с неудържима ярост те съкрушават всичко по своя път, освобождават себеподобните и заедно с тях продължават разрушителната дейност. По-малко разумни от хората, елементалите все пак, подобно на тях, са души, измъчващи се в затвора на своето въплъщение, и също като хората се съпротивляват когато ги преместват насила; но те не притежават двете висши човешки качества - търпение и търпимост. Затова елементалите,

освободени поради невежество или злонамерено от формата си, вилнеят. Но дори и те носят отговорност за своите действия, затова след такова буйство елементалите дълго не могат да се въплъщават в материята и забавят своята еволюция; при това елементалите на огъня, освободени от своите обвивки, биват използвани от черните магове в тяхната дяволска практика.

## МАСЛЕНИТЕ ОБВИВКИ

За маслените обвивки вече беше споменато. Това е първото покривало на огнения живот, на електрическата искра – жизнения принцип във всяка субстанция. Може би за нашите читатели ще бъде интересно да узнаят, че огненият живот или искрата може да бъде както в обвивка, така и без нея и именно това отличава космическото електричество от магнитната енергия на човешкото тяло. За изследователите на електрическите явления винаги е било загадка по какво се отличава магнетизмът от електричеството.

Доколкото цялата жива материя се променя непрекъснато и трябва постоянно да се обновява, човекът се нуждае от определено количество мазнини. Веществото на маслената обвивка непрекъснато се изразходва – изгаря се от електрическата искра, от нейното централно ядро; и ако обвивката не се храни, материята ще изчезне от физическия план. Ние изцяло зависим от маслата, постъпващи в организма за обновяване на тъканите. Именно затова пълният човек може да издържи без храна по-дълго в сравнение със слабия (при равни други условия); мазнините доставят маслено вещество за възобновяване на обвивката, и докато това продължава, огненият жизнен принцип не може да разруши тялото. Маслените обвивки, превърнати в диелектрик в химичния процес, изолират жизнените принципи от външната обвивка на искрите, на частиците, наричани от науката тухлички на материята, от които се състоят ядрата. Електричеството не съществува без магнитно поле. Бидейки духовна сила, за своята проява електричеството трябва да има материална среда, която и представлява магнитното поле.

## АНГЕЛЪТ НА СМЪРТТА

Изпълнявайки Божествения замисъл, Ангелът на Смъртта отделя духа от материята, използвайки различни способности и само една сила – силата на привличане. Отделянето на огнените животи от маслените обвивки може да бъде както бавно, така и бързо. Първата пукнатина в маслената обвивка, обвиваща огнения живот, може да се образува от рязък удар, предизвикан от силата на притегляне, а също в хода на по-обикновен процес на постепенно извличане на атомите, които я съставляват. В първия случай често се стига до оздравяване. Ако жизнеспособността на тялото е много ниска, такъв удар може да предизвика пълно прекратяване на всички функции на организма, смърт; но ако човекът се е хранел добре, бил е силен, изпълнен с жизнена енергия, този удар може да бъде преодолян. Противодействието на жизнената сила ще предотврати кончината на човека, преживял силно сътресение, даже ако са налице всички признаци на смърт. Сънищата, притъмняванията, конвулсиите,

припадъците и смъртта се предизвикват от една и съща сила, прилагана от една същност, действаща подобно на часовников механизъм в цялата Вселена. Нейното въздействие зависи от степента на напрежение на огнените животи. Ако маслените обвивки са разредени и обгръщат неплътни огнените животи, то е достатъчен лек тласък, за да се наруши тяхната връзка. В противен случай душата – олицетворение на огнените животи – ще противостои на силата на притегляне и няма да се отдели от тялото, тя ще се “събуди”. Величината или степента на напрежение, което трябва да приложат огнените животи, за да се освободят от маслената субстанция на обвивките, зависи от вида на болестта; при някои заболявания е нужно неоглямо напрежение и душата се освобождава бързо и лесно. При други болести е нужно по-голямо напрежение, тъй като те правят субстанцията на обвивките твърда и плътна, и тогава душата се освобождава с цената на значителни усилия, болки и страдания. В този случай душата буквално се “откъсва” от тялото. Каква ще бъде смъртта – мъчителна или лека, зависи от строежа, масата и силата на сцепление на маслените обвивки на огнените животи на болния орган.

### КАКВО Е ПРАВИЛНО “ДО”?

Много се спори за това каква е окултната честота на колебанията на звука “до” (и на всеки друг звук), но точният отговор е неизвестен. Първата и напълно естествена мисъл, че “до”, прието от науката (256 колебания в секунда за средното “до”) е и правилното. Обаче неговата точност е условна. Разбира се, делението на времето на часове, минути и секунди има особен окултен смисъл, и вероятно секундата се явява правилната единица за измерване на колебанията, но не е изключено, че някоя друга може да е по-добра и по-точна. Но даже и ако научното “до” е математически правилно, защо музикантите използват други честоти (международна, френска и концертна), независимо от това, че научната им е добре известна – не е ли защото те притежават по-тънка интуиция от учените, ръководещи се от студения интелект? От друга страна е напълно възможно музикантите да не приемат научната честота поради това, че не могат да издържат чистите вибрации, мощта на които е твърде огромна за тях, тъй като те възприемат силата на звука много по-добре от обикновения човек.

Ако се придържа към правилната височина, звукът ще бъде по-чист, но от окултна гледна точка всеки звук, в това число и “до”, има седем плана, всеки от тях седем подплана и т.н., затова височината на звука, случайно намерена при пеене, може да премине на един от плановете на чистото “до” и да предаде сила в тази област при условие, че отклонението е незначително. Този, който е изказал тази мисъл, е считал, че тези планове имат височина на вибрации, близка до “до”, тоест намират се между “до” и “си”, “до” и “до диес”. Но твърде вероятно е тези планове да са обертонове и полутонове, и тази теория да е невярна. Музикантите най-често използват международната скала с най-ниската честота на звука, а също концертната – с най-високата. Френската се използва много рядко. Тя се намира между тях и по-близо до научната скала, макар и да е по-сложна от тях от гледна точка на математиката. Един висок окултист, към когото се обърнали за разяснение казал, че френската скала на звуците е правилна. Немного

отклоняваща се от научната, тя прилича на древногръцки произведения на изкуството, в които съзнателно са били нарушени геометричните пропорции за по-точно отражение на действителността.

## ТЪЖДЕСТВЕНОСТ НА ДУШИТЕ

В последно време много се говори, особено в теософските кръгове, за индивидуализация на душата – отделяне на индивидуализираната душа от груповата. Като цяло ние сме съгласни с тази теория, но искаме да обърнем внимание на едно разпространено явление. Всяко истинско генеалогично дърво представлява отделно семейство, голямо или малко. Ако някой случайно се присъедини към групата, той винаги ще бъде чужд, колкото и близки да са неговите отношения с членовете на групата. Вътре в групата съществуват по-малки групи – както в слънчевата система, така и в микроскопичната амеба; те са явно изразени и притежават характерни особености. Клетките, образуващи човешкото сърце, не могат да принадлежат на друг орган, както и човекът няма да престане да бъде син на своята майка, отказвайки се от родство с нея. Човекът може да се жени, да създаде деца, но няма да престане да бъде син, член на първоначалното семейство, той просто ще създаде по-малка група в голямата. Доколкото родословието се води по майчина линия, неговите деца ще принадлежат към груповата душа на неговата жена.

Човекът развива разум, асимилирайки го от Безпределния Разум на своята първоначална група в течение на цялото съществуване на проявената Вселена, даже до нейната първа седмична диференциация. Неговата тъждественост, а следователно индивидуализация, се установява с първия взрив на зърното на живота, одушевяващо монадата.

Клетките на сърцата на съществата от всички царства на Природата не могат да изменят своята форма и същност в течение на една манвантара, макар и да съдържат в потенциал формата и същността на всички други органи и форми на Вселената. Влизайки в съприкосновение с клетките на другите органи, клетките на сърцето пораждаат нови форми. Те стават проводници между семействата на клетките на сърцето и на другите органи, през които импулсът на едно семейство се предава на друго, и по такъв начин способстват за еволюцията на двете. Когато различните състояния на субстанцията на клетките на всички органи на чувствата във всички царства на Природата се схармонизират в процеса на взаимодействие, те ще могат да се въплътят в определена форма по подобие на прообразите на всички проявени форми. Тези прообрази представляват индивидуализирани същности. С формата се придобива тъждественост. Обаче ние мислим, че трябва да се отличава съзнателната индивидуализация от несъзнателната, макар че нашите разминавания с опонентите не са толкова огромни, както изглежда; съзнателната индивидуализация се получава с пробуждане на интуицията. Ако връзката на личността с човечеството има в този случай някакво значение, то трябва да бъде второстепенно; ние знаем, че тази връзка не може да повлияе на връзката на индивидуалната душа с груповата, част от която тя се явява. Отъждествяването с Безпределността – това е осъзнаване на великата взаимовръзка с всички прояви на



Безпределността и пълно разтваряне на това, което ние сега наричаме тъждественост, в Тъждествеността на всичко съществуващо. Ако ние можехме да узнаем родословието на всяка семейна група от великата груповата душа, част от която сме ние и по такъв начин да проследим връзката между нейните въплътени членове, то това не само че би ни сплотило, но и би обяснило враждата, която понякога изпитват хората без каквато и да било видима причина.

Ние говорим за Монада, Его, Синове на Волята и Йога и за други диференциации на висшите сфери на мисълта и на битието, но всички те могат да се определят като Тъждественост и Разум – АЗ СЪМ – Божествена Душа, знаейки че Аз като индивидуално съзнателно разумно същество живее и се развива съгласно Божествения Прообраз – великото АЗ СЪМ. Еволюцията на груповата душа зависи от еволюцията на нейните атоми; развитието на всяка част от групата способства за еволюцията на цялото.

## ОГОЛЕНАТА ДУША

Изразът “оголена душа” внушава страх у хората, но малцина знаят неговото истинско значение. Обикновено така наричат грешната душа, лишена от украсата на земния живот, която може би е заслужила наказанието на Небесата и предизвиква състрадание у хората. Ще се опитаме да разберем истинското значение на този израз.

Душата застава пред Бога и Висшето Аз лишена от покривалото на интелектуалния блясък, материалните преимущества, навиците и свойствата, придобити в дългия път на въплъщенията в материята от животното до човек. Душата на изтънчения, възвишен, умен и нравствен цивилизован човек, както и душата на дивака, при завършване на всяко въплъщение временно оставя земните и духовни дарби, добродетелите, а също пороците и животинските свойства на низшата природа. С какво тогава тя може да прикрие своята голота? Ако ние можехме да видим всички въплъщения на душата, то бихме се убедили, че животът на първобитния човек, дивака, езичника или на нашия съвременник – всеки земен живот, добродетелен или порочен, се е основавал на любов, преданост, вяра и надежда. Душата, която осъзнава тези божествени качества и ги проявява по отношение на съпруга или детето, родителите или родината, е облечена във Величието и Славата на Бога и когато изчезнат всички ненужни украси, тя изглежда оголена в очите на другите, но не пред Бога и Висшето Аз; душата не може да бъде оголена докато остава душа, тъй като тя е създадена от Божествената Същност и е облечена в нея, тя притежава вродена мощ и е способна да преодолява всякакви ограничения на формата и материята, колкото и силни да са те, при условие, че има достатъчно време и възможности за действие.

Когато душата губи Славата и Величието – тези съкровени одежди, тя престава да бъде душа, остават само външните покривала, които я защитават и които много скоро се разпадат. Затова не трябва да наричат осъдения престъпник или каещия се грешник “оголена душа”. Душата е Дете на Бога, чисто и непорочно, докато не загуби своите истински одежди, докато не опетни своите прекрасни одежди – Вярата, Надеждата, Любовта и Предаността – с разпуснатост, влечение към разкоша и очакване на награди за добродетелта; случва се така, че в

очите на света душата на човека изглежда облечена в прекрасни дрехи, но в действителност душата е оголена, тя е нищо.

## ШЕСТТЕ ПЛАНИНСКИ ХРЕБЕТА, ОПАСВАЩИ ЗЕМЯТА

Ако бихме могли да видим дъното на Тихия, Северния Ледовит, Индийския и Атлантическия океани ние бихме забелязали, че земята е опасана от шест планински хребета, намиращи се на еднакво разстояние един от друг. Това може да се представи прокарвайки шест линии по повърхността на разрязана наполовина ябълка. Земетресенията и изригванията на вулканите, унищожили някога гигантския континент, са изхвърлили пясък, пръст и грамадни камъни върху тези хребети. Отначало металите са били разтворени в океанските води. Енергията, освободена при взрива на веществата, намиращи се под океанското ложе и огромното налягане на слоевете вода са образували в по-спокойните слоеве вода на дъното субстрат или руда от метали, които сега се намират на повърхността и в недрата на земята. При последващите катаклизми тези породи са били изхвърлени от дъното и са се наслоили върху планинските хребети. Подземните огньове са разтопили породите, които са проникнали в недрата на земята, образувайки жили; под натиска на земята те са били сгъстени и, изстивайки, са се превърнали в рудите, известни в днешно време.

## ЗЪРНО И ЦВЯТ

Разпространението и разгръщането на живота, скрит в семето на всяко същество и създание, предизвиква външна проява на концентрираното съзнание, което се докосва или сблъсква с всички други създания и творения, намиращи се в пределите на сферата на неговите излъчвания.

Стъблото, клонката, листото или цветът, всички органи на физическото тяло в процеса на развитие изразяват различни степени на съзнание; процесът на циклично свиване, на резорбция ги възвръща в течение на времето в еднородно състояние. От този процес, ръководен от съзнанието, непредубеденият ум може да извлече дълбок урок. Изборът на обкръжаващата среда и на необходимото хранене илюстрира мъдростта на закона за цикличността, разгръщането и свиването. Всички същества и създания му се подчиняват, той помага да се разберат законите на висшата Природа, на еволюцията и инволюцията на душата.

## ГЛАВНИЯТ КЛЮЧ

Ръката на Нергас е вдигната, Децата на Седемте Царе отново се изстребват. Но те отново идват в света, за да възстановят равновесието. Танцът на Смъртта е в разгара. Алмех чародействат, когато вие преминавате Посвещението на духовното Разпознаване, изучаването на Закона и познаването на Истината. Силите на злото влияят на Танца, за да измамат учениците на Светлината, за да предизвикат в тях страх, съмнение и паника, за да се отрекат учениците от висшето Разпознаване, да отстъпят пред невежеството, което е и истинската смърт. Силите на тъмнината временно постигат своето, нарушавайки

замислите и плановите на Бялото Братство, но злото е кратковременно. Познайте Истината, скрита зад завесата, Тайната на Кръста, Божествената Геометрия, основата на съкровената наука; точката на пресичане на вертикалната и хоризонтална линия е Ключът към Знанието и Мистицизма. Ръката на Справедливостта слабее от сълзите на душата, предизвикани от човешката жестокост. Те ще изчезнат, когато кармата бъде изкупена, когато милосърдието заглади обидата и излекува болката. Опитите да се наруши Закона само отдалечават този миг. Ако душата иска да възкръсне, да се освободи и да живее по новому, тя трябва напълно да се разплати за извършеното. Дървото на Познанието на Живота, Смъртта и Неведението е посадено, за да вкусите вие плодовете на своя избор. Дори и Фениксът трябва да положи усилия, за да се възроди от пепелта. Вие трябва да изберете между сливането с Пламъка на Чистия Живот и неудържимото изгаряне. Извършва се сеитбата на най-малките семена на изпитанието, за да се разобличи злото. Много пъти, отивайки си и завръщайки се на Земята, ние придобиваме зрънцата на опита. Търсете, слушайте, дерзайте, тъй като на вас са ви дадени Неописуемата Светлина, Неизразимото Слово, Магичния Аркан.

## ПОСЛУШАНИЕТО

Във всеки цикъл на Месия има група ученици, преодолели чертата между материалното и духовното съзнание, които се обръщат към Йерофанта с молба да им предостави по-голяма свобода в някои сфери на дейност, където правилата са много строги. Те не молят да ги освободят от поръчаната им работа или упражняването на психическите сили.

Като правило тези ученици искат да се освободят от обета за пълно послушание на ръководителя и на пръв поглед тяхното желание може някак да бъде оправдано, затова хитростите и опитите на демоните на разкола, опитващи се да ги отклонят от пътя, остават незабелязани. Тези молби неизменно срещат отказ, и Учителят е натъжен изслушвайки ги, тъй като знае, че учениците са достигнали до стъпалото, когато трябва да се подчиняват на по-сурови правила, да приемат по-строг обет за послушание, от който зависи тяхното придвижване към по-високо стъпало, макар и те да не подозират това.

Много ученици не издържат най-голямото изпитание, което очаква неопитите при прехода на по-високо стъпало; в повечето случаи те молят да ги освободят от обета поради себелюбие, честолюбие и самонадеяност. Но когато битката приключи, независимо от нейния изход, техните души като птици с опетнено оперение и прекършени крила се освобождават и търсят своето гнездо. На непосветения му изглежда, че е много лесно да се придобие мощта на послушанието, но това далеч не е така; всички други божествени сили и способности угасват в душата, не преизпълнена с послушание. Учениците рядко разбират, че неподчиняването на указа задържа изпълнението на желанието, породило непослушанието. Колкото по-силно е желанието, толкова по-трудно е да бъде осъществено. Жертвайки своето желание, вие отваряте пътя към неговото изпълнение. Когато духът на неподчинение на назначения ръководител, заселил в сърцето на ученика, препятства изпълнението на частта от Плана на Великата

Бяла Ложа, ученикът трябва да знае, че стои на кръстопът и със самооправданията само унищожава своята духовна сила. Нито една част на утвърдения План, засягаща милиони негови събратя, не би била предадена в земни ръце за изпълнение, ако в Плана би могло да се внесе дори и най-малко изменение. Горко на осмелилия се да измени нещо! Горко на човека, посегнал към това! Ученикът, въобразяващ си, че неподчинението ще остане безнаказано, строи дом върху пясък. Първата вълна ще го отмие заедно с всичко, което се намира в него. Човечеството страда тежко от последствията на неподчинението, но, колкото да е странно, хората отхвърлят Ангела на Послушанието и неговата огромна мощ.

## МАХА-МАЙЯ - ВЕЛИКАТА ИЛЮЗИЯ

Много често самотнието, присъщо на хората, ги кара да приемат философската концепция за съюза на Бога и човека в крайна сметка като работна хипотеза, но те не могат да докажат нейната истинност. Хората си представят Бога необятен, придавайки Му при това човешки качества, но не могат да си представят духовната форма, вместваща тези качества и не разбират каква връзка съществува между Бога и човека. Хората ще повярват, че тъждествеността на духа и материята е изразена в човека, когато осъзнаят свързващите звена или връзки на единството между Бога и себе си. Тези звена се намират в принципа на съзнанието. Бог в човека – това е разпространението или отражението на Съзнанието на Бога. Всички форми на субстанцията, силата и материята са илюзорни от гледна точка на Абсолюта. Извън съзнанието те нямат постоянно действително съществуване. Пространството и Времето, Движението (Беззвучният Звук) и Светлината са първите четири еманации на Абсолюта, на Божеството, първите замисли, проявяващи се като световна енергия и после като форма и субстанция. Съзнанието замисля всички божествени и човешки форми и направлява дейността на тези космически създания. Диференцираните форми на субстанция или планове на действие се създават от различните скорости на Движение от недиференцираната субстанция, Светлината. За човека е трудно да се ориентира в проявите на Природата докато не осъзнае илюзорността на всички форми на проявения живот. Той не може да се доверява на своите чувства, те постоянно го въвеждат в заблуда по отношение на основните причини и следствия на случващото се. Много от това, което ние виждаме и чуваме, изглежда реално, но с времето под въздействие на силите на Природата то изчезва от ползрението. Нашите чувства не могат да обяснят причината за тези изменения. Душата на човека непрестанно призовава към своя Бог, но отговор идва само тогава, когато тя осъзнае, че съществува съзнание, общо за Висшето Същество и душата, даващо възможност за общуване. Тогава човекът започва да разбира защо наричат материята илюзорна. Създаването на кинофилм дава прекрасна илюстрация за илюзорния характер на субстанцията, силата и материята. Авторът, съчинил пиесата с всички персонажи и сцени, прилича на Бога, замислил великата Драма на Живота, която се изпълнява от човечеството във Времето. Светлината е основният източник на енергия на двете постановки, тя представлява електронна субстанция, от която и посредством която се създават всички

първоначални форми на живот. Екранът, върху който се прожектират филмовите кадри, прилича на огромния екран на Пространството във всички негови измерения, върху който се отразява Драмата на Живота. Всяка енергия се събужда от Движението, образуващо светлинни вълни с различна интензивност и скорост; затова енергията на апарата, прожектиращ кадрите върху екрана и енергията, отразяваща великата Драма на Живота върху екрана на Пространството, идват от един основен Източник. И кинофилмът, и Драмата на Живота са илюзии, те не съществуват в действителност; и едното и другото са копия, материализирани образи на замислите на Божественото Съзнание. Реално и вечно е само всеобхващащото Съзнание.

## ВЯРВАЙТЕ

Казват, че не трябва “да се вярва на думата”, въпреки това хората често заявяват, че се доверяват на това, което съвсем не разбират, например научните теории. Самата наука не знае какво е огънят и го нарича велика тайна, макар и да вярва в неговото съществуване.

Истински вярва само този, който прилага знанието в живота или става едно със знанието. Ако ние вярвахме на съвременната наука, както твърдим, то бихме живели по съвсем друг начин. Да изучиш Теософията, да повярваш в нея и да станеш единен с нея може само по пътя на познанието, на неуморното търсене и на прилагането на учението в живота всеки ден.

Действието е свещено, тъй като обръщането към Висшето Аз няма да остане без отговор. Вие ще станете по-възприемчиви към доброто и злото. Нека вашият избор да бъде правилен.

## СЛУЖЕНЕТО

Законът за Служенето заема важно място в еволюционния план на живота, всички без изключение са му подчинени. Той се основава на принасянето на полза на света, на творчеството и труда. Учителят казва: “Нито на небето, нито на земята няма нищо по-високо от стремежа да се принесе полза”. Служенето трябва да се извършва в духа на любов и готовност да се изпълни своя дълг във всички условия, доколкото в края на всеки жизнен цикъл човек прави крачка напред или назад в своето развитие в зависимост от принесената полза. Божеството създава човека и го води през всички царства на Живота и с развитието от низшето към висшето законът за циклите предоставя проводници, посредством които се осъществява законът за Служенето и еволюира формата и субстанцията. С други думи законът за циклите и законът за Служенето заедно направляват съдбата на човека.

Подражавайки на Висшите Сили с безкористно служене, жертва, любов и преданост човекът помага да се създават атомите на висша субстанция за еволюция на формите на всички степени на живота. Висшите форми на атомите се проявяват като духовна субстанция. Трудно е да се разбере планът и действието на законите. Само събудената душа, стремяща се да служи и да принася полза по всички пътища, ще може да проникне в тяхната същност. Истинското служене се ражда в сърцето, то изхожда от желанието да се помогне на събрата, да се изпълни законът, където и да постави животът, да се изпълни

дългът пред страната, семейството или близките. Всеки е длъжен да се стреми към действено служене за духовен растеж и напредък. Хората не могат да оценят по достойнство истинското служене, това може да направи само Великият Закон на висшите планове, където върху чашата на везните е положен всеки атом на живота. Той не може да се измери в пари. Високото служене трябва да изхожда от сърцето, изпълнено с любов и желание да се помага; и нека всички поети задължения да се изпълняват в този дух. Колкото и да е трудно, ще дойде духовна помощ и ще бъде заложен мощен фундамент на ползата за света. Колкото повече любов влага човек в служенето, толкова по-силна е неговата духовна светлина и чувствознание, тъй като подчиняването на закона за Служенето събужда някои центрове. В това велико странстване времето няма значение, важни са само трудът и предаността, носещи огромна сила за истински растеж и чувствознание. Ако човекът служи неискрено, той нарушава Закона и стоварва върху себе си тежкия товар на болката и страданията. Законът е суров към лицемерите, неподчинили се на заповедите и указанията на Учителя. Ученикът, който отхвърля указите или ги пренебрегва, разкъсва свързващата нишка между себе си и Учителя, обричайки се на служене на тъмнината дотогава, докато Великият Закон не му предостави нова възможност да служи на Светлината. Служенето е основа на всички Ордени на "Храма" и колкото по-близко човек се доближава до съкровено, толкова повече той чува за необходимостта от служене, основано на общия труд и подчиняване на закона за Йерархията. "Ползата, Служенето, Саможертвата са крайъгълните камъни на Храма, негов девиз, главен принцип и движеща сила".

Животът трябва да се изгражда на принципа на даването, а не на получаването, на принципа на самоотречението, а не на користолюбието и завладяването. Ние трябва да се трудим и да принасяме полза във всякакви условия, това е пътят на еволюцията; истинското Служене е Полза във висшето значение на тази дума.

## СЪСТРАДАНИЕ И СТРАДАНИЕ

Добре известно е, че религиозният живот се основава на състраданието, без него неофитът никога няма да стане истински ученик. Но колко често можем да срещнем хора, претендиращи за ученичество, дали тържествената клетва на неофита, от който се излъчват отровните еманации на Осмата сфера!

Кандидатът, желаещ лично признание, осъждащ другите, никога няма да бъде приет във висшите ордени на Бялата Ложа. Не трябва да се сравняват братът или сестрата, сгрешили по своя или чужда вина, и лицемерния, самодоволен, зъл човек, жадуващ да привлече внимание, жалко оръдие на слепите стихийни сили на Природата, инструмент, към който прибегват само за изпитване на великите души.

Ако клеветниците можеха да разберат на какви цели служат и към каква бездна летят когато се поддават на смъртоносните, разрушаващи душата сили на жестокостта, подозрителността и завистта, когато опорочават доброто име на другите, то биха се разтреперили от ужас; ако те можеха да погледнат в бъдещето и да видят живота, който си подготвят, биха направили всичко възможно, за да преборят силите, които ги използват за своите интереси.

Представете си какво ще се случи ако неофитите на Орден на Бялата Ложа, дали тържествена клетва, започнат да се подозират един друг и да се упрекват за минали грешки, да си хвърлят взаимни обвинения и да причиняват болка на другарите. Неофитите от всяка група са свързани един с друг на духовния план като звена от една верига и „хвърлящият боклук в тигела на ученичеството“ променя свойствата на неговото съдържание; затова Космическият Химик, Йерофантът на Ордена следи такива кандидати никога да не попадат в тигела на ученичеството, в Тайните Ордени.

Очевидно е, че кандидатът за такива Ордени няма да се издигне високо докато отстъпва пред своите слабости. Той ще произвежда отпадъци, отравящи цялата аурична субстанция, докато душата не остави тялото и още едно бездушно същество не напусне страдащия свят. Исус е казал: „Който не е с Мен, той е против Мен“, но този, който е с Христос, е един с брата. Този, който хвърля кал върху брата, хвърля кал върху себе си. Като правило критикува или обвинява другите този, който се е лишил от предишното си положение в Ордена. Само Йерофантът, стоящ начело на Ордена или този, на когото Той временно е предал своите пълномощия, могат да произнасят присъда, но ученикът – никога. Този, който не е способен да оцени хората по достойнство, никога няма да види Посветените от Бялата Ложа, тъй като такъв човек неизменно попада под влиянието на братята на тъмнината. Състраданието и причиняването на страдания са като денят и нощта.

## ПРИЧИНИТЕ

„Ако учениците на Посветените мислеха повече за основните закони на Тайнознанието и им се подчиняваха, след първите дни или месеци на възторг нямаше да им се налага да изпитват разочарование и недоволство“. Астралното тяло на ученика се изменя силно след като той даде обет на Посветения от Бялата Ложа. Между Учителя и чела незабавно възникват потоци от сила и всяка мисъл на ученика, насочена към Учителя, ги усилва; все пак егоистичните, низки мисли за другите хора или явления отслабват тези потоци, което предизвиква постоянни колебания от единия полюс към другия, разстройство в астралното тяло, което се отразява на физическото и може да предизвика възбудено състояние на кръвта и болест или да доведе до всевъзможни затруднения.

Всичко това и ускоряването на кармата след принасянето на обета се явява причина за недоволство и униние. Трябва да се пази душевно и физическо равновесие, да се разбере и приеме всичко, да се осъзнае, че случващото се дава възможност да се изплати дългът или да се направи крачка напред, и тогава напредъкът ще стане бърз, силите ще нараснат мигновено и ще отворят пътя на ученика. Ако мощта нарасне преди да се постигне равновесие, падението е неизбежно. Независимо от нееднократните предупреждения и указания, само няколко западни ученици са се научили донякъде да контролират своите мисли. Вихрите на безгрижните, натрапчиви и даже зли мисли постоянно кръжат в аурата, често водейки до постъпки, за които трябва да се носи отговорност; а когато дойде възмездие, ученикът извършва редица още по-възмутителни, погубващи го

действия и вместо да осъзнае наказанието като възможност за напредък, той изпада в неверие и отчаяние, които би могъл да избегне ако се подчиняваше на закона за ученичеството, за който говори всеки истински учител. Помислете какво означава за вас приближаването към Учителя, стремете се към него! Погледнете нищожния, безполезен, себелюбив живот на болшинството хора, разберете колко животи, подобни на сегашния, ги очакват – нима не си струва да се борите, за да постигнете равновесие?!

## ОТГОВОРНОСТТА

Сантим, су, анна или хартиената банкнота от всякакъв вид имат значение малко разбрано от тези, които с неудоволствие или великодушно се разделят с тях, влагат ги в облигации или ги жертват за добри дела; всички пари, едри или дребни, олицетворяват нещо реално, неизчезващо с течение на времето.

Във всяка банкнота или монета е заложена силата на мисълта, създала тяхната първоначална стойност. Парите, намиращи се в обръщение, влизат в мисълта, носейки добро или зло на тези, които ги държат в ръце, събират, ценят или пък безразсъдно ги харчат, превръщайки ги в център на сила, живо същество, пълно с влияние.

Затова не трябва да се учудваме, че всяка монета има не само благотворна, но и разрушителна сила; какво ще ви донесе тя – радост или мъка, усмивка или сълзи зависи от качеството на мислите, с които вие връщате дълговете или правите милостиня. Човекът рядко мисли за същността на обикновените неща, които го обкръжават, за тяхното влияние върху него и върху другите, за предметите, които той взема в ръце, обича, ненавижда или изхвърля; ако той би разбрал, че всичко, до което се докосва или използва завинаги остава в неговото съзнание или аура, че всеки такъв предмет, даже в изменена форма, ще го съпровожда през всички животи и винаги ще влияе на неговата съдба в една или друга степен, той не би претрупвал своя живот с ненужни вещи, с които да не може да се раздели, докато пребивава в света на формите, даже и ако силно се отврати от тях. Голямо сътресение очаква човечеството, когато пред него се разкрие трагедията на вещите. Когато хората разберат кармичната отговорност за вещите, които те създават или привличат със силно желание, те ще молят за знание за това, което действително им е необходимо за живота.

## ЖЕЛАНИЕТО

Докато човек се бори със следствията, а не с причините, той ще бъде привързан към колелото на живота, няма да може да преодолее страстите и привичките, и няма да съумее да излезе извън пределите на физическия план. Само единици разбират, че най-важното е да се измени природата на желанията, които поражда страсти и възжеления, лишавайки човека от самоконтрол. Принципът на желанието се намира в основата на всички действия, било то движението на планетата по своята орбита или желанието да се удовлетвори всяка прищявка; само изменяйки характера, самата същност на желанието, можем да променим себе си.



Хората са забравили за всеобхватността на принципа на желанието, ограничавайки неговото действие до физическия план. Желанието е сила на привличане или на любов; и истинската причина на стремежа да се притежава нещо е любов към идеята или идеала на това, към което се стреми вашата душа. Понякога любовта е скрита в дълбините на душата и е трудно да се разбере, че именно тя ни подбужда към действие, че само благодарение на импулса на силата на привличане, на любовта, присъща на нашата божествена природа, ние можем да постигнем целта, да получим предмета, който се явява материален символ на силата на мисълта, породена от нашето желание.

Изпълнението на желанието и предизвиканото от него чувство на удовлетворение завършват цикъла, започнат с първия порив на това желание, подтикнал към действие в определена сфера; и доколкото животът се движи по спирала, кръгът или цикълът на това желание завършва и нов импулс със същата тази сила подбужда към действие в по-висока сфера, заставляйки да се следва по-високото желание. Потвърждение за това често са хората, преминали срединната точка на жизнения цикъл. Счита се, че изменението на природата на желанията се предизвиква от загубата на способността да бъдат осъществени, но това не се отнася за всички хора. Ако кръговете на спиралите на жизнения цикъл завършеха и желанията, ръководещи постъпките на хората, станеха по-достойни, то подбудите, мечтите и принципите биха се изменили, устремявайки се към по-високи. Законите за еволюцията предвиждат тези промени и даже ги подпомагат, ако за това не пречи продължаващата ненаситна страст към по-низки явления от живота, тъй като желанието, както и другите принципи, също има своя отрицателен полюс – възжелението. Творческият Огън се явява жизнен принцип на всеки проявен атом. Той е съсредоточен в репродуктивните органи на всички същества и е също така необходим, както въздуха, водата и храната. Всяко ваше вдишване се предизвиква от същата тази сила, която ви е изпратила в материалния живот. Еволюционната сила е тъждествена на творческата, тя подтиква детето да изследва тайната на своето съществуване; приведена в действие от принципа на желанието, тя поражда любопитство към това, което обикновено наричат “грешно” и “неприлично”.

Ако хората не обвиваха в такава тайнственост въпросите за зачатието и раждането и предупреждаваха децата за опасността от половата разпуснатост и извращения също така просто, както за опасността да се опарят от огъня, отровните зъби на змията на низшето желание биха били изтръгнати. Нормалното дете не би започнало да угажда на своите прищевки и тихомълком да подстрекава другите към низки и порочни действия. Именно от това как ние използваме природните сили и възможности зависи какво ще ни донесат те – добро или зло. Ако хората разберяха, че истинската цел на въздържанието и обета за безбрачие е съхраняването или съсредоточаването на жизнената сила, на субстрата на живота (подобно на съгъстяването на газовете и течностите за определени цели), то тази тема би могла да се обсъжда открито и разумно, би отпаднала необходимостта от съвременните забрани и действията на стремящите се към усъвършенстване по пътя на въздържанието не биха били подложени на злотълкуване. Въздържанието би станало необходимо и естествено и не

би предизвиквало спорове, а опасността от пропиляване на жизнения субстрат би била сведена до минимум.

Ученикът на Бялата Ложа разбира, че е невъзможно едновременно да пази и безразсъдно да изразходва жизнените сили, необходими за придобиване на мощ и духовен растеж. Той знае, че високият алхимичен процес на трансмутация на грубата материя в чиста енергия е достъпен само за този, който е готов да принесе жертвата, изисквана от световния Закон; но всичко трябва да се извърши в определения срок. Ученикът няма право да принуждава други към такава жертва. Ученикът няма право да принася такава жертва по заповед на друг. Неговото Висше Аз трябва да бъде съдия в това. Обетът за безбрачие и въздържание се отнасят към сферата на физиката, на химичното и алхимично сродство, на структурните изменения на тялото, затова ученикът трябва да се избави от заблудата, че тези изисквания представляват прости нравствени норми, които с времето се изменят.

Блажен е този, който отличавайки доброто от злото избира доброто поради любов към него, а не защото се бои от злото. Искане ни се един път и завинаги да разсеем лъжливите представи за това, че Посветените са противници на брака между учениците, живеещи обикновен живот. Но Ние не одобряваме злоупотребата с правата и привилегиите, а също и астрологично несъвместимите бракове между хора, които нито духовно, нито физически са готови да продължат човешкия род. Пазете се от псевдоокултистите, осмеляващи се да дават съвети в подобни дела. Тези съвети са сатанински. В живота на всеки ученик ще настъпи време, когато той трябва да подчини страстите и желанията на низшата природа, за да постигне самообладание, необходимо за духовно усъвършенстване; съмненията ще го оставят, тъй като Висшето Аз ще потвърди съвета на духовния наставник. Преобърнатото питагорейско Y символизира двата пътя – пътя на безбрачието и пътя на ученика, намиращ се в брак; в определена точка те се сливат в един, на който „нито се женят, нито се омъжват, но пребивават като Ангелите Божии (Учителите) на небесата“, нямащи пол, свършени.

## ДУХОВНОТО ВОДАЧЕСТВО

Великият човек, притежаващ дара на Духовното Прозрение, колкото и скромно да е неговото сегашно обществено положение, мъж или жена, ще оглави в бъдеще справедливо правителство. Затова той трябва с пълна отговорност да се подготвя за духовното водачество. Несъвършенството на съвременното държавно управление ще стане явно в деня на великото пришествие на Христос, което ще отвори очите на слепите, егоистични, самовлюбени, честолюбиви сегашни и бъдещи държавни дейци на земята. Тогава те ще последват този, който е развил в себе си дара на Духовно Прозрение, принасяйки в жертва предишните идеали, честолюбивите замисли и егоистичните стремежи. Духовното Прозрение ще му помогне да разбере, че докато съвременната човешка раса не достигне върха на своето духовно и физическо развитие, нито една форма на управление не може да бъде свършена; затова той е длъжен да преодолее всякакви трудности, даже ако му се наложи напълно да се откаже от светските желания; единствена негова цел и

смисъл на живота трябва да стане натрупването на Духовна Мъдрост, за да помогне на събратята си да намерят себе си по време на великото преустройство. Само осъзнаването на това отличава великия човек в очите на Учителите.

На Тези от Нас, Които насочват еволюцията, е все по-трудно да събудят в съвременния човек способността за разпознаване, защото истински великият човек се среща все по-рядко и по-рядко. Преди завършека на цикъла винаги преобладават ограничените, недалновидни хора, неспособни да овладеят дара на Прозрението; хора неразбиращи, че нито едно държавно образувание, нито една умозрителна концепция на формата на управление на страната или света не е дълготрайна, това са само временни средства за постигане на целта, докато не настъпи възраждане на света и на всички народи – слизането на Светия Дух (ако използваме библейския израз), който завинаги ще обедини човечеството. Така ще бъде. Духовната Мощ, проявена с новото идване на Великите на Йерархията, ще разкрие, че Бог е Майка и Баща на всички хора, че всеки човек е Син Божий и Христос, и тогава ще изчезне основата за всички разделения – обособяването на човешките сърца.

## КРЪСТЪТ И ВЕНЕЦЪТ НА НОВОТО ЧОВЕЧЕСТВО

Кръстът и Венецът на новото човечество – хармонията на живота и мисленето, разумът на сърцето – се раждат в преодоляването на враждите и раздора, на алчността, интелектуализма и продажността. Духовното единство, чувството на родство, търпимост, свобода на избора, състрадание, признаване правото на хората и народите да избират съдбата и идеалите ще бъдат в основата на всеобщото братство. Духът на единство ще възтържествува, независимо от всички расови, национални, партийни, религиозни и кастови ограничения. Себелюбието силно пречи на развитието. В ненаситната жажда за всичко и всячески, което може да му послужи лично на него, човекът забравя за любовта, милосърдието и справедливостта и се улавя за другите като удавник за сламка, без да се замисли за това какво им струва протегнатата му ръка за помощ. Ние бихме станали по-внимателни ако можехме да разберем закона за даването и приемането. Законът е неизменен. Получавайки благи дарове, ние сами трябва според силите си да даваме на другите, иначе полученото няма да ни донесе полза. Духовната истина е невъзможно да се купи, но, получавайки я в дар, ние трябва веднага да помислим какво равностойно можем да върнем на даващия, или най-малкото да му окажем помощ според силите си. Такова взаимодействие създава хармонични условия за взаимопомощ. Когато Христос е произнесъл: “И който ви напои с чаша вода в Мое име, защото вие сте Христови, истина ви казвам, няма да загуби своята награда”, Той е посочил действието на закона за даване и приемане. Затова тези, които жадно се улавят за всичко, не предлагайки нищо в замяна, само привличат към себе си силата, която отблъсква страстно желаното. Именно по тази причина духовните учители така настойчиво призовават към безкористност. В своята същност ние сме единни и неразделни. Живеейки за чужда сметка хората създават равновесие, което винаги води до болка и страдание. Това е основната причина за неудовлетворителното

състояние на съвременния живот, морал, политика и философия – болест, която трябва да се лекува, иначе тя ще се задълбочава, докато целият свят не се превърне в купчина гниеща материя, подобно на гигантски раков тумор, което може да приключи с катаклизми, държавни преврати, гибел на народите и даже на самата планета. За да се съберат овцете на Великото Стадо – разединените души, въплътени на Земята, да се преодолеят разногласията, разприте и да се обединят всички в Братство за обща цел – истинската еволюция, вниманието на човечеството се насочва към Всемирния Орден на Кръста и Венеца. Неговата основна мисия е хармонизация на дисхармоничните елементи и обединяване на разединеното паство. Най-големите усилия на Ордена са насочени към това хората да осъзнаят, че те са БРАТЯ, ДЕЦА НА ЕДИННИЯ ОТЕЦ, НА БОГА и да се обединят на тази основа, издигайки се над личните убеждения.

Този прообраз на Всемирната Истина и Принципи не предполага религиозни убеждения, организации, членски вноски и възнаграждения. Духът невидимо прониква всичко, всеки е длъжен да следва своята вътрешна светлина, намирайки се в своята особена сфера на действие, стремежи и влияния, и да се опитва посредством своите духовни принципи да осъзнае Единството на всичко Съществуващо във Великия Източник, който представлява Бащата-Майка на Битието. Човекът може да остава член на всяка група, организация, църква или общество, никой няма право да нахлува в неговия живот. Свещените писания на всички епохи и раси свидетелстват за единната всеобхващаща Божествена Истина, Великия Закон, даден на всички народи на Земята. Затова е необходимо безпристрастно и непредубедено да се изследват и изучат всички свещени текстове в светлината на свещената символика на Кръста и Венеца. Приемайки Кръста на Жертвата – самоотречението и отричането от плътски предмети, ние придобиваме Кръста на Духовното Равновесие – Любавта, Мъдростта, Състраданието и Венеца на Духовната Власт над всички ограничения на материята. Силата на разединението, нараснала в XX столетие, разкъсва на части народите, държавите, обществата и семействата. Навсякъде, където доброто и щастието на човечеството ги грози опасност, е необходимо незабавно да се прояви и приложи противоположния полюс на тази сила – силата на единението, иначе последствията ще се проявят още в най-близко бъдеще. Крупните съвременни финансови корпорации са ни поднесли добър урок за консолидация, но ние, за съжаление, сме го усвоили не по най-добрия начин. Ако ние попадаме под влиянието на всеки недоволен човек и, поддали се на неговите увещания, скъсваме отношенията с обществото, на което сме дали клетва за вярност, то увеличаваме злото; но то може да се намали, когато поне двама души се обединят за решаване на най-важните жизнени въпроси. Настъпи времето да се трудим с пълно отдаване на силите в името на съгласието, в името на единството, тъй като разединението нараства, отравяйки пространството. Заради подобни тенденции партиите на реформите са обречени на провал в целия свят, а ние със своите раздори само подхранваме аспидата, която изчаква да загубим бдителността си, за да ни погълне окончателно. Различните обществени движения трябва да положат усилия, за да разберат по-добре целите и стремежите един на друг, да намерят обща основа и, обединили се, да принесат най-голямо благо на човечеството,

да оставят разприте и да способстват за всеобщото обединение на вселенските принципи; те трябва да изучат съвременните световни проблеми и да ги разрешат, опирайки се на историческия, духовния и научния опит. С други думи, връзките на дружбата и сътрудничеството трябва да обединят всички, които вярват в Братството на човечеството и се трудят за неговото възплъщаване на земята.

Да се постигне пълно взаимно разбиране по всички въпроси е невъзможно, доколкото няма двама еднакви хора, но ако всички искрени напредничави хора престанат да се карат един с друг и стигнат до съгласие по главните въпроси, на земята ще се възцари истинско Единство и Братство на човечеството. Колкото и да ни е тъжно, но ние забравяме за главното и безразсъдно позволяваме на наемните агенти да сеят раздор между нас. Например, ако забравим за разногласията и стигнем до общо мнение по някой един проблем, и приложим всички сили за неговото решаване, то в крайна сметка ще постигнем съгласие и по всички останали спорни въпроси. И ако можехме мъдро да разберем заповедта на Най-Великия Учител, който някога е познавал светът: "И както искате хората да постъпват с вас, така и вие постъпвайте с тях", то сред нас би се възцарил духът на истината и всички разногласия биха изчезнали като роса под лъчите на слънцето. Споровете за дреболии водят към гибел. Друг Велик Учител е казал: "Любовта е решение на всичко, ключът към световния живот - Няма по-голяма от тази любов да положиш душата си за своите приятели"; но това не е любов към отделни личности, а искрена безкористна Любов към всички Божествени искри, разпилени по целия свят. Самоотричането, пламенното желание да се служи на целия свят ще преобразят Разпятието, към което сме приковани от себелюбието и страстите, в Кръста на Съвършеното Равновесие - в Любов към всички същества, съставляващи нашето низше и Висше Аз, в Прекрасно Братство на Душите на земята - Венецът на новото човечество.

## ЛИЧНА ОТГОВОРНОСТ

Само немного ръководители разбират, че именно те отговарят за неспособността на подчинените да живеят съгласно приетите принципи. Като правило, най-гръмко от всички отрича своята вина за неуспехите и протестира срещу несправедливите (по негово мнение) обвинения именно този, който повече от всички нарушава хармоничните вибрации и внася разстройство в семейството, организацията или народа; той вярва в своята правота, доколкото не осъзнава своята ограниченост или черти на характера, определящи неговите методи на управление. Обикновеният човек най-често прибегва към един от три неуспешни метода и много рядко осъзнава защо не е способен да ръководи колектив в течение на продължителен срок. Всяка заповед или разпореждане на деспотичния, властен, нетактичен ръководител, изискваща безпрекословно подчинение, оставя дълбока рана, чувство на обида и унижение в душите на подчинените; това се случва заради голямото самомнение и вроденото презрение към всичко, което не съответства на неговите лични представи. Само голямата любов към семейството или организацията или, в други случаи, малодушието на сътрудниците удържа такава група заедно, но само за кратко време, доколкото в края на краищата и

най-отявленият страхливец ще се разбунтува, когато неговото търпение достигне до предела, както и най-силната любов няма да издържи постоянната несправедливост.

Вторият метод – това са безволните отстъпки на ръководителя пред желанията или исканията на по-силните членове на групата, породени от стремежа да се избегнат неприятностите и да се предотвратят конфликтите, които могат да прояснят обстановката и да покажат слабостта на неговия характер; но този метод неизбежно предизвиква недостойна завист между сътрудниците и такова презрение към властта, че групата губи свързващата сила и се разпада на части – и всичко това най-вече заради инертността, самоподценяването и страха на ръководителя пред решителни действия.

Третият метод, изобретен от консервативните, упорити хора, постоянно мислещи за себе си – това са безкрайните напомняния за своето високо положение и задължения; те са неспособни да осъзнаят комизма на своето положение, и скоро тези, които притежават чувство за собствено достойнство, престават да уважават такъв ръководител и да изпълняват неговите разпореждания. В посочените методи отсъства нещо значително, което би могло да осигури успеха на всяко движение, да помогне за възцаряване на съгласие в дома или мир в народа. Самовъзвеличаването, самоподценяването или бездействието непременно ще породят силно неподчинение и ще възпрепятстват устойчивото обединение на всякакво количество хора. При мъдрото излагане на правилата и тяхното строго съблюдаване личното “аз” може да се укроти с безкористност; ако ръководните закони и принципи на групата бъдат признати за разумни и милосърдни, непобедимата сила на подчиняването на принципите, събудена и подкрепяна от активната част на групата, ще направи семейството, народа или организацията неуязвими.

Групата, следваща такива принципи, не може да бъде разединена, тъй като тя се изгражда по универсалния план съгласно естествения Закон. Даже и ако една трета от нейните членове по някаква причина бъде изключена, на тяхно място ще дойдат по-силни и по-добре подготвени; без съмнение, ръководителите на такава група няма да търпят предателство и съзнателно неподчинение и няма да ги оставят безнаказани. Бялата Ложа е пример за съвършено обединение. Много хора искат да попаднат в Общината – едни осъзнато, други не, но уверявам ви, че лъжливите, вероломни и несправедливи хора, тези, които осъждат близките и пренебрегват свещените задължения пред своето Висше Аз, никога няма да бъдат удостоени с посвещение. Човекът, извършващ грешки поради слабост, ги повтаря отново, ако се опитва да се оправдава. Честността, справедливостта и милосърдието го напускат, той става проводник на разрушителните сили в Природата. Неговата душа заприличва на най-презряната птица, която яде мърша и осквернява гнездото и собствените птиченца; човекът, загубил благите качества, няма да избегне разложението. Измамникът, неискреният приятел, предателят или хищникът в човешки облик само тогава ще разберат какво в действителност представляват когато този, когото те уважават за високите качества, открито изобличи техните пороци и се изправи срещу тях; само тогава те ще поискат изцяло да изживеят своите негативни свойства.

Затова човек може да възстанови своето добро име пред Висшите Сили, в очите на хората и в своите собствени само тогава, когато другарите му оценяват правилно неговите постъпки. Само това може да оправдае действията на ръководителите, изключващи човека от групата и отказа на другарите от него. Това е основата на закона на Милосърдието; но горко на групата, горко на този, който произнася присъда бидейки сам нечист, тъй като подобно наказание ще падне върху неговата глава също така неизбежно, както Лъчите на Централното Слънце ще достигнат най-отдалечената точка на кръга на проява.

Горко на този, който, гордеейки се със своята чистота, е безпощаден към ближния, лишен от нея. Тях ги разделя тънка граница, мъдрият ще види и няма да пристъпи тази черта. Глупакът няма да забележи или ще каже, че тя въобще не съществува.

Началото и краят ѝ е в централната точка на всеки цикъл, и тя може да бъде намерена ако се открие свързващата нишка между центровете на всички цикли на проявления живот и се върви по нея до индивидуалния център.

## ТАЙНАТА НА ВЕТРОВЕТЕ

Въртенето на Земята около нейната ос събужда известна енергия, която освобождава постоянно образуващите се подземни газове и ги съединява със съдържащите се в атмосферата водород и кислород. При това се образува влага, която въртеливото движение на масите, породено от центробежната и центростремителната сила, събира в облаци.

Периодично активността на тези сили нараства и тогава се освобождава по-тънка енергия, придаваща кръгово движение на влагата, намираща се в уравновесено състояние. Постоянното вихрово движение, т.е. изтласкване, събира влагата в облаци и увеличава скоростта на тяхното преместване.

Тази особена форма на енергия се явява движещата сила на ветровете, или по-точно, цикличното изтласкване на тази енергия е и вятърът. Но когато тази енергия намалява вследствие периодичното намаляване на центробежната и центростремителна сили, струпванията на влага, или облаци, се освобождават от най-едрите капки и там, където притеглянето е най-голямо, на земята пада дъжд, сняг или градушка. Силните ветрове, циклоните, смерчовете, носещи на земята разрушение, възникват вследствие нарушаване на естествения процес на образуване и проява на споменатата енергия, но зад всичко това се крие друга велика тайна – тайната на закона за привличането, което управлява действието на центробежната и центростремителна сили и, следователно, поражда енергията на ветровете. Изучавайки внимателно всички диференциации на Великото Дихание, използвайки знанията, предадени в писмата и указанията, вие ще разтворите множество затворени врати, но винаги помнете, че зад най-чудните явления, във всички форми на енергията е скрита все тази същата вечна всевместваща Енергия – Божествената Любов.

## ТАЙНАТА НА ВЪЗКРЕСЕНИЕТО

Едва в нашето столетие беше приповдигната завесата над великата тайна на възкресението. Всички тайнствени религиозни обреди, отнасящи се до мъртвите (например египетските) са възникнали вследствие на невярно тълкуване на първоначалното Откровение. Само Теософията дава обяснението, което не противоречи на науката и здравия смисъл. Целият живот е движение и той е вечен. Основа на проявения живот е разумът – душата; ние всички сме еманации на Световната Душа, субстанцията на която се намира на най-високото ниво на вибрации, тя пребивава във вечно движение и постоянно се изменя. Частица от Световната Душа може да бъде временно ограничена чрез форма, за тази цел Бог или Природата създава четири обвивки, проводници или тела, посредством които всеки елемент – частица от мислителната субстанция, действа, насочван от Божествения Дух, който е източник на Световния Разум.

Когато физическата обвивка или тяло, се разпада на съставните части вследствие на старост или по някаква друга причина, останалите тела не се повреждат на своите планове на проява – астрален, висш астрален и духовен; и когато съзнанието (душата) на човека, пребиваващ на физическия план, се пренася на астралния план във видение, състояние на екстаз или сън, той може да общува с умрелия човек, пребиваващ в своята обвивка на астралния план по същия начин, както е общувал с него на Земята. Ако съзнанието на умрелия се привлича силно към изоставеното тяло или към определено място на физическия план, той и неговите приятели могат да се видят един друг, особено когато те се намират в състояние на видение, сън или екстаз. Нещо подобно се е случило с учениците на Исус след Неговото разпятие.

Представете си душевното състояние на Мария Магдалена, Йоан, Петър и другите ученици, събрали се в горницата, когато те са видели Исус, и вие лесно ще запълните недостигащото звено във веригата от доказателства. Преди всичко те са пребивавали във възвишено състояние на духа. Преди Своята смърт Той им е разказал за значението на мълчанието, съсредоточаването и моленето към Духа – Висшето Аз и в очакване на Неговата поява учениците са използвали тази мощ, което е и създало благоприятните условия.

Исус е бил Велик Учител, Той е притежавал пълна власт над материята, съставляваща неговите четири обвивки, и затова е можел да създаде или разложи всяка от тях и да се появи в тяло, приличащо на нашето, оставайки в него толкова, колкото е нужно. Той винаги е изпълнявал волята на Своя Отец, почитал е Божествените и естествени закони, и Аз Съм убеден, че Той не би нарушил тези закони, за да създаде физическо тяло за поява пред учениците, тъй като не е имало никаква необходимост от такова чудо. Исус се е появявал пред тях в тънко тяло; Неговото обръщение към Мария “Не се докосвай до Мен, тъй като Аз още не Съм се издигнал до Моя Отец” говори за това, че Той още не се е облякъл в одеянието Нирманакая.

## ТРУДЪТ

Енергията на слънцето прониква цялото творение. Неговият невидим труд по време на зимното слънцестоене ражда ново великолепие от красота към есенното равнодействие. Ежегодното



възраждане на Природата е ярко свидетелство за закона за превъплъщенията във всички нейни царства, духовни и материални.

Постоянното усъвършенстване е вечният Божествен Замисъл, затова всяка нова форма на живот трябва да бъде по-добра от предишната. Божественият Разум предава нови импулси за усъвършенстване на различните царства на Природата. Човечеството пренебрегва тези импулси – божествени идеали. Насилието, ненавистта, алчността, страстта, възжелението и враждата смаляват, изкривяват и разпъват на кръст тези божествени частици. Обаче даже на лошия човек се дава възможност да възроди божествените качества и принципи. Човекът днес жъне плодовете на своите деяния, извършени в миналите животи и от това как той се труди сега зависи какво ще бъде неговото ново въплъщение. Всички велики религии на света, започвайки от първоначалното Откровение, разказват за Божественото ръководство в символични разкази за това как Аватари, Ангели и Месии слизат при своите младши братя, при човешкия род, за да ги надарят със светлина и сила, да им помогнат да се приближат до Бога. Също универсален символ е разпятието на Христос от човека, разпятието на Духа от човешката жестокост. Това не са просто символи. Трудът на всеки човек представлява продължение на труда на неговите предшественици по еволюционния път; той изгражда по-добър живот или го разрушава, въплъщава златното Правило на материалния план или го отхвърля. Златното Правило винаги е било първи закон, истина, принцип на всеки Аватар.

Великите Водачи идват при човечеството по време на символичната зима, в час на най-голяма нужда, когато човешките сърца стенат и погледът се замъглява от непоносима болка. С Жертвена Любов и Служене Те помагат на човека да превъзмогне отчаянието. Но Те не могат да изкупят чуждата вина, всеки трябва сам да отговаря за своите постъпки. Самата Природа изисква от човека възместване за използването на нейните сили и ресурси или за злоупотребата с тях. Нито Бог, нито Ангел няма да възстановят вместо човека нарушеното равновесие. Той трябва да направи това сам. От надземните висини във всички векове прекрасните Божествени Вестители идват при човека по време на дългата нерадостна зима, с дръзко пренебрегване на Златното Правило. Те учат човека как с дълготърпение, състрадание и мъжество да измени и да поправи себе си. Разединението се преобразява в единство, враждата - в мир, земята - в небе. Велико сияние съпровожда растежа на съзнанието, пробудено от пролетните лъчи на новото Духовно Слънце. Човекът постоянно се изменя. Ако той не върви напред, значи се движи назад. За да се създаде нова форма и да се придобие ново съзнание трябва да се разруши старата. Болката и страданието, съпровождащи промените, пречат на човека да осъзнае този неизменен закон. Самотното изоставено човечество стене. Някога човекът ще осъзнае всички промени и ще възстанови великата връзка с Бога и братята, той заедно с цялата Природа ще възпее славата на Посланиците на Твореца.

## РЕЧНИК

Аватари – въплъщения на Великите Духове. Виж Кумари.

Акаша – Космическата Субстанция, Материя. Упадхи (проводник) на Божествената Мисъл.

Алайя – Световната Душа, или Anima Mundi. Тъждествена с Акаша в нейното мистично значение.

Алмех – храмови и публични танцьорки.

Архей – „Старец“. Отнася се за най-старото проявено божество; термин, използван в Кабала.

Астрален Свят – невидима сфера, обкръжаваща Земята. Има висши и низши слоеве.

Астрална Светлина – низшият аспект на Акаша.

Атма – седмият (или първи) принцип, вечната жизнена сила, разлята в целия Космос. Езотерично Атма често се нарича Световна Душа.

Аура – излъчвания, отговарящи на трите главни естества на човека – телесно, астрално и ментално.

„Въртящи се дервиши“ – суфистки орден, в днешно време изродил се в секта.

Вирулентност – способност на конкретния микроорганизъм да предизвиква инфекциозни заболявания.

Групова душа – група от духовно съзвучни души.

Дхиан-Когани – виж Кумари.

Елементали – духовете на стихииите на Огъня, Въздуха, Земята и Водата. Раждането на стихийен дух е обусловено от докосването на проявеното съзнание.

Йерофант – Велик Посветен.

Карма – велик космически закон за причините и следствията, закон за отговорността.

Кили (Keely) – изобретател от края на XIX столетие, американец от Филаделфия. Интересувал се от проблемите на молекулярните вибрации и дезинтеграцията на материята. Посредством симпатически вибрации се опитвал да освободи енергията, съдържаща се в молекулите и атомите, което му се е удавало, но само лично на него, тъй като в това е участвала неговата лична сила.

Крияшакти – сила на мисълта.

Кумари – Велики Духове, наричани на Изток също Махатми, Синове на Светлината, Синове на Разума (Манасапутра), Синове на Огъня, Дхиан-Когани (Владици на Съзерцанието); съответстват на Седемте Архангели. Те са Владичите на Пламъка, надарили хората с разум. Принадлежейки към висшата еволюция, Те са дошли на нашата Земя, за да ускорят еволюцията на нейното човечество. Тези Най-Велики Духове са се въплъщавали във всички раси и народности на прага на новото развитие на съзнанието, при всеки нов поврат в историята. Именно Те в пълния смисъл на тези думи Са Държатели, Пазители и Спасители на нашата планета.

Кундалини – жизнена сила, или психическа енергия, действаща чрез центъра в основата на гръбначния стълб.

Лайя-център – неутрален център на латентна сила.

Латентен – скрит, непроявен.

Лока – област, ограничено място. В метафизиката – свят, сфера или план.

Манасапутра – виж Кумари.

Манвантара – период на проявление. Всяко явление има свои манвантари и пралаи.

Маха-Манвантара, или Век на Брама – период на съществуване на проявената Вселена.

Махат – Космическа Мислеоснова, Разум, Космическа Световна Душа; Космически Ноумен на Материята, основа на разумните проявления на Природата и в Природата, също наричан Маха-Буддхи.

Медиумизъм – контактуване с низшите слоеве на астралния свят. Антипод на духовното развитие.

Нергас – Смърт.

Нирвана – състояние на абсолютно битие и абсолютно съзнание, което придобива Егото на човека, достигнал висша степен на съвършенство.

Нирманакайя – в будизма едно от трите тела на Буда. Съгласно езотеричното учение състояние на Адепта или Архата, отказал се от блаженството на Нирвана за да помага на човечеството.

Ноумен – истинската, същностна природа на битието, за разлика от илюзорните обекти на чувствата.

План – ниво или слой на съзнанието или материята.

Планетна верига – определена планета в различни фази на развитие със съпътстващите я невидими сфери. Състои се от седем планетни тела. Нашата Земя е четвъртото планетно тяло на веригата.

Пралайя – период на обскурация или покой – планетен, космически или вселенски.

Прана – жизнен принцип; дихание на живота. Аспект на психическата енергия.

Психик – медиум, имащ по-високи проявления.

Раса – подразделение на човечеството. В течение на всеки цикъл на планетната еволюция се развиват седем коренни раси. Болшинството от съвременното човечество се отнася към петата коренна раса.

Сканди – в будизма означават групи качества, съставляващи личността на човека. Екзотерично се делят на пет: 1) форма или тяло; 2) чувства; 3) съзнание; 4) стремежи (карма); 5) познание. Не само всяко действие на човека, но и всяка мисъл създава вибрация, и именно тези вибрации представляват и скандите. Така скандите формират кармата на човека.

Стихия – пространствено вещество, безтегловно и неизмеримо, полуаморфни кристали във вид на така наречените стихийни проявления.

Трансмутация – пълна промяна, преображение.

Философски камък – кристал от психическа енергия.

Фохат – един от аспектите на всеначалната, или психическа, енергия. Космическо електричество, основа на всички електрофорни явления.

Христос – Висшето Аз на човека. Термините Крестос и Кристос (Христос) са заимствани от речника на езическите мистерии. Крестос или неофит, преминал през всички страдания и издържал всички изпитания по време на последния ритуал на Посвещението, при помазване ставал Христос, „очистен“, тъй като неговата преходна личност се е сливала с нерушимата индивидуалност и той ставал безсмъртно Его.

Хадес – царството на мъртвите при древните гърци.

Центрове (чакри) – нервни сплитове, имащи своето съответствие в тънкото тяло.

Чела – ученик.

Х - лъчи – електромагнитно излъчване, т.нар. рентгенови лъчи.

Y – питагорейска буква и символ, показващ двете разклонения, или пътеки на добродетелта и порока.

#### СПИСЪК на чуждите думи и изрази

addendum (лат.) - добавяне, допълване.

in toto (лат.) - в цялост.

modus operandi (лат.) - способ на действие.

per se (лат.) - само по себе си.

